

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

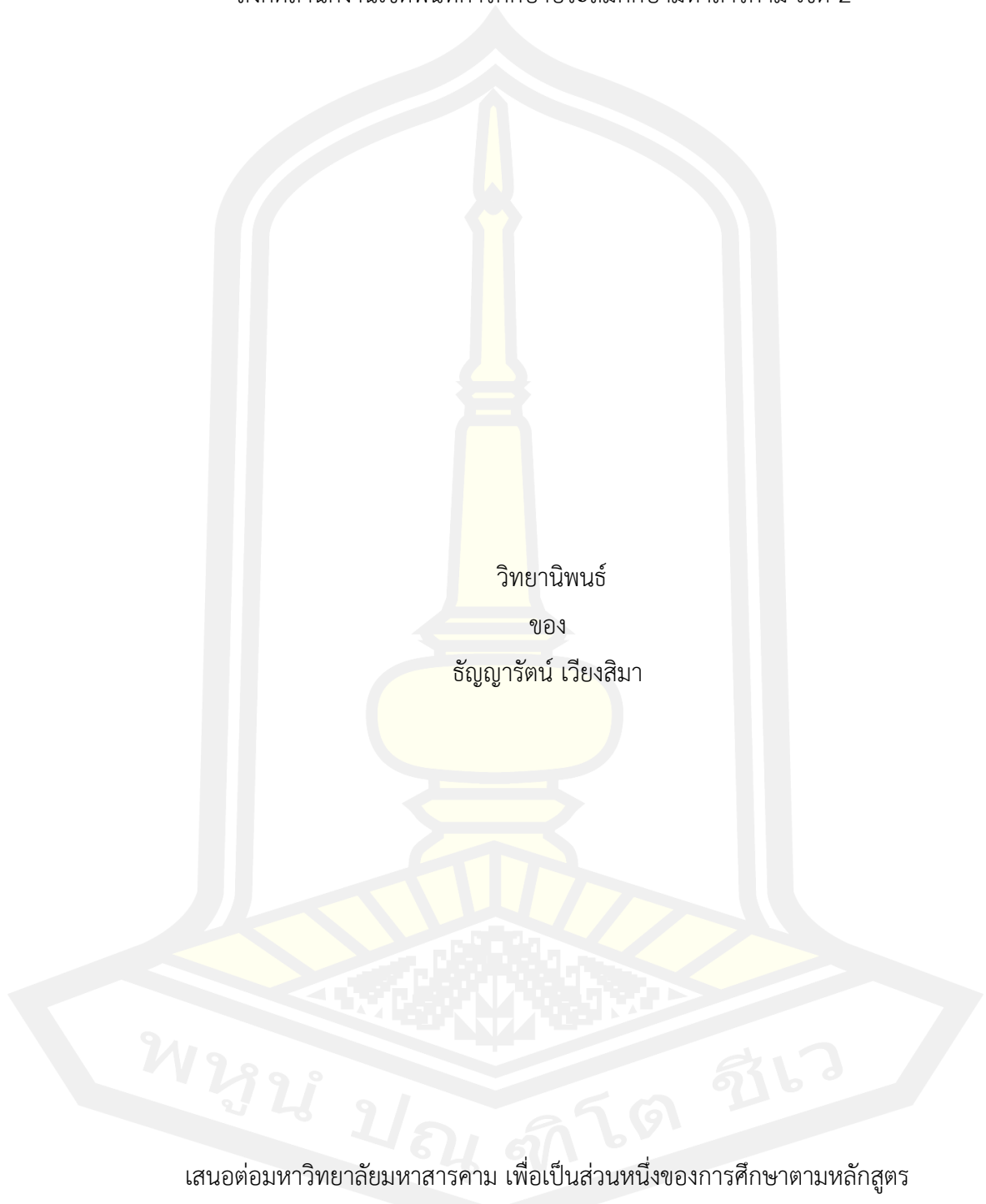
วิทยานิพนธ์
ของ
ชญญารัตน์ เวียงสิมา

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

มีนาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

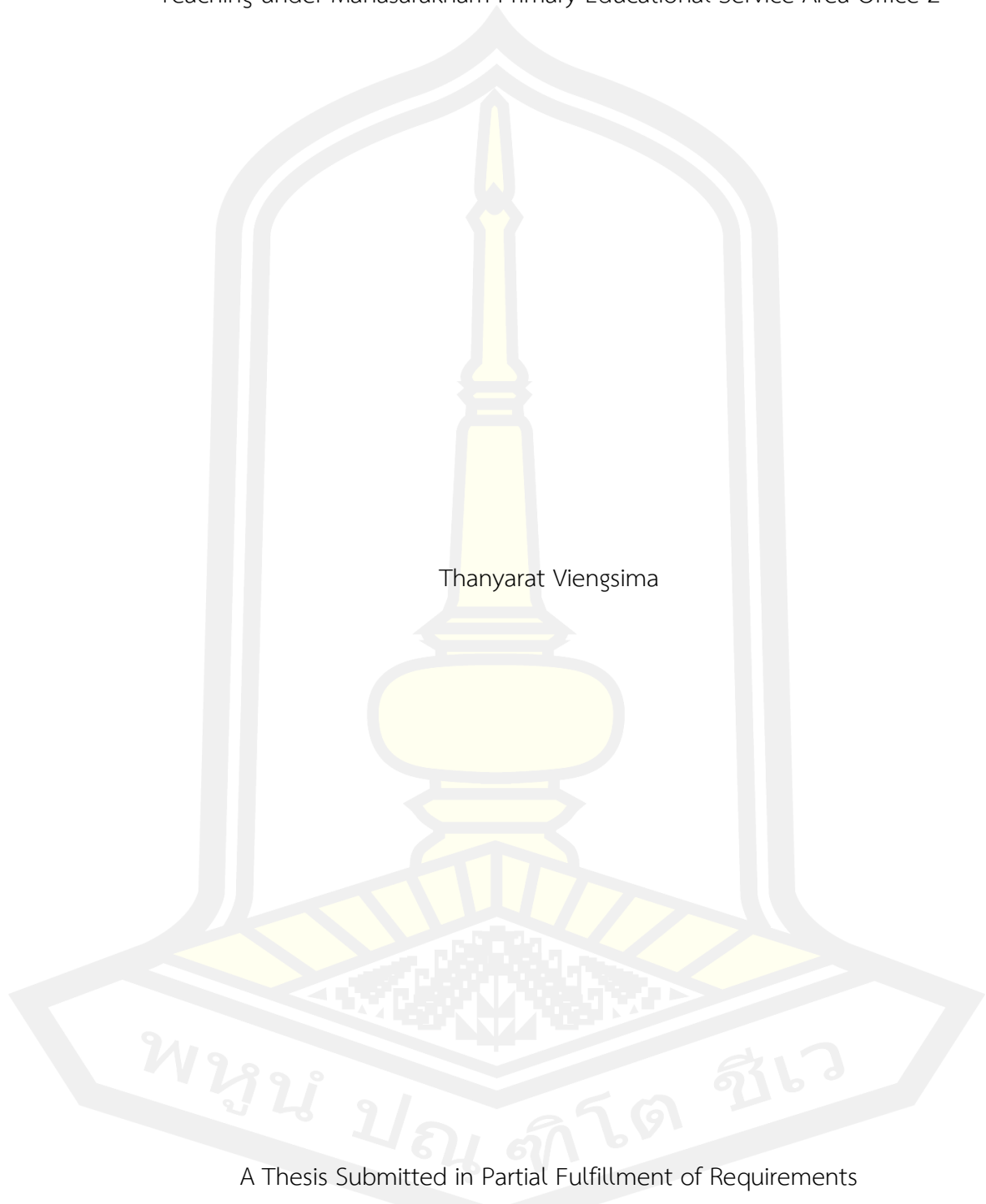

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

มีนาคม 2565

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

The English Teacher Training Program Towards English Communicative Language
Teaching under Mahasarakham Primary Educational Service Area Office 2

Thanyarat Viengsima

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements
for Master of Education (Educational Administration and Development)

March 2022

Copyright of Mahasarakham University

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ได้พิจารณาวิทยานิพนธ์ของนางสาวธัญญารัตน์ เวียงสี
มา แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(รศ. ดร. ธรินธร นามวรรณ)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก

(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

..... กรรมการ

(รศ. ดร. สุวัฒน์ จุลสุวรรณ)

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

(ผศ. ดร. จำเนียร พลหาญ)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(รศ. ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ)

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(รศ. ดร. กริสน์ ชัยมูล)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

ชื่อเรื่อง	โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2		
ผู้วิจัย	ธัญญารัตน์ เวียงสีมา		
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร. พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ		
ปริญญา	การศึกษามหาบัณฑิต	สาขาวิชา	การบริหารและพัฒนการศึกษา
มหาวิทยาลัย	มหาวิทยาลัยมหาสารคาม	ปีที่พิมพ์	2565

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2) พัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยใช้วิธีดำเนินการวิจัยแบ่งเป็น 2 ระยะ คือ ระยะที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 159 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่า (Rating scale) มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์เท่ากับ .993 และ .994 ตามลำดับ ระยะที่ 2 โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิโดยวิธีเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรม สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

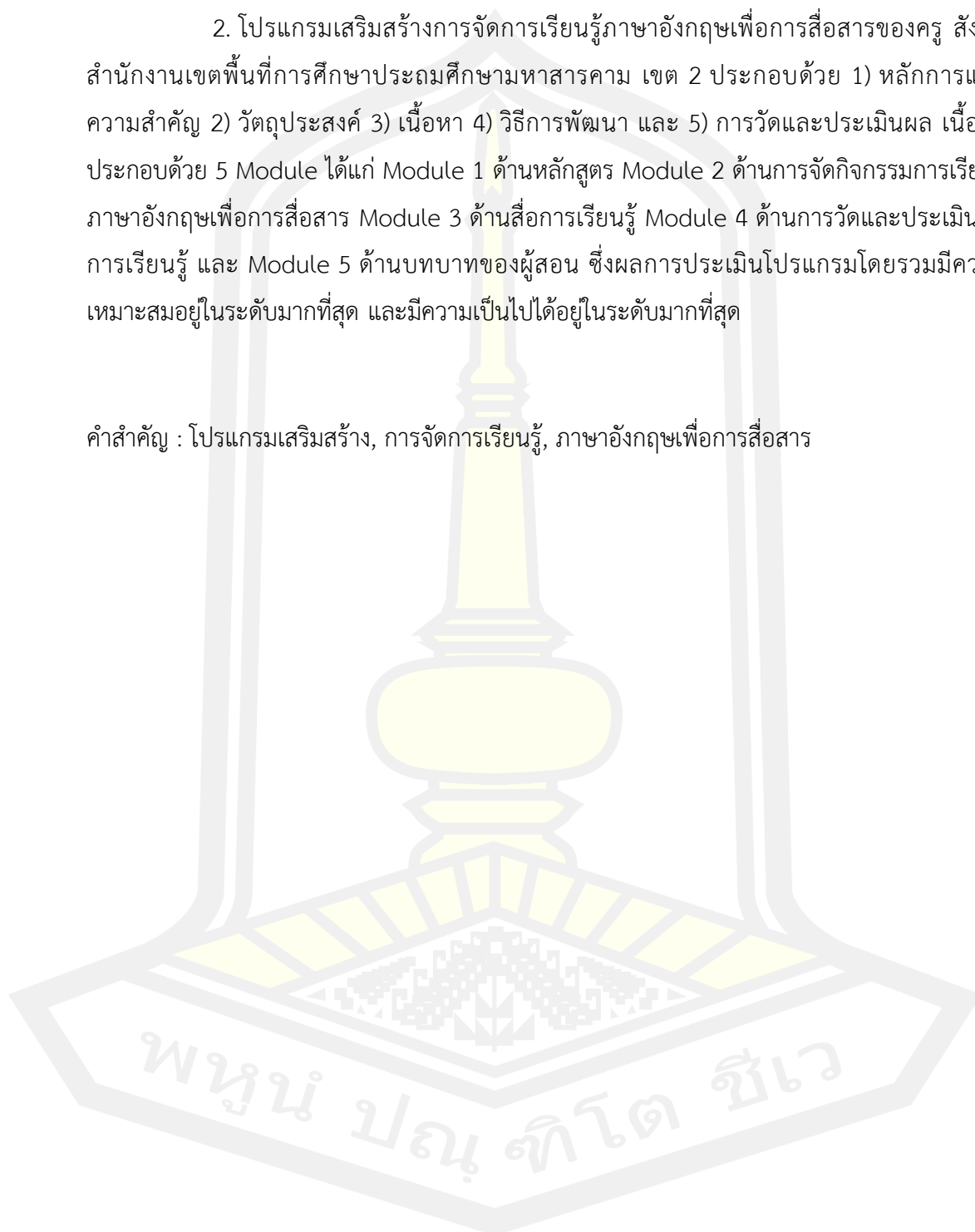
ผลการวิจัยพบว่า

1. สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ยกเว้น ด้านหลักสูตรและด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อย และสภาพที่พึงประสงค์ของจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู โดยรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นราย

ด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

2. โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ประกอบด้วย 1) หลักการและความสำคัญ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล เนื้อหาประกอบด้วย 5 Module ได้แก่ Module 1 ด้านหลักสูตร Module 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Module 3 ด้านสื่อการเรียนรู้ Module 4 ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ และ Module 5 ด้านบทบาทของผู้สอน ซึ่งผลการประเมินโปรแกรมโดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : โปรแกรมเสริมสร้าง, การจัดการเรียนรู้, ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

TITLE	The English Teacher Training Program Towards English Communicative Language Teaching under Mahasarakham Primary Educational Service Area Office 2		
AUTHOR	Thanyarat Viengsima		
ADVISORS	Associate Professor Pacharawit Chansirisira , Ed.D.		
DEGREE	Master of Education	MAJOR	Educational Administration and Development
UNIVERSITY	Mahasarakham University	YEAR	2022

ABSTRACT

The purposes of this research were 1) to study current conditions and desirable conditions of English Communicative Language Teaching for teachers under Mahasarakham Primary Educational Service Area Office 2. 2) to develop the English teacher training program towards English Communicative Language Teaching under Mahasarakham Primary Educational Service Area Office 2. The research method was divided into 2 phases: Phase 1 was to study the current conditions and desirable conditions of English Communicative Language Teaching for teachers. The samples were 159 English teachers under Mahasarakham Primary Educational Service Area Office 2 selected through the stratified random sampling. The research instrument was a scaling questionnaire. The reliability of the questionnaire for current conditions and desirable conditions were .993 and .994 respectively. Phase 2 was to develop the English teacher training program towards English Communicative Language Teaching under Mahasarakham Primary Educational Service Area Office 2. Evaluating the program by 7 experts was selected through the purposive sampling technique. The research instrument was an assessment of the suitability and possibility of the English Teacher Training Program towards English Communicative Language Teaching. The data were analyzed by using mean, standard deviation, and modified priority

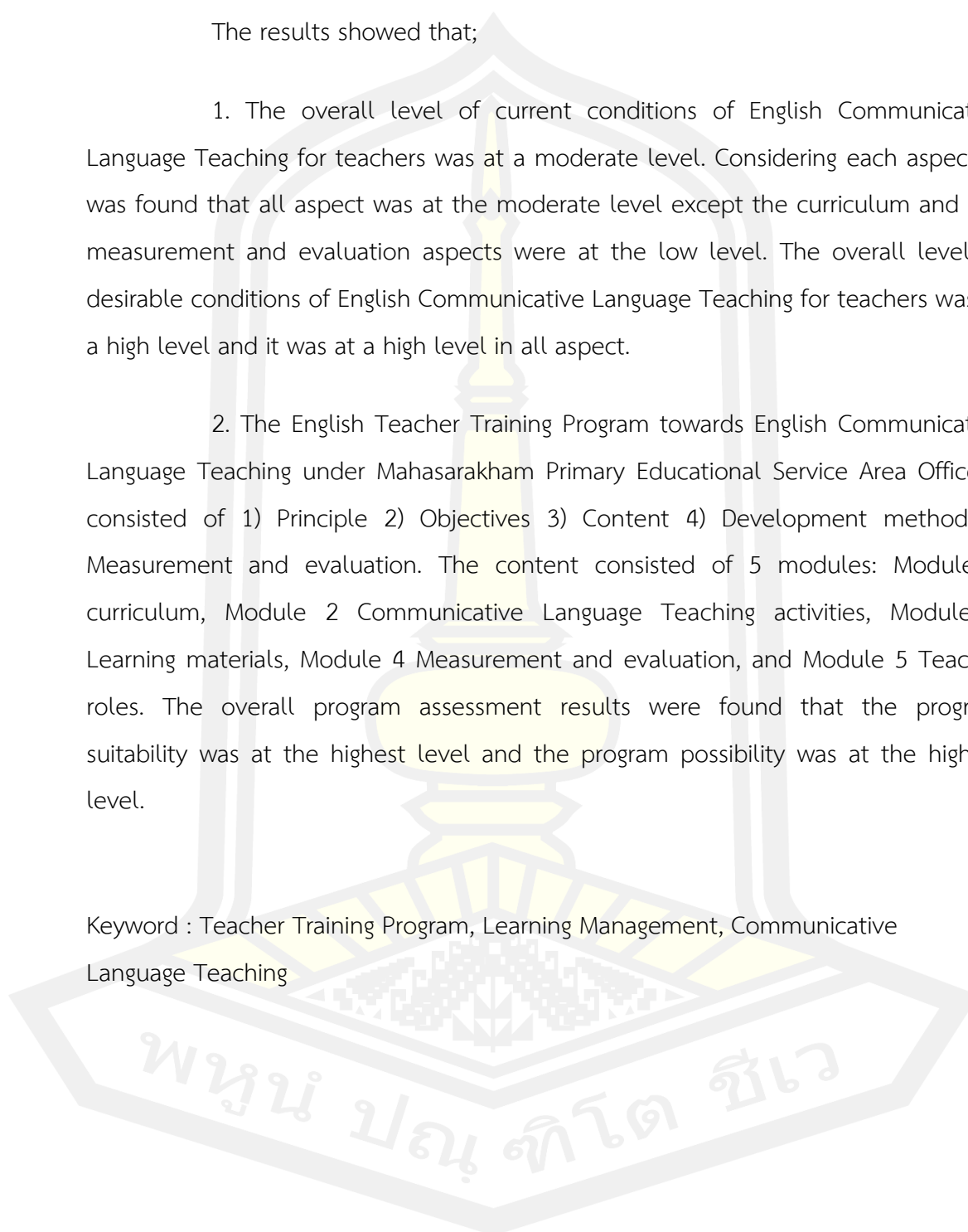
index.

The results showed that;

1. The overall level of current conditions of English Communicative Language Teaching for teachers was at a moderate level. Considering each aspect, it was found that all aspect was at the moderate level except the curriculum and the measurement and evaluation aspects were at the low level. The overall level of desirable conditions of English Communicative Language Teaching for teachers was at a high level and it was at a high level in all aspect.

2. The English Teacher Training Program towards English Communicative Language Teaching under Mahasarakham Primary Educational Service Area Office 2 consisted of 1) Principle 2) Objectives 3) Content 4) Development method 5) Measurement and evaluation. The content consisted of 5 modules: Module 1 curriculum, Module 2 Communicative Language Teaching activities, Module 3 Learning materials, Module 4 Measurement and evaluation, and Module 5 Teacher roles. The overall program assessment results were found that the program suitability was at the highest level and the program possibility was at the highest level.

Keyword : Teacher Training Program, Learning Management, Communicative Language Teaching

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความรู้และความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากรองศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก รองศาสตราจารย์ ดร.ธรินธร นามวรรณ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จุลสุวรรณ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จำเนียร พลหาญ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก ที่ได้ให้ข้อคิด คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ และตรวจสอบข้อบกพร่อง พร้อมกับชี้แนะวิธีการปรับปรุงพัฒนาในทุกขั้นตอนของการทำวิจัย จนทำให้วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณไว้เป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณผู้เชี่ยวชาญทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์สำหรับการพัฒนาเครื่องมือการวิจัย ผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่านที่ได้กรุณาเป็นผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปได้ของโปรแกรม เพื่อให้ข้อเสนอแนะในการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู และขอขอบพระคุณผู้บริหารสถานศึกษาและครูโรงเรียนเมืองวาปีปทุม และโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ทุกท่าน ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลวิจัยในครั้งนี้

ขอขอบคุณคณาจารย์ภาควิชาการบริหารการศึกษา และคณาจารย์ประจำคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่าน ที่ได้ถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ที่เป็นประโยชน์ต่อผู้วิจัยด้วยความเมตตา ซึ่งเป็นคุณูปการด้านวิชาการและด้านการทำงานในหน้าที่ต่อผู้วิจัยอย่างสูงยิ่ง และขอขอบพระคุณเพื่อนนิสิตสาขาการบริหารและพัฒนาการศึกษา รุ่น พ.33 ทุกท่าน ที่ได้ให้คำแนะนำและส่งเสริมกำลังใจตลอดมา

ขอขอบพระคุณ คุณพ่ออาคม เวียงสีมา คุณแม่วันฉวี เวียงสีมา และญาติพี่น้องทุกคนที่คอยสนับสนุนและให้กำลังใจ ทำให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่น พยายาม จนทำให้การวิจัยนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยดี

ด้วยคุณค่าและประโยชน์ทั้งหลายที่ได้รับจากวิทยานิพนธ์นี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นความกตัญญูกตเวทิตูชาคุณมารดาบิดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่เคยอบรมสั่งสอน ตลอดจนผู้มีพระคุณทุกท่าน

ธัญญารัตน์ เวียงสีมา

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ฉ
กิตติกรรมประกาศ.....	ช
สารบัญ.....	ฌ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพประกอบ.....	ณ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ภูมิหลัง.....	1
คำถามของการวิจัย.....	4
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	5
ความสำคัญของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	5
กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
การจัดการเรียนรู้.....	16
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	21
การพัฒนาครู.....	77
โปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรม.....	92
บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2.....	101
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	111

งานวิจัยในประเทศ.....	111
งานวิจัยต่างประเทศ.....	115
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	118
ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	120
ระยะที่ 2 โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2.....	127
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	134
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	134
ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	134
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	135
บทที่ 5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	207
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	207
สรุปผล.....	207
อภิปรายผล.....	208
ข้อเสนอแนะ.....	211
บรรณานุกรม.....	213
ภาคผนวก.....	224
ภาคผนวก ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ.....	225
ภาคผนวก ข เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	228
ภาคผนวก ค การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	246
ภาคผนวก ง หนังสือขอความอนุเคราะห์.....	254
ภาคผนวก จ โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2.....	272
ประวัติผู้เขียน.....	323

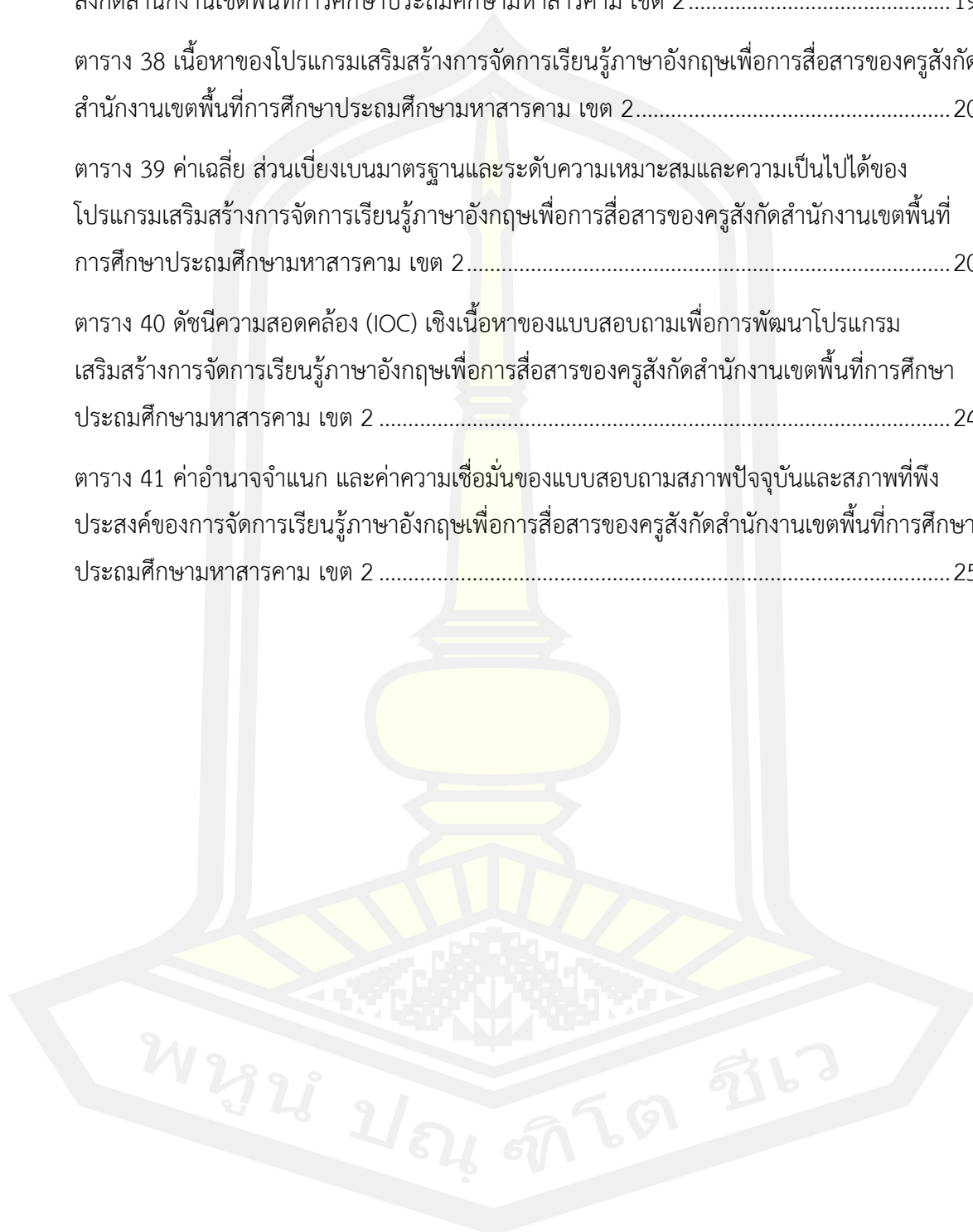
สารบัญตาราง

	หน้า
ตาราง 1 การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	52
ตาราง 2 การสังเคราะห์ห้องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	53
ตาราง 3 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านหลักสูตรจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง.....	57
ตาราง 4 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง.....	63
ตาราง 5 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านสื่อการเรียนรู้จากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง.....	68
ตาราง 6 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้จากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง.....	72
ตาราง 7 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านบทบาทของผู้สอนจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง.....	75
ตาราง 8 ผลการสังเคราะห์ห้องค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู.....	76
ตาราง 9 การสังเคราะห์วิธีการพัฒนาครู.....	88
ตาราง 10 กิจกรรมการพัฒนาบุคลากรจากแนวคิดการเรียนรู้แบบ 70 : 20 : 10.....	91
ตาราง 11 การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบของโปรแกรม.....	94
ตาราง 12 การสังเคราะห์ห้องค์ประกอบโปรแกรม.....	95
ตาราง 13 การวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาโปรแกรม.....	99
ตาราง 14 ข้อมูลพื้นที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2.....	101
ตาราง 15 จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2.....	103
ตาราง 16 ผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำปีงบประมาณ 2563.....	111
ตาราง 17 จำนวนประชากรและการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย.....	121

ตาราง 18 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	135
ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2	136
ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ด้านหลักสูตร	137
ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	139
ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ด้านสื่อการเรียนรู้	142
ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	144
ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ด้านบทบาทของผู้สอน	147
ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI)	149
ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI) ด้านหลักสูตร	150
ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	152

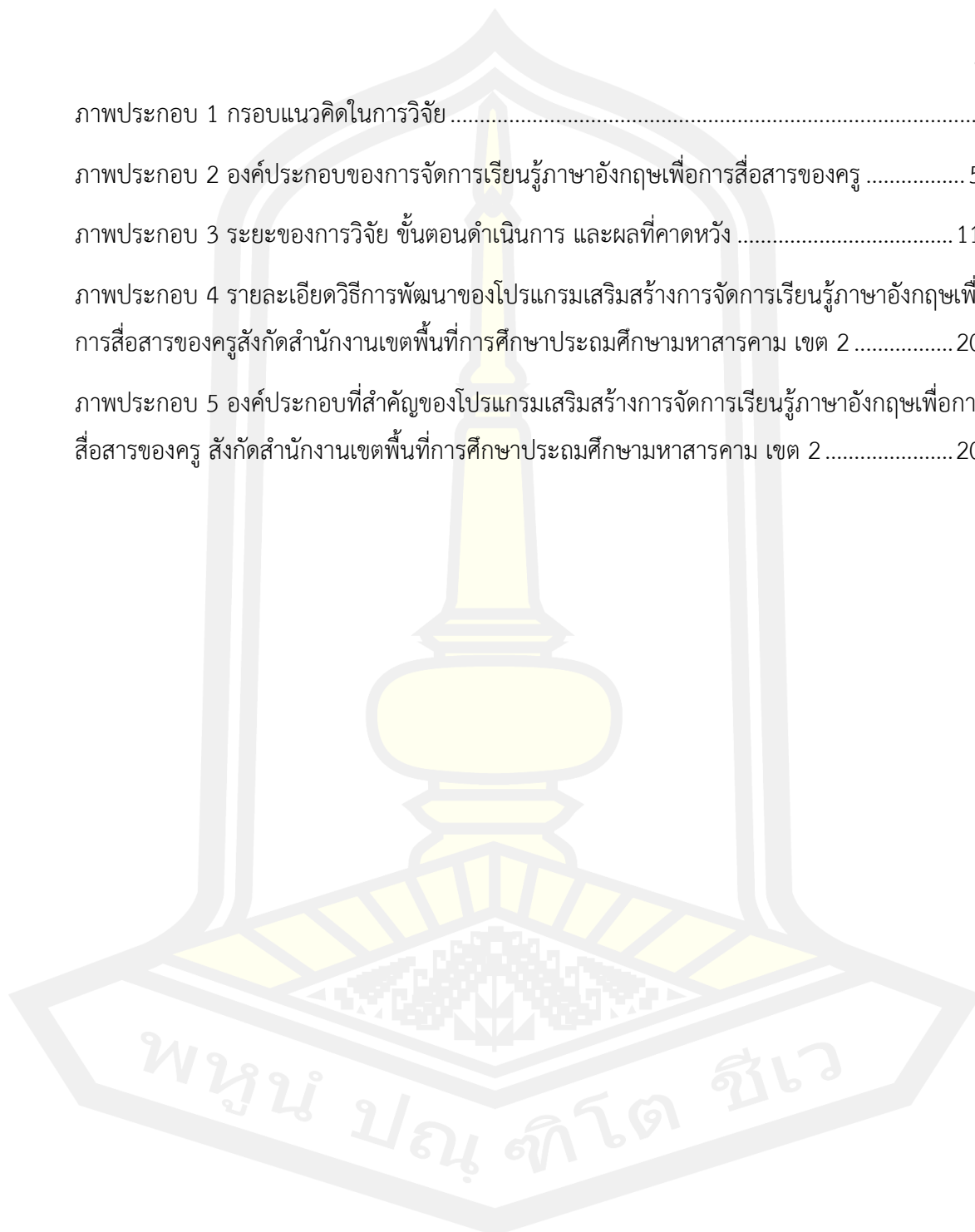
ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI) ด้านสื่อการเรียนรู้.....	155
ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	157
ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI _{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI) ด้านบทบาทของผู้สอน	160
ตาราง 31 การสังเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	162
ตาราง 32 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านหลักสูตร	178
ตาราง 33 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	179
ตาราง 34 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านสื่อการเรียนรู้.....	183
ตาราง 35 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้.....	185
ตาราง 36 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านบทบาทของผู้สอน.....	188

ตาราง 37 รายละเอียดร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2.....	190
ตาราง 38 เนื้อหาของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2.....	200
ตาราง 39 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของ โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2.....	205
ตาราง 40 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) เชิงเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อพัฒนาโปรแกรม เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	247
ตาราง 41 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึง ประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	251

สารบัญภาพประกอบ

	หน้า
ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย	9
ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู	54
ภาพประกอบ 3 ระยะของการวิจัย ขั้นตอนดำเนินการ และผลที่คาดหวัง	119
ภาพประกอบ 4 รายละเอียดวิธีการพัฒนาของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	202
ภาพประกอบ 5 องค์ประกอบที่สำคัญของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	204

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการ เทคโนโลยีสมัยใหม่ส่งผลให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษาและการติดต่อสื่อสาร เนื่องด้วยอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีดังกล่าวส่งผลให้ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในสังคม โดยเฉพาะภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อโลกในทุกมิติ นอกจากนี้จะใช้ในการติดต่อสื่อสาร เชื่อมโยงสังคมและโลกแล้ว ภาษาอังกฤษยังส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันและการประกอบอาชีพอีกด้วย (Nishanthi, 2018) อีกทั้งปัจจุบันนี้ประเทศไทยยังเป็นหนึ่งในสมาชิกของประชาคมอาเซียน ดังกฎบัตรอาเซียนข้อที่ 34 ได้บัญญัติไว้ว่า

“The working language of ASEAN shall be English” ซึ่งหมายความว่า ภาษาอังกฤษคือเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันในประเทศอาเซียน ประชากรไทยซึ่งถือเป็นพลเมืองอาเซียนด้วยนั้นจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้เป็นภาษาที่สองเพื่อการติดต่อสื่อสารในสังคม (สำนักวิชาการ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร, 2559)

ภาษาอังกฤษมีความสำคัญในทุกมิติ รัฐบาลจึงได้ให้ความสำคัญกับประเด็นดังกล่าว และได้มีการกำหนดนโยบายและยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ขึ้นเพื่อส่งเสริมให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ให้คนไทยมีสมรรถนะและทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสื่อสารได้จริงในชีวิตประจำวัน นำไปสู่ขีดความสามารถในการแข่งขันและพัฒนาประเทศ ตามที่สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้กำหนดแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ประกอบด้วย 6 ยุทธศาสตร์ โดยส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาษาอังกฤษ คือ ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ โดยมีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ โดยคนไทยต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่ 3 (สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ, 2561) ซึ่งสอดคล้องกับแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2560 – 2579) ในยุทธศาสตร์ที่ 2 คือ การผลิตและพัฒนากำลังคน การวิจัย และนวัตกรรมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของ

ประเทศ โดยในการผลิตและพัฒนากำลังคนให้ตรงกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศนั้นจำเป็นต้องมีการสร้างเสริมทักษะสำคัญในศตวรรษที่ 21 โดยเฉพาะด้านภาษาอังกฤษ วิทยาศาสตร์และทักษะดิจิทัล โดยผู้เรียนจะต้องมีระดับความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษตามมาตรฐานความสามารถทางด้านภาษาอังกฤษ (CEFR) ที่สูงขึ้น (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

ทุกหน่วยงานต่างให้ความสำคัญด้านการใช้ภาษาอังกฤษ แต่ผลการจัดอันดับทักษะความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษ ในปี 2021 โดยสถาบันสอนภาษาอังกฤษ EF กลับพบว่าความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษของไทยลดลง จากอันดับที่ 89 เป็น 100 ในการจัดลำดับทั้งสิ้น 112 ประเทศ ได้รับการจัดให้อยู่ในกลุ่มประเทศที่มีทักษะความสามารถด้านการสื่อสารภาษาอังกฤษต่ำมาก เป็นปีที่ 5 ติดต่อกัน และมีแนวโน้มที่ทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษของไทยจะลดต่ำลงเรื่อย ๆ (Education First, 2021) โดยปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ไทยได้คะแนนต่ำมากเป็นผลมาจากการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของไทยที่มุ่งเน้นการจดจำหลักไวยากรณ์และให้ความสำคัญกับการทดสอบมากกว่าการฝึกใช้ภาษาที่ผู้เรียนควรได้รับการพัฒนาทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน รวมถึงประสิทธิภาพของครูผู้สอนที่ขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เหมาะสม (ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง, 2557) จากประเด็นดังกล่าว กระทรวงศึกษาธิการได้มีการกำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยมีการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษา โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ รวมถึงยกระดับความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557)

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนเอง (Richards, 2006) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอนครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริง ออกแบบกิจกรรมและมอบภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ใช้สื่อการเรียนการสอนจริง แต่ไม่ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์และหลักการใช้ภาษา (Wilkins, 1984) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในทุกทักษะไปพร้อม ๆ กัน ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาของผู้เรียน ไม่เกิดความกดดันในการเรียน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่น

ในสถานการณ์จริงได้อย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้น การที่ผู้สอนจะสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษาจะต้องจัดการเรียนการสอนอยู่ในลักษณะที่เป็นกระบวนการตามธรรมชาติ มีการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน (Littlewood, 1996) จะเห็นได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน หากครูขาดความรู้ ความสามารถด้านการใช้ภาษา และการจัดการเรียนการสอน ย่อมส่งผลกระทบต่อผู้เรียนโดยตรง ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความรู้ ความสามารถ ขาดการพัฒนาทักษะทางภาษาที่เหมาะสม และในขณะเดียวกัน หากครูผู้สอนมีความสามารถ ความคล่องแคล่วในการใช้ภาษาอังกฤษ และมีความรู้ความสามารถด้านการจัดการเรียนการสอน จะมีส่วนช่วยกระตุ้น สร้างแรงจูงใจ และพัฒนาความสามารถในการเรียนรู้และการใช้ภาษาของผู้เรียนได้ (สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2558) และเพื่อให้ครูสามารถจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาของผู้เรียน ครูจึงควรได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ด้านภาษาอังกฤษตามเกณฑ์ที่กำหนดตามกรอบอ้างอิงของ CEFR และพัฒนาให้มีความรู้ความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) ดังนั้นการพัฒนาครูจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ในการพัฒนาครูนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ ได้แก่

- 1) ช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครู ทำให้ครูมีสมรรถภาพในการสอน มีความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจบทบาทหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น
- 2) ช่วยให้ครูสามารถใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำการสอนนักเรียนได้เต็มที่และตรงตามจุดประสงค์
- 3) ช่วยให้ครูได้เรียนรู้งานในหน้าที่ได้เร็วขึ้น
- 4) ช่วยแบ่งเบาหรือลดภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน
- 5) ช่วยกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน และ
- 6) ช่วยให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอทั้งในด้านความรู้และเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งหลักการปฏิบัติงานและเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ (ยนต์ ชุ่มจิต, 2550)

จากผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2563 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีค่าเฉลี่ยรวม 36.28 ซึ่งต่ำกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศที่ 43.55 ชี้ให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษครูในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ทั้งนี้เกิดจากคุณภาพการสอนที่ครูผู้สอนขาดความรู้ และทักษะในการใช้ภาษาอังกฤษ อีกทั้งยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ และไม่ได้นำแนวทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR) ของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ ของสำนักงาน

เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ประจำปีงบประมาณ 2563 จำนวน 41 คน โดยเฉลี่ยมีคะแนนการทดสอบภาษาอังกฤษอยู่ในระดับ A2 ซึ่งต่ำกว่าเป้าหมายที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนด คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจะต้องมีระดับภาษาอยู่ในระดับ B1 ขึ้นไป (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2562) จากการสัมภาษณ์ศึกษานิเทศก์ นายณวัฒน์ จันทเขต ฝ่ายงานนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษาของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้ให้ข้อมูลว่า “ผลสัมฤทธิ์ในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 อยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ ซึ่งสาเหตุหลักมาจากการจัดการเรียนการสอน เช่น ครูผู้สอนจบการศึกษาไม่ตรงเอก การขาดแคลนครูผู้สอนภาษาอังกฤษในหลาย ๆ โรงเรียน ครูขาดความรู้ความเข้าใจที่ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อีกทั้งครูหลายคนขาดโอกาสในการพัฒนาความรู้ ทั้งด้านภาษาอังกฤษและการสอน รวมถึงผู้เรียนไม่มีความสนใจในภาษาอังกฤษ ไม่เห็นความสำคัญและขาดแรงจูงใจในการเรียน” (ณวัฒน์ จันทเขต, 2564)

จากความสำคัญและสภาพปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้เล็งเห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและเห็นควรให้ครูได้รับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ในรูปแบบดังกล่าว เพื่อพัฒนาครูให้สามารถจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ดังนั้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษา เรื่องโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาความรู้ ความเข้าใจ และความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู และจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาสมรรถนะ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนต่อไป

คำถามของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีคำถามการวิจัย เพื่อนำสู่การดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เป็นอย่างไร
2. โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
2. เพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยเรื่องโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เมื่อดำเนินการเสร็จสิ้น ผลการวิจัยจะมีประโยชน์ดังต่อไปนี้

1. ได้ทราบถึงสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เพื่อจะได้นำข้อมูลมาใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้สอนและผู้เรียน
2. ได้โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่สามารถนำไปใช้เพื่อพัฒนาการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ขอบเขตของการวิจัย

งานวิจัย เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยศึกษาเอกสาร แนวคิดทฤษฎีต่างๆที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยนักวิชาการ ดังนี้ Miller (1987), Nunan (1988), Richard (2006), Breen and Candlin (1980), Qinghong (2009), Sergio (2012) และอารมณ์ ใจเที่ยง (2550)

ซึ่งได้องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 5 องค์ประกอบ ดังนี้

- 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) ด้านสื่อการเรียนรู้
- 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 5) ด้านบทบาทของผู้สอน

2. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง/กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

เพื่อให้สอดคล้องกับคำถามการวิจัยและความมุ่งหมายของการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำเสนอ แบ่งเป็น 2 ระยะ ดังต่อไปนี้

2.1 ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

2.1.1 ประชากร ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 271 คน

2.1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในสถานศึกษา สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2 จำนวน 159 คน ได้มาโดยเทียบ จำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2558) และใช้เทคนิคการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียน แล้วทำการเทียบสัดส่วนประชากร

2.2 ระยะที่ 2 โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

2.2.1 ศึกษาจากวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) สถานศึกษาที่มีการ จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนการสอนในโครงการห้องเรียนพิเศษ English Program (EP) และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐานในรายวิชา ภาษาอังกฤษ (O-NET) เป็นเกณฑ์ จำนวน 3 โรงเรียน ประกอบด้วย

- 1) โรงเรียนอนุบาลร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
- 2) โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
- 3) โรงเรียนอนุบาลกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

2.2.2 กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการตรวจสอบ ประเมินความเหมาะสมและ ความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ซึ่งได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

กรอบแนวคิดและทฤษฎีที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยจากการศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Miller, 1987 ; Nunan, 1988 ; Richard, 2006 ; Breen and Candlin, 1980 ; Qinghong, 2009 ; Sergio, 2012 และอารมณ์ ใจเที่ยง (2550) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบดังนี้

- 1.1 ด้านหลักสูตร
- 1.2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- 1.3 ด้านสื่อการเรียนรู้
- 1.4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
- 1.5 ด้านบทบาทของผู้สอน

2. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครู (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ, 2542 ; สมชาติ กิจยรรยง และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง, 2550 ; เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา, 2552; สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2558; ชวนคิด มะเสนะ, 2558; กระทรวงศึกษาธิการ, 2560; Spark, 1984) ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ดังนี้

- 2.1 การฝึกอบรม
- 2.2 การพัฒนาตนเอง
- 2.3 การสอนงาน ระบบพี่เลี้ยง
- 2.4 การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน
- 2.5 การสัมมนา
- 2.6 การศึกษาดูงานนอกสถานที่

3. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของโปรแกรม (Funnel and Rogers, 2011 ; สุมิตรา พงศธร, 2550 ; ไท คำล้าน, 2551 ; ยอดอนงค์ จอมหงส์พิพัฒน์, 2553 ; สุวัฒน์ จุลสุวรรณ, 2554; เชษฐา คำคลอง, 2557 ; สุวิทย์ ยอดสละ, 2557) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

- 3.1 หลักการและความสำคัญ
- 3.2 วัตถุประสงค์
- 3.3 เนื้อหา
- 3.4 วิธีการพัฒนา
- 3.5 การวัดและประเมินผล

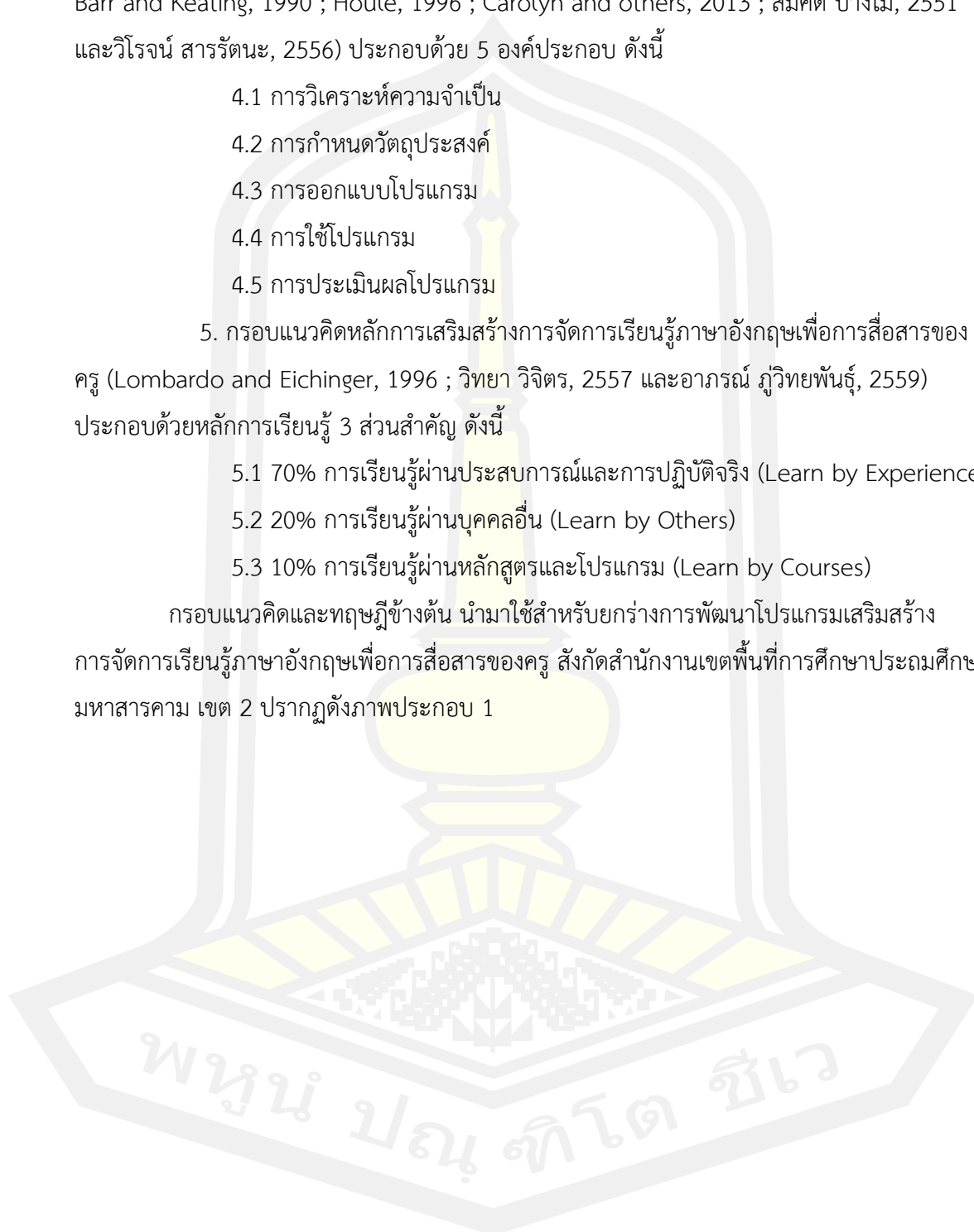
4. กรอบแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรม (Knowles, 1980 ; Styles, 1990 ; Barr and Keating, 1990 ; Houle, 1996 ; Carolyn and others, 2013 ; สมคิด บางโม, 2551 และวิโรจน์ สารรัตน์, 2556) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ดังนี้

- 4.1 การวิเคราะห์ความจำเป็น
- 4.2 การกำหนดวัตถุประสงค์
- 4.3 การออกแบบโปรแกรม
- 4.4 การใช้โปรแกรม
- 4.5 การประเมินผลโปรแกรม

5. กรอบแนวคิดหลักการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู (Lombardo and Eichinger, 1996 ; วิทยา วิจิตร, 2557 และอาภรณ์ ภูวิทย์พันธุ์, 2559) ประกอบด้วยหลักการเรียนรู้ 3 ส่วนสำคัญ ดังนี้

- 5.1 70% การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์และการปฏิบัติจริง (Learn by Experience)
- 5.2 20% การเรียนรู้ผ่านบุคคลอื่น (Learn by Others)
- 5.3 10% การเรียนรู้ผ่านหลักสูตรและโปรแกรม (Learn by Courses)

กรอบแนวคิดและทฤษฎีข้างต้น นำมาใช้สำหรับยกร่างการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปรากฏดังภาพประกอบ 1

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป้าหมายในการสื่อสาร ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันจากสถานการณ์การเรียนรู้ทางภาษาที่สมจริง ที่เชื่อมโยงทักษะ ทางภาษา ได้แก่ ทักษะการพูด การฟัง การอ่านและการเขียนเข้าด้วยกัน เน้นการใช้ภาษาเพื่อการ สื่อสารโดยไม่ละเลยในเรื่องความสำคัญของหลักการใช้ภาษา บริบททางภาษาศาสตร์ บริบททางสังคม และสถานการณ์ในการใช้ภาษา โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในชีวิตจริงได้ อย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) ประกอบด้วย องค์ประกอบ 6 ด้าน ดังนี้

1.1 หลักสูตร หมายถึง การวิเคราะห์ ออกแบบและจัดลำดับเนื้อหาสาระ ออกแบบ กิจกรรมการเรียนรู้ และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำการสอนเพื่อให้เข้ากับแนวทางการ พัฒนาการสื่อสาร ได้แก่ หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus) หลักสูตรที่เน้น หน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus) และหลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus)

1.1.1 หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus) หมายถึง การกำหนด เนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้อง ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง และ เน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ตามที่กำหนดให้ โดยผู้สอนต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นอย่างดี

1.1.2 หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus) หมายถึง การกำหนดเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นหน้าที่ของภาษา โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา ในการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งผู้สอนต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจ ในหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นอย่างดี

1.1.3 หลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus) หมายถึง การกำหนดเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อความหมายในบริบทต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสม เช่นการบอกขนาด บอกเวลา โดยผู้สอนต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตร และวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นอย่างดี

1.2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การออกแบบและ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีการเชื่อมโยงการเรียนภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้ สอดคล้องกัน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กัน อย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) โดยอาศัยการเรียนแบบร่วมมือและการทำงาน เป็นกลุ่ม

1.2.1 ผู้สอนเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน หมายถึง การที่ผู้สอนออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ โดยจำลองเหตุการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา จำนวนภาษา และการแสวงหาทางในห้องเรียนอย่างเป็นธรรมชาติโดยใช้ บทบาทสมมุติ การเลียนแบบ และกิจกรรมการแก้ปัญหา กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม มีการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการฝึกทักษะทางภาษาของผู้เรียน

1.2.2 ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่ม หมายถึง การที่ผู้สอนออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย เป็นคู่ โดยความสามารถได้แก่ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดคุย สื่อสาร อธิบายเนื้อหาที่เรียน แสดงความคิดเห็นร่วมกับสมาชิกทั้งในและนอกกลุ่ม

1.2.3 ผู้เรียนฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กัน หมายถึง การฝึกทักษะการสื่อสารโดยผู้เรียนแสดงความคิดเห็น พุดนำเสนอ ฝึกการตั้งคำถาม โต้ตอบกันด้วย ภาษาอังกฤษ ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

1.2.4 ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง การที่ผู้สอนออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนาน มีการอธิบาย สาธิตให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนทำกิจกรรม ผู้เรียนใช้ภาษาได้ครอบคลุมสมรรถนะทางการใช้ ภาษาด้านการสื่อสาร ฝึกการใช้ภาษาแบบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง มีการฝึกฟัง ฝึกพูดซ้ำ ๆ จนเกิดความมั่นใจ และผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียนสม่ำเสมอ

1.3 สื่อการเรียนรู้ หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับระดับภาษา ของผู้เรียน ได้แก่ สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based material) สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based) และสื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials)

1.3.1 ใช้สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based materials) ที่สอดคล้องกับการเรียน การสอนตามแนวสื่อสาร หมายถึง การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียน และตำราที่มีเนื้อหาตรงกับ ความสนใจ ความต้องการ ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับผู้เรียน เนื้อหาเรียงลำดับจากง่าย ไปหายากและเน้นสถานการณ์การสื่อสารมากกว่าโครงสร้างภาษา

1.3.2 ใช้สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based materials) โดยออกแบบให้ ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน หมายถึง การใช้สื่อการสอนในรูปแบบของกิจกรรม และภาระงานในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์จริง มากกว่า การจดจำรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษา มีการใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจ

ให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม เช่น บทบาทสมมติ การสนทนากลุ่ม โดยปฏิบัติตามกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้

1.3.3 ใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) หมายถึง การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นของจริง ภาพจริง เป็นรูปธรรม สามารถสัมผัสได้ และเป็นสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

1.3.4 ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย หมายถึง ผู้สอนมีการเลือกใช้สื่อจากหลายแหล่งเพื่อสร้างความกระตือรือร้นในการใช้ภาษาของผู้เรียน มีการใช้อินเตอร์เน็ต เทคโนโลยี มัลติมีเดีย เพลงและเกมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน มีการใช้บัตรคำ รูปภาพเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และความหมาย ผู้สอนสามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อใช้ในการสอน

1.4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยเครื่องมือหรือวิธีที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องในทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสม ครอบคลุม และสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อมีการประเมินแล้วจะต้องมีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ และนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้เพื่อวางแผนพัฒนาผู้เรียนในอนาคตต่อไป

1.4.1 มีการวัดและประเมินผลด้วยรูปแบบ เครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย หมายถึง กระบวนการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนมีความรู้และทักษะในการวัดและประเมินผลแบบต่าง ๆ มีการพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลให้ตรงตามวัตถุประสงค์ มีการประเมินทักษะทางภาษาทั้งทักษะใดทักษะหนึ่งและครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

1.4.2 มีการประเมินต่อเนื่อง ทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งกระบวนการเรียนการสอน มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเมินความถูกต้องและคล่องแคล่วในการใช้ภาษาหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลตลอดทั้งเทอม เพื่อให้เห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน

1.4.3 วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสม สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรมทางภาษา และจุดประสงค์ หมายถึง กระบวนการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตามที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน ตัวชี้วัดตามหลักสูตร สอดคล้องกับกิจกรรมทางภาษา ผู้สอนมีการกำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมด้านการสื่อสารของผู้เรียนอย่างชัดเจน และแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงเกณฑ์และข้อกำหนดเบื้องต้นในการวัดและประเมินผลอยู่เสมอ

1.4.4 มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ หมายถึง กระบวนการประเมินผลที่ผู้สอนมีแผนการติดตามผลการจัดการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมของผู้เรียน

มีการให้ข้อเสนอแนะ ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม ทุกครั้งเมื่อมีการใช้ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนและความก้าวหน้าทางภาษาของตนเอง ผู้สอน

1.4.5 นำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กระทบวงวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่เน้นประเมินเพื่อตรวจสอบและพัฒนาความก้าวหน้าทางภาษาไม่ใช่ประเมินเพื่อตัดสินผู้เรียน โดยผู้สอนนำผลการประเมินไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน ปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง พัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และนำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อวางแผนสร้างความร่วมมือในปรับแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

1.5 บทบาทของผู้สอน หมายถึง หน้าที่ของครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยครูมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม เป็นผู้ร่วมกิจกรรม กลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide) แก่ผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรม รวมถึงมีหน้าที่ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring) ในชั้นเรียน

1.5.1 ผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม หมายถึง ผู้สอนที่ทำหน้าที่จัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อและเครื่องมือในการจัดกิจกรรม ออกแบบและกำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษามากที่สุด รวมถึงจัดสภาพแวดล้อมและบริหารจัดการชั้นเรียนให้เป็นชั้นเรียนสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.5.2 ผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) หมายถึง ผู้สอนที่ทำหน้าที่เป็นหนึ่งในสมาชิกของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็น และระดมสมองกันภายในกลุ่ม และเป็นทั้งผู้ร่วมกิจกรรมและผู้ให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม

1.5.3 ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide) หมายถึง ผู้สอนที่ทำหน้าที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการตั้งคำถามให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ เสริมแรง ให้กำลังใจ และกระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้อง คอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนกำลังเผชิญกับปัญหาระหว่างการทำกิจกรรม และชี้แนะแนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

1.5.4 ผู้ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring) หมายถึง ผู้สอนที่ทำหน้าที่กำกับ ติดตาม ช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง มีการทดสอบ วัดและประเมินผลกิจกรรมการใช้ภาษาและให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) หลังการทำกิจกรรม รวมทั้งอดทนต่อการใช้ภาษาที่ผิดพลาดระหว่างทำกิจกรรมของผู้เรียน

2. โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู หมายถึง แผนหรือกิจกรรมที่มีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบ ที่ใช้พัฒนาครูให้มีความรู้ความสามารถ โดยมีเป้าหมายเพื่อพัฒนาความสามารถในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูให้เพิ่มขึ้น ซึ่งประกอบด้วย หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีดำเนินการ และการวัดและประเมินผล

3. สภาพปัจจุบัน หมายถึง การปฏิบัติในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันแล้วนำมาศึกษาเพื่อสำรวจ ตรวจสอบหาปัญหาหรืออาการของปัญหาที่เกิดขึ้นเพื่อหาแนวทางหรือวิธีการในการแก้ปัญหาได้ถูกต้องของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้จากการสำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามสภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

4. สภาพที่พึงประสงค์ หมายถึง ความต้องการที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในสถานศึกษา เพื่อให้การทำงานประสบผลสำเร็จตามเกณฑ์ที่วางไว้ของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้จากการสำรวจความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

5. ครู หมายถึง ข้าราชการ หรือพนักงานราชการ หรืออัตราจ้างที่ทำหน้าที่สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

6. สถานศึกษา หมายถึง หน่วยงานทางการศึกษาที่อยู่ภายใต้การควบคุมดูแลของสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ประกอบด้วย สถานศึกษา 3 ขนาด ได้แก่ สถานศึกษาขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัย เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้
 - 1.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้
 - 1.2 หลักการจัดการเรียนรู้
 - 1.3 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้
2. การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.1 ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.3 หลักการของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.4 แนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.5 ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 2.6 กิจกรรมการสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
 - 2.7 กลวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 2.8 ข้อดี/ข้อจำกัดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร
 - 2.9 การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
 - 2.10 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. การพัฒนาครู
 - 3.1 ความหมายของการพัฒนาครู
 - 3.2 ความสำคัญของการพัฒนาครู
 - 3.3 วิธีการพัฒนาครู
 - 3.4 หลักการพัฒนาบุคลากร
4. โปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรม
 - 4.1 ความหมายของโปรแกรม
 - 4.2 องค์ประกอบของโปรแกรม
 - 4.3 การพัฒนาโปรแกรม

5. บริบทสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 6.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 6.2 งานวิจัยต่างประเทศ

การจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

Hough และ Duncan (1970) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง กิจกรรมของบุคคลซึ่งมีหลักและเหตุผล เป็นกิจกรรมที่บุคคลได้ใช้ความรู้ของตนเองอย่างสร้างสรรค์ เพื่อสนับสนุนให้ผู้อื่นให้เกิดการเรียนรู้และความผาสุก ดังนั้นการจัดการเรียนรู้จึงเป็นกิจกรรมในแง่มุมต่าง ๆ 4 ด้าน คือ

1. ด้านหลักสูตร (Curriculum) หมายถึง การศึกษาจุดมุ่งหมายของการศึกษา ความเข้าใจในจุดประสงค์รายวิชาและการตั้งจุดประสงค์การจัดการเรียนรู้ที่ชัดเจน ตลอดจนการเลือกเนื้อหาได้เหมาะสมสอดคล้องกับท้องถิ่น
2. ด้านการจัดการเรียนรู้ (Instruction) หมายถึง การเลือกวิธีสอนและเทคนิคการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม เพื่อช่วยให้ผู้เรียนบรรลุถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่วางไว้
3. ด้านการวัดผล (Measuring) หมายถึง การเลือกวิธีการวัดผลที่เหมาะสมและสามารถวิเคราะห์ผลได้
4. ด้านการประเมินผลการจัดการเรียนรู้ (Evaluating) หมายถึง ความสามารถในการประเมินผลของการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดได้

Richey (1986) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ หมายถึง ศาสตร์ในการกำหนดรายละเอียดรายการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการประเมินและการทำงานบำรุงรักษาให้คงไว้ของสถานะต่าง ๆ เพื่อทำให้เกิดการเรียนรู้ทั้งในเนื้อหาจำนวนมาก หรือเนื้อหาสั้น ๆ

Mayer (2003) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ หมายถึง กิจกรรมการสร้างสรรค์เปลี่ยนแปลงความรู้และพฤติกรรมแสดงออกของนักเรียนผ่านการจัดสภาพแวดล้อม เพื่อกระตุ้นให้เกิดการปรับเปลี่ยนในตัวผู้เรียน มีองค์ประกอบสำคัญ ได้แก่ ภารกิจที่ครูเป็นผู้ลงมือปฏิบัติ และเป็นกิจกรรมที่มีเป้าหมายส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้ในตัวผู้เรียน

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ไว้ว่าเป็นกระบวนการสำคัญในการนำหลักสูตรไปสู่การปฏิบัติ หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เป็นหลักสูตรที่มีมาตรฐานการเรียนรู้สมรรถนะสำคัญ และคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียน เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณสมบัติตามเป้าหมายหลักสูตร ผู้สอนพยายามคัดสรร กระบวนการเรียนรู้จัดการเรียนรู้ โดยช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ผ่านสาระที่กำหนดไว้ในหลักสูตร 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ รวมทั้งปลูกฝังเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ พัฒนาทักษะต่าง ๆ อันเป็นสมรรถนะสำคัญให้ผู้เรียนบรรลุตามเป้าหมาย

สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ (2552) ได้ให้ความหมายของ การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การพัฒนากระบวนการคิด การคิดเป็นกระบวนการที่ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถทางสมอง ในการประมวลข้อมูลความรู้และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่มีอยู่ให้เป็นความรู้ใหม่ วิธีการใหม่ เพื่อไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ อย่างเหมาะสม สอดคล้องกัน แล้วนำไปปฏิบัติจริงตามมาตรฐานการศึกษา แห่งชาติด้านผู้เรียนที่เกี่ยวข้องการพัฒนา

จากการศึกษาแนวคิดของหน่วยงานและนักวิชาการเกี่ยวกับความหมายของ การจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้ หมายถึง กระบวนการนำหลักสูตรมาสู่การปฏิบัติ โดยอาศัยกระบวนการปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนเพื่อที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตาม วัตถุประสงค์ของผู้สอน

2. หลักการของการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับหลักการของการจัดการเรียนรู้ ได้มีนักวิชาการที่ เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้กล่าวถึงในหลากหลายมุมมอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

พระราชบัญญัติการศึกษา พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 ได้ปฏิรูปการจัดการเรียนรู้ทั้งในระดับโรงเรียนและมหาวิทยาลัย โดยเปลี่ยนจากการจัดการเรียนรู้ที่ เน้นบทบาทครูผู้สอนมาเน้นที่ผู้เรียนเป็นสำคัญ แนวทางการจัดการเรียนรู้ที่จะช่วยให้ครูในการจัดการ เรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ไม่ใช่การเรียนรู้ที่ให้ผู้เรียนเรียนด้วยตนเองโดยลำพัง ในส่วนของ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ มาตรา 24 ได้ระบุให้สถานศึกษาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดำเนินการ ดังนี้

1. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของ ผู้เรียน โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล
2. ฝึกทักษะ กระบวนการคิด การจัดการ การเผชิญสถานการณ์ และการประยุกต์ความรู้มาใช้เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา
3. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง ฝึกการปฏิบัติให้ทำได้ คิดเป็น ทำเป็น รักการอ่านและเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง
4. จัดการเรียนการสอนโดยผสมผสานสาระความรู้ในด้านต่าง ๆ อย่างได้สัดส่วน สมดุลกัน รวมทั้งปลูกฝังคุณธรรม ค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ไว้ในทุกวิชา

5. ส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนสามารถจัดบรรยากาศ สภาพแวดล้อม สื่อการเรียน และอำนวยความสะดวก เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และมีความรอบรู้ รวมทั้งสามารถใช้การวิจัย เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ ทั้งนี้ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกันจากสื่อการเรียน การสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ

6. จัดการเรียนรู้ให้เกิดขึ้นได้ทุกเวลาทุกสถานที่ มีการประสานความร่วมมือกับ บิดา มารดาผู้ปกครอง และบุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

ทองคุณ หงส์พันธ์ (2542) ได้สรุปหลักการจัดการเรียนรู้ โดยกล่าวไว้เป็นบัญญัติ 20 ประการ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตรให้กระจ่าง
2. วางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างดี
3. มีกิจกรรม/ทำอุปกรณ์
4. สอนจากง่ายไปหายาก
5. วิธีสอนหลายหลากมากชนิด
6. สอนให้คิดมากกว่าจำ
7. สอนให้ทำมากกว่าท่อง
8. แคล้วคล่องเรื่องสื่อสาร
9. ต้องชำนาญการจูงใจ
10. อย่าลืมนำจิตวิทยา
11. ต้องพัฒนาอารมณ์ขั้น
12. ต้องผูกพันห่วงหาศิษย์
13. ฝ่าฝืนตามติดพฤติกรรม
14. อย่าทำตัวเป็นทรราช
15. สร้างบรรยากาศไม่น่ากลัว
16. ประพฤติตัวตามที่สอน
17. อย่าตัดรอนกำลังใจ
18. ให้เทคนิคการประเมิน
19. ผู้เรียนเพลินมีความสุข
20. ครูสนุกกับการเรียน

พิมพ์พันธ์ เดชะคุปต์ และเพียว ยินดีสุข (2549) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ คือ ต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องเหมาะสมกับ ้วย ความต้องการความสนใจของผู้เรียนและความต้องการของสังคม ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ที่

หลากหลาย ส่งเสริมกระบวนการคิด ได้รับความสนใจด้วยเทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย ใช้สื่อ การเรียนรู้และวิธีการวัดประเมินผลที่หลากหลาย ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมิน

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2552) ได้ให้หลักการที่สำคัญในการจัดการ เรียนรู้ ดังนี้

1. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ
2. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล
3. การจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง
4. การจัดการเรียนรู้ที่เน้นด้านคุณธรรมจริยธรรม

ทิศนา ขัมมณี (2553) ได้สรุปหลักการจัดการเรียนรู้ มี 3 ประการ คือ

1. การจัดสภาพแวดล้อมทางการเรียนให้อบอุ่น ปลอดภัย ไม่น่าหวาดกลัว น่าไว้วางใจ จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดี
2. ผู้เรียนแต่ละคนมีศักยภาพและแรงจูงใจที่จะพัฒนาตนเองอยู่แล้ว ครูจึงควร สอนแบบชี้แนะ (Non-Directive) โดยให้ผู้เรียนเป็นผู้นำทาง ในการเรียนรู้ของตน (Self-Directive) และคอยช่วยเหลือผู้เรียนให้เรียนอย่างสะดวกจนบรรลุผล
3. ในการจัดการเรียนการสอนควรเน้นการเรียนรู้กระบวนการ (Process Learning) เป็นสำคัญ เนื่องจากกระบวนการเรียนรู้เป็นเครื่องมือสำคัญที่บุคคลใช้ในการดำรงชีวิต และแสวงหาความรู้ต่อไป

จากการศึกษาหลักการการจัดการเรียนรู้จากนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่า หลักการ การจัดการเรียนรู้ควรมีการคำนึงถึงความแตกต่างของผู้เรียนเป็นสำคัญ จึงควรจัดกิจกรรมให้ สอดคล้องกับความสนใจและความถนัดของผู้เรียน อีกทั้งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จาก สถานการณ์จริง มีการใช้สื่อการเรียนรู้และวิธีการวัดประเมินผลที่หลากหลาย เน้นการเรียนรู้ กระบวนการที่อาศัยความร่วมมือระหว่างผู้เรียนและผู้ปกครอง บุคคลในชุมชนทุกฝ่าย เพื่อร่วมกัน พัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ

3. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ได้มีนักวิชาการ ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาได้กล่าวถึงในหลากหลายมุมมอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

บันลือศักดิ์ จ่านอง (2546) ได้อธิบายองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ด้านผู้สอน เป็นผู้ที่มีความสำคัญในการที่จะแปลมาตรฐานการเรียนรู้ และ สาระการเรียนรู้ที่เป็นตัวหนังสือให้เป็นกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสม น่าสนใจ และมีกระบวนการ เรียนรู้หลากหลายวิธี อย่างอิสระ จะต้องรู้จักเลือกปรับปรุงเทคนิคและวิธีการเรียนรู้ และกิจกรรม การเรียนรู้ ให้เหมาะสมกับเนื้อหาและผู้เรียนโดยไม่ใช้วิธีการเดียว ควรมีการดัดแปลง และเลือกใช้

วิธีการให้เหมาะสมกับวัตถุประสงค์และเนื้อหาในแต่ละบทเรียน เพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดผลสำเร็จในการเรียนรู้

2. ด้านผู้เรียนเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการจัดการเรียน ผู้เรียนแต่ละคนมีความแตกต่างกันทั้งบุคลิกภาพ สติปัญญา ความถนัด ความสนใจและความพร้อมของร่างกาย ผู้เรียนควรมีโอกาสร่วมคิดร่วมวางแผนในการจัดการเรียนการสอน และมีโอกาสเลือกวิธีเรียนหลากหลาย ตามความเหมาะสม ภายใต้การแนะนำของผู้สอน

3. เนื้อหาวิชาต่าง ๆ ซึ่งผู้สอนจะต้องจัดเนื้อหาวิชาให้มีความสัมพันธ์กันมีความน่าสนใจ เหมาะสมกับวัย ระดับชั้น รวมทั้งสภาพสิ่งแวดล้อมของการจัดการเรียน

4. สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ ได้แก่ อุปกรณ์ช่วยในการจัดการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

5. สภาพแวดล้อมและบรรยากาศการเรียนรู้ ผู้สอนต้องมีวิธีการที่จะต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทางวิชาการ มีการดัดแปลงห้องเรียนให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนรู้ที่สามารถมีปฏิสัมพันธ์กันได้ดี และจัดกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วย

ประไพ ฉลาดคิด (2548) ได้กล่าวองค์ประกอบของการสอนไว้

1. ผู้สอน ผู้สอนเป็นองค์ประกอบที่สำคัญยิ่งต่อการสอน เพราะต้องเป็นผู้รู้หลักสูตรและเนื้อหาสาระมาดำเนินการสอน มีการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตลอดเวลาของการเรียนการสอน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจในบทเรียน มีทักษะกระบวนการ และมีเจตคติที่ดีตามเจตนารมณ์ของบทเรียนและหลักสูตร นอกจากนั้นครูยังต้องมีความสามารถใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนและสอนให้ตรงตามจุดประสงค์ที่ได้วางไว้ จึงจะทำให้การสอนดำเนินไปได้อย่างราบรื่น

2. ผู้เรียน ผู้เรียนเป็นองค์ประกอบสำคัญของการสอน เพราะการสอนจะเกิดขึ้นได้จำเป็นต้องมีผู้เรียนเป็นผู้ได้รับความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่ผู้สอนจัดให้ ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เป็นไปตามจุดประสงค์ของการสอนที่ตั้งไว้

3. กิจกรรมการเรียนการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนเป็นองค์ประกอบอีกประการหนึ่งที่มีความสำคัญมากต่อการสอน กิจกรรมการเรียนการสอนนั้นออกแบบโดยผู้สอน และผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้จนเกิดความรู้ความเข้าใจ มีการวัดผลและประเมินผลตามที่ผู้สอนได้วางแผนไว้

4. บริบทในการเรียนการสอน ในการสอนที่ต้องการให้เกิดผลที่ดีทั้งต่อผู้สอบและผู้เรียนนั้น สภาพแวดล้อมทั้งในและนอกห้องเรียนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องคำนึงถึงอัน ได้แก่

ความเหมาะสมของสีในห้องเรียน การถ่ายเทของอากาศ ทิศทางลม เสียงรบกวนจากภายนอก ห้องเรียน

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้สรุปองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ
2. จัดเนื้อหาสาระและกิจกรรมให้สอดคล้องกับความสนใจ
3. การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

กระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้สรุปองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ใช้รูปแบบ เทคนิควิธีการสอนที่หลากหลาย
2. การบูรณาการเนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้
3. ฝึกทักษะการคิด และการแก้ปัญหา
4. การเรียนรู้จากประสบการณ์จริง
5. การพัฒนาสื่อ และนวัตกรรม
6. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา (2553) ได้กล่าวว่าการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาอย่างรอบด้าน ครูควรจัดการเรียนรู้โดยมีองค์ประกอบดังนี้

1. หลักสูตร
2. การออกแบบการเรียนรู้
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
4. สื่อการเรียนรู้
5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
6. การวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นักวิชาการได้ให้ความหมายของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Byrne (1976) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การปฏิสัมพันธ์โดยใช้ภาษา ซึ่งเป็นกิจกรรมระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์ทางสังคมที่ชัดเจน ดังนั้น ในการเรียนรู้ภาษาจะต้องดูที่หน้าที่ของภาษา (Function of language) ในบริบท ดูบริบททางภาษาศาสตร์ (Linguistic context) ว่าคำพูดหรือข้อความใดเกิดขึ้นก่อนหรือหลังข้อความที่

กำหนดให้มา และดูบริบททางสังคมหรือบริบทของสถานการณ์ (Social or situation context) ว่าใครกำลังสื่อสารกับใคร บทบาททางสังคมของพวกเขาเป็นใคร และทำไมพวกเขาจึงต้องมาสื่อสารด้วยกัน

Littlewood (1983) ให้ความหมายของการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำ แล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

Wilkins (1984) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่ให้ความสำคัญกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตั้งแต่เริ่มต้น แต่ในขณะเดียวกันก็ไม่ได้ละเลยในเรื่องความสำคัญทางไวยากรณ์และสถานการณ์ในการใช้ภาษา

Richards (2006) ให้ความหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) ว่าเป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน มากกว่าการเรียนรู้และฝึกฝนหลักภาษา โดยผู้เรียนมีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนเอง ซึ่งเชื่อมโยงระหว่างความรู้ทางภาษา ทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้สื่อสารในสถานการณ์จริงได้

Rambe (2017) ให้ความหมายของการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการสื่อสาร ถ่ายทอดอารมณ์ ความคิด ความรู้สึก และข้อมูลระหว่างกันในระดับเรียน โดยเป้าหมายของการเรียนการสอนคือพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน

สมิตรา อังวัฒนกุล (2540) กล่าวถึง การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการใช้ภาษาระหว่างผู้รับสารและผู้ส่งสารที่เป็นระบบระเบียบและมีจุดมุ่งหมาย มีองค์ประกอบต่าง ๆ เข้ามาเกี่ยวข้อง เพื่อให้การสื่อสารนั้นถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมที่ใช้ภาษานั้นวิธีสอนที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบันว่าเป็นวิธีสอนที่ทำให้ผู้เรียนสามารถนำภาษาไปใช้ในการสื่อสารได้จริง (Actual Communication) วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร (The Communicative Approach) มีจุดมุ่งหมายหลัก คือ ความสามารถในการสื่อสาร (Communicative Competence) ของผู้เรียน

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2557) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching – CLT) เป็นการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียนมีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษาทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ได้แก่

1. ใช้ภาษาตรงตามเป้าหมายและหน้าที่ของภาษา (Function): compare and contrast, persuasion, asking question, expressing like and dislike, cause and effect, summarizing, sequencing, predicting, ageing/disagreeing, greeting people/ introductions.

2. ใช้ภาษาทั้งพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสมกับบริบท เช่น รู้ว่าเมื่อไหร่จะใช้ภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป็นต้น

3. ใช้ภาษาได้หลากหลายแบบ เช่น narrative, report, conversation สามารถสื่อสารได้สำเร็จลุล่วงแม้จะมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาโดยการใช้กลยุทธ์สื่อสาร (communicative strategies)

ปัจจุบัน CLT ภาษาเพื่อการสื่อสารมีอิทธิพลต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาที่สอง จะสำเร็จได้ต้องผ่านกระบวนการดังนี้

1. กระบวนการปฏิสัมพันธ์อย่างมีความหมาย (Meaning)
2. กระบวนการต่อรองความหมายกับคู่สนทนา
3. การลองพูดโดยไม่กลัวความผิด

สรุปได้ว่า การสอนภาษาอังกฤษที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาในการสื่อสาร มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันจากสถานการณ์การเรียนรู้ทางภาษาที่สมจริง โดยไม่ละเลยในเรื่องความสำคัญของหลักการใช้ภาษา บริบททางภาษาศาสตร์ บริบททางสังคม และสถานการณ์ในการใช้ภาษา ทั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้ถูกต้องและคล่องแล้ว

2. ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

Littlewood (1996) ได้กล่าวไว้ว่า ความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีส่วนช่วยในการเรียนรู้ได้ดังนี้

1. เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะที่เต็มสมบูรณ์ ในการฝึกใช้ภาษานั้น ถ้าผู้เรียนได้รับการฝึกเฉพาะทักษะแต่ละทักษะแยกออกจากกัน (Part-skilled) ย่อมไม่เป็นการเพียงพอ ผู้เรียนควรจะได้รับ การฝึกทักษะต่าง ๆ รวมเข้าด้วยกันโดยสมบูรณ์ (Total skills) ไม่แบ่งมาฝึกเป็นทักษะเดียว ๆ วิธีการที่จะช่วยให้ นักเรียนได้มีการฝึกการใช้ภาษาในลักษณะดังกล่าวคือ การจัดกิจกรรมที่เน้นงานปฏิบัติหลาย ๆ ประเภท และกิจกรรมนั้นจะต้องเหมาะสมกับระดับความสามารถของผู้เรียนด้วย

2. ช่วยเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียน เป้าหมายสูงสุดของผู้เรียนภาษาคือ สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ ดังนั้น ถ้าสภาพในห้องเรียนสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาของผู้เรียน ก็จะเป็นแรงจูงใจให้อยากเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ ผู้เรียนภาษาส่วนใหญ่มีความคิดเกี่ยวกับภาษาว่าเป็นสื่อที่จะนำไปสู่การติดต่อสื่อสารมากกว่าเป็นการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์ เมื่อในห้องเรียนมีการจัดกิจกรรมที่เน้นการปฏิบัติงานเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาจริง ๆ สอดคล้องกับความคิดในเรื่องภาษาของผู้เรียนก็เท่ากับเป็นการเพิ่มแรงจูงใจให้แก่ผู้เรียน

3. ช่วยให้การเรียนรู้ภาษาเป็นไปอย่างธรรมชาติ การเรียนรู้ภาษานั้นเกิดขึ้นภายในตัวผู้เรียนและเป็นไปอย่างเป็นธรรมชาติ ในการสอนนั้นไม่อาจทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาได้อย่างสมบูรณ์ ดังนั้น การที่ผู้สอนจะสอนให้ผู้เรียนรู้ภาษาจะต้องอยู่ในลักษณะที่เป็นกระบวนการตามธรรมชาติคือ ต้องจัดให้ผู้เรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริง ๆ การจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกห้องเรียนจึงเป็นส่วนสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ภาษา

4. ช่วยสร้างบริบท ซึ่งมีส่วนส่งเสริมสนับสนุนการเรียนภาษา กล่าวคือ เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกับผู้สอนสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งความสัมพันธ์นี้จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ สนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนพยายามที่จะเรียนรู้ภาษา

Littlewood (1988) กล่าวว่า หากผู้เรียนมองเห็นประโยชน์ของการเรียนภาษาในชั้นเรียน และมีการใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นอยู่เสมอ จะทำให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ และเกิดการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารได้ เนื่องจากการใช้กิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารจะทำให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาที่มีความหมาย ส่งผลให้ผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียน และสามารถพัฒนาทักษะการพูดและการฟังในสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นได้

Larsen-Freeman (2000) ได้ให้ความเห็นว่า ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีลักษณะเฉพาะคือ ความตั้งใจในการสื่อสารของผู้เรียน โดยผู้เรียนจะใช้ภาษาผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมการสื่อสาร ซึ่งการเรียนเช่นนี้จะช่วยกระตุ้นผู้เรียนมีความตั้งใจในการเรียนภาษามากยิ่งขึ้น รู้สึกว่าตนกำลังเรียนภาษาที่เป็นประโยชน์ สามารถใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤเพื่อการสื่อสารคือ เป็นการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ในชีวิตจริงได้ มีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ ความต้องการ ความสนใจและพื้นฐานของผู้เรียน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบในการเรียนและสนับสนุนให้มีการศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน

3. หลักการของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

นักวิชาการได้กล่าวถึงหลักการของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

Nunan (2000) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. การเรียนการสอนมุ่งเน้นไปที่การสื่อสารผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันโดยใช้ภาษาเป้าหมาย
2. มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง
3. การจัดการเรียนรู้ ไม่เพียงแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา แต่ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. การพัฒนาประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน
5. ในการจัดการเรียนการสอน ต้องมีการพยายามเชื่อมโยงการเรียนภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน

Richards และ Rodgers (2001) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. จุดเน้นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การสื่อสารที่แท้จริง
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลอง ฝึกฝนการใช้ภาษาด้วยตนเอง
3. ผู้สอนต้องมีความอดทนต่อความผิดพลาดของผู้เรียน เนื่องจากความผิดพลาดคือสิ่งบ่งชี้ว่าผู้เรียนกำลังพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของตนเอง
4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency)
5. เชื่อมโยงทักษะต่าง ๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน เนื่องจากการใช้ทักษะเหล่านี้มักจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันในสถานการณ์จริง
6. ฝึกให้นักเรียนได้ค้นพบหลักภาษาด้วยตนเองจากการสื่อสาร

Richards (2006) ได้ให้หลักการ 10 ประการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

1. Interaction: การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้ง่ายถ้าผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์หรือสื่อสารในภาษานั้นอย่างมีความหมาย
2. Effective Tasks: กิจกรรมภาษาหรือแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพในชั้นเรียน จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสื่อความหมายในภาษา เพิ่มพูนแหล่งการเรียนรู้ภาษา สังเกตการใช้ภาษา และมีส่วนร่วมในการร่วมสื่อสาร

3. Meaningful Communication: การสื่อสารจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนสื่อสารเรื่องเกี่ยวข้องกับตน น่าสนใจ และน่ามีส่วนร่วม

4. Integration of Skills: การสื่อสารเป็นกระบวนการเน้นภาพรวม (Holistic process) ที่ต้องใช้ทั้งทักษะทางภาษาและหลายรูปแบบ

5. Language Discovery/ Analysis/ Reflection: การเรียนภาษาเกิดจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive learning) คือผ่านกระบวนการค้นพบกฎและรูปแบบของภาษาด้วยตนเอง และจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนกฎและรูปแบบของภาษา (Deductive learning)

6. Accuracy & Fluency: การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ค่อยเป็นค่อยไป ที่ผู้เรียนเรียนรู้จากการใช้ภาษาและจากการลองผิดลองถูกในภาษา และถึงแม้ความผิดพลาดในการใช้ภาษาจะเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ แต่เป้าหมายปลายทางของการเรียนภาษาคือ การมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม

7. Individuality: ผู้เรียนแต่ละคนมีหนทางพัฒนาภาษาของตนเอง และมีอัตราการพัฒนาที่ไม่เท่ากันและมีความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ต่างกัน

8. Learning and Communication Strategies: การเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเรียนและกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

9. Teacher as a facilitator: บทบาทของผู้สอนในห้องเรียนคือ ผู้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและใช้ภาษาและให้ผลสะท้อนกลับในการใช้ภาษาและการเรียนภาษาของผู้เรียน

10. Collaboration & Sharing atmosphere: ห้องเรียนเปรียบเสมือนชุมชนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และแบ่งปันการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

Lottie Baker และ Janet Orr ได้สรุปหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามหลักทฤษฎีและงานวิจัยไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว (A focus on effective communication with accuracy and fluency) ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสัมพันธ์กับความถูกต้องในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ซึ่งต้องควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในการพูดและการเขียน

2. ความกล้าใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Risk-taking in Cooperative Groups) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแสดงถึงการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มนั้นสำคัญยิ่งต่อการเริ่มใช้ภาษาของนักเรียนที่ประหม่าในการ

พูดต่อหน้ากลุ่มใหญ่ กิจกรรมในกลุ่มเล็ก ๆ นั้นสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาและกระตุ้นนักเรียนให้กล้าเสี่ยงในการใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาใหม่

3. เชื่อมโยงกับความหมายและบริบท (Connected to Meaning and Context) ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนจะมีพัฒนาการทางภาษาด้วยการใช้ภาษาในชีวิตจริง “วิธีที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้และสอนภาษาคือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม” และภาระงานด้านภาษาควรเชื่อมโยงกับบริบทของชีวิตจริงที่มีความหมายต่อนักเรียน นั่นคือภาระงานด้านภาษานั้นอาจจะเชื่อมโยงถึงประเด็นทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง

4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking Skills) มีความสำคัญมาก นักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องรู้จักทักษะการคิดทั้งในระดับสูงและระดับล่าง ทักษะในระดับล่าง คือ การจำและความเข้าใจ เช่น การจดจำคำศัพท์ใหม่และเข้าใจลีพื้นฐาน ทักษะในระดับสูง คือ การสังเคราะห์และการประเมินผล เช่น การรวบรวมข้อมูลย่อยในการเล่าเรื่อง หรือแสดงความคิดเห็นและตัดสินด้วยเหตุผล ทักษะการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะภาระงานด้านการสื่อสารนั้นต้องบูรณาการทั้งทักษะระดับล่างและระดับที่สูงขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน รูปแบบภาษาที่เรียนจะใช้ได้ สถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน การฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าจะเมื่อเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) คือใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยกริยาทำทางที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง

3. ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือ ผู้เรียนทำกิจกรรมใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่งจำเป็นต้องสื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูล สามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทสถานการณ์ สำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ (Function)

4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถแสดงความคิดเห็นหรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่มแสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving)

5. ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่อง (Fluency) เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Function)

6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ

7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน

8. ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน

9. ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ

10. ต้องช่วยชี้แนะ นำทางผู้เรียน ให้คำแนะนำในระหว่างการดำเนินกิจกรรม พร้อมกับตรวจความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

สรุปได้ว่า หลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ทางภาษาผ่านการสื่อสาร และมีปฏิสัมพันธ์กันในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่ครูผู้สอนได้กำหนดไว้ ที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง ซึ่งผู้เรียนจะต้องเรียนรู้จากการพยายามเชื่อมโยงการเรียนภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน และพยายามลองผิดลองถูกในการใช้ภาษา เนื่องจากความผิดพลาดคือจุดเริ่มต้นของการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษา

4. แนวทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

แนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Teaching Approach)

เป็นแนวการสอนที่มุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ฝึกการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงที่มีโอกาสพบในชีวิตประจำวัน และยังให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ แนวการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้ความสำคัญกับการใช้ภาษา (Use) มากกว่าวิธีใช้ภาษา (Usage) นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญในเรื่องความคล่องแคล่วในการใช้ภาษา (Fluency) และความถูกต้องของการใช้ภาษา (Accuracy) การจัดการเรียนการสอนมีแนวทางดังนี้

1. ต้องให้ผู้เรียนเรียนรู้ว่ากำลังทำอะไร เพื่ออะไร ผู้สอนต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงความมุ่งหมายของการเรียนและการฝึกใช้ภาษา เพื่อให้การเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน

2. การสอนภาษาโดยแยกเป็นส่วน ๆ ไม่ช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้ดีเท่ากับการสอนในลักษณะบูรณาการในชีวิตประจำวัน การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจะต้องใช้ทักษะหลาย ๆ ทักษะ รวม ๆ กันไป ผู้เรียนควรจะได้ฝึกฝนและใช้ภาษาในภาพรวม

3. ต้องให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษา ที่มีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

4. ต้องให้ผู้เรียนฝึกการใช้ภาษามาก ๆ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมในรูปแบบต่าง ๆ ให้มากที่สุดที่จะเป็นไปได้

5. ผู้เรียนต้องไม่กลัวว่าจะใช้ภาษาผิด

Richard (2006) ได้เสนอวิธีการสอนเพื่อการสื่อสารอีก 2 วิธี ที่เน้นกระบวนการ คือ แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน Content-Based Approach (CBI) และแนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน Task-Based Instruction (TBI) โดยมีรายละเอียดดังนี้

1. แนวการสอนภาษาโดยใช้เนื้อหาเป็นฐาน (Content-Based Approach)

เป็นแนวการสอนที่เน้นเนื้อหาสาระการเรียนรู้มาบูรณาการกับจุดหมายของการสอนภาษา กล่าวคือให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ และในขณะเดียวกันก็พัฒนาการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไปด้วย ดังนั้น การคัดเลือกเนื้อหาที่นำมาให้ผู้เรียนได้เรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเนื้อหาที่คัดเลือกมาจะต้องเอื้อต่อการบูรณาการการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน เขียน นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์สามารถติดตาม ประเมินข้อมูลของเรื่อง และพัฒนาการเขียนเชิงวิชาการที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้น ๆ ได้ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ภาษาในลักษณะองค์รวม (Whole Language Learning)

2. แนวการสอนที่ยึดภาระงานเป็นฐาน (Task-Based Approach) เป็นการเรียนรู้ภาษาที่เกิดจากการปฏิสัมพันธ์ในขณะที่ทำการงานให้สำเร็จ ความรู้ด้านคำศัพท์และโครงสร้างจะเป็นผลที่ได้จากการฝึกใช้ภาษาในขณะที่ทำกิจกรรม นิยมนำแนวคิดนี้ไปใช้กับนักเรียนในระดับประถมศึกษา เพราะเชื่อว่าการเรียนรู้ภาษาเกิดจากภาระงานที่นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติงานจนคล่องตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ (Willis, 1996)

การจัดการเรียนรู้ที่เน้นภาระงาน มีจุดมุ่งหมาย 4 ประการ คือ

1. เพื่อให้สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการติดต่อสื่อสารและในการปฏิบัติภาระงานที่ได้รับมอบหมายได้เป็นผลสำเร็จ

2. เพื่อให้สามารถนำความรู้และประสบการณ์ทางภาษาที่ได้รับไปใช้ในชีวิตจริงได้

3. เพื่อพัฒนาทักษะการคิดโดยผ่านกระบวนการปฏิบัติภาระงาน

4. เพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้อย่างถูกต้องเหมาะสมในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ดังนี้

1. จากผู้สอนเป็นศูนย์กลางสู่ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง

2. จาก product เป็น process

3. จาก individual สู่ social

4. คำนึงถึงความแตกต่างที่หลากหลายของผู้เรียน

5. ช่วยให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีเป้าหมายและช่วยให้ผู้เรียนบรรลุเป้าหมาย
6. สอนแบบภาพรวมก่อนค่อยแยกส่วน
7. ฝึกอย่างมีความหมายไม่เน้น drill และท่องจำ
8. มองการเรียนเป็นกระบวนการตลอดชีวิตไม่ใช่เตรียมเด็กเพื่อสอบ
9. การวิจัยและต่อยอดองค์ความรู้เน้นการศึกษาชั้นเรียนที่เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพมากกว่าวิจัยเชิงปริมาณ

5. ขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

ในการพัฒนาความสามารถทางภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนควรเลือกลำดับขั้นตอนการสอนที่เอื้อต่อการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้จริง มีผู้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530) ได้ลำดับขั้นตอนการสอนทักษะต่าง ๆ เพื่อการสื่อสาร อาจแบ่งออกเป็นขั้นตอนใหญ่ ๆ 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. การตั้งจุดประสงค์ (Setting Objectives) ซึ่งอาจตั้งจุดประสงค์ปลายทาง (Terminal Objectives) และจุดประสงค์นำทาง (Enabling Objectives) ในการสอนทักษะเพื่อการสื่อสารนั้นเน้นการสื่อความหมายทางภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม ผู้สอนอาจตั้งจุดประสงค์ปลายทางว่าให้ผู้เรียนสามารถขอคำแนะนำและให้คำแนะนำได้อย่างถูกต้องเหมาะสมหรือให้ผู้เรียนถามทิศทางไปที่ทำการไปรษณีย์ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม เป็นต้น และตั้งจุดประสงค์นำทางให้รู้ความหมายของศัพท์และใช้โครงสร้างใหม่ที่ปรากฏในบทสนทนาได้ ตลอดจนเรื่องเกี่ยวกับสังคมและวัฒนธรรม

2. การดำเนินการสอน (Presentation) ผู้สอนจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายในเรื่องที่สอนอย่างชัดเจน โดยการทำความเข้าใจในบริบท (Contextualization) ซึ่งการทำความเข้าใจในบริบทในแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้แตกต่างไปจากแนวการสอนที่เน้นโครงสร้าง กล่าวคือ การสอนเพื่อการสื่อความหมายทางภาษา ผู้สอนจะชี้ให้เห็นว่าประโยคนี้ใครพูดกับใคร พูดเรื่องอะไร พูดเมื่อไร พูดที่ไหน พูดอย่างไร เป็นพิธีการหรือไม่ ถูกต้องเหมาะสมและเป็นที่ยอมรับในสังคมหรือไม่ ตัวอย่าง เช่น ประโยค It's raining now. ถ้าสอนในแนวที่เน้นโครงสร้างผู้สอนจะอธิบายว่า subject + verb to be + V.ing + adv. of time ซึ่งไม่เพียงพอ คือ ต้องรู้ว่าผู้พูดต้องการสื่อความหมายว่าอย่างไร เนื่องจากรูปประโยค (Form) เดียวกันอาจมีวัตถุประสงค์ของการพูด (Function) หรือมีความหมายหลายความหมาย เช่น เพื่อนร่วมงานพูดให้เพื่อนร่วมงานฟังว่าฝนกำลังตกอยู่ข้างนอก ในขณะที่พักสายตาจากการอ่านหนังสือหรือแม่พูดกับลูกเป็นเชิงห้ามไม่ให้ออกไปตากฝนเล่น หรือเพื่อนเตือนเพื่อนกันเองให้นำเสื้อผืนหรือร่มติดไปด้วยก่อนจะออกไปข้างนอกกัน เป็นต้น

3. การฝึก (Practice) เป็นการฝึกเกี่ยวกับตัวภาษาโดยการสร้างสถานการณ์ให้เหมือนจริง ผู้สอนอาจจะช่วยเหลือแนะนำให้ผู้เรียนจับคู่หรือกลุ่ม โดยผู้สอนทำเป็นแบบคู่กับผู้เรียนก่อน แล้วให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในภายหลัง การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ผู้เรียนเข้าใจจริง ๆ ว่าใครจะเป็นผู้ใช้ประโยคเหล่านี้สามารถพูดประโยค So Do I. ได้ แต่จะไม่ฝึก So Does He. หรือ So Do They. ด้วยทั้งนี้เพราะสถานการณ์ที่สร้างขึ้น ในขณะที่ฝึกเป็นเรื่องของคู่สนทนาคู่นี้ โดยเฉพาะในการฝึกตัวภาษาในขั้นนี้ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนพูดตามทั้งชั้นหรือเป็นรายบุคคลจับคู่หรือเป็นกลุ่มใหญ่ โดยให้ผลัดกันถามตอบแสดงความคิดเห็น ผู้สอนจะตรวจและแก้ไขให้ผู้เรียนทันทีเมื่อมีความเข้าใจผิดเกิดขึ้น

4. การถ่ายโอน (Transfer) เป็นการเลือกการฝึกการใช้ภาษาโดยมีผู้สอนคอยช่วยเหลือผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกลุ่มอาจมีปฏิสัมพันธ์ (Interaction) ซึ่งกันและกัน โดยการใช้ภาษาที่เรียนมาแล้วอย่างเสรีและใช้ภาษาในช่วงเวลานานขึ้นกว่าเดิม โดยการแสดงบทบาทสมมติหรือเล่นเกมต่าง ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ใช้ภาษาสื่อสารได้เต็มที่หรืออาจกล่าวอีกนัยหนึ่งว่าผู้เรียนสามารถนำภาษาที่เรียนในห้องเรียนออกไปใช้ในสถานการณ์ที่เป็นจริงในชีวิตประจำวันนอกห้องเรียนได้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) สรุปขั้นตอนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

1. ขั้นเสนอเนื้อหา (Presentation or Introducing New Language) ในการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนการสอนแนวใด การเสนอเนื้อหาจัดเป็นขั้นตอนหนึ่งที่สำคัญที่สุด ทั้งนี้เพราะในขั้นตอนนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการเรียนรู้และฝึกใช้ภาษาในลำดับถัดไป จนกระทั่งผู้เรียนสามารถใช้ใช้ภาษาตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ ซึ่งแต่เดิมนั้นจุดประสงค์ของการเสนอเนื้อหา มักจะมุ่งให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับรูปแบบและกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางภาษา อาทิเช่น ด้านการออกเสียง ความหมายของคำศัพท์และโครงสร้างทางไวยากรณ์ สำหรับการสอนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร การเสนอเนื้อหาจะเน้นที่การให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับกฎเกณฑ์ทางภาษาดังกล่าวด้วยในการเสนอเนื้อหาอาจดำเนินการ ดังนี้ ผู้สอนนำเข้าสู่เนื้อหา (Lead-in) โดยในขั้นเริ่มแรกนี้ผู้สอนเสนอบริบทหรือสถานการณ์แก่ผู้เรียนก่อน อาจใช้รูปภาพ การเล่าเรื่องให้ฟัง จากนั้นจึงเสนอเนื้อหาทางภาษาแก่ผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนฟังหรืออ่านในด้านเนื้อหาที่เสนอผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาต่างประเทศหลายคนเห็นพ้องต้องกันว่าควรเป็นเนื้อหาที่มีบริบทหรือสถานการณ์กำกับอยู่ด้วย ซึ่งอาจเป็นเรื่องราวหรือบทสนทนา แต่ไม่ควรเป็นประโยคเดี่ยว ๆ และเนื้อหานั้นนอกจากจะมีคำศัพท์และรูปแบบภาษาที่ต้องการนำมาสอนแล้วก็ควรจะมีคำศัพท์หรือรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนเคยเรียนรู้มาบ้างแล้ว

เพื่อช่วยให้สามารถเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านได้บ้าง นอกจากนั้นผู้สอนควรจะกระตุ้นการเรียนรู้ (Elicitation) โดยตรวจสอบว่าผู้เรียนเข้าใจเรื่องที่ฟังหรืออ่านเพียงใด เช่น ถามคำถามให้ตอบหรือกระตุ้นให้ผู้เรียนพูด ถ้าผู้เรียนตอบได้หรือสามารถใช้ภาษาได้ก็ไม่จำเป็นต้องเสียเวลากับการเสนอเนื้อหามากนัก ทั้งนี้เพราะผู้เรียนอาจเคยเรียนรู้เนื้อหาดังกล่าวมาบ้างแล้ว แต่ถ้าผู้เรียนตอบได้บ้างหรือไม่ได้เลย ผู้สอนต้องตระหนักว่าจำเป็นต้องสอนหรืออธิบายเนื้อหาทางภาษาดังกล่าวให้ผู้เรียนเข้าใจ และในการสอนผู้สอนต้องอธิบาย (Explanation) และแสดงให้เห็นว่าเนื้อหาทางภาษามีรูปแบบวิธีการใช้และมีความหมายอย่างไรและถ้าจำเป็นอาจใช้ภาษาแม่ในการอธิบายก็ได้

2. ขั้นการฝึก (Practice/Controlled Practice) ขั้นการฝึกเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาที่เพิ่งเรียนรู้ใหม่ลักษณะของการฝึกแบบควบคุม (Controlled Practice) โดยมีผู้สอนเป็นผู้นำการฝึก โดยทั่วไปการฝึกขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีความหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน การฝึกแบบควบคุมนี้ในขั้นเริ่มแรกมักใช้วิธีการฝึกแบบกลไก (Mechanical Drill) หรือบางครั้งเรียกว่าการฝึกซ้ำ ๆ (Repetition Drill) คือ เป็นการฝึกซ้ำ ๆ ตามตัวอย่างจนกระทั่งสามารถจดจำและใช้รูปแบบภาษานั้นได้แต่ยังไม่เน้นในด้านความหมาย ดังนั้นในการฝึกแบบนี้ผู้เรียนอาจจะเข้าใจหรือไม่เข้าใจความหมายของรูปแบบภาษาที่ใช้ในการฝึกก็ได้ สำหรับการฝึกนั้นมักจะเป็นการให้ผู้เรียนฟังตัวอย่างภาษา การฟังอาจให้ผู้เรียนฟังจากเทปหรือจากผู้สอนประมาณ 1-3 ครั้ง ในกรณีที่ผู้สอนเป็นผู้พูดให้ฟังจะต้องออกเสียงหรือพูดอย่างเป็นธรรมชาติด้วยความเร็วปกติ จากนั้นให้ผู้เรียนฝึกพูดหรือออกเสียงพร้อมกันตามตัวอย่าง ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนฝึกพร้อมกันทั้งห้องเรียนหรือแบ่งฝึกทีละครั้งห้องตามความเหมาะสม การฝึกในลักษณะนี้จะทำให้ทุกคนมีโอกาสฝึกด้วยตนเองพร้อม ๆ กับได้เรียนรู้การออกเสียงหรือการพูดจากเพื่อนคนอื่นด้วย หลังจากการฝึกพร้อมกันแล้วผู้สอนสุ่มเรียกผู้เรียนให้ฝึกทีละคน ในขณะที่เดียวกันให้ผู้เรียนคนอื่น ๆ ที่เหลือมีส่วนช่วยผู้ที่ถูกเรียกให้ฝึกเดี่ยวได้ ถ้าผู้เรียนคนนั้นมีปัญหาในการฝึก ทั้งนี้เพื่อให้ทุกคนมีส่วนร่วมแม้จะเป็นการฝึกทีละคนก็ตาม นอกจากนี้ผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับกับผู้เรียนแต่ละคนด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้ผู้สอนก็อาจตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนด้านความหมายได้โดยถามคำถามง่าย ๆ ให้ผู้เรียนตอบสั้น ๆ ว่าใช่-ไม่ใช่หรือถูก-ผิด เป็นต้น การฝึกแบบควบคุมนี้เน้นที่ความถูกต้องของรูปแบบภาษาเป็นสำคัญ ฉะนั้นการฝึกในขั้นตอนนี้ควรใช้เวลาเพียงเล็กน้อยเท่านั้น

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production/Free Practice) การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจัดเป็นขั้นตอนที่สำคัญที่สุดขั้นตอนหนึ่งของการเรียนภาษาต่างประเทศตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนตัวกลางที่เชื่อมโยงระหว่างการเรียนรู้ภาษาในชั้นเรียนกับการนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษา

เพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปจึงมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยตัวเอง โดยผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงไร ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือการที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระ นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้ให้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกขั้นตอนนี้ด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกแบบควบคุม ซึ่งการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดี วิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยผู้สอนเป็นผู้ริเริ่มหรือจัดการขั้นเริ่มต้นของกิจกรรม เช่น อธิบายวิธีการทำกิจกรรมจัดกลุ่มผู้เรียน หลังจากนั้นผู้เรียนจะเป็นผู้ทำกิจกรรมเองทั้งหมด ผู้สอนจะคอยให้คำแนะนำ ช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนมีปัญหาในการทำกิจกรรม และเป็นผู้ให้ข้อมูลป้อนกลับหรือประเมินผลการทำกิจกรรมภายหลัง

กระทรวงศึกษาธิการ (2548) ได้กำหนดขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) ในการเรียนการสอน

ภาษาต่างประเทศ การนำเสนอเนื้อหาใหม่จัดเป็นขั้นการสอนที่สำคัญขั้นหนึ่ง ในขั้นนี้ครูจะให้ข้อมูลทางภาษาแก่ผู้เรียนซึ่งนับเป็นการเริ่มต้นการเรียนรู้มีการนำเสนอเนื้อหาใหม่ โดยจะมุ่งเน้นการให้ผู้เรียนได้รับรู้และทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและรูปแบบภาษาที่ใช้กันจริงโดยทั่วไป รวมทั้งวิธีการใช้ภาษาไม่ว่าจะเป็นด้านการออกเสียง ความหมาย คำศัพท์ และโครงสร้างไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับสถานการณ์ต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการเรียนรู้กฎเกณฑ์

2. ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) ขั้นการฝึกปฏิบัติเป็นขั้นตอนที่ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้

ภาษาที่เพิ่งจะรู้ใหม่ จากขั้นการนำเสนอเนื้อหาในลักษณะของการฝึกแบบควบคุมหรือชี้นำ (Controlled Practice/Directed Activities) โดยมีครูผู้สอนเป็นผู้นำในการฝึกไปสู่การฝึกแบบค่อย ๆ ปล่อยให้ทำเองมากขึ้นเป็นแบบกึ่งควบคุม (Semi-Controlled) การฝึกในขั้นนี้มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนจดจำรูปแบบของภาษาได้ จึงเน้นที่ความถูกต้องของภาษาเป็นหลัก แต่ก็มีจุดมุ่งหมายให้ผู้เรียนได้ทำความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายและวิธีการใช้รูปแบบภาษานั้น ๆ ด้วยเช่นกัน แล้วค่อยเปลี่ยนสถานการณ์ไป สถานการณ์เหล่านี้จะเป็นสถานการณ์ที่สร้างขึ้นภายในห้องเรียน เพื่อฝึกการใช้โครงสร้างประโยคตามบทเรียนทั้งนี้ครูผู้สอนต้องให้ข้อมูลป้อนกลับด้วย เพื่อให้ผู้เรียนรู้ว่าตนใช้ภาษาได้ถูกต้องหรือไม่ นอกจากนี้อาจตรวจสอบความเข้าใจด้านความหมายได้ (ไม่ควรใช้เวลามากนัก) ต่อจากนั้นจึงให้ฝึกด้วยการเขียน (Written) เพื่อเป็นการฝึกความแม่นยำในการใช้ภาษา

3. ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร

นับเป็นขั้นที่สำคัญที่สุดขั้นหนึ่ง เพราะการฝึกใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารเปรียบเสมือนการถ่ายโอนการเรียนรู้ภาษาจากสถานการณ์ในชั้นเรียนไปสู่ การนำภาษาไปใช้จริงนอกชั้นเรียน การฝึกใช้ภาษา

เพื่อการสื่อสารโดยทั่วไปมุ่งหวังให้ผู้เรียนได้ลองใช้ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่จำลองใช้สถานการณ์จริงด้วยตนเอง โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้แนะแนวทางเท่านั้น การฝึกใช้ภาษาในลักษณะนี้มีประโยชน์ในแง่ที่ช่วยให้ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนได้รู้ว่าผู้เรียนเข้าใจและรู้ภาษาไปแล้วมากน้อยเพียงใด สามารถนำไปปรับใช้ตามความต้องการของตนเองแค่ไหน ซึ่งการที่จะถือว่าผู้เรียนได้เรียนรู้แล้วอย่างแท้จริงก็คือ การที่ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้เองโดยอิสระภายใต้สถานการณ์ต่าง ๆ ที่จะพบในชีวิตจริง นอกจากนี้ผู้เรียนจะได้มีโอกาสนำความรู้ทางภาษาที่เคยเรียนแล้วมาใช้เป็นประโยชน์อย่างเต็มที่ในการฝึกในขั้นตอนนี้อีกด้วย เพราะผู้เรียนไม่จำเป็นต้องต้องใช้ภาษาตามรูปแบบที่กำหนดมาให้เหมือนดังการฝึกในขั้นการฝึกและการได้เลือกใช้ภาษาเองนี้จะช่วยสร้างความมั่นใจในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้แก่ผู้เรียนได้เป็นอย่างดีวิธีการฝึกมักฝึกในรูปของการทำกิจกรรมแบบต่าง ๆ โดยครูผู้สอนเป็นเพียงผู้กำหนดภาระงานหรือสถานการณ์ต่าง ๆ ให้

จากการนำเสนอดังกล่าวแล้วข้างต้นสรุปได้ว่า การสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับความรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนโดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำแล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้โดยดำเนินการเรียนรู้ตามขั้นตอนสำคัญ คือ 1) ขั้นการนำเสนอเนื้อหา (Presentation) 2) ขั้นการฝึกปฏิบัติ (Practice) 3) ขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production)

6. กิจกรรมการสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) สรุปกิจกรรมการสอนทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ดังนี้

1. กิจกรรมการสอนทักษะการฟัง ในการพัฒนาทักษะการฟัง สิ่งสำคัญ คือ จะต้องไม่ลดความเร็วในการพูด ควรให้ผู้เรียนได้ฟังทำนอง เสียงสูงต่ำ การหยุด ความเร็วของเสียงที่ใช้ในการพูดในการพัฒนาความสามารถด้านการฟังอาจจะใช้กิจกรรม ดังต่อไปนี้

1.1 ให้ฟังคำสั่งที่ใช้ในการเรียนการสอนของครู เช่น การถามคำถามและกระตุ้นให้ผู้เรียนตอบสนองอย่างเหมาะสม การฟังการบอกแนวทางในการปฏิบัติ การอธิบายภาพ การเล่าเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น และการบอกแนวทางในการทำกิจกรรมของครูเป็นภาษาอังกฤษ เป็นต้น

1.2 ให้ฟังเพื่อนคนอื่นถามคำถาม สรุปเรื่องหรือเล่าเรื่องต่าง ๆ เป็นภาษาอังกฤษ

1.3 ให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการแสดงบทบาทสมมุติ แสดงละคร หรือการสนทนาต่าง ๆ

1.4 ให้ฟังคำบรรยายของบุคคลภายนอกหรือฟังบทเรียนจากเทปฟังเพลงหรือปาฐกถาต่าง ๆ

1.5 ให้ดูภาพยนตร์ โดยเฉพาะที่จัดทำขึ้นเพื่อสอนภาษาอังกฤษและจากโปรแกรมภาษาอังกฤษทางโทรทัศน์

- 1.6 ให้สัมภาษณ์ชาวต่างชาติที่อยู่ในชุมชน
- 1.7 ให้เข้าร่วมการบรรยาย การประชุมปฏิบัติการชมรมภาษาหรือการประชุมต่าง ๆ ที่ใช้ภาษาอังกฤษ
- 1.8 ให้เล่นเกมภาษาอังกฤษ
2. กิจกรรมการสอนทักษะการพูด กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการพูด ซึ่งผู้สอนจะต้องเลือกจัดให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละระดับ ดังนี้
 - 2.1 ให้ตอบคำถาม ซึ่งครูหรือเพื่อนในชั้นเป็นผู้ถาม
 - 2.2 บอกให้เพื่อนทำตามคำสั่ง เช่น Point to the window.
 - 2.3 ให้นักเรียนถามและตอบคำถามกับเพื่อน ๆ ในชั้นเกี่ยวกับชั้นเรียนหรือประสบการณ์ต่าง ๆ นอกชั้นเรียน
 - 2.4 ให้บอกลักษณะวัตถุสิ่งของต่าง ๆ จากภาพ
 - 2.5 ให้เล่าประสบการณ์ของนักเรียน โดยครูอาจให้คำสำคัญต่าง ๆ ได้
 - 2.6 หารายงานเรื่องราวต่าง ๆ ตามที่กำหนดหัวข้อให้และเตรียมตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องนั้น
 - 2.7 จัดสถานการณ์ต่าง ๆ ในชั้นเรียน เพื่อให้นักเรียนใช้บทสนทนาต่าง ๆ กันไป เช่น ร้านขายของ สถานีตำรวจ ธนาคาร เป็นต้น
 - 2.8 ให้เล่นเกมต่าง ๆ ทางภาษา
 - 2.9 ให้ได้เวลาที่ อภิปราย แสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่าง ๆ
 - 2.10 ให้ฝึกการสนทนาทางโทรศัพท์
 - 2.11 ให้อ่านหนังสือพิมพ์ภาษาไทยแล้วรายงานเป็นภาษาอังกฤษ โดยให้เตรียมถามและตอบเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านด้วย
 - 2.12 ให้แสดงบทบาทสมมติ
3. กิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน กิจกรรมต่าง ๆ ในการสอนทักษะการอ่านนั้น
 - 3.1 ให้อภิปรายเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านก่อนการอ่าน เพื่อเชื่อมโยงความรู้เดิมกับเรื่องที่อ่าน
 - 3.2 ให้ฝึกหาความยาวของคำศัพท์ที่อ่านพบ แล้วให้หาคำตรงกันข้ามหรือคำที่มีความหมายคล้ายกัน
 - 3.3 ให้อธิบายคำสำคัญของอนุเฉทที่อ่าน
 - 3.4 แจกกระดาษที่มีคำถามประมาณ 4-5 ข้อ ให้นักเรียนแต่ละกลุ่ม แล้วให้เรียงลำดับคำถามเหล่านั้นตามเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วให้นักเรียนในแต่ละกลุ่มถามคำถาม

เพื่อนในกลุ่มอื่น โดยให้ตอบปากเปล่าหรือให้เขียนคำตอบบนกระดาน และให้เพื่อนคนอื่นแก้ไขข้อผิดพลาดที่พบ เป็นต้น

3.5 ให้ตั้งคำถามจากอนุเฉทที่อ่านแล้วผลัดกันถามเพื่อนในกลุ่มอื่น ๆ

3.6 ให้เล่าเรื่องจากเรื่องที่อ่านด้วยคำพูดของตนเองโดยใช้คำสำคัญที่ครู

กำหนดให้

3.7 ให้เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่อ่าน

3.8 ให้เขียนสรุปเรื่องที่อ่านด้วยสำนวนของตนเอง

3.9 ให้อภิปรายแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านเป็นกลุ่ม

3.10 ให้สัมภาษณ์ความคิดเห็นของเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

4. กิจกรรมการสอนทักษะการเขียน กิจกรรมในการสอนทักษะการเขียนที่ใช้กันทั่วไป อาจสรุปได้ดังนี้

4.1 กิจกรรมที่ฝึกองค์ประกอบสำคัญในการเขียน ได้แก่ การคัดลอกข้อความตามตัวอย่างที่กำหนดให้ ให้แทนคำลงในประโยคตัวอย่าง การเขียนคำจำกัดความของคำที่กำหนดให้ การเปลี่ยนรูปประโยค เช่น จากประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถามและประโยคปฏิเสธ เป็นต้น การเชื่อมประโยค การขยายประโยคให้ได้ใจความละเอียดกว่าประโยคที่กำหนดให้ การเติมคำหรือข้อความลงในช่องว่าง เป็นต้น

4.2 การเขียนตามคำบอก ได้แก่ การเขียนตามคำบอก โดยทั่วไปการเขียนตามคำบอกแบบดิคโต-คอมป์ (Dicto-Comp) ซึ่งนำการเขียนตามคำบอกและการเขียนเรียงความมารวมกัน โดยครูอ่านข้อความให้นักเรียนฟังหลาย ๆ ครั้ง แล้วจึงให้นักเรียนเขียนข้อความนั้นตามที่ได้จำได้ โดยอาจจะใช้สำนวนของตนเองเขียนก็ได้ นอกจากนี้ยังมีการเขียนตามคำบอกที่เน้นเครื่องหมายวรรคตอน โดยผู้เขียนจะต้องใส่เครื่องหมายวรรคตอนของข้อความที่ได้ฟังด้วยตนเอง เป็นต้น

4.3 การเขียนเรียงความเพื่อฝึกการลำดับความคิด แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

4.3.1 การเขียนเรียงความแบบควบคุมและมีการชี้แนะ เช่น การเขียนเรื่องตามภาพ การเขียน เรียงความจากคำถามที่ให้ไว้เป็นแนว การเขียนเรียงความจากบทสนทนา การลำดับประโยคเป็นความเรียง (Strip Story) การเขียนเค้าโครงเรื่องจากเรื่องที่อ่าน เขียนสรุปหรือย่อเรื่องจากเรื่องที่อ่านหรือฟัง เป็นต้น

4.3.2 การเขียนเรียงความอิสระ เป็นการเขียนตามหัวเรื่องที่กำหนดให้ โดยใช้รูปแบบและโครงสร้างความคิดของตนเอง

4.4 การเขียนที่ใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน เช่น การเขียนจดหมายส่วนตัว จดหมายธุรกิจ จดหมายในโอกาสต่าง ๆ เช่น จดหมายแสดงความยินดีเสียใจ ขอขอบคุณ เป็นต้น

การเขียนบัตรเชิญและบัตรอวยพร การกรอกแบบฟอร์ม การเขียนรายการต่าง ๆ การเขียนบันทึกประจำวัน เป็นต้น

7. กลวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีผู้กล่าวถึงกลวิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้กล่าวถึงกลวิธีและสื่อต่าง ๆ ที่ใช้ในการเรียนการสอนตามวิธีนี้ได้ ดังนี้

1. การใช้สื่อซึ่งเป็นของจริง (Authentic Materials) เพื่อการแก้ไขปัญหา ซึ่งนักเรียนไม่สามารถนำความรู้ในชั้นเรียนไปใช้ภายนอกได้ และเพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนเรียนภาษาอย่างเป็นธรรมชาติในสถานการณ์ต่าง ๆ วิธีการสอนเพื่อการสื่อสารมักใช้สื่อจริงในการสอนผู้สอนอาจคัดข้อความที่ปรากฏในหนังสือพิมพ์จริง ๆ มาสอนและให้การบ้านโดยให้ผู้เรียนฟังการพูดจากวิทยุหรือโทรทัศน์จริง ๆ เช่น การพยากรณ์อากาศ อย่างน้อยก็ควรเป็นสื่อที่นำมาจากภาษาที่ใช้จริงอีกวิธีหนึ่ง ซึ่งสามารถนำมาใช้ได้ คือ สื่อที่ไม่มีข้อความหรือที่ไม่ต้องใช้ภาษามากนัก แต่ต้องสามารถนำมาอภิปรายได้อย่างกว้างขวาง เช่น เมนูอาหาร ตารางเวลา เป็นต้น

2. การเรียงประโยคที่จัดวางอย่างสับสน (Scrambled Sentences) ผู้เรียนได้อ่านข้อความซึ่งเป็นประโยคที่เรียงไว้อย่างสับสนไม่เป็นลำดับและข้อความอาจจะมาจากเรื่องที่ผู้เรียนเคยเรียนแล้ว ผู้สอนจะให้ผู้เรียนเรียงประโยคใหม่ให้ถูกต้องตามเนื้อเรื่องที่เรียนกิจกรรมนี้จะฝึกให้ผู้เรียนรู้เกี่ยวกับ Cohesion และ Coherence โดยเรียนรู้ว่าประโยคต่าง ๆ เชื่อมต่อกันได้อย่างไร ซึ่งเป็นการเรียนรู้อีกระดับหนึ่งทางภาษาศาสตร์ โดยต้องรู้การอ้างอิงย้อนหลังซึ่งเป็นตัวสำคัญในการเชื่อมข้อความให้ต่อเนื่องกันในการเขียนข้อความ ผู้สอนอาจให้ผู้เรียนเรียงประโยคในบทสนทนาใหม่ให้ถูกต้องหรืออาจให้จัดชุดรูปภาพให้เป็นเรื่องราวและเขียนประโยคประกอบเรื่องขึ้น เป็นต้น

3. เกมทางภาษา (Language Games) มีการนำเกมมาใช้มากในการสอนเพื่อการสื่อสาร นอกจากผู้เรียนจะได้รับความสนุกสนานแล้วยังเป็นการฝึกการใช้ภาษาอย่างดียิ่ง เกมที่จะใช้ได้ดีต้องมีลักษณะ 3 ประการ คือ การหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ตัวเลือก (Choice) และการให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feed Back)

3.1 การหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เกิดจากผู้พูดไม่ทราบว่าเพื่อนในชั้นจะทำอะไรในสุดสัปดาห์นี้

3.2 ตัวเลือก (Choice) ผู้พูดมีตัวเลือกกว่า จะคาดการณ์ว่าเพื่อนน่าจะทำอะไร และจะใช้คำพูดว่าอย่างไร

3.3 การให้ข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ผู้พูดจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) จากสมาชิกคนอื่น ๆ ในกลุ่ม ถ้าประโยคที่เขาใช้ไม่เป็นที่เข้าใจก็จะได้คำตอบจากคนอื่น ถ้าผู้พูดได้รับคำตอบก็แสดงว่าสิ่งที่เขาพูดนั้นผู้อื่นเข้าใจ

4. ภาพชุดเรื่องราว (Picture Strip Story) มีหลาย ๆ กิจกรรมที่ใช้ภาพชุดและได้นำเสนอไว้แล้วเกี่ยวกับกิจกรรมการเรียงประโยคที่สับสน ในกิจกรรมนี้ผู้เรียนแต่ละกลุ่มได้รับภาพชุด คนหนึ่งในกลุ่มจะให้เพื่อน ๆ ดูภาพแรกและให้ทายว่าภาพที่ 2 จะเกี่ยวกับอะไร ฉะนั้นจะมีข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เกิดขึ้น และผู้เรียนในกลุ่มไม่มีใครรู้ว่าภาพที่ 2 จะเป็นอะไรเขามีตัวเลือก (Choice) ที่จะเลือกทายว่าภาพนั้นควรเป็นอะไร และจะใช้คำพูดในการทายว่าอย่างไรและจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) อาจจะไม่ใช้ในรูปประโยคแต่เป็นลักษณะของภาพซึ่งสามารถเปรียบเทียบได้กับการคาดคะเนของเขา กิจกรรมนี้เป็นเพียงตัวอย่างของการใช้เทคนิคการแก้ปัญหาในการสอนเพื่อการสื่อสาร ซึ่งนิยมใช้ในการสอนเพื่อการสื่อสารเพราะมีลักษณะครบทั้ง 3 ประการดังกล่าว นอกจากนี้ผู้เรียนยังมีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำงานร่วมกันเพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ และยังสามารถฝึกการสนทนาด้วย

5. บทบาทสมมติ (Role-Play) บทบาทสมมตินี้สำคัญในการสอนเพื่อการสื่อสาร เพราะผู้เรียนมีโอกาสฝึกสนทนาสื่อสารในสภาพสังคมต่าง ๆ และในสถานะต่าง ๆ กัน ในการใช้บทบาทสมมติผู้สอนจะกำหนดบทบาทของแต่ละคน โดยกำหนดว่าผู้เรียนจะแสดงเป็นใคร จะพูดอย่างไร บ้างหรืออีกแบบหนึ่งอาจจะกำหนดว่าผู้เรียนแสดงเป็นใครอยู่ในสถานการณ์อะไร จะพูดเกี่ยวกับอะไร แต่สิ่งที่พูดผู้เรียนต้องคิดเอาเอง แบบหลังนี้เข้าถึงแนวคิดการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Approach) มากกว่าเพราะให้ตัวเลือก (Choice) ผู้เรียนมากกว่า บทบาทสมมตินี้จะมีข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) เมื่อผู้เรียนไม่แน่ใจว่าผู้อื่นจะพูดอะไรผู้เรียนจะได้รับข้อมูลป้อนกลับ (Feedback) ให้ทราบว่สิ่งที่เขาพูดสื่อสารนั้นเป็นอย่างไรด้วย

8. ข้อดี/ข้อจำกัดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร

มีผู้กล่าวถึงข้อดี/ ข้อจำกัดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

สมิตรา อังวัฒนกุล (2539) ได้กล่าวถึงข้อดี/ข้อจำกัดของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

ข้อดี มีดังนี้

1. เป็นวิธีสอนที่สอดคล้องกับเป้าหมายของการเรียนภาษา คือ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมกับสถานการณ์ในชีวิตจริง
2. เป็นวิธีสอนที่เน้นกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกฝนภาษาเพื่อสื่อความหมายในสถานการณ์ต่าง ๆ ฝึกใช้ความคิดและมีความกล้าในการใช้ภาษา ทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษา
3. ผู้เรียนได้เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นคู่และเป็นกลุ่มรู้จักช่วยเหลือซึ่งกัน มีวินัยและความรับผิดชอบ

ข้อจำกัด มีดังนี้

1. วิธีสอนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสารนี้ต้องการผู้สอนที่มีความพร้อมในด้านต่าง ๆ เช่น ความรู้ ความเข้าใจด้านภาษาศาสตร์เชิงสังคม การจัดกิจกรรมและการสร้างสถานการณ์ในห้องเรียนให้เหมือนจริง

2. เป็นวิธีสอนที่เน้นความสามารถในการสื่อสารมากกว่าความรู้ความสามารถในรูปแบบของภาษา ดังนั้นการวัดและประเมินผลตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร จะเน้นทักษะสัมพันธ์และต้องวัดตลอดทั้งเทอม จึงจะเห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน ผู้สอนจึงต้องวัดผลอยู่ตลอดเวลาและต้องมีความรู้ทักษะในการวัดผลแบบต่าง ๆ และนำมาใช้อย่างถูกต้องจึงจะทำให้ประเมินผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้นมีทั้งข้อดี กล่าวคือ เป็นวิธีสอนที่ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงและอย่างเป็นธรรมชาติเป็นการเรียนรู้ภาษาที่แท้จริงและจะมีความยั่งยืนต่อไปหากมีการเรียนและฝึกปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง ส่วนข้อจำกัดก็มีเพียงแคผู้เรียนไม่ให้ความร่วมมือในการทำกิจกรรม เกิดความอายนและไม่กล้าจะใช้ภาษาอังกฤษในการทำกิจกรรมต่าง ๆ แต่ก็มีข้อเสนอแนะในการแก้ไขข้อจำกัด คือ ต้องมีการสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเองในห้องเรียน มีการจัดกิจกรรมควรมีความหลากหลายให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรม มีการให้ข้อมูลย้อนกลับ และการแก้ไขข้อผิดพลาด

9. การวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการจัดการเรียนการสอนใด ๆ ก็ตามการสอนกับการวัดและประเมินผลมีความเกี่ยวข้องกันตั้งแต่ต้นจนอาจกล่าวได้ว่า เมื่อมีการสอนก็ต้องมีการประเมินผลควบคู่ไปด้วยเสมอ เพียงแต่วิธีการวัดและการประเมินผลอาจเปลี่ยนไปตามยุคสมัย การประเมินจึงเป็นส่วนสำคัญและจำเป็นของกระบวนการเรียนการสอน ด้วยความสัมพันธ์ดังกล่าวจึงมีผู้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในหัวข้อดังต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ

ในการวัดและการประเมินผลการศึกษาเป็นเรื่องสำคัญยิ่ง เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับการเรียนการสอนภาษานั้นการวัดและการประเมินผลถือว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน ดังนั้นถ้าจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนสอนภาษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารก็ย่อมมุ่งวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายของผู้เรียนด้วย

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) สรุปวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษา ดังนี้

1. เพื่อประเมินวิธีสอนของครูว่าวิธีสอนแบบใดช่วยให้เกิดการเรียนรู้และวิธีสอนแบบใดที่ต้องการการปรับปรุง

2. เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เพียงใด สมควรที่จะได้เลื่อนชั้นให้สูงขึ้นหรืออยู่ที่เดิม

3. เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับความสามารถของนักเรียนแต่ละคน เพื่อจัดชั้นเรียนหรือแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนในกลุ่มที่มีความสามารถเท่าเทียมกัน

4. เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่องและจุดเด่นในการเรียนภาษาของแต่ละบุคคล

5. เพื่อประโยชน์ในการสอนซ่อมเสริมแก่นักเรียนที่เรียนอ่อนหรือล่าช้าเพื่อน

6. เพื่อประเมินประสิทธิภาพในการสอนของครู

7. เพื่อทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กในแต่ละระดับอายุ

8. เพื่อทราบผลการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวัดและประเมินผลการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ดังนี้

1. เพื่อประเมินวิธีสอนของครูว่าวิธีสอนแบบใดช่วยให้เกิดการเรียนรู้และวิธีใดที่ต้องการมีการปรับปรุง

2. เพื่อประเมินสัมฤทธิ์ผลในการเรียนของผู้เรียนว่ามีความรู้ความสามารถตามพัฒนาการความก้าวหน้าของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นด้านความรู้ ทักษะกระบวนการ คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะอันพึงประสงค์

3. เพื่อจำแนกหรือจัดลำดับความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน เพื่อจัดชั้นเรียนหรือแบ่งกลุ่มนักเรียนตามความสามารถ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนในกลุ่มสามารถเท่าเทียมกัน

4. เพื่อวินิจฉัยข้อบกพร่อง และจุดเด่นในการเรียนการสอนของแต่ละบุคคล

5. เพื่อประโยชน์ในการซ่อมเสริมแก่ผู้เรียน

6. เพื่อประเมินประสิทธิภาพการสอนของครู

7. เพื่อให้ทราบกระบวนการเรียนรู้ภาษาของเด็กในแต่ละระดับ

8. เพื่อทดสอบผลการทดลองเกี่ยวกับการเรียนการสอนในชั้นเรียน

2. ข้อควรคำนึงถึงในการประเมินผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีผู้กล่าวถึงข้อควรคำนึงในการประเมินผลการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530) การประเมินผลการสอนเพื่อการสื่อสารผู้สอนควรคำนึงถึงสิ่งต่าง ๆ ต่อไปนี้ คือ

1. ความสามารถหรือทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งประกอบไปด้วย ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ (Linguistic Competence) ความสามารถทางด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Competence) และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence)

2. เนื้อหาที่ใช้เป็นเรื่องที่น่าสนใจจัดกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้และก่อให้เกิดการแสดงออกทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ กล่าวคือ เราความสนใจผู้เรียน ให้อะไรใหม่แก่ผู้เรียนนำไปสัมพันธ์กับกิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรมได้และเอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์

3. เป็นการทดสอบความสามารถทางการสื่อสารจริง ๆ หมายถึง การกระทำทุกอย่างที่จะทำได้เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาอย่างดีที่สุด เป็นต้นว่า ช่วยแนะนำว่าจะตอบอย่างไร ให้เวลาพอเพียงที่จะแสดงออกทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ใช้พจนานุกรมหรือเอกสารอ้างอิงอื่น ๆ ตลอดจนให้โอกาสทบทวนแก้ไขงานก่อนจะส่ง เป็นต้น สำหรับการให้คะแนนให้ไปตามความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ด้าน สำหรับด้านความสามารถในการใช้ยุทธวิธีในการสื่อสาร ผู้สอนจะให้คะแนนไปตามความพยายามในการสื่อสารระหว่างการอภิปรายกลุ่ม โดยสังเกตความพยายามรับสารและความเข้าใจที่ผู้อื่นส่งสารได้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้พูด

3. ลักษณะของแบบประเมินภาษา

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) กล่าวถึงการทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ไม่ควรทดสอบเพียงด้านความรู้เกี่ยวกับภาษา แบบสอบที่มีประสิทธิภาพต้องแสดงให้เห็นว่าผู้ทดสอบต้องการที่จะใช้ภาษาอย่างไร เกณฑ์ตัดสินความสำเร็จมิใช่ความถูกต้อง ตามแบบแผน แต่เป็นประสิทธิผลในการสื่อสาร การนำภาษาไปใช้จริง (Use) การปฏิบัติตนในสถานการณ์ การสื่อสารเป็นสิ่งที่ตัดสินประสิทธิผลของผู้เรียน มิใช่การมีความรู้ในทางไวยากรณ์ (Usage) แบบสอบจึงต้องมีความสัมพันธ์กันระหว่างการใช้ภาษาตามหน้าที่ ทักษะ และความรู้เกี่ยวกับภาษา

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2549) แบ่งการประเมินภาษาเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. การประเมินแยกทักษะ การประเมินลักษณะนี้เป็นการประเมินเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น การวัดความรู้ด้านไวยากรณ์
2. การประเมินบูรณาการทักษะ เป็นการประเมินหลายทักษะ เช่น การอ่านเพื่อความเข้าใจสามารถวัดความรู้ด้านไวยากรณ์ ความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างบทอ่านกับไวยากรณ์ที่ทำให้แต่ละประโยคมีความหมาย และการตีความบทอ่านเกี่ยวกับความคิดความรู้สึกและทัศนคติของผู้เขียน
3. การประเมินทางตรง หมายถึง การประเมินพฤติกรรมที่แสดงออกทางภาษา การประเมินแบบบูรณาการถือว่าเป็นการประเมินทางตรง

4. การประเมินทางอ้อมเป็นการประเมินความรู้ทางภาษา การประเมินแยกทักษะเป็นการประเมินทางอ้อม

สรุปได้ว่า ลักษณะแบบประเมินทักษะสามารถประเมินแบบแยกทักษะหรือประเมินแบบบูรณาการทักษะสามารถประเมินได้ทั้งสองลักษณะ

4. การสร้างแบบประเมินบูรณาการทักษะ

รูปทออง กว้างสวาศตี้ (2549) รูปแบบการประเมินบูรณาการทักษะมี ดังนี้

1. การเลือกตอบ (Item–Elicitation Format) แบ่งตามลักษณะของทักษะได้ดังนี้

1.1 Oral Elicitation แบ่งตามลักษณะของแบบทดสอบได้ดังนี้

1.1.1 คู่เทียบ ผู้สอนพูดประโยคที่มีเสียงใกล้เคียงกันให้นักเรียนเดาว่าประโยคใดถูกต้องโดยพิจารณาจากบริบท เช่น 1) He’s heating the fish. 2) He’s hitting the fish.

1.1.2 ประโยคที่ประกอบไปด้วย Tense จำนวน เพศ และ ส่วนประกอบอื่น ๆ เช่น A boy’s making the mess. ผู้เรียนฟังประโยคแล้วแยกส่วนประกอบของไวยากรณ์อาจใช้วิธีเขียนตอบหรือพูดก็ได้

1.1.3 หาความหมายของข้อมูล ผู้เรียนฟังการบรรยายจากผู้สอน การสนทนาจากสื่ออาจเป็นเทป วีซีดี แล้วตอบคำถามจากเรื่องที่ฟัง

1.1.4 คำถามหรือการสัมภาษณ์ ผู้สอนถามคำถามผู้เรียนทีละคนหลังจากฟังเรื่องแล้ว หรือกำหนดสถานการณ์หรือกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนพูดตอบในสถานการณ์เฉพาะ

1.2 Written Elicitationเขียนตอบ แยกได้ดังนี้

1.2.1 หาคำตอบจากประโยคมีลักษณะดังนี้

- 1) เรียงประโยคใหม่จากส่วนประกอบของประโยค
- 2) แก้ไขไวยากรณ์
- 3) เติมคำที่ขาดหายไป
- 4) เชื่อมประโยค 2 ประโยค

1.2.2 หาคำตอบจากข้อความให้ผู้เรียนอ่านข้อความแล้วเขียนคำตอบคำถามที่ใช้อาจเป็นคำถามตรงเกี่ยวกับไวยากรณ์หรือคำถามอ้อมเกี่ยวกับความเข้าใจข้อความที่อ่าน

1.3 การหาคำตอบจากภาพ (Nonverbal Elicitation: Gestures or Pictures) การประเมินทางภาษาบ่อยครั้งที่สามารถใช้รูปภาพแทนภาษาเขียนหรือภาษาพูด อย่างไรก็ตามการใช้รูปภาพต้องเชื่อมกับภาษาอยู่ดี ดังนั้นการสร้างแบบทดสอบชนิดนี้ต้องมีข้อความประกอบภาพ 4 ภาพให้ผู้เรียนเลือกภาพที่สอดคล้องกับข้อความหรือประโยคที่ให้มา

2. การตอบคำถาม (Item–Response Format) แบ่งตามลักษณะของการตอบได้ดังนี้

2.1 การตอบโดยการพูด เช่น ผู้สอนแจกบทอ่านให้ผู้เรียนอ่านออกเสียงหรือให้อ่านเหมือนอ่านข่าว นอกจากนั้นก็ยังใช้บทบาทสมมติและสัมภาษณ์หรือทำ Real Player คือ ให้ผู้เรียนออกไปใช้ภาษาสถานการณ์จริง แล้วบันทึกวิดีโอไว้ประเมินภายหลัง กิจกรรมสัมภาษณ์เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมสำหรับ Real Player

2.2 ข้อสอบพูดและเขียนตอบมีหลายลักษณะ ดังนี้

2.2.1 การแยกผู้สอบแยกแยะว่าข้อไหนถูก เช่น ข้อสอบ True/False. One/Two. Yes/No. โดยให้ผู้สอบพูดหรือเขียนตอบ ข้อสอบลักษณะนี้สามารถกำหนดตัวเลือกมากกว่า 2 ตัวเลือก

2.2.2 การเรียงลำดับ เรียงลำดับส่วนประกอบของประโยคหรือ Paragraph

2.2.3 การเชื่อม เช่น การเชื่อมประโยค 2 ประโยค

2.2.4 การบอกความเหมือน อ่านหรือฟังข้อความแล้วบอกได้ว่าข้อความตรงกับตัวเลือกใด โดยมีตัวเลือกที่เป็นอักษรหรือรูปภาพ

2.2.5 การเติมคำให้สมบูรณ์ เช่น Cloze Test

2.2.6 การถ่ายโอนข้อความ

2.2.7 การถ่ายโอนประโยค เช่น Passive Voice เป็น Active หรือ Active Voice เป็น Passive Voice

2.2.8 การตอบแบบมีโครงสร้างหรือตอบอิสระ ผู้เรียนตอบคำถามหลังจากฟังข่าวหรือถามตอบกันในชั้นเรียน

2.2.9 การรายงาน การเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ

2.3 ข้อสอบเขียนตอบอย่างเดียวมี่ลักษณะ ดังนี้

2.3.1 จับคู่ เช่น จับคู่คำหรือวลีโดยการเขียนประโยคหรือวลีที่มีความหมายเดียวกันกับวลีที่อยู่ในบริบท

2.3.2 โน้ตย่อ นักเรียนฟังข่าวการบรรยายจากผู้สอนหรือฟังการคุยโต้ตอบของเจ้าของภาษาจากเทปแล้วโน้ตย่อ

2.3.3 เขียนใหม่โดยการเปลี่ยนข้อความ เช่น จาก Present เป็น Past

2.3.4 เขียนข้อความที่คล้ายกับพูด

2.4 การตอบโดยไม่ใช้คำพูด (Nonverbal Response) มีหลายลักษณะ ดังนี้

2.4.1 ตอบสนองการขอร้อง ให้ผู้เรียนทำตามขอร้อง เช่น ให้ทำตามที่บอก โดยให้แสดงท่าทาง

2.4.2 ชี้สถานที่ในแผนที่หรือเรียงรูปภาพ

2.4.3 ตอบโดยใช้รูปภาพ เช่น ให้อ่านรูปถ่ายของภาพให้สมบูรณ์ ฟังข้อความ แล้ววาดภาพ ชีตเส้นใต้ วงกลมข้อความ

3. การประเมินตนเอง (Self-Assessment) ผู้เรียนประเมินความสามารถทางภาษาของตนเองตามทักษะที่กำหนด

3.1 ทักษะการฟัง

3.1.1 ความเข้าใจในการฟังคำถาม

3.1.2 ความเข้าใจในการฟังคำชี้แจงขั้นตอนต่าง ๆ

3.1.3 ความเข้าใจการสนทนาในและนอกห้องเรียน

3.2 ทักษะการพูด

3.2.1 ปัญหาของการใช้ไวยากรณ์ในขณะพูด

3.2.2 แยกความแตกต่างของชนิดของคำศัพท์เฉพาะสาขาหรือศัพท์วิชาการ

3.2.3 การใช้สไตล์ภาษาในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การให้ข้อมูลเกี่ยวกับ

ทิศทาง การเล่าอาการป่วยเมื่อไปหาหมอ การขอโทษ ขอบคุณ ร้องเรียน ปฏิเสธ

3.3 ทักษะการอ่าน

3.3.1 การประเมินความรู้ด้านคำศัพท์

3.3.2 จำเครื่องหมายเชื่อมข้อความ การปะติดปะต่อเรื่อง และความสามารถในการเข้าใจอารมณ์ของผู้เขียน

3.4 ทักษะการเขียน ประเมินสิ่งต่อไปนี้ คือ ไวยากรณ์ คำศัพท์ สไตล์ ในการเขียนบทความทางวิชาการ การตอบแบบสอบถาม ประวัติส่วนตัว ใบสมัคร ส่วนมาตราส่วนที่กำหนดคล้าย ๆ กับทักษะอื่น ๆ

5. แนวทางการทดสอบทางภาษา

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กำหนดแนวทางการทดสอบทางภาษา ดังนี้

1. การทดสอบทักษะการฟัง เช่น

1.1 การทดสอบเพื่อจับใจความสำคัญ เช่น

1.1.1 ฟังข่าว แล้วให้นักเรียนเขียนชื่อบุคคล สถานที่ที่ได้ยินข่าว

1.1.2 ฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย แล้วให้นักเรียนตั้งชื่อเรื่อง

(อาจใช้ภาษาแม่ของนักเรียนก็ได้)

1.1.3 ฟังผู้สอนเล่าหรืออธิบายเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคลหรือเหตุการณ์ ฯลฯ แล้วให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ผู้สอนเล่า (ถ้าเป็นผู้เริ่มเรียนอาจให้โต้ตอบโดยใช้ภาษาแม่ของนักเรียนได้)

1.1.4 ฟังเทปที่บันทึกจากรายการวิทยุ เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา พยากรณ์อากาศ ฯลฯ นักเรียนบอกว่าเป็นรายการประเภทใด

1.2 การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral Comprehension) แบบทดสอบความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐานมักจะมีการทดสอบความเข้าใจข้อความอยู่ด้วย เช่น

1.2.1 ฟังเรื่องราวหรือนิทาน สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ แล้วตั้งชื่อเรื่อง

1.2.2 ฟังบทความแล้วสรุปใจความด้วยการเขียนหรือตอบด้วย True/False

1.2.3 ฟังแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น กีฬา บันเทิง พยากรณ์อากาศ ฯลฯ แล้วบอกได้ว่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร

1.2.4 ฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพที่ตรงกับบทสนทนานั้น ๆ

1.3 การทดสอบการรับข้อมูล เช่น

1.3.1 ให้ฟังข้อความแล้วให้กรอกข้อมูลหรือหาเครื่องหมายแสดงเส้นทางจุดหมายปลายทางลงในตารางหรือแผนที่

1.3.2 สมมุติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่ได้ยิน

1.3.3 ให้ผู้เรียนฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการและจดบันทึกไว้

1.4 การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว (Transfer the Oral Messages) ใช้วัดในระดับที่ค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถของ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิต คือ ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร เช่น สมมุติให้นักเรียนได้รับโทรศัพท์ฝากข้อความแล้วให้จดบันทึกไว้หรือให้นำไปส่งข่าวต่อด้วยการพูดก็ได้ ซึ่งถ้าวัดเฉพาะทักษะการรับสารก็อาจให้ถ่ายทอดเป็นภาษาแม่ได้ รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับสูงได้ หรือผู้สอนเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนไปเล่าต่อให้เพื่อนฟังแล้วบันทึกเทปไว้สำหรับให้คะแนนภายหลัง

1.5 การเขียนตามคำบอก (Dictation) แบบทดสอบการเขียนตามคำบอกสามารถทำนายความชำนาญทางภาษาที่มีอยู่ได้และผู้สอนสามารถทราบถึงปัญหาของนักเรียนในด้านโครงสร้างการทดสอบการฟังนั้นอาจทำได้ในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ระหว่าง ฟัง-เขียน หรือ ฟัง-พูด เป็นการทดสอบความสามารถ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริงทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร ฯลฯ

2. การทดสอบทักษะการพูด แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย

2.1.1 การให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้ แต่นักเรียนควรมีความคุ้นเคยสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน

2.1.2 การให้ตัวแนะที่เป็นคำพูด อาจใช้ภาษาแม่หรือภาษาที่เรียนหรือ
บางครั้งอาจเขียนก็ได้

2.1.3 การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (Cloze)

2.1.4 การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เล่าเรื่องให้ฟังแล้วให้ไปเล่าต่อ
ให้เพื่อนฟังแล้วบันทึกเทปไว้

2.1.5 ให้พูดตามสถานการณ์สมมุติโดยใช้ภาษาตามหน้าที่ (Function)

ที่เหมาะสม

2.2 การพูดโดยอิสระในสถานการณ์การสื่อสารอย่างแท้จริง เช่น

2.2.1 ให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจให้คำสั่งเป็น
ภาษาแม่

2.2.2 ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่าย ๆ

2.2.3 ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลาย ๆ หัวข้อ

2.2.4 ให้บรรยายสิ่งของ บุคคล ฯลฯ

2.2.5 ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง ได้แย้ง ปฏิเสธ พูดหักล้าง
ข้อโต้แย้ง

2.2.6 สนทนาและสัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ควรเลือกให้เหมาะสมกับ
ระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียน แบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรม ได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้า การสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน

2.2.7 ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ ภาพ วิดีทัศน์

2.2.8 ให้พูดสรุปจากเอกสาร

2.2.9 ให้พูดเชิงวิเคราะห์โดยนำเสนอหน้าชั้น

3. การทดสอบทักษะการอ่าน เช่น

3.1 การอ่านออกเสียง การทดสอบการอ่านออกเสียงในภาษาที่สองจะกระทำได้
ก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถพูดภาษาที่สองได้แล้ว

3.2 การอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ เป็นการทดสอบการรับข้อมูลจากหนังสือพิมพ์
วารสาร ประกาศ โฆษณา ตารางเวลารถไฟ จดหมาย ฯลฯ กิจกรรมในการทดสอบ ทักษะการอ่าน
จำแนกได้ ดังนี้ คือ

3.2.1 กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้นให้ผู้เข้าสอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวตาม
ความเหมาะสมที่เป็นงานเขียนประเภทต่าง ๆ เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์และวารสาร รายงาน
ต่าง ๆ ข่าว สภาพดินฟ้า อากาศ คำอธิบาย วิธีการจากแผ่นพับ คำบรรยายสถานที่ ประเพณี บุคคล

บทคัดจากหนังสือวิชาการ จดหมาย ภาพชุด พร้อมกับคำบรรยายภาพหรือภาพ เหตุการณ์
พร้อมคำบรรยาย กราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ

3.2.2 กิจกรรมที่เป็นตัวสนองตอบ ผู้เข้าสอบจะต้องใช้ความสามารถด้าน
ภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถที่ได้จาก
โครงสร้างความรู้ ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มากับการใช้ภาษา กลวิธีในการหาความหมายจากการใช้
บริบททางภาษาและความรอบรู้ทางภาษาที่เอื้อต่อความสามารถทางภาษามาใช้ร่วมกับความสามารถ
คาดเดาเกี่ยวกับความหมายของสารที่รับได้ด้วยการเลือกคำตอบจากตัวเลือกที่ให้โยงลูกศร ลากเส้น
วาดภาพ ชีตเส้นใต้ จับคู่เรียงลำดับข้อความใหม่หรือเติมคำ หรือข้อความให้ถูกต้องและเหมาะสม
ได้ใจความ

4. การทดสอบทักษะการเขียน เช่น

4.1 การเขียนเรียงความโดยมีตัวแนะให้ เช่น ให้อ่านภาพแล้วเขียนคำบรรยาย
ให้ตาราง ชื่อบุคคลและลักษณะ แล้วให้เขียนบรรยายลักษณะของแต่ละบุคคล ให้คำหรือกลุ่มคำ
แล้วเขียนเล่าเรื่องโดยใช้คำหรือกลุ่มคำที่ให้ ให้บทสนทนาแล้วให้เขียนใหม่เป็นเรื่องเล่า
ให้สถานการณ์กำหนดขอบเขตให้เขียน ให้ฟังข้อความจากแถบบันทึกเสียงแล้วเขียนสรุปความ
การให้ตัวแนะโดยการพูดอาจเกี่ยวข้องกับทักษะการฟังด้วย ดังนั้น การให้คะแนนควรคำนึงด้วยว่า
ทักษะทั้ง 2 ชนิดเกี่ยวข้องกัน ถ้าต้องการเน้นที่ลักษณะการเขียน การให้ตัวแนะด้วยการพูดจะต้องให้
เข้าใจง่าย

4.2 การเขียนอย่างอิสระวิธีนี้ผู้เรียนจะแสดงความสามารถในการลำดับความคิด
การใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ตลอดจนการแบ่งข้อความออกเป็นตอน ๆ การเลือกหัวข้อสำหรับเขียนควร
เป็นหัวข้อที่นักเรียนได้ใช้ความพยายามแสดงความคิดมากกว่าแสดงเนื้อหาหลักของการเขียนอาจ
เป็นดังนี้

4.2.1 การเขียนที่มีพื้นฐานมาจากคำศัพท์ จุดประสงค์หลักของการเขียน
แบบนี้เพื่อวัดความเหมาะสมของการใช้คำศัพท์

4.2.2 การเขียนที่มีพื้นฐานมาจากไวยากรณ์ งานที่ให้เขียนจะเกี่ยวกับ
โครงสร้างที่ต้องการทดสอบ เช่น อาจให้เขียนเกี่ยวกับกิจกรรมระหว่างวันหยุดประจำภาคที่ผ่านมา
เป็นเหตุการณ์ในอดีต

4.3.3 การเขียนข้อความเป็นตอน ๆ การเขียนชนิดนี้เน้นความสามารถในการ
เขียนข้อความที่รวมเป็นความคิดหลักเพียงความคิดเดียวในแต่ละย่อหน้า

4.4.4 การเขียนเรียงความที่เกิดจากการกระตุ้นความคิดเป็นหัวข้อ การเขียน
เรียงความที่อาจได้จากเหตุการณ์ทางการเมือง ข้อโต้แย้ง เหตุการณ์ในโรงเรียนหรืออื่น ๆ การให้

คะแนนอาจเน้นในเรื่องการให้เหตุผล การลำดับความคิด การใช้ถ้อยคำและการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ฯลฯ

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า การทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสารอาจผสมผสานลักษณะย่อยและแบบบูรณาการเข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาได้จริง

6. เกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics)

กระทรวงศึกษาธิการ (2546) กำหนดเกณฑ์การประเมิน รูปแบบของเกณฑ์การประเมิน และแนวทางในการสร้างเกณฑ์การประเมินทางภาษา ดังนี้

1. เกณฑ์การประเมิน มีองค์ประกอบสำคัญ 2 ส่วน คือ

1.1 เกณฑ์ (Criteria) หรือแนวทางต่าง ๆ ที่นำมาใช้ในการพิจารณา เช่น ความถูกต้อง การใช้ภาษา ความคล่องแคล่ว ความคิดสร้างสรรค์ ฯลฯ

1.2 คำอธิบาย (Rubric) ถึงระดับคุณภาพของแต่ละแนวทางหรือเกณฑ์ว่ามีความสำเร็จอยู่ในระดับใดจึงจะได้ตามเกณฑ์

2. รูปแบบของเกณฑ์การประเมิน จำแนกเป็น 2 ประเภท

2.1 เกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม (Holistic Rating Scales) เป็นแนวทางในการให้คะแนน โดยพิจารณาจากภาพรวมของผลงาน โดยนำองค์ประกอบสำคัญที่บ่งบอกถึงผลงานที่คาดหวังมาจัดทำเป็นรายการ ระบุคำอธิบายที่บรรยายลักษณะของเกณฑ์ในแต่ละรายการ เรียงร้อยต่อกันเป็นภาพรวมที่แสดงถึงคุณภาพให้เห็นเป็นรูปธรรมที่ชัดเจนในแต่ละระดับ กำหนดเป็นเพียงคะแนนเดียวสำหรับงานหรือการปฏิบัติงานนั้น ๆ เหมาะที่จะนำมาใช้ในการประเมินทักษะการเขียน ทักษะการพูด เช่น ในการประเมินการใช้ภาษาสำหรับการเขียนตอบแบบไม่จำกัดองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ การเลือกใช้คำศัพท์ การสื่อความ ความต่อเนื่อง ความเชื่อมโยง เครื่องหมายวรรคตอน กล่าวคือ สามารถตรวจสอบความสามารถในการสื่อความต่อเนื่องของแนวคิดความคิดสร้างสรรค์และความสละสลวยของภาษาได้

2.2 เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน (Analytic Rating Scales) เกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน คือ แนวทางการให้คะแนนโดยพิจารณาจากแต่ละส่วนของงานที่มีลักษณะการตอบที่จำกัด ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางการให้คะแนน โดยมีคำนิยามหรือคำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้น ๆ ในแต่ละระดับให้ชัดเจน กล่าวคือ กำหนดการพิจารณาเป็นประเด็นต่าง ๆ แยกกันในงานชิ้นเดียว ซึ่งครูผู้สอนจะสามารถเปรียบเทียบงานนั้นได้โดยตรงกับเกณฑ์ที่กำหนด และส่วนใหญ่จะพิจารณาไม่เกิน 4 ด้าน

สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้กำหนดเกณฑ์การประเมินการปฏิบัติงานหรือผลงานของนักเรียน โดยประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1. เกณฑ์ที่ใช้ประเมินการปฏิบัติหรือผลผลิตของนักเรียน โดยจะบอกผู้สอนหรือผู้ประเมินว่าการปฏิบัติงานหรือผลงานนั้น ๆ จะต้องพิจารณาสิ่งใดบ้าง

2. ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนน โดยจะบอกว่า การปฏิบัติหรือผลงานที่สมควรจะได้ระดับคุณภาพหรือระดับคะแนนนั้น ๆ ของเกณฑ์แต่ละตัวมีลักษณะอย่างไร

รูบรีคจึงเป็นเหมือนการกำหนดลักษณะเฉพาะ (Specification) ของการปฏิบัติหรือผลงานนั้น ๆ ในเชิงคุณภาพหรือเชิงปริมาณ หรือทั้ง 2 ประการรวมกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการประเมิน

ข้อดีในการให้คะแนนแบบรูบรีคในการประเมิน คือ

1. เป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการประเมินว่าบรรลุเกณฑ์ที่ระบุไว้หรือไม่
2. เป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลกลับไปยังครูเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน และเป็นเครื่องมือในการสะท้อนผลกลับไปยังนักเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถของตนเอง

10. องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ได้มีนักวิชาการได้กล่าวถึงในหลากหลายมุมมอง ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้

Miller (1987) ได้กล่าวไว้ว่า องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ สื่อการเรียนการสอน มีความสำคัญต่อกระบวนการเรียนการสอนในฐานะที่เป็นตัวกลางที่จะช่วยนำความรู้ไปยังผู้เรียนทำให้ผู้เรียนเกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมการเรียนรู้ สื่อการสอนจะกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจ กระตือรือร้น สามารถเรียนรู้ สื่อการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้รับประสบการณ์ตามสภาพที่เป็นจริง ช่วยให้ผู้เรียนมีมาตรฐานของการเรียน ความเข้าใจสื่อการสอนสามารถเปลี่ยนแปลงเจตคติของผู้เรียนได้ สื่อการสอนทำให้ผู้เรียนทั้งชั้นหรือทั้งหมดได้รับประสบการณ์ร่วมกัน ประสบการณ์นี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นต่อกัน ทำงานร่วมกัน เกิดความเข้าใจตรงกัน

Nunan (1988) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ประสบความสำเร็จนั้น ผู้สอนจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบ 4 ส่วน ได้แก่

1. การพัฒนาหลักสูตรที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
2. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่เหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด
3. ออกแบบการใช้สื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้
4. การวัดและประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียน

Richard (2006) กล่าวถึงองค์ประกอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) ที่มีประสิทธิภาพนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. กิจกรรม เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะเป็นส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ใช้ภาษาที่สมจริงในห้องเรียน กิจกรรมที่ได้นั้นขึ้นอยู่กับลักษณะของกิจกรรมและรูปแบบของการจัดกิจกรรม
2. เทคนิคการสอน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญมากในการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะเทคนิคการสอนที่เหมาะสมจะช่วยให้การเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ประสบความสำเร็จ เทคนิคการสอนที่มีประสิทธิภาพ ได้แก่ เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญเพื่อให้ผู้เรียนได้สื่อสารออกมา ไม่ใช่มุ่งที่ตัวภาษา นอกจากนี้ยังมีการใช้อุปกรณ์และสื่อการสอนเพื่อส่งเสริม กระบวนการและกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน
3. บทบาทของครูผู้สอนและผู้เรียน ครูมีบทบาทเป็นผู้เตรียมและดำเนินการจัด กิจกรรมเพื่อการสื่อสารให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด ด้านบทบาทของผู้เรียนในการเรียนรู้ ภาษาเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนมีบทบาทสำคัญในห้องเรียนมากกว่าครูผู้สอนผู้เรียนได้ลงมือใช้ภาษาด้วย ตนเองเรียนรู้ด้วยกิจกรรมกลุ่ม ผู้เรียนสามารถประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง

Breen และ Candlin (1980) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่

1. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
2. บทบาทของผู้สอนและผู้เรียน
3. หลักสูตรที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้
4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

Qinghong (2009) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching) โดยมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. ด้านหลักสูตร โดยการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นต้องมีการออกแบบ หลักสูตรให้ครอบคลุมทั้งด้านความหมายเชิงไวยากรณ์ (semantic-grammatical) และการนำภาษา ไปใช้เพื่อการสื่อสาร (Communicative function)
2. บทบาทหน้าที่ของผู้สอน เนื่องจากการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสาร มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านการสื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์กัน ดังนั้นบทบาท ของผู้สอนจะเปลี่ยนไปจากการเรียนการสอนแบบเดิม โดยผู้สอนมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยการควบคุม คอยจัดเตรียมกิจกรรมและกำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรมในชั้นเรียน ออกแบบกิจกรรมให้ สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน คอยให้คำแนะนำและชี้แนะแนวทางในการทำกิจกรรมต่าง ๆ

รวมถึงบริหารจัดการชั้นเรียนให้เป็นชั้นเรียนสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ส่วนผู้เรียนนั้นเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่สุด โดยผู้เรียนจะต้องมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ สามารถเรียนรู้ภาษาด้วยตนเองผ่านการมีส่วนร่วมในกิจกรรมกลุ่ม

3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นองค์ประกอบที่มีความสำคัญมากในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาในห้องเรียน โดยส่วนสำคัญที่ช่วยให้กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถดำเนินไปได้ ได้แก่

3.1 ภาระงานในการสื่อสาร (Communicative Task) เป็นภาระงานที่ผู้สอนได้มอบหมายให้แก่ผู้เรียน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ เข้าใจ มีปฏิสัมพันธ์ในการใช้ภาษาอังกฤษ โดยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์จริง มากกว่าการจดจำรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษา

3.2 สื่อการเรียนการสอน (Materials) มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากสื่อการสอนมีหน้าที่หลักในการพัฒนา และกระตุ้นการมีปฏิสัมพันธ์ให้เกิดการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียน

3.3 กิจกรรมในชั้นเรียน (Classroom Activities) โดยการออกแบบกิจกรรมนั้นต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง จำลองการสื่อสารในสถานการณ์จริงจนผู้เรียนสามารถเข้าใจหลักภาษาได้ และนอกจากนี้กิจกรรมที่มักนำมาใช้ในการเรียนการสอน เป็นกิจกรรมกลุ่มที่ให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น เช่น การสนทนากลุ่ม (Group discussion) สถานการณ์จำลอง (Simulation) และบทบาทสมมติ (Role-play) โดยหลังจากการทำกิจกรรมในทุกครั้งต้องมีการประเมินผล ความถูกต้องและคล่องแคล่วในการใช้ภาษา ประเมินผลความก้าวหน้าของผู้เรียนและการบรรลุผลตามจุดประสงค์

Sergio (2012) ได้กล่าวว่าองค์ประกอบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่

1. กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้
2. การออกแบบหลักสูตรให้ครอบคลุมทั้งโครงสร้างภาษาและการใช้ภาษา
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เชื่อมโยงกับการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ภาษาผ่านการมีปฏิสัมพันธ์ได้
4. บทบาทของผู้เรียน คือมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้
5. บทบาทของผู้สอน คือเป็นผู้อำนวยความสะดวก ผู้ออกแบบกิจกรรม และผู้ให้คำปรึกษาในการทำกิจกรรม
6. สื่อการเรียนการสอน จะช่วยสนับสนุนในการทำกิจกรรมการเรียนรู้ และกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่เหมาะสม

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550) อาจารย์ผู้สอนในระดับปริญญาโท ในการสาขาการสอน ภาษาอังกฤษแห่งมหาวิทยาลัย Aston Birmingham, United Kingdoms ได้กล่าวถึง องค์ประกอบ ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่จำเป็นคือ แนวการสอนแบบ TBL ว่า เป็นการ สอนที่ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางในการเรียนรู้และมีบทบาทมากกว่าครู ซึ่งครูเป็นเพียงผู้ให้คำปรึกษา เสนอแนะแนวทางในการดำเนินกิจกรรมละจัดเตรียมชิ้นงาน (Task) สำหรับใช้ในกิจกรรมการเรียน การสอน

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยได้รวบรวมและวิเคราะห์องค์ประกอบของ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังแสดงในตาราง 1 ดังนี้

ตาราง 1 การวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

องค์ประกอบ \ นักวิชาการ	Miller (1987)	Nunan (1988)	Richard (2006)	Breen and Candlin (1980)	Qinghong (2009)	Sergio (2012)	อาภรณ์ ใจเที่ยง (2550)	ความถี่
1. สื่อการเรียนการสอน	✓				✓	✓		3
2. การพัฒนาหลักสูตร		✓		✓				2
3. การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร		✓			✓			2
4. ออกแบบการใช้สื่อการเรียนการสอน		✓						1
5. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้		✓		✓	✓			3
6. กิจกรรม			✓					1
7. เทคนิคการสอน			✓					1
8. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้				✓		✓	✓	3
9. บทบาทของผู้สอน			✓	✓	✓	✓	✓	5
10. กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้						✓		1
11. การออกแบบหลักสูตร						✓		1
12. บทบาทของผู้เรียน			✓	✓		✓		3

จากตาราง 1 แสดงถึงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่ นักวิชาการได้เสนอไว้ จำนวน 7 แหล่ง เมื่อนำองค์ประกอบจากการวิเคราะห์ของนักวิชาการทั้ง 7 แหล่งมารวมกัน พบว่า มีองค์ประกอบทั้งสิ้น 12 องค์ประกอบ แต่ละองค์ประกอบมีความแตกต่างกัน ทั้งนี้ผู้วิจัยได้พิจารณาเลือกใช้องค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป และเป็นองค์ประกอบที่มีความสอดคล้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัยของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู โดยผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบที่มีความหมายเดียวกันกับองค์ประกอบอื่น แต่ใช้ชื่อต่างกัน แล้วนำการจัดหมวดหมู่องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้องค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ ดังนี้

องค์ประกอบที่ 1 ด้านหลักสูตร

องค์ประกอบที่ 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

องค์ประกอบที่ 3 ด้านสื่อการเรียนรู้

องค์ประกอบที่ 4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

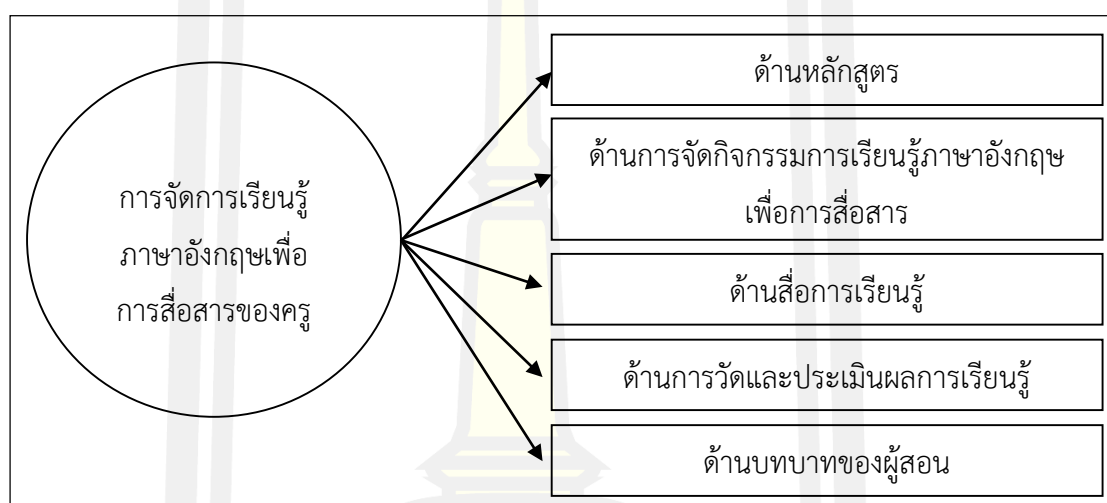
องค์ประกอบที่ 5 ด้านบทบาทของผู้สอน

ตาราง 2 การสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การสังเคราะห์องค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	การสังเคราะห์องค์ประกอบ
1. ด้านหลักสูตร	การพัฒนาหลักสูตร
	การออกแบบหลักสูตร
	กำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดการเรียนรู้
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
	กิจกรรม
	เทคนิคการสอน
	การจัดกิจกรรมการเรียนรู้
3. ด้านสื่อการเรียนรู้	สื่อการเรียนการสอน
	ออกแบบการใช้สื่อการเรียนการสอน
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลการเรียนรู้
5. ด้านบทบาทของผู้สอน	บทบาทของผู้สอน

จากตาราง 2 ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มองค์ประกอบที่มีข้อความที่คล้ายกันหรือความหมายใกล้เคียงกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันซึ่งสามารถสรุปออกมาได้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 5) ด้านบทบาทของผู้สอน

ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูปรากฏดังภาพประกอบ 2

ภาพประกอบ 2 องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู

จากภาพประกอบ 2 แสดงองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ที่ได้จากการสังเคราะห์ของนักวิชาการต่าง ๆ ประกอบด้วย 1) ด้านหลักสูตร 2) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3) ด้านสื่อการเรียนรู้ 4) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ 5) ด้านบทบาทของผู้สอน จากนั้น ผู้วิจัยได้นำองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในแต่ละองค์ประกอบมา ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดความหมายและตัวบ่งชี้ ดังนี้

1. หลักสูตร

1.1 ความหมายของหลักสูตร

Good (1973) ได้ให้ความหมายของหลักสูตรว่า

1. หลักสูตร หมายถึง เนื้อหาวิชาที่จัดไว้เป็นระบบให้ผู้เรียนได้ศึกษา เพื่อสำเร็จหรือรับประกาศนียบัตรในสาขาวิชาหนึ่ง

2. หลักสูตร หมายถึง คำโครงสร้างทั่วไปของเนื้อหาหรือสิ่งเฉพาะที่จะต้องสอน ซึ่งโรงเรียนจัดให้แก่เด็กเพื่อให้สำเร็จการศึกษาและสามารถเข้าศึกษาต่อในทางอาชีพต่อไป

3. หลักสูตร หมายถึง กลุ่มวิชาและการจัดประสบการณ์ที่กำหนดไว้ให้ผู้เรียนได้เรียนภายใต้การแนะนำของโรงเรียนและสถานศึกษา

จารย์ บัณฑิต (2542) ได้ให้ความหมายไว้ว่า หลักสูตร หมายถึง แผนซึ่งได้ออกแบบจัดทำขึ้นเพื่อแสดงถึงจุดหมาย การจัดเนื้อหาสาระกิจกรรมและประมวลประสบการณ์ในแต่ละโปรแกรมการศึกษา เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ตามจุดหมายที่กำหนดไว้

ธีระ รุญเจริญ (2550) ได้ให้จำกัดความของคำว่าหลักสูตร ดังนี้

1. หลักสูตร หมายถึง ประสบการณ์ทั้งหมดที่จัดให้นักเรียนโดยการควบคุมแนะนำของสถานศึกษา อันเป็นเครื่องมือที่ช่วยบรรลุวัตถุประสงค์ หรือความคาดหวังทางการศึกษาที่ตั้งไว้

2. หลักสูตร เป็นสื่อในการสอนที่โรงเรียนเปิดโอกาสให้นักเรียนได้รับประสบการณ์ในการเรียนรู้เพื่อบรรลุเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

วิชัย วงษ์ใหญ่ (2554) ได้กล่าวถึงความหมายของหลักสูตรไว้ว่า หลักสูตร (Curriculum) หมายถึง มวลประสบการณ์ทางการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ในรายวิชา กลุ่มวิชา เนื้อหาสาระ รวมทั้งกิจกรรมต่าง ๆ ที่ได้ดำเนินการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

สุเทพ อ่วมเจริญ (2557) กล่าวว่า หลักสูตร คือ โครงสร้างของเนื้อหาวิชา และประสบการณ์ต่าง ๆ ที่สถานศึกษากำหนดให้ผู้เรียนได้ศึกษาหาความรู้ทั้งภาคทฤษฎี ภาคปฏิบัติ และการมีส่วนร่วมกิจกรรมเสริมสร้างประสบการณ์ตนเอง ซึ่งการจบหลักสูตรจะต้องอาศัยกิจกรรมการเรียนการสอน เวลาเรียน สื่อการเรียนรู้ การวัดผลและประเมินผลตามเกณฑ์ที่สถานศึกษาได้กำหนดไว้ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่ได้จากหลักสูตรไปศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้น หรือใช้ประกอบอาชีพได้

สรุปได้ว่า หลักสูตร หมายถึง สิ่งที่กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน โดยมีการกำหนดวิธีการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้ผู้เรียนมีพัฒนาการ เกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายตามที่หลักสูตรกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ตัวชี้วัดองค์ประกอบด้านหลักสูตร

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงรูปแบบของหลักสูตรที่ใช้เพื่อจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ ดังนี้

MacKay (1978) ได้กล่าวว่า หลักสูตรในปัจจุบันมีหลายรูปแบบ ซึ่งมีการเน้นเนื้อหาที่แตกต่างกัน ดังนั้นหลักสูตรที่เข้ากันได้กับแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ หลักสูตรตามสถานการณ์และหลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา

1. หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus) เนื้อหาภาษาที่นำมาสอนในหลักสูตรนี้รวบรวมจากสถานการณ์จริงที่เกิดขึ้นหรือคาดว่าจะเกิดขึ้น สถานการณ์ส่วนใหญ่มักเกี่ยวข้องกับบุคคลหลายคนที่เข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมแต่ละสถานการณ์ ภาษาที่ใช้ประกอบด้วยภาษาในหน้าที่ต่าง ๆ กัน และนำมาเรียงต่อกันเป็นข้อความ จุดประสงค์หลักของการสอนภาษาตามหลักสูตรเน้นสถานการณ์ก็คือ การสอนภาษาที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การต่อรองราคาสินค้า การไปที่ทำการไปรษณีย์ เป็นต้น

2. หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus) ส่วนใหญ่เป็นหลักสูตรที่พัฒนาควบคู่กับหลักสูตรที่เน้นความหมายและการสื่อความหมาย และเกิดการผสมผสานกันในบางครั้ง หลักสูตรแบบนี้เน้นหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในสังคม เช่น การใช้ภาษาในการแนะนำต้อนรับ เชื้อเชิญ ขอบคุณ เป็นต้น

Savignon (1991) ได้กล่าวว่า ในการเรียนภาษาอังกฤษต้องมีการเน้นไปที่การปฏิสัมพันธ์และการสื่อสาร ดังนั้นจึงมีความจำเป็นต้องพัฒนาหลักสูตรการสอนภาษาที่สองแบบเน้นหน้าที่ (Functional syllabus design) และสื่อความหมาย (Notional syllabus design) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาที่สองในการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

Dubin และ Elite (1991) ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ ได้จัดรูปแบบการจัดหลักสูตรภาษาอังกฤษ 7 แบบ ดังนี้

1. หลักสูตรที่เน้นโครงสร้างและไวยากรณ์ (Structural Grammar Syllabus)
2. หลักสูตรที่เน้นความหมายและการสื่อความหมาย (Notional Syllabus)
3. หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus)
4. หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus)
5. หลักสูตรที่เน้นทักษะ (Skill-Based Syllabus)
6. หลักสูตรที่เน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Syllabus)
7. หลักสูตรที่เน้นเนื้อหาวิชา (Content-Based Syllabus)

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านหลักสูตร ดังแสดงในตาราง 3 ดังนี้

ตาราง 3 การสังเคราะห์ตัวชีวิตขององค์ประกอบด้านหลักสูตรจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาการ	MacKay (1978)	Savignon (1991)	Dubin และ Elite (1991)	ความถี่
องค์ประกอบ				
1. หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus)	✓		✓	2
2. หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus)	✓	✓	✓	3
3. หลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus)		✓	✓	2
4. หลักสูตรที่เน้นโครงสร้างและไวยากรณ์ (Structural Grammar Syllabus)			✓	1
5. หลักสูตรที่เน้นทักษะ (Skill-Based Syllabus)			✓	1
6. หลักสูตรที่เน้นงานปฏิบัติ (Task-Based Syllabus)			✓	1
7. หลักสูตรที่เน้นเนื้อหาวิชา (Content-Based Syllabus)			✓	1

จากตาราง 3 การสังเคราะห์ตัวชีวิตขององค์ประกอบด้านหลักสูตร ผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป และตัวชีวิตขององค์ประกอบด้านหลักสูตรที่ผู้วิจัยเห็นว่าเป็นในการวิจัยประกอบด้วย 3 ตัวชีวิต ได้แก่ 1. หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus) 2. หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus) และ 3. หลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus)

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2.1 ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Littlewood (1983) ให้ความหมายของการสอนภาษาตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่า เป็นการจัดการเรียนการสอนตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน จัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน การจับใจความสำคัญ ทำความเข้าใจ จดจำ แล้วนำสิ่งที่เรียนรู้ไปใช้

Qinghong (2009) ได้กล่าวว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดกิจกรรมในชั้นเรียนที่ดึงดูดผู้เรียนด้วยการใช้ภาษาในลักษณะที่มีความหมายและสอดคล้องกับการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน โดยวัตถุประสงค์ในการจัดกิจกรรม คือมุ่งเน้นไปที่

การสื่อสาร และมีปฏิสัมพันธ์จากการทำกิจกรรมกลุ่มและเป็นกิจกรรมที่ครุเน้นความหมายของภาษามากกว่าสนใจรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษา

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530) ได้กล่าวถึงความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ คือ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้ทักษะทั้ง 4 คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนเพื่อการสื่อสาร ผู้ส่งสาร (The Sender) จะใช้ทักษะพูดและเขียนเพื่อสื่อความหมาย ส่วนผู้รับสาร (The Receiver) จะใช้ทักษะฟังและอ่านเพื่อความเข้าใจ ทักษะที่ผู้ส่งสารใช้เป็นทักษะที่แสดงออก (Productive Skills) ส่วนทักษะที่ผู้รับสารใช้เป็นทักษะที่รับรู้ด้วยความเข้าใจหรือตีความ (Receptive หรือ Interpretive Skills) โดยมีตัวภาษา (Language Substance) หรือองค์ประกอบทางภาษา (Language Elements หรือ Components) ซึ่งได้แก่ เสียงศัพท์และโครงสร้างเป็นแกนในการสื่อความหมาย

รูปทอง กว้างสวัสดิ์ (2557) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching – CLT) เป็นการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีการเรียนรู้ซึ่งมุ่งเน้นความสำคัญของผู้เรียนมีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียน ซึ่งเชื่อมระหว่างความรู้ทางภาษาทักษะทางภาษาและความสามารถในการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ด้านภาษาไปใช้ในการสื่อสาร ได้แก่

1. ใช้ภาษาตรงตามเป้าหมายและหน้าที่ของภาษา (Function): compare and contrast, persuasion, asking question, expressing like and dislike, cause and effect, summarizing, sequencing, predicting, ageing/disagreeing, greeting people/ introductions.
2. ใช้ภาษาทั้งพูดและเขียนได้อย่างเหมาะสมกับบริบท เช่น รู้ว่าเมื่อไหร่จะใช้ภาษาที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ เป็นต้น
3. ใช้ภาษาได้หลากหลายแบบ เช่น Narrative, Report, Conversation สามารถสื่อสารได้สำเร็จลุล่วงแม้จะมีข้อจำกัดในการใช้ภาษาโดยใช้กลยุทธ์สื่อสาร (Communicative strategies)

สรุปได้ว่า การสอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้และพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการใช้ภาษาในลักษณะที่มีความหมายและสอดคล้องกับการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้

2.2 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Scarcella และ Oxford (1992) ได้เสนอหลักการในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ครูนำเหตุการณ์นอกห้องเรียนเข้าไปสู่ชั้นเรียนโดยใช้ บทบาทสมมุติ (Role Play) การเลียนแบบ (Simulation) และกิจกรรมการแก้ปัญหา (Problem Solving Activity)
2. ครูใช้ภาษาที่เป็นสภาพจริง (Authentic Language) ให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ คือ ภาษาที่เป็นธรรมชาติไม่ใช่ภาษาที่ดัดแปลงใช้เฉพาะในชั้นเรียน แต่เป็นภาษาที่ใช้ได้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน
3. ครูเน้นความหมายของภาษา (Meaning) เพื่อการสื่อสารเพื่อช่วยให้นักเรียนคาดเดาเจตนาของผู้พูดหรือผู้เขียนได้
4. ครูให้โอกาสนักเรียนแสดงความรู้สึกและความคิดและทัศนคติส่วนตัวของนักเรียน
5. ครูกระตุ้นและส่งเสริมให้นักเรียนเรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนแต่ละคนให้มีส่วนร่วมในกิจกรรม
6. ครูออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักเรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารได้ครอบคลุมสมรรถนะทางการใช้ภาษาด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) ให้มากที่สุด

Nunan (2000) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. การเรียนการสอนมุ่งเน้นไปที่การสื่อสารผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันโดยใช้ภาษาเป้าหมาย
2. มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง
3. การจัดการเรียนรู้ไม่เพียงแต่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา แต่ยังเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง
4. การพัฒนาประสบการณ์ของผู้เรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียน
5. ในการจัดการเรียนการสอน ต้องมีการพยายามเชื่อมโยงการเรียนภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน

Richards และ Rodgers (2001) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. จุดเน้นของการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การสื่อสารที่แท้จริง
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ทดลอง ฝึกฝนการใช้ภาษาด้วยตนเอง

3. ผู้สอนต้องมีความอดทนต่อความผิดพลาดของผู้เรียน เนื่องจากความผิดพลาดคือสิ่งบ่งชี้ว่าผู้เรียนกำลังพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของตนเอง

4. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency)

5. เชื่อมโยงทักษะต่าง ๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน เนื่องจากการใช้ทักษะเหล่านี้มักจะเกิดขึ้นพร้อม ๆ กันในสถานการณ์จริง

6. ฝึกให้นักเรียนได้ค้นพบหลักภาษาด้วยตนเองจากการสื่อสาร

Richards (2006) ได้ให้หลักการ 10 ประการในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไว้ดังนี้

1. Interaction: การเรียนรู้ภาษาที่สองจะเกิดขึ้นได้ง่ายถ้าผู้เรียนได้ปฏิสัมพันธ์หรือสื่อสารในภาษานั้นอย่างมีความหมาย

2. Effective Tasks: กิจกรรมภาษาหรือแบบฝึกหัดที่มีคุณภาพในชั้นเรียน จะทำให้ผู้เรียนมีโอกาสที่จะสื่อความหมายในภาษา เพิ่มพูนแหล่งการเรียนรู้ภาษา สังเกตการใช้ภาษา และมีส่วนร่วมในการร่วมสื่อสาร

3. Meaningful Communication: การสื่อสารจะมีความหมายก็ต่อเมื่อผู้เรียนสื่อสารเรื่องเกี่ยวข้องกับตน น่าสนใจ และน่ามีส่วนร่วม

4. Integration of Skills: การสื่อสารเป็นกระบวนการเน้นภาพรวม (Holistic process) ที่ต้องใช้ทั้งทักษะทางภาษาและหลายรูปแบบ

5. Language Discovery/Analysis/Reflection: การเรียนภาษาเกิดจากการทำกิจกรรมการเรียนรู้แบบอุปนัย (Inductive learning) คือ ผ่านกระบวนการค้นพบกฎและรูปแบบของภาษาด้วยตนเอง และจากกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอนกฎและรูปแบบของภาษา (Deductive learning)

6. Accuracy & Fluency: การเรียนภาษาเป็นการเรียนรู้ที่ค่อยเป็นค่อยไป ที่ผู้เรียนเรียนรู้จากการใช้ภาษาและจากการลองผิดลองถูกในภาษา และถึงแม้ความผิดพลาดในการใช้ภาษาจะเป็นเรื่องธรรมดาที่เกิดขึ้นในการเรียนรู้ แต่เป้าหมายปลายทางของการเรียนภาษาคือการมีความสามารถในการใช้ภาษาอย่างถูกต้องและเหมาะสม

7. Individuality: ผู้เรียนแต่ละคนมีหนทางพัฒนาภาษาของตนเอง และมีอัตราการพัฒนาที่ไม่เท่ากันและมีความต้องการและแรงจูงใจในการเรียนภาษาที่ต่างกัน

8. Learning and Communication Strategies: การเรียนภาษาที่มีประสิทธิภาพขึ้นอยู่กับกลยุทธ์ในการเรียนและกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ

9. Teacher as a facilitator: บทบาทของผู้สอนในห้องเรียนคือ ผู้ช่วยสร้างบรรยากาศในการเรียนรู้ สร้างโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและใช้ภาษาและให้ผลสะท้อนกลับในการใช้ภาษาและการเรียนภาษาของผู้เรียน

10. Collaboration & Sharing atmosphere: ห้องเรียนเปรียบเสมือนชุมชนที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้และแบ่งปันการเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

Lottie Baker และ Janet Orr ได้สรุปหลักการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารตามหลักทฤษฎีและงานวิจัยไว้ 4 ประการ ดังนี้

1. เน้นการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพด้วยความถูกต้องและคล่องแคล่ว (A focus on effective communication with accuracy and fluency) ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพนั้นสัมพันธ์กับความถูกต้องในด้านไวยากรณ์และคำศัพท์ ซึ่งต้องควบคู่ไปกับความคล่องแคล่วในการพูดและการเขียน
2. ความกล้าใช้ภาษาในการร่วมกิจกรรมกลุ่ม (Risk-taking in Cooperative Groups) กิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือกันแสดงถึงการเพิ่มปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียน ซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร กลุ่มนั้นสำคัญยิ่งต่อการเริ่มใช้ภาษาของนักเรียนที่ประหม่าในการพูดต่อหน้ากลุ่มใหญ่ กิจกรรมในกลุ่มเล็ก ๆ นั้นสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาและกระตุ้นนักเรียนให้กล้าเสี่ยงในการใช้คำศัพท์และโครงสร้างภาษาใหม่
3. เชื่อมโยงกับความหมายและบริบท (Connected to Meaning and Context) ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น นักเรียนจะมีพัฒนาการทางภาษาด้วยการใช้ภาษาในชีวิตจริง “วิธีที่ดีที่สุดที่จะเรียนรู้และสอนภาษาคือการปฏิสัมพันธ์ทางสังคม” และภาระงานด้านภาษาควรเชื่อมโยงกับบริบทของชีวิตจริงที่มีความหมายต่อนักเรียน นั่นคือภาระงานด้านภาษานั้นอาจจะเชื่อมโยงถึงประเด็นทั่ว ๆ ไปที่เกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาในชีวิตจริง
4. ทักษะการคิดวิเคราะห์ (Critical Thinking Skills) มีความสำคัญมาก นักเรียนมีความจำเป็นที่ต้องรู้จักทักษะการคิดทั้งในระดับสูงและระดับล่าง ทักษะในระดับล่าง คือ การจำ และความเข้าใจ เช่น การจดจำคำศัพท์ใหม่และเข้าใจวลีพื้นฐาน ทักษะในระดับสูง คือ การสังเคราะห์และการประเมินผล เช่น การรวบรวมข้อมูลย่อยในการเล่าเรื่อง หรือแสดงความคิดเห็น และตัดสินใจด้วยเหตุผล ทักษะการคิดวิเคราะห์มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร เพราะภาระงานด้านการสื่อสารนั้นต้องบูรณาการทั้งทักษะระดับล่างและระดับที่สูงขึ้น

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558) ได้กล่าวถึงหลักการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. ผู้เรียนได้รับการฝึกฝน รูปแบบภาษาที่เรียนจะใช้ได้ในสถานการณ์ที่มีความหมาย ครูต้องบอกให้ผู้เรียนทราบถึงจุดมุ่งหมายของการเรียน การฝึกการใช้ภาษาเพื่อให้นักเรียนภาษาเป็นสิ่งที่มีความหมายต่อผู้เรียน ให้ผู้เรียนรู้สึกว่าการเรียนแล้วสามารถทำบางสิ่งบางอย่างได้เพิ่มขึ้น สามารถสื่อสารได้ตามที่ตนต้องการ

2. จัดการเรียนการสอนแบบบูรณาการหรือทักษะสัมพันธ์ (Integrated Skills) คือ ใช้ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ประกอบด้วยกริยาทำทางที่ควรจะได้ทำพฤติกรรมเช่นเดียวกับในชีวิตจริง

3. ฝึกสมรรถภาพด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) คือ ผู้เรียนทำกิจกรรม ใช้ภาษามีลักษณะเหมือนในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด เพื่อให้ผู้เรียนนำไปใช้ได้จริง กิจกรรมการหาข้อมูลที่ขาดหายไป (Information Gap) ผู้เรียนทำกิจกรรมนี้จะไม่ทราบข้อมูลของอีกฝ่ายหนึ่ง จำเป็นต้องสื่อสารกันจึงจะทราบข้อมูล สามารถเลือกใช้ข้อความที่เหมาะสมกับบทบาทสถานการณ์ จำนวนภาษาในรูปแบบต่าง ๆ (function)

4. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้ผู้เรียนได้ใช้ความรู้ รวมทั้งประสบการณ์ที่ได้รับ สามารถแสดงความคิดเห็นหรือระดมสมอง (Brainstorming Activity) ฝึกการทำงานกลุ่ม แสดงบทบาทสมมติ (Role Play) เกมจำลองสถานการณ์ (Simulation) การแก้ปัญหา (Problem Solving)

5. ฝึกผู้เรียนให้ใช้ภาษาในกรอบของความรู้ทางด้านหลักภาษา (Grammatical Competence) ความรู้เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ของภาษา สื่อสารได้คล่อง (Fluency) เน้นการใช้ภาษาตามสถานการณ์ (Function)

6. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ

7. ส่งเสริมให้ผู้เรียนเป็นตัวของตัวเอง มีความรับผิดชอบ และสนับสนุนให้ศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน

8. ผู้สอนต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน

9. ให้โอกาสผู้เรียนพูดแสดงความคิดเห็นตามที่ต้องการ

10. ต้องช่วยชี้แนะ นำทางผู้เรียน ให้คำแนะนำในระหว่างดำเนินการดำเนินกิจกรรม จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังแสดงในตาราง 4 ดังนี้

ตาราง 4 การสังเคราะห์หัวข้อชีวิตขององค์ประกอบด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาการ องค์ประกอบ	Scarcella and Oxford (1992)	Nunan (2000)	Richards and Rodgers (2001)	Richards (2006)	Lottie Baker and Janet Orr (2014)	สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาระดับปริญญาตรี (2558)	ความถี่
1. ผู้สอนมีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียน และนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน	✓	✓		✓		✓	4
2. ผู้สอนใช้ภาษาธรรมชาติ ไม่ดัดแปลงใช้เฉพาะ ในชั้นเรียน	✓						1
3. ผู้สอนเน้นความหมายของภาษา (Meaning) เพื่อการสื่อสาร	✓			✓		✓	3
4. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยน ความคิดเห็น ความรู้สึก และทัศนคติ	✓					✓	2
5. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนแบบร่วมมือ และทำงานเป็นกลุ่ม	✓			✓	✓	✓	4
6. ผู้สอนออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ใช้ภาษาในการสื่อสารมากที่สุด	✓		✓	✓			3
7. ผู้เรียนฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ ผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กัน		✓	✓	✓	✓		4
8. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกกระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ด้วยตนเอง		✓	✓	✓			3
9. มีการเรียนรู้จากสถานการณ์จริง		✓					1
10. การพัฒนาประสบการณ์ของผู้เรียน		✓					1

ตาราง 4 (ต่อ)

นักรวิชากร องค์ประกอบ	Scarcella and Oxford (1992)	Nunan (2000)	Richards and Rodgers (2001)	Richards (2006)	Lottie Baker and Janet Orr (2014)	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2558)	ความถี่
11. ผู้สอนต้องมีความอดทนต่อความผิดพลาดของผู้เรียน			✓				1
12. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency)			✓	✓	✓	✓	4
13. มีการเชื่อมโยงทักษะต่าง ๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน			✓	✓		✓	3
14. ผู้สอนช่วยชี้แนะ ให้คำแนะนำผู้เรียนในระหว่างการดำเนินกิจกรรม						✓	1
15. ฝึกให้ผู้เรียนมีทักษะการคิดวิเคราะห์					✓		1
16. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามศักยภาพ						✓	1
17. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สนองความสนใจของผู้เรียน						✓	1
18. ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาและเป็นตัวของตัวเอง				✓		✓	2
19. กลยุทธ์ในการเรียนและกลยุทธ์การสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ				✓			1

จากตาราง 4 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 4 ขึ้นไป และมีความสอดคล้องกัน ได้ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่

ผู้วิจัยเห็นว่าจำเป็นในการวิจัยประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. ผู้สอนมีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน 2. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่ม 3. ผู้เรียนฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กัน และ 4. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency)

3. สื่อการเรียนรู้

3.1 ความหมายของสื่อการเรียนรู้

สื่อการเรียนรู้เป็นสิ่งจำเป็นและเป็นตัวกลางสำหรับกระบวนการเรียนการสอนที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนการสอนไว้ ดังนี้

Gerlach และ Ely (1971) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนรู้เป็นกุญแจสำคัญในการวางแผนและการสอนเชิงระบบ สื่อเป็นคำที่มีความหมายกว้างมาก ไม่ว่าจะเป็นบุคคล วัสดุ อุปกรณ์หรือเหตุการณ์ที่สร้างเงื่อนไข ซึ่งสามารถทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ ตลอดจนทัศนคติ โดยนัยนี้ครู ตำรา และสิ่งแวดลอมรอบ ๆ โรงเรียนต่างเป็นสื่อการเรียนการสอนทั้งสิ้น

ธำรง บัวศรี (2542) ได้ให้ความหมายของสื่อการเรียนรู้ หมายถึง สิ่งที่เป็นพาหนะหรือสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติ ตามจุดประสงค์การเรียนการสอนและตามจุดหมายของหลักสูตร

กรมวิชาการ (2551) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึกเพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางการคิด ได้แก่ การคิดไตร่ตรอง การคิดสร้างสรรค์ และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ตลอดจนสร้างเสริมคุณธรรมจริยธรรม และค่านิยมให้แก่ผู้เรียน โดยจำแนกเป็นประเภท ดังนี้

1. สื่อสิ่งพิมพ์ หมายถึง หนังสือและเอกสารสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ซึ่งได้แสดงหรือจำแนกหรือเรียบเรียงสาระความรู้ต่าง ๆ โดยใช้หนังสือที่เป็นตัวเขียน หรือตัวพิมพ์เป็นสื่อ เพื่อแสดง ความหมายสื่อสิ่งพิมพ์มีหลายประเภท เช่น เอกสาร หนังสือ ตำรา หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร จุลสาร จดหมาย จดหมายเหตุ บันทึก รายงาน วิทยานิพนธ์ เป็นต้น

2. สื่อเทคโนโลยี หมายถึง สื่อการเรียนรู้ที่ได้ผลิตขึ้นเพื่อใช้ควบคู่กับเครื่องมือโสตทัศนวัสดุหรือเครื่องมือที่เป็นเทคโนโลยีใหม่ ๆ สื่อการเรียนรู้ดังกล่าว เช่น แถบบันทึกภาพพร้อมเสียง (วีดิทัศน์) แถบบันทึกเสียง สไลด์ สื่อคอมพิวเตอร์ช่วยสอน นอกจากนี้ สื่อเทคโนโลยียังหมายรวมถึงกระบวนการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการนำเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน เช่น การใช้อินเทอร์เน็ต เพื่อการเรียนการสอน การศึกษาผ่านดาวเทียม

3. สื่ออื่น ๆ นอกจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่อเทคโนโลยีแล้วยังมีสื่ออื่น ๆ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าสื่อ 2 ประเภทดังกล่าว เพราะสามารถอำนวยความสะดวกให้แก่ท้องถิ่นที่ขาดแคลนสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่อเทคโนโลยีโดยแบ่งเป็น 4 ประเภทใหญ่ ๆ ดังนี้

3.1 สื่อบุคคล หมายถึง บุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน ซึ่งสามารถทำหน้าที่ถ่ายทอดสาระความรู้ แนวคิด เจตคติ และวิธีปฏิบัติตนไปสู่บุคคลอื่น อาจเป็นบุคลากรที่อยู่ในระบบโรงเรียน เช่น ผู้บริหาร ครูผู้สอน ตัวผู้เรียน นักการภารโรง หรืออาจเป็นบุคลากรนอกระบบโรงเรียน เช่น บุคลากรในท้องถิ่น ที่มีความชำนาญ และเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพต่าง ๆ เป็นต้น

3.2 สื่อธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม หมายถึง สิ่งที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติหรือสภาพแวดล้อมที่อยู่รอบตัวผู้เรียน เช่น พืชผัก ผลไม้ สัตว์ ชนิดต่าง ๆ ปรากฏการณ์ต่าง ๆ ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ แหล่งวิทยบริการ หรือแหล่งเรียนรู้ ห้องสมุด ชุมชน สังคม วัฒนธรรม ฯลฯ

3.3 สื่อวัสดุ/เครื่องมือและอุปกรณ์ หมายถึง วัสดุที่ประดิษฐ์ขึ้น เพื่อประกอบการเรียนรู้ เช่น หุ่นจำลอง แผนภูมิ แผนที่ ตาราง กราฟ สถิติ ฯลฯ นอกจากนี้ยังรวมถึงสื่อประเภทเครื่องมือและอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการปฏิบัติงานต่าง ๆ เช่น อุปกรณ์ทดลอง วิทยาศาสตร์ เครื่องมือวิชาช่าง เป็นต้น

กิดานันท์ มลิทอง (2536) ได้กล่าวไว้ว่า สื่อการเรียนรู้ หรืออาจจะเรียกสั้น ๆ ว่า “สื่อการสอน” หมายถึง สิ่งใดก็ตามไม่ว่าจะเป็นเทปบันทึกเสียง สไลด์ วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุทัศน์ แผนภูมิ รูปภาพ ฯลฯ ซึ่งเป็นวัสดุบรรจุเนื้อหาเกี่ยวกับการเรียนการสอน หรือเป็นอุปกรณ์เพื่อถ่ายทอดเนื้อหา สิ่งเหล่านี้เป็นวัสดุอุปกรณ์ทางกายภาพที่นำมาใช้เทคโนโลยีการศึกษา เป็นสิ่งที่ใช้เป็นเครื่องมือหรือช่องทางทำให้การสอนส่งไปถึงผู้เรียน

วิวรรณ จันท์เทพย์ (2548) ให้ความหมายของสื่อการเรียนรู้ (Instructional Media) หมายถึงสิ่งต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือ หรือช่องทางสำหรับทำให้การสอนของครูไปถึงผู้เรียนและทำให้ผู้เรียนเรียนรู้ตามจุดประสงค์ หรือจุดมุ่งหมายที่วางไว้เป็นอย่างดี สื่อที่ใช้ในการสอนนี้อาจจะเป็นวัสดุสิ่งของที่มีตัวตน หรือไม่มีตัวตนก็ได้ เช่น วัสดุสิ่งของตามธรรมชาติ ปรากฏการณ์ตามธรรมชาติ วัสดุสิ่งของที่คิดประดิษฐ์หรือสร้างขึ้นสำหรับการสอน คาพูดท่าทาง วัสดุ และเครื่องมือสื่อสาร กิจกรรมหรือกระบวนการถ่ายทอดความรู้ต่าง ๆ

สรุปได้ว่า สื่อการเรียนรู้ หมายถึง วัสดุ อุปกรณ์ หรือบุคคลที่เป็นตัวกลางหรือช่องทางถ่ายทอดองค์ความรู้ ทักษะประสบการณ์ จากแหล่งความรู้ไปสู่ผู้เรียน และทำให้

เกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ตรงตามตามวัตถุประสงค์หรือจุดหมายของหลักสูตรตามที่กำหนด

3.2 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านสื่อการเรียนรู้

Richards และ Rodgers (1986) ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนรู้มีความสำคัญมากต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากมีบทบาทในการส่งเสริมการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้เรียน และมีความสำคัญต่อการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์หรือการเรียนแบบร่วมมือ โดยสื่อการเรียนรู้สำหรับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำเป็นต้องใช้สื่อที่หลากหลาย โดยสื่อที่สำคัญที่ใช้สำหรับการสอนตามแนวสื่อสาร ได้แก่

1. เนื้อหา (Text-based material) คือหนังสือหรือตำราเรียนที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนตามแนวสื่อสาร ซึ่งการออกแบบตำราเรียนกิจกรรมและเนื้อหาแตกต่างจากตำราที่แต่งขึ้นมาเพื่อสอนไวยากรณ์ ยกตัวอย่าง แบบเรียนตามแนวการสอนเพื่อการสื่อสาร จะไม่มีแบบฝึกหัด (Drill) หรือโครงสร้างประโยคส่วนมาก แบบเรียนที่เน้นการสอนเพื่อการสื่อสารจะประกอบไปด้วยข้อมูลในรูปต่าง ๆ เช่น การจัดสถานการณ์ที่ให้ผู้เรียนแสดงบทบาทสมมุติหรือกิจกรรมคู่ หรืออาจกำหนดเรื่อง (Theme) ที่จะเรียนแล้วมีกิจกรรมที่ออกแบบขึ้นมาเพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ

2. งาน/กิจกรรม (Task-based) เป็นงานที่ออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน เช่น เกมส์ต่าง ๆ กิจกรรมคู่ กิจกรรมเดี่ยว บทบาทสมมุติ การเลียนแบบ และกิจกรรมอื่น ๆ เช่น กิจกรรมการสอบถามแลกเปลี่ยนข้อมูล (Gap conversation) กิจกรรม Jigsaw ที่เน้นให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์

3. สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) การสอนตามแนวสื่อสารนั้นจะเน้นการใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic material) เช่น ป้ายสัญลักษณ์ นิตยสาร ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ แผนที่ รูปภาพ สัญลักษณ์ กราฟ และแผนภูมิ เป็นต้น

Widdowson (1998) ได้สรุปว่า สื่อการเรียนการสอนที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรเป็นสื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) และเป็นสื่อที่มีความเหมาะสมกับกิจกรรม เนื้อหา และระดับภาษาของผู้เรียน เนื่องจากสื่อที่เป็นของจริงจะช่วยส่งเสริมให้การเรียนภาษามีความหมาย และช่วยให้เกิดการเรียนรู้ภาษาที่แท้จริง

Richards และ Rodgers (2001) ได้ว่าการใช้สื่อการเรียนรู้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีรายละเอียด ดังนี้

1. สื่อการเรียนรู้จะมุ่งเน้นเพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสาร โดยการตีความ แสดงออก เจรจาต่อรอง

2. รูปแบบของสื่อจะเน้นใช้เพื่อการสื่อสาร การแลกเปลี่ยนข้อมูลที่น่าสนใจมากกว่าการนำเสนอในรูปแบบการสอนไวยากรณ์ และหลักภาษา

3. สื่อการสอน ควรเป็นสื่อที่แตกต่างและหลากหลาย เพื่อช่วยในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนในสถานการณ์ หรือภาระงานที่มีความแตกต่างกัน

McKay (2009) ได้กล่าวว่า ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) มักส่งเสริมให้ผู้สอนใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic material) ในการจัดการเรียนการสอน โดยมีวัตถุประสงค์ 2 ประการ คือ เพื่อเพิ่มการสร้างแรงจูงใจผู้เรียนในการเรียนภาษา โดยเรียนรู้จากตัวอย่างการใช้ภาษาจริง และเพื่อแนะนำผู้เรียนให้เห็นถึงลักษณะการใช้ภาษาของประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร นอกจากนี้ สื่อที่ใช้ในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารควรเหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน และสื่อที่ใช้ต้องมีความเหมาะสม สอดคล้องกับบริบทต่าง ๆ ในการเรียน เช่น เนื้อหา กิจกรรม และบริบททางสังคม

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์หัวข้อชีวิตขององค์ประกอบด้านสื่อการเรียนรู้ ดังแสดงในตาราง 5 ดังนี้

ตาราง 5 การสังเคราะห์หัวข้อชีวิตขององค์ประกอบด้านสื่อการเรียนรู้จากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาการ	Richards and Rodgers (1986)	Widdowson (1998)	Richards and Rodgers (2001)	McKay (2009)	ความถี่
องค์ประกอบ					
1. สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based material) คือหนังสือหรือตำราเรียนที่สอดคล้องกับการเรียน การสอนตามแนวสื่อสาร	✓	✓		✓	3
2. สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based) โดยออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน	✓	✓	✓		3
3. มีการใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials)	✓	✓		✓	3
4. มีการใช้สื่อที่หลากหลาย	✓		✓	✓	3
5. สื่อมีความเหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน		✓		✓	2
6. สื่อจะเน้นใช้เพื่อการสื่อสาร มากกว่าการนำเสนอในรูปแบบการสอนไวยากรณ์			✓		1

จากตาราง 5 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านสื่อการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป และมีความสอดคล้องกัน ได้ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านสื่อการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยเห็นว่าจำเป็นในการวิจัยประกอบด้วย 4 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. ใช้สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based material) ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนตามแนวสื่อสาร 2. ใช้สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based) โดยออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน 3. ใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) และ 4. ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย

4. การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

4.1 ความหมายของการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

Gay (1985) ได้ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลเป็นสองนัย คือ

1. การประเมินผลเป็นขบวนการที่เป็นระบบของการจัดเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อที่จะตัดสินใจในการที่จะสรุปผลเรื่องของจุดมุ่งหมายว่า มีปริมาณมากน้อยเท่าไร และได้มีนักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้แบบสัมฤทธิ์ผลหรือไม่

2. การประเมินผลเป็นขบวนการที่เป็นระบบของการเก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อการตัดสินใจครั้งสุดท้าย

Stufflebeam (2007) ได้ให้ความหมายไว้ว่า การประเมินผล คือ กระบวนการกำหนดปัญหา เก็บรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการตัดสินใจเลือกทางเลือกที่ดีที่สุด

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542) ให้ความหมายของการวัดและประเมินผลผู้เรียนไว้ว่า คือ การประเมินการกระทำการแสดงของในหลาย ๆ ด้านของผู้เรียนตามสภาพความเป็นจริงทั้งในและนอกห้องเรียนหรือสถานที่อื่น ๆ นอกโรงเรียนโดยครูไม่ได้จัดสถานการณ์มีลักษณะเป็นการประเมินแบบไม่เป็นทางการ

กระทรวงศึกษาธิการ (2550) ได้กล่าวถึงการวัดและประเมินผลที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ ประกอบด้วย

1. กระบวนการวัดและประเมินผล หมายถึง มีวิธีการวัดและประเมินผลที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้

2. คุณภาพของการวัดและประเมินผล หมายถึง วิธีการวัดและประเมินผลหลากหลายครอบคลุมจุดประสงค์การเรียนรู้และได้ผลการประเมินตรงกับความสามารถที่แท้จริงของผู้เรียน

3. การมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล หมายถึง ครูผู้เรียนผู้ปกครองหรือผู้เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลและนำผลมาพิจารณาประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน

สมชาย ฐิติรัตน์อัศว (2551) ได้กล่าวว่า การวัดผลประเมินผลการเรียนการสอน หมายถึง การปฏิบัติในการวัดผล การกำหนดเกณฑ์การประเมิน เป็นกระบวนการที่จะทำให้ทราบว่า กิจกรรมการเรียนการสอนมีข้อดีข้อเสียอย่างไร เป็นไปตามจุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนดหรือไม่ เป็นกระบวนการประเมินค่าความเจริญก้าวหน้าของผู้เรียน ทั้งในระหว่างเรียนและเมื่อสิ้นสุดการเรียนเพื่อการปรับปรุงคุณภาพการเรียนการสอนและตัดสินผลการเรียน

เสาวลักษณ์ สงวนไพร (2551) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดผลและประเมินผล คือ กระบวนการที่จะให้ได้มาซึ่งจำนวนหรือปริมาณ โดยอาศัยเครื่องมือหรือวิธีการต่าง ๆ เช่น การสังเกต การตรวจผลงาน การทดสอบ การสอบถามสัมภาษณ์ แล้วนำผลที่ได้มาพิจารณาเปรียบเทียบกับ เกณฑ์มาตรฐาน แล้วตัดสินออกมาว่า สูง ต่ำ กว่าเกณฑ์ หรือ เก่ง อ่อนประการใด เป็นต้น ดังนั้น การวัดผลและประเมินผลจึงเป็นภาระหน้าที่ที่สำคัญที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญ และดำเนินการให้เกิดขึ้นในโรงเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อนำผลการวัดผลและประเมินผลไปปรับปรุง ประสิทธิภาพในการบริหารงานวิชาการต่อไป

สรุปได้ว่า การวัดและประเมินผล คือ กระบวนการในการตัดสินคุณค่าให้กับ สิ่งต่าง ๆ โดยนำผลที่ได้จากการวัดมาเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนดไว้ แล้วทำการพิจารณาตัดสินว่าสิ่งนั้นมีคุณภาพในระดับใด

4.2 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

Jacobs และ Farrell (2003) ได้เสนอว่า การปรับเปลี่ยนกระบวนการต้นในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ 8 ประการ โดยหนึ่งในนั้นคือ การประเมินผลทางเลือก (Alternative assessment) เป็นการประเมินผลในรูปแบบใหม่เพื่อแทนที่ การประเมินผลแบบปรนัยแบบเดิมที่มุ่งประเมินทักษะระดับล่าง การประเมินการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสามารถประเมินได้หลายรูปแบบ เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ วารสาร แฟ้มผลงาน เพื่อให้สามารถประเมินความรู้ ความเข้าใจในภาพรวมของผู้เรียนในขณะที่ทำกิจกรรมได้ทันที

Richards (2006) ได้กล่าวว่า การประเมินผลการใช้ภาษาตามแนวทางการสอน ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรมีการประเมินที่ใช้แนวทางที่หลากหลาย สอดคล้องกับกิจกรรมทางภาษา อีกทั้งการประเมินควรที่ดีควรมีการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนทุกครั้งเมื่อมีการใช้ภาษา เพื่อช่วยให้ ผู้เรียนได้รับการปรับปรุงและพัฒนาภาษาด้านการสื่อสารได้เป็นอย่างดี

Nalliveettil (2014) ได้กล่าวว่า การประเมินเป็นองค์ประกอบสำคัญในการให้ คะแนนความรู้ ความเข้าใจในการเรียนรู้ของผู้เรียน และผลการประเมินสามารถนำมาใช้เป็นแนวทาง พัฒนาผู้เรียนได้ โดยการประเมินในแนวทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจะต้องมีการ ประเมินในทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน และใช้รูปแบบการประเมินที่หลากหลาย โดยมีจุดประสงค์เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าทางการใช้ภาษาของผู้เรียนว่าอยู่ในระดับใด โดยการ

ประเมินผลที่ดีควรเป็นการประเมินผลอย่างต่อเนื่อง และมีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงเกณฑ์และข้อกำหนดเบื้องต้นในการวัดและประเมินผลอยู่เสมอ

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) กล่าวว่า ในการวัดและการประเมินผลการศึกษา เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง เป็นการได้มาซึ่งข้อมูลเพื่อใช้ในการตัดสินใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง สำหรับการเรียนการสอนภาษานั้นการวัดและการประเมินผลถือว่าเป็นกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างหนึ่ง ซึ่งต้องสอดคล้องกับจุดประสงค์ทางการเรียนการสอน ดังนั้นถ้าจุดมุ่งหมายการเรียนการสอนภาษามุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารก็ย่อมมุ่งวัดและประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายของผู้เรียนด้วย

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530) กล่าวว่า ในการประเมินผลการสอนเพื่อการสื่อสารมีแนวทางที่ผู้สอนควรคำนึงถึง ดังต่อไปนี้

1. ความสามารถหรือทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communicative Competence) ซึ่งประกอบไปด้วย ความสามารถทางด้านไวยากรณ์ (Linguistic Competence) ความสามารถทางด้านสังคมภาษาศาสตร์ (Sociolinguistic Competence) ความสามารถในการใช้ความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Competence) และความสามารถในการใช้กลวิธีในการสื่อสาร (Strategic Competence)

2. เนื้อหาที่ใช้เป็นเรื่องที่น่าสนใจจัดกิจกรรมทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้และก่อให้เกิดการแสดงออกทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ กล่าวคือ ได้รับความสนใจผู้เรียน ให้ทำอะไรใหม่ แก่ผู้เรียนนำไปสัมพันธ์กับกิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรมได้และเอื้อต่อการปฏิสัมพันธ์

3. เป็นการทดสอบความสามารถทางการสื่อสารจริง ๆ หมายถึง การกระทำทุกอย่างที่จะทำได้เพื่อให้ผู้เรียนได้แสดงออกทางภาษาอย่างดีที่สุด เป็นต้นว่า ช่วยแนะนำว่าจะตอบอย่างไร ให้ความพอเพียงที่จะแสดงออกทางภาษาเพื่อการสื่อสารได้ ใช้พจนานุกรมหรือเอกสารอ้างอิงอื่น ๆ ตลอดจนให้โอกาสทบทวนแก้ไขงานก่อนจะส่ง เป็นต้น สำหรับการให้คะแนนให้ไปตามความสามารถทางภาษาทั้ง 4 ด้าน สำหรับด้านความสามารถในการใช้ยุทธวิธีในการสื่อสาร ผู้สอนจะให้คะแนนไปตามความพยายามในการสื่อสารระหว่างการอภิปรายกลุ่ม โดยสังเกตความพยายามรับสารและความเข้าใจที่ผู้อื่นส่งสารได้ตรงกับจุดประสงค์ของผู้พูด

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ดังแสดงในตาราง 6 ดังนี้

ตาราง 6 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้จากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

องค์ประกอบ	นักวิชาการ	Jacobs and Farrell (2003)	Richards (2006)	Nalivetttil (2014)	สุมิตร อังวัฒนกุล (2539)	สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2530)	ความถี่
1. ใช้การประเมินผลทางเลือก (Alternative assessment)		✓					1
2. มีการวัดและประเมินผลด้วยรูปแบบ เครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย		✓	✓	✓			3
3. มีการประเมินต่อเนื่อง ทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน		✓		✓			2
4. วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสม สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรมทางภาษา และจุดประสงค์			✓		✓	✓	3
5. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ			✓	✓			2
6. นำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน			✓	✓			2
7. แจ้งเกณฑ์การประเมินให้ผู้เรียนทราบเสมอ				✓			1
8. มีการประเมินผลครอบคลุมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน						✓	1
9. การประเมินควรคำนึงถึงความสามารถหรือทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสาร						✓	1

จากตาราง 6 การสังเคราะห์ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป และตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ที่ผู้วิจัยเห็นว่าจำเป็นในการวิจัยประกอบด้วย 5 ตัวชี้วัด ได้แก่ 1. มีการวัดและประเมินผลด้วยรูปแบบ เครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย 2. มีการประเมินต่อเนื่อง ทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน 3. วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสม สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรมทางภาษา และจุดประสงค์ 4. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ และ 5. นำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

5. บทบาทของผู้สอน

5.1 ความหมายของครู

Good (1973) ได้ให้ความหมายของคำว่าครู ไว้ดังนี้

1. ครู คือ ผู้ที่มีความสามารถให้คำแนะนำ เพื่อให้เกิดประโยชน์ทางการเรียน สำหรับนักเรียนหรือนักศึกษาในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน
2. ครู คือ ผู้ที่มีความรู้ประสบการณ์และมีการศึกษามากหรือดีเป็นพิเศษ หรือมีทั้งประสบการณ์และการศึกษาดีเป็นพิเศษในสาขาใดสาขาหนึ่งที่สามารถช่วยให้ผู้อื่นเกิดความเจริญก้าวหน้าได้
3. ครู คือ ผู้ที่เรียนสำเร็จหลักสูตรวิชาชีพจากสถาบันการฝึกหัดครูและได้ใบรับรองทางการสอนด้วย

4. ครู คือ ผู้ที่ทำหน้าที่สอนให้ความรู้แก่ศิษย์

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) และฉบับปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่3) พุทธศักราช 2553 ได้บัญญัติความหมายของคำว่า ครู ว่า “ครู” หมายถึง บุคลากรวิชาชีพซึ่งทำหน้าที่หลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยวิธีการต่าง ๆ ในสถานศึกษาทั้งรัฐและเอกชน

ยนต์ ชุ่มจิต (2546) ได้สรุปความหมายของครูไว้ 4 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. ครูมาจากรากศัพท์เดิมในภาษาบาลีว่า “ครู-ครู” หรือมาจากภาษาสันสกฤตว่า “คุรุ” ซึ่งเป็นรากศัพท์เดิมของคำว่า “คารวะ” แผลงไปเป็น “เคารพ”
2. คารวะหรือเคารพ หมายถึง การตระหนัก การเอาใจจดจ่อในความดี อันมีอยู่ในตัวคนเป็นผู้ตระหนักใช้ปัญญาใคร่ครวญในสิ่งที่ดี ชั่ว ถูก ผิด ควร มิควร
3. ครูในสมัยโบราณ หมายถึง เป็นผู้นำทาง หรือผู้เปิดประตูทางวิญญาณของศิษย์ เพื่อนำศิษย์ไปสู่คุณธรรมชั้นสูง
4. ปัจจุบัน ครู หมายถึง ผู้ประกอบวิชาชีพอย่างหนึ่งที่ทำหน้าที่สอนคน เป็นผู้สั่งสอนศิษย์หรือถ่ายทอดความรู้ให้แก่ศิษย์ และจะใช้กับผู้ที่ทำการสอนในสถานศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนระดับต่ำกว่าปริญญา

สรุปได้ว่า ครู หมายถึง ผู้ที่ให้ความรู้ โดยเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ ผู้อบรมสั่งสอน คุณธรรมจริยธรรม เป็นผู้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้เรียนทั้งในวิทยาการสมัยใหม่ ในสถานศึกษาทั้งรัฐและเอกชน

5.2 ตัวชี้วัดขององค์ประกอบด้านบทบาทของผู้สอน

Breen และ Candlin (1980) อธิบายบทบาทของครู (Teacher roles) ไว้ว่า ครูมีบทบาทที่สำคัญ 2 บทบาท คือ

1. ผู้อำนวยการความสะดวกในกระบวนการสื่อสารระหว่างผู้เรียนในชั้นเรียน และระหว่างผู้เรียนกับกิจกรรม (Facilitator)

2. ผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant)

Littlewood (1981) ได้กล่าวว่า บทบาทหน้าที่ของครูในการสอนตามแนวทางของ CLT คือ เป็นผู้อำนวยการความสะดวกในชั้นเรียน (Facilitator) สำหรับหน้าที่หลักในบทบาทนี้คือ เป็นผู้ออกแบบและสร้างสถานการณ์เพื่อพัฒนาการสื่อสาร และครูยังมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และตรวจสอบความถูกต้องระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring)

Richards และ Rodgers (2001) ได้ระบุบทบาทหลักของครูในการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางการสอนแบบ CLT ไว้ 3 บทบาท ได้แก่

1. ครูทำหน้าที่เป็นนักวิเคราะห์ความต้องการ (Need analyst) เพราะต้องทำหน้าที่ในการกำหนดและตอบสนองต่อความต้องการด้านภาษาของผู้เรียน ซึ่งสามารถทำได้โดยการสนทนาเป็นรายบุคคลหรือโดยการประเมินความต้องการของผู้เรียน

2. ครูทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาและผู้อำนวยการความสะดวก (Counselor and Facilitator)

3. ครูทำหน้าที่เป็นผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (Group process manager) สำหรับแนวปฏิบัติของการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางของ CLT นั้นระบุว่า ระหว่างกิจกรรมการสื่อสาร ครูจะทำหน้าที่ในการคอยกำกับ ติดตาม ช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ อันเป็นการเชื่อมช่องว่างระหว่างความสามารถทางไวยากรณ์ (Grammar competence) และความสามารถทางด้านสื่อสาร (Communicative competence) ของผู้เรียน

Richards (2006) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนสำหรับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารว่าต้องทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator) และผู้ติดตามตรวจสอบ (Monitor) ในการจัดการเรียนรู้ มากกว่าเป็นผู้ที่คอยแก้ไขข้อผิดพลาดให้แก่ผู้เรียน

Jeon (2009) ได้กล่าวถึงบทบาทของครูผู้สอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารว่า มีการเปลี่ยนแปลงบทบาทของครูจากเดิม คือ ผู้บรรยาย (Lecturer) มาเป็นผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator) และเปลี่ยนมาใช้ตำราที่เน้นสถานการณ์การสื่อสารมากกว่าเน้นโครงสร้างภาษาตามประโยคตัวอย่าง

Larsen-Freeman และ Anderson (2011) ครูถูกมองว่าเป็นผู้ให้คำแนะนำ (Guide) โดยจะเข้ามาช่วยเหลือหรือมีบทบาทเมื่อนักเรียนกำลังเผชิญกับปัญหา เช่น ในเนื้อหาหรือระหว่างการทำกิจกรรมในชั้นเรียน มากกว่าการเป็นคอยแสดงหรือตรวจสอบความถูกต้องของภาษาเป้าหมาย นอกจากนี้ครูไม่ควรเกิดความคิดเชิงลบเมื่อผู้เรียนมีการใช้ภาษาที่ผิดพลาด

เนื่องจากความผิดพลาดเป็นสิ่งบ่งชี้ว่าผู้เรียนกำลังพัฒนาการใช้ภาษาของตนเอง โดยครูสามารถนำเอาความผิดพลาดจากการใช้ภาษานี้มาใช้เป็นเกณฑ์เพื่อกำหนดความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน อีกทั้งใช้เพื่อการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมแก่ผู้เรียนได้ และในระหว่างการทำกิจกรรมครูยังมีบทบาทหน้าที่เป็นผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) และเป็นสมาชิกของทุกกลุ่มได้เช่นกัน

จากแนวคิดของนักวิชาการข้างต้น ผู้วิจัยได้รวบรวมและสังเคราะห์หัวข้อชีวิตขององค์ประกอบด้านบทบาทของผู้สอน ดังแสดงในตาราง 7 ดังนี้

ตาราง 7 การสังเคราะห์หัวข้อชีวิตขององค์ประกอบด้านบทบาทของผู้สอนจากแนวคิดที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาการ	Breen and Candlin (1980)	Littlewood (1981)	Richards and Rodgers (2001)	Richards (2006)	Jeon (2009)	Larsen-Freeman and Anderson (2011)	ความถี่
องค์ประกอบ							
1. ผู้อำนวยการ (Facilitator) ในการทำกิจกรรม	✓	✓	✓	✓	✓		5
2. ผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant)	✓					✓	2
3. ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor)		✓	✓				2
4. ผู้ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring)		✓		✓			2
5. นักวิเคราะห์ความต้องการ (Need analyst)			✓				1
6. ผู้จัดการกระบวนการกลุ่ม (Group process manager)			✓				1
7. ผู้ให้คำแนะนำ (Guide)						✓	1

จากตาราง 7 การสังเคราะห์หัวข้อชีวิตขององค์ประกอบด้านบทบาทของผู้สอน ผู้วิจัยได้เลือกองค์ประกอบที่มีความถี่ตั้งแต่ 2 ขึ้นไป และมีความสอดคล้องกัน ได้หัวข้อชีวิตขององค์ประกอบด้านบทบาทของผู้สอนที่ผู้วิจัยเห็นว่าจำเป็นในการวิจัยประกอบด้วย 4 หัวข้อ ได้แก่ 1. ผู้อำนวยการ

สะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม 2. ผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) 3. ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide) และ 4. ผู้ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring)

ผู้วิจัยได้สรุปองค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ปรากฏดังตาราง 8

ตาราง 8 ผลการสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
1. ด้านหลักสูตร	หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus)
	หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus)
	หลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus)
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	ผู้สอนมีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน
	ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่ม
	ผู้เรียนฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กัน
	ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency)
3. ด้านสื่อการเรียนรู้	ใช้สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based material) ที่สอดคล้องกับการเรียน การสอนตามแนวสื่อสาร
	ใช้สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based) โดยออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน
	ใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials)
	ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	การวัดและประเมินผลด้วยรูปแบบ เครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย
	มีการประเมินต่อเนื่อง ทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน
	วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสม สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรมทางภาษา และจุดประสงค์

ตาราง 8 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ตัวชี้วัด
	มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ
	นำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน
5. ด้านบทบาทของผู้สอน	ผู้อำนวยการ (Facilitator) ในการทำกิจกรรม
	ผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant)
	ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide)
	ผู้ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring)

การพัฒนาครู

1. ความหมายของการพัฒนาครู

นักวิชาการหลายท่านได้ให้ความหมายของคำว่า การพัฒนาครู ไว้ดังนี้

Castetter (1976) การพัฒนาบุคลากร หมายถึง การส่งเสริมการพัฒนาตนเองของบุคลากรทุกคน จะสามารถก่อให้เกิดความพึงพอใจเพิ่มขึ้นในแต่ละบุคคลได้ ทั้งยังเป็นการเพิ่มสมรรถนะในการทำงานของแต่ละหน้าที่อีกด้วย

Thienput (2000) การพัฒนาบุคลากร เป็นกระบวนการในการพัฒนาและส่งเสริมให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ความเข้าใจ มีทักษะในการปฏิบัติงาน มีทัศนคติและพฤติกรรมที่ดี เพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพที่ดีขึ้น ซึ่งการพัฒนาบุคลากรถือเป็นขั้นตอนที่มีผลต่อความสำเร็จขององค์กร

สมาน อิศวภูมิ (2551) การพัฒนาครู (Staff Development) เป็นการดำเนินงานที่จะส่งเสริมและช่วยเหลือให้บุคลากรมีความรู้ ความสามารถ ตามวัตถุประสงค์ขององค์กรที่กำหนดไว้ และเป็นการตอบสนองบุคคลในการเติมเต็มศักยภาพและความก้าวหน้าในงานของตนด้วย

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2555) การพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถ ทักษะต่าง ๆ ของบุคลากรในองค์กร เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ และมีประสิทธิผลยิ่งขึ้น

พจน์ พจนพานิชย์กุล (2556) การพัฒนาครู หมายถึง การทำให้บุคลากรดีขึ้น เจริญขึ้น หรือเป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อสิ่งที่ดีกว่า (Change for the Better) และผลลัพธ์ที่ได้ควรเป็นไปในทางที่ดีด้วย

อัครา ประเสริฐสิน (2556) การพัฒนาครู หมายถึงกระบวนการที่จะเสริมสร้างให้บุคลากรมีความรู้ความสามารถ ความเข้าใจ ตลอดจนทัศนคติอันจะเกิดผลให้การปฏิบัติงานมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์ (2564) การพัฒนาครู เป็นกระบวนการที่จะเสริมสร้างและเปลี่ยนแปลงผู้ปฏิบัติงานในด้านความรู้ ความสามารถ ทักษะ อุปนิสัยทัศนคติ และวิธีการทำงานที่นำไปสู่ประสิทธิภาพและผลผลิตที่มีคุณภาพ

จากการศึกษาความหมายของการพัฒนาครู จากนักวิชาการต่าง ๆ สรุปได้ว่าการพัฒนาครู หมายถึง กระบวนการต่าง ๆ ที่ช่วยส่งเสริม เสริมสร้าง และพัฒนาศักยภาพของครูให้มีความรู้ ความสามารถ ทัศนคติที่ตรงตามวัตถุประสงค์ขององค์กร ส่งผลให้สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

2. ความสำคัญของการพัฒนาครู

สุชาญ โภคิน (2545) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครู คือ การปรับตัวของครู เพื่อให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัยนั้นจะต้องมีทักษะหรือความชำนาญในเรื่องต่าง ๆ 5 ประการ เป็นพื้นฐาน ดังนี้ 1) ทักษะด้านแนวคิด มีทักษะด้านการใช้แนวคิดรวบยอดไปในทางที่ถูกต้อง ควรจะต้องพัฒนาความคิดริเริ่มและความคิดสร้างสรรค์ เช่น วิธีสอนจะต้องมีความคิดริเริ่มและคิดหาวิธีการสอนแปลก ๆ ใหม่ ๆ เพื่อให้ลูกศิษย์มีความรู้ความเข้าใจและสามารถนำไปปฏิบัติให้ได้ดี 2) ทักษะในด้านการปฏิบัติงาน มีความรู้ในงาน ต้องเป็นผู้ทำงานเป็นการวางแผนการสอน การให้เทคนิคการสอนแบบต่าง ๆ ตลอดจนการประเมินผลหรือการจัดเตรียมหลักสูตร เพื่อจะได้นำไปปฏิบัติได้จริงและสามารถอยู่ในสังคมหรือสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ได้ 3) ทักษะด้านการจัดการเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่ความสำเร็จ ครูต้องพัฒนาความรู้ในการจัดการอยู่ตลอดเวลา 4) ทักษะในด้านเกี่ยวกับมนุษย์ ถ้าเราสามารถสร้างมนุษยสัมพันธ์ที่ดีในสังคมเราก็จะได้รับการยอมรับนับถือ มีเกียรติในสังคมและมีความอบอุ่นเสมอ 5) ทักษะในด้านการสื่อข้อความครูต้องเป็นนักสื่อความที่ดี ต้องรู้จักวิธีการสื่อ ข้อความอย่างหลากหลาย การสื่อความที่ดีเป็นการสร้างความเข้าใจและถูกต้อง เป็นการลดปัญหาและความขัดแย้ง

สุรศักดิ์ ปาเฮ (2553) การพัฒนาครูเป็นการดำเนินงานที่พยายามจะสร้างเสริมความรู้ ทักษะ ความสามารถให้บังเกิดสมรรถนะที่จำเป็นและมีความสำคัญต่อวิชาชีพ การพัฒนาครูเป็นงานที่ต้องกระทำอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต เพราะการพัฒนาครูจะช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครู ช่วยประหยัดเวลาและลดความสูญเปล่า ทำให้รู้งานและทำงานได้รวดเร็วมีประสิทธิภาพ ทำให้ครูก้าวทันความเปลี่ยนแปลงใหม่ ๆ อยู่เสมอ โดยเฉพาะในยุคสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วในปัจจุบัน

จอมพงศ์ มงคลวนิช (2555) ได้ให้เหตุผลถึงความสำคัญในการพัฒนาครู ดังนี้

1. เพื่อเพิ่มพูนศักยภาพของบุคลากรให้สามารถนำความรู้ ความสามารถ นำมาใช้ให้เกิดประโยชน์แก่องค์กรให้ได้มากที่สุด
2. ช่วยให้อุคลากรทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งลดความผิดพลาดในการทำงาน ประหยัดทรัพยากรและเวลา
3. เกิดประโยชน์ต่อบุคลากร ได้รับการพัฒนาความรู้ ความสามารถ ทักษะและทัศนคติให้มีความพร้อมในความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่ของงาน

สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย (2556) เสนอการพัฒนาคุณภาพครูยุคใหม่ว่าการปฏิรูปคุณภาพการศึกษาจะเป็นไปไม่ได้เลยหากปราศจากการยกระดับคุณภาพครู ซึ่งถือว่าเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สุดอย่างหนึ่งในระบบการศึกษา ความสำคัญของคุณภาพครูต่อสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของนักเรียนไม่ได้เป็นเพียงหลักการที่สมเหตุสมผลเท่านั้น แต่ยังได้รับการยืนยันจากงานวิจัยเชิงประจักษ์ด้วย งานศึกษาเชิงนโยบายก็สรุปเช่นกันว่านโยบายการยกระดับคุณภาพครูอย่างเป็นระบบคือปัจจัยความสำเร็จของระบบการศึกษาที่มีผลการสอบ PISA สูง เช่น ฟินแลนด์และสิงคโปร์ คุณภาพครูเป็นผลลัพธ์ของนโยบาย 4 ด้านหลัก ได้แก่ การดึงดูดคนเก่งและคัดเลือกคนเข้าสู่สายอาชีพครู (Attraction and Recruitment) การเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเข้าสู่การเป็นครู (Preparation) การพัฒนาและยกระดับความรู้และสมรรถนะของครูอย่างต่อเนื่อง (Continuous Learning) และการรักษาคนเก่งไว้ในสายอาชีพครู (Retention) นโยบายแต่ละส่วนควรจะต้องสอดคล้องกัน โดยมีสมรรถนะครูที่พึงประสงค์เป็นเป้าหมายและศูนย์กลาง และสมรรถนะครูที่พึงประสงค์ก็ควรจะต้องกำหนดให้เชื่อมเข้ากับการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรและตามแนวทางของทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 การพัฒนาคุณภาพครูจึงจะประสบความสำเร็จและช่วยยกระดับสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษาของผู้เรียนได้

พินสุดา สิริธังศรี (2557) สรุปว่า ครูเป็นผู้เรียนที่ต้องเรียนรู้และพัฒนาตนเอง และรับการส่งเสริมให้เกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นจึงมีกฎหมาย นโยบายว่า ครูทุกคนต้องได้รับการพัฒนาจากหน่วยงานและพัฒนาตนเองทุกปี อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง และต้องเข้ารับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องปีละ 100 ชั่วโมง โดยมีองค์การทหาหน้าที่ด้านพัฒนาครูเป็นการเฉพาะ มีคู่มือการพัฒนาให้ครูเข้ารับการพัฒนาตนเองตามความต้องการในแต่ละปีจากมหาวิทยาลัยที่ได้รับมอบหมายจากรัฐ มีการสร้างเครือข่ายการพัฒนา มีระบบพี่เลี้ยง ครูต้นแบบ (Master Teachers) เพื่อช่วยครู มีระบบการนิเทศติดตามและพัฒนาการทำงานของครูในชั้นเรียน การเรียนรู้และพัฒนาจากเพื่อนครู และการพัฒนาครูโดยใช้โรงเรียนเป็นฐาน นอกจากนี้ยังมีการสร้างครูจิตอาสาช่วยสอน มีการพัฒนาการเรียนการสอนของครู โดยเน้นการสอนของครูให้น้อยลงและให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และนำไปปฏิบัติด้วยตนเองมากขึ้น

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2558) เสนอว่า วิชาชีพครูถือเป็นวิชาชีพชั้นสูง เป็นวิชาชีพที่ใช้วิธีการแห่งปัญญาและมีลักษณะเฉพาะด้านในการให้บริการแก่สังคมที่ต่างจาก วิชาชีพอื่น ต้องผ่านการศึกษอบรมในสถาบันการศึกษามาอย่างดี และมีการกำหนดมาตรฐาน จรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ เพื่อควบคุมความประพฤติ มาตรฐาน และคุณภาพในการประกอบวิชาชีพ มีเอกสิทธิ์และเสรีภาพทางวิชาชีพที่จะแสดงความคิดเห็นอันเป็นคุณประโยชน์ต่อสังคมและ ประเทศชาติ ครูนับเป็นกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนคุณภาพการศึกษาเป็นด้านหน้าในการพัฒนา คุณภาพประชากรของชาติให้มีศักยภาพ มีความสามารถในการแข่งขันในเวทีนานาชาติ โดยเฉพาะ การก้าวให้ทันความเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ 21 ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีประกอบกับในปี พ.ศ. 2559 เป็นปีที่จะมีการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community : AEC) อย่างเต็มรูปแบบ โดยมีเป้าหมายของการรวมกลุ่ม เศรษฐกิจเป็นตลาดและฐานการผลิตเดียว โดยให้มีการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ การลงทุนและ แรงงานฝีมือภายในอาเซียนอย่างเสรี ซึ่งประเทศสมาชิกอาเซียนจะต้องมีการแข่งขันในหลายด้าน หลายมิติ วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพหนึ่งที่ต้องมีการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงเพื่อเตรียม ความพร้อมของประชากรในชาติให้สามารถตั้งรับและปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ของโลกในยุค ศตวรรษที่ 21 และการเปิดเสรีของประชาคมอาเซียนได้อย่างมีศักดิ์ศรี สามารถอยู่ร่วมกับสังคมโลก ได้อย่างมีความสุข ครูคือบุคลากรซึ่งประกอบวิชาชีพหลักทางด้านการเรียนการสอนและการส่งเสริม การเรียนรู้ของผู้เรียน เป็นบุคลากรที่มีบทบาทสำคัญในกระบวนการจัดการศึกษา เพราะเป็นผู้ที่อยู่ ใกล้ชิดผู้เรียนมากที่สุด ภารกิจของครูจึงถือเป็นภารกิจที่สำคัญ สังคมส่วนใหญ่จึงมุ่งหวังให้ครูพัฒนา เด็กไทยให้มีคุณภาพเทียบเท่านานาชาติโดยหน้าที่สำคัญคือ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ อบรม สั่งสอน ผู้เรียนให้เกิดความเจริญงอกงาม ให้เป็นผู้มีความรู้ มีทักษะความสามารถในการเผชิญสถานการณ์ ต่าง ๆ ครูจึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับบุคคล อื่นได้อย่างมีความสุข

Betts (1977) ได้ให้ความสำคัญของการพัฒนาครู คือ การบริหารคนหรือแรงงานที่มี คุณภาพ ทั้งนี้เพราะว่าความสำเร็จในการร่วมมือกันทำงานเกิดจากการเสริมพลังความรู้ ความสามารถ จากแรงงานทุกระดับ ตั้งแต่แรงงานไร้ฝีมือ แรงงานฝีมือปานกลาง แรงงานชำนาญงาน แรงงานเทคนิคและแรงงานวิชาชีพ ความบกพร่องในคุณภาพของแรงงานเพียงส่วนเดียวอาจส่งผลต่อ คุณภาพผลผลิตและประสิทธิภาพของงานได้

Castetter (1976) กล่าวว่า การพัฒนาครูของสถานศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการ บริหารบุคคล เพราะการพัฒนาครูจะช่วยแก้ไขในสิ่งต่อไปนี้

1. แก้ไขข้อบกพร่องของครู อาจารย์ ช่วยเหลือผู้ไม่มีประสบการณ์เพื่อพัฒนาด้านการศึกษาควคู่ไปกับด้านสังคม เพื่อกระตุ้นความเจริญทางด้านวิชาชีพ ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นปัญหาในการบริหารการศึกษา

2. มีสิ่งใหม่ ๆ เกิดขึ้นมากมายที่เอื้อต่อการพัฒนาบุคลากร เช่น การผลิตของสถาบันครู การประชุมปฏิบัติการ การศึกษาทางไปรษณีย์และการประชุมต่าง ๆ

3. การเปลี่ยนแปลงทางการศึกษาและสังคมมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิดและวิทยาการได้เจริญก้าวหน้าอย่างรวดเร็ว

สรุปได้ว่า ความสำคัญของการพัฒนาบุคลากร สรุปได้ว่า การพัฒนาบุคลากรมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาองค์กร เพราะจะทำให้บุคลากรได้เพิ่มพูนความรู้ความสามารถ และมีเจตคติที่ดีในการปฏิบัติงาน ซึ่งจะทำให้ผลผลิตขององค์กรหรือหน่วยงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น และทำให้บุคคลในหน่วยงานปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพตามที่หน่วยงานต้องการ นอกจากนี้ยังช่วยให้บุคลากรได้รับการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง รวมถึงช่วยแก้ปัญหาในการปฏิบัติงาน

3. วิธีการพัฒนาครู

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2542) กล่าวว่า วิธีการพัฒนาบุคลากร มีหลายวิธี ได้แก่

1. สนับสนุนและส่งเสริมให้บุคลากรเป็นรายบุคคลได้รับการพัฒนาอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง เช่น การส่งไปฝึกอบรมหลักสูตรต่าง ๆ หรือศึกษาต่อ
2. จัดให้มีการประชุม อบรม สัมมนา เป็นหมู่คณะในโรงเรียน
3. จัดให้มีการศึกษาดูงานหรือแลกเปลี่ยนบุคลากรภายในกลุ่มโรงเรียน
4. ส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรพัฒนาการเรียนรู้ โดยสร้างนวัตกรรมสื่อและ การใช้เทคโนโลยีประกอบการเรียนรู้

สมชาติ กิจยรรยง และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง (2550) ก็ได้เสนอวิธีในการพัฒนาวิชาชีพไว้ 3 ลักษณะดังนี้

1. ให้การศึกษาและส่งเสริมให้พัฒนาตนเอง (Self-development) มีวิธีการต่าง ๆ ดังนี้

- 1.1 ใช้บทเรียนสำเร็จรูป
- 1.2 การศึกษาทางไกล
- 1.3 การจัดทำวารสารวิชาการในสาขาอาชีพ
- 1.4 ศึกษาจากเอกสารคู่มือการทำงาน
- 1.5 ศึกษาจากสื่อโสตทัศนูปกรณ์ต่าง ๆ

- 1.6 ให้การศึกษาเพิ่มเติมในระยะสั้นและระยะยาว
- 1.7 ส่งเอกสารให้สรุปรายงานและเสนอ
- 1.8 การมอบหมายให้วิจารณ์หนังสือ
2. ให้การฝึกอบรมและการพัฒนา (Training and Development) มีรูปแบบต่าง ๆ คือ
 - 2.1 จัดโครงการฝึกอบรมภายในองค์กร
 - 2.2 ส่งเข้าอบรมสถาบันภายนอก
 - 2.3 วางแผนโครงการฝึกอบรมประจำปี
 - 2.4 วางแผนการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรตามความจำเป็น
 - 2.5 พัฒนาบุคลากรให้สอดคล้องกับแผนการและเทคโนโลยี
 - 2.6 ใช้เทคนิคการฝึกอบรมแบบผสมผสานและการพัฒนาบุคลากรสมัยใหม่
 - 2.7 ใช้หลักสูตรอบรมในการประเมินผลงานการเลื่อนขั้นและการโยกย้าย
 - 2.8 สร้างแรงจูงใจในการฝึกอบรมและพัฒนาด้วยกิจกรรม/เกมส์ต่าง ๆ
3. การพัฒนาในงาน (In-service Development) มีวิธีการต่าง ๆ คือ
 - 3.1 การรักษาราชการแทน
 - 3.2 ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการ
 - 3.3 ให้ความร่วมมือคณะกรรมการ
 - 3.4 การจัดตั้งกลุ่มร่วมกิจกรรม
 - 3.5 การให้คำปรึกษาหารือ
 - 3.6 การให้ออกไปสังเกตการณ์
 - 3.7 การมีเพื่อนร่วมงานที่มีประสิทธิภาพ
 - 3.8 การเป็นตัวอย่างที่ดี
 - 3.9 การเสนอแนะให้นำไปประยุกต์ใช้
 - 3.10 การศึกษาดูงาน
 - 3.11 การสับเปลี่ยนหมุนเวียนงาน
 - 3.12 การสอนแนะนำงานแนะนำ
 - 3.13 การฝึกอบรมในงาน
 - 3.14 การมอบหมายงาน

เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา (2552) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาบุคคลประกอบด้วย 3 วิธี ดังนี้

1. การพัฒนาตนเอง การพัฒนาตนเองเป็นกระบวนการในการเรียนรู้ไม่ว่าจากการศึกษาหรือการฝึกอบรม ซึ่งเป็นการนำเอาความรู้ ข้อมูล ข่าวสาร ทักษะทัศนคติ ตลอดจน

แนวความคิดที่พึงได้รับความรู้ใหม่นำไปประยุกต์ใช้ ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้เกิดประโยชน์ในการปฏิบัติงาน การดำรงชีพอยู่ในปัจจุบันและต่อไปในอนาคต

2. การศึกษา เป็นกิจกรรมที่มีความมุ่งหมายในการที่จะเสริมสร้างความรู้ ความชำนาญ ค่านิยมศีลธรรม และความเข้าใจที่มีความจำเป็นต่อการดำรงชีวิต เพื่อให้ผู้เข้ารับการศึกษามีชีวิตได้อย่างปกติสุขและทำประโยชน์แก่สังคมได้ แต่สำหรับผู้ปฏิบัติงานอยู่แล้ว การศึกษา หมายถึง กิจกรรมด้านการพัฒนาคนที่ได้กำหนดขึ้นเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิภาพในการทำงาน

3. การฝึกอบรม การฝึกอบรมเป็นขั้นตอนหนึ่งของการพัฒนาบุคลากรที่หน่วยงานทุกหน่วยให้ความสนใจเป็นพิเศษ เพราะการฝึกอบรมเป็นกระบวนการที่ช่วยให้บุคลากร ซึ่งถือว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาองค์การหรือหน่วยงาน ให้มีความเจริญก้าวหน้าหรือบรรลุเป้าหมายได้เป็นอย่างดี การฝึกอบรมเป็นการเสริมสร้างความรู้ความสามารถให้กับบุคคลในการทำงานเพื่อให้สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดผลดียิ่งขึ้น

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2558) สำหรับรูปแบบการพัฒนาครูในภาพรวมของประเทศสำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษาได้สรุปรูปแบบการพัฒนาครูที่หน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ นิยมปฏิบัติกันมาก ดังนี้

1. การส่งครูไปเข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนาตามที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น
2. การไปศึกษาดูงาน การจัดอบรมสัมมนาในโรงเรียนโดยเชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้
3. การส่งครูไปศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น
4. การนิเทศภายใน
5. การทำวิจัยในชั้นเรียน
6. การมอบหมายครูอ่านหนังสือเกี่ยวกับการปฏิรูปการเรียนรู้และงานที่เกี่ยวข้องกับครู
7. การเรียนรู้จากการปฏิบัติโดยหมุนเวียนครูให้ปฏิบัติงานในหลายหน้าที่
8. การจัดทีมงานเพื่อเรียนรู้และปฏิบัติงานร่วมกัน
9. การนำโครงการต่าง ๆ จากภายนอกเข้ามาดำเนินการภายในโรงเรียนเพื่อกระตุ้นการทำงานของครูภายในโรงเรียน
10. การสนับสนุนครูให้ทำผลงานทางวิชาการเพื่อเลื่อนวิทยฐานะและขอรับรางวัลจากหน่วยงานต่าง ๆ
11. การส่งครูไปเป็นวิทยากรในโอกาสต่าง ๆ
12. การเข้าร่วมโครงการต่าง ๆ ทั้งระดับประเทศและระดับภูมิภาคเพื่อกระตุ้นให้ครูตื่นตัวพัฒนาตนเอง เป็นต้น

ชวนคิด มะเสนะ (2558) หน่วยงานทางการศึกษาได้หาวิธีการในการพัฒนาทรัพยากรบุคลากรทางการศึกษาเพื่อตอบสนองความต้องการของบุคลากรและองค์กร มีหลายวิธี ซึ่งนำมาสรุปได้ 3 วิธีการที่สำคัญ คือ

1. การพัฒนาในขณะที่ปฏิบัติงาน (On the Job Training) การพัฒนาบุคลากรในขณะที่ปฏิบัติงานถือว่ามีความสำคัญมากต่อการพัฒนาองค์กร เนื่องจากการพัฒนาบุคคลที่ตรงตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ Dessler (2011) กล่าวว่า การที่ผู้รับการพัฒนาได้เรียนรู้เทคนิควิธีการทำงานจนเกิดทักษะมีความชำนาญจาก การได้ฝึกหรือทดลองปฏิบัติรวมทั้งอาจได้รับการถ่ายทอดจากผู้บริหารหรือพี่เลี้ยงไปพร้อม ๆ กับการปฏิบัติงานจริง ซึ่งอาจรวมทั้งการหมุนเวียนงานให้บุคลากรได้ปฏิบัติเพื่อเรียนรู้และพัฒนางานใหม่ ๆ ด้วย นับว่าเป็นวิธีที่ใช้กัน อยู่มากกว่าวิธีอื่น ๆ แต่ไม่ได้มีการจัดทำกันอย่างเป็นระบบ เพราะมีลักษณะเป็นวิธีการทดลองปฏิบัติงานมากกว่าการพัฒนาอย่างจริงจัง การพัฒนาในขณะที่ปฏิบัติงานที่นิยมใช้กันอยู่มี 3 วิธี คือ

1.1 การสอนงาน เป็นกระบวนการในการสร้างองค์ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และความเชี่ยวชาญชำนาญงานอย่างใดอย่างหนึ่งให้เกิดขึ้น ภายใต้บรรยากาศความสัมพันธ์ระหว่างผู้สอนกับผู้เรียนที่เหมาะสมและเชื่อมต่อการเรียนรู้ และการฝึกฝนความชำนาญเชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ โดยผู้สอนจะทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยชี้แนะในการกำหนดเป้าหมายและระดับขีดความสามารถในการปฏิบัติงานให้แก่ผู้เรียนว่า เมื่อสอนงานไปแล้วจะทำให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมในการทำงานอะไรบ้าง อย่างไร และจะใช้เวลานานเท่าใดโดยเปรียบเทียบจากพื้นฐานเดิมที่ผู้เรียนมีอยู่เกี่ยวกับขีดความสามารถในการปฏิบัติงานนั้น ๆ ซึ่งโดยปกติมักเป็นการสอนแนะกันแบบตัวต่อตัวหรืออาจเป็นการสอนกันเป็นกลุ่มเล็ก ๆ ก็ได้

1.2 ระบบพี่เลี้ยง จัดให้ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงานหรือที่มักเรียกกันว่ารุ่นพี่คอยให้คำปรึกษาแนะนำ ช่วยเหลือบุคลากรที่เข้ามาใหม่เพื่อให้มีทักษะในการทำงานตลอดจนเรียนรู้วัฒนธรรมองค์กร

1.3 การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน เป็นเทคนิคการฝึกอบรมที่ต้องการบุคลากรเรียนรู้จากการปฏิบัติงานโดยตรง ซึ่งมักเป็นการประชุมร่วมกันในกลุ่มงาน ร่วมกันคิดวิเคราะห์หรืออาจกล่าวได้ว่า การสอนงานเป็นเรื่องของการเรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติงานจริง ภายใต้การกำกับดูแลช่วยเหลือจากผู้บังคับบัญชา หัวหน้างาน หรือพี่เลี้ยงในหน่วยงานที่มีความชำนาญสูงกว่า

2. การพัฒนานอกจากการปฏิบัติงาน (Off the Job Development) การพัฒนาตนเองวิธีนี้เกือบ 80 เปอร์เซ็นต์ของการเรียนรู้มาจากการเรียนรู้และพัฒนาตนเองแบบไม่เป็นทางการ (Dessler, 2011) นอกจากนี้ ยังรวมถึงการหยุดทำงานปกติของตนเองเพื่อเข้ารับการฝึกอบรมตามหลักสูตรหรือโครงการต่าง ๆ ที่กำหนดขึ้นซึ่งอาจจะจัดขึ้นโดยหน่วยงานพัฒนาของ

ต้นสังกัด หรือส่งเข้าไปรับการฝึกอบรมในหน่วยงานภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนางานก็ได้หรือ การพัฒนาผ่านระบบสื่อทางไกล ที่นิยมกันมีอยู่ 4 วิธี ดังนี้

2.1 การฝึกอบรมในห้องหรือในชั้นเรียน เป็นวิธีการฝึกอบรมที่มีวิทยากรหรือ สอนและผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้มีปฏิสัมพันธ์กันโดยตรงในการถ่ายทอดความรู้โดยใช้เทคนิค การฝึกอบรมแบบต่าง ๆ เช่น การบรรยาย การฝึกปฏิบัติ การอภิปราย กรณีศึกษา เป็นต้น ถ้าต้องการให้มีประสิทธิภาพสูงวิทยากรต้องเน้นการสร้างประสบการณ์และความเหมาะสมกับ สภาพการณ์ของผู้เข้ารับการฝึกอบรม ข้อดีอีกประการหนึ่งของการฝึกอบรมในห้องก็คือ ผู้เข้ารับการ ฝึกอบรมจะรู้สึกได้รับความอบอุ่นใกล้ชิดเป็นกันเอง และเมื่อเกิดปัญหาจะสามารถซักถามวิทยากรได้ โดยตรงทันที

2.2 การฝึกอบรมทางไกล (Distance Training) เป็นวิธีการฝึกอบรมที่ผู้รับการ ฝึกอบรมไม่ต้องไปเข้ารับฟังการบรรยายในชั้นเรียน เป็นการเรียนรู้ในสิ่งต่าง ๆ ด้วยตนเองอย่างอิสระ กระบวนการฝึกอบรมมีความยืดหยุ่นในเรื่องเวลา สถานที่ โดยคำนึงถึงความสะดวกของผู้เรียน เป็นหลัก รูปแบบการฝึกอบรม จะใช้สื่อการเรียนประเภทต่าง ๆ แทนวิทยากร เช่น สิ่งพิมพ์ เอกสาร สื่อทางวิทยุ สื่อทางโทรทัศน์ และสื่อ โสตทัศนอุปกรณ์ประเภทอื่น ๆ รวมทั้งการพบกลุ่ม โดยมีวิทยากร ทบทวนให้ความรู้ อภิปรายแลกเปลี่ยนประสบการณ์หรือตอบปัญหาพร้อมทั้งสอนเสริมเป็นครั้งคราว ในปัจจุบันนิยมกันมากคือการเรียนรู้ผ่านระบบอินเทอร์เน็ต เพราะรวดเร็วและสามารถโต้ตอบสื่อสาร ระบบสองทาง

2.3 การศึกษาดูงาน เป็นวิธีการพัฒนารูปแบบหนึ่งที่น่าิยมกันมากในวงการศึกษ ซึ่งจะจัดให้ศึกษาดูงานหน่วยงานที่เป็นต้นแบบ หรือมีแนวปฏิบัติที่เป็นเลิศ (Best Practice) ในการ บริหารและการจัดการเรียนการสอน โดยการจัดให้ผู้ปฏิบัติงานได้มีโอกาสไปเยี่ยมชมหน่วยงานหรือ วิธีการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่น ๆ ที่มีการบริหารจัดการแนวใหม่หรือเทคนิควิธีการทำงานที่ ทันสมัย เพื่อให้ผู้ได้รับการพัฒนาเกิดความรู้ความเข้าใจในเทคนิคและวิธีการทำงานของหน่วยงานที่ ไปเยี่ยมชมดูงาน และเป็นการเพิ่มประสบการณ์โดยตรง ทั้งยังได้มีโอกาส แลกเปลี่ยนและสอบถาม ความรู้ต่าง ๆ อันอาจนำมาใช้ปรับปรุงปรุงการทำงานและเกิดประโยชน์ในหน่วยงานต่อไป

2.4 การศึกษาต่อ การสนับสนุนให้บุคลากรได้รับการศึกษาเพิ่มเติมยัง สถาบันการศึกษาทั้งภายในประเทศและต่างประเทศเพื่อให้ได้ความรู้เพิ่มขึ้น ได้วุฒิบัตรสูงขึ้นกว่าเดิม ซึ่งจะเป็ประโยชน์โดยตรง ต่อการปฏิบัติงาน และเงินเดือนและความก้าวหน้าในตำแหน่งงานที่สูงขึ้น ด้วย

3. การพัฒนาตนเอง (Self-Development) การพัฒนาบุคคลที่ประสบความสำเร็จ ในการทำงาน ส่วนใหญ่แล้วจะมาจากแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในตนเอง ซึ่งเป็นแรงขับในตัวตน บวกกับ การสนับสนุนจากหน่วยงาน และคนรอบข้าง ดังนั้น การพัฒนาบุคคลจะประสบความสำเร็จอย่างยิ่ง

หากผู้ที่รับการพัฒนามีความสนใจ ใฝ่พัฒนาและพยายามพัฒนาตนเองอยู่เสมอ สำหรับวิธีการพัฒนาตนเองนั้นอาจทำได้มากมายหลายวิธีโดยขึ้นอยู่กับเวลา โอกาสความถนัด และความสนใจของผู้ปฏิบัติงานเอง การพัฒนาตนเองมีดังนี้คือ

3.1 ศึกษาค้นคว้าหาความรู้จากหนังสือหรือเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่องานของตนเอง ซึ่งจะเป็นการเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจในสิ่งใหม่ ๆ ทันท่วงทีกับความก้าวหน้าอยู่เสมอ

3.2 ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ นโยบาย แผนงาน โครงการของ หน่วยงานเพื่อนำมาจัดทำแผนปรับปรุงการปฏิบัติงานให้ชัดเจน เพื่อให้การทำงานสอดคล้องกับเป้าหมายของ หน่วยงาน

3.3 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์และความคิดเห็นกับผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน ผู้ใต้บังคับบัญชา และผู้เกี่ยวข้อง

3.4 การติดตามข้อมูลข่าวสารและเหตุการณ์สำคัญทั้งภายในและนอกประเทศ เพื่อเป็นการเปิดมุมมองใหม่ ๆ ของตน โดยเฉพาะข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นข้อมูลที่ทันสมัย ทันเหตุการณ์

กระทรวงศึกษาธิการ (2560) กระทรวงศึกษาธิการมีแนวทางส่งเสริมให้มีการอบรม PLC (Professional Learning Community) หรือ “ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” ให้กับครูและผู้บริหารสถานศึกษาทั่วประเทศ ซึ่งแนวคิดของการอบรม PLC คือ การนำคนมาอยู่ร่วมกันเกิดการเรียนรู้ และแบ่งปันความรู้กันระหว่างผู้เข้าร่วมอบรม จนกระทั่งเกิดการสะท้อนความคิดในด้านต่าง ๆ ที่จะเป็นแนวทางการพัฒนา ในการอบรม PLC ถือเป็นการพัฒนาบุคลากรโดยเริ่มจากล่างขึ้นบน (Bottom Up) อย่างแท้จริง แทนที่จะสั่งการจากส่วนบนลงมา ซึ่งสิ่งสำคัญที่สุดของการอบรม PLC อยู่ที่การเรียนรู้ (Learning) กล่าวคือ ผู้เข้าอบรมต้องรู้ว่าวันนี้ได้เรียนรู้และแบ่งปันความรู้อะไรบ้าง และจะทําอย่างไรให้ความรู้จากการอบรมส่งผลถึงคุณภาพการศึกษาของเด็กไม่ใช้คํานึงถึงวิทยฐานะเพียงอย่างเดียว แต่วิทยฐานะเป็นเพียงรางวัลตอบแทนว่าครูมีความเก่งแค่ไหน ซึ่งการอบรม PLC ต้องมีเกณฑ์ตัวชี้วัดที่ชัดเจน โดยจะมีผู้ประเมินการอบรม เช่น อาจจะให้ศึกษานิเทศก์สุ่มตรวจการจัดอบรมตามหลักสูตรต่าง ๆ

Spark (1984) ได้กล่าวไว้ว่า วิธีการพัฒนาครูเป็นการพัฒนาวิชาชีพประกอบด้วย 7 รูปแบบ ดังนี้

1. การฝึกอบรม (Training model) เป็นรูปแบบที่ทุกคนต่างมีประสบการณ์ ซึ่งการฝึกอบรมนี้อาจเป็นการนำเสนอและการอภิปรายผลงาน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การสัมมนา การสาธิต บทบาทสมมุติ การจำลองสถานการณ์ หรือการสอนระดับจุลภาค เป็นต้น

2. รูปแบบการสังเกตหรือการประเมิน (Observation/assessment Model) อาจเป็นการสังเกตคนอื่นหรือคนอื่นสังเกตตัวเรา อาจเป็นรายเดี่ยวหรือเป็นกลุ่มเพื่อให้ได้ผลสะท้อนกลับ (Feedback)

3. รูปแบบการให้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการพัฒนาหรือการปรับปรุง (Involvement in a Development Improvement Process Model) เพราะการพัฒนาหรือปรับปรุงเรื่องใดเรื่องหนึ่ง จำเป็นต้องอาศัยความรู้ใหม่ ๆ ทักษะใหม่ ๆ จะทำให้ผู้ที่เข้ามามีส่วนร่วมนั้นต้องมีการศึกษาหาความรู้และพัฒนาทักษะเพิ่มเติม มีโอกาสในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ตลอดจนมีการตัดสินใจร่วม และผลจากการมีส่วนร่วมนั้น จะทำให้เกิดความรู้สึกร่วมกันเป็นเจ้าของ และการมีพันธะผูกพันต่อการนำไปปฏิบัติให้บรรลุผล ซึ่งจะก่อประโยชน์ต่อการพัฒนาหรือปรับปรุงในเรื่องนั้น ๆ ด้วย

4. รูปแบบการศึกษาเป็นกลุ่ม (Study Groups Model) ในกรณีที่โรงเรียนต้องการหาทางแก้ปัญหาหลักร่วมกันจากทุกคนทุกฝ่าย โดยหากปัญหาหลักนั้นสามารถแยกย่อยเป็นปลายประเด็น ก็จะแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ อาจจะมีกลุ่มละ 4-6 ราย เพื่อศึกษาวิเคราะห์ประเด็นปัญหาในส่วนของกลุ่มนั้น ในตอนท้ายเมื่อมีการนำเสนอและแลกเปลี่ยนผลการวิเคราะห์ของแต่ละกลุ่มร่วมกันจะก่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนความเห็นและข้อมูล ก่อให้เกิดการเรียนรู้และก่อให้เกิดเป็นชุมชนแห่งการเรียนรู้ ซึ่งก็ถือว่าเป็นการพัฒนาวิชาชีพอีกรูปแบบหนึ่ง

5. รูปแบบการสืบค้นหรือการวิจัยปฏิบัติการ (Inquiry/action Research Model) เป็นความพยายามที่จะแก้ปัญหาหรือหาคำตอบในข้อคำถามที่เกิดขึ้นในการปฏิบัติงาน ซึ่งอาจกระทำได้ในระดับบุคคล ระดับกลุ่ม หรือระดับโรงเรียน และสามารถกระทำได้หลายวิธี แต่โดยทั่วไปมีขั้นตอนดังนี้ 1) กำหนดหรือเลือกปัญหาหรือคำถามที่สนใจ 2) รวบรวม จัดกระทำ และแปลความในข้อมูลสารสนเทศที่เกี่ยวข้องกับปัญหานั้น 3) ศึกษาวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง 4) กำหนดทางเลือกเพื่อการปฏิบัติ 5) ลงมือปฏิบัติและสรุปเป็นเอกสาร

6. รูปแบบการพัฒนาตนเอง (Individually Guided Activities Model) โดยแต่ละบุคคลจะกำหนดจุดมุ่งหมายในการพัฒนาวิชาชีพของตนเอง แล้วเลือกกิจกรรมเพื่อการปฏิบัติที่เชื่อว่า จะช่วยให้บรรลุผลสำเร็จ เป็นรูปแบบที่มีข้อตกลงเบื้องต้นว่า บุคคลสามารถจะตัดสินใจถึงความต้องการจำเป็นในการเรียนรู้ของตนเองได้ดีที่สุด สามารถที่จะกำหนดทิศทางและริเริ่มการเรียนรู้ด้วยตนเองได้ และมีแรงจูงใจในตนเองได้มากขึ้นจากการที่ได้มีโอกาสได้ริเริ่มและวางแผนในกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยตนเอง

7. รูปแบบการเป็นพี่เลี้ยง (Mentoring Model) นิยมจับคู่กันระหว่างผู้ที่มีประสบการณ์และประสบผลสำเร็จแล้วกับบุคคลที่เริ่มงานใหม่หรือที่มีประสบการณ์น้อยกว่า โดยให้มีการอภิปรายกันถึงจุดมุ่งหมายในการพัฒนาวิชาชีพ การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและกลยุทธ์ที่จะให้

การปฏิบัติที่มีประสิทธิผล การสะท้อนถึงวิธีการที่ใช้กันอยู่ การสังเกตการณ์ทำงาน และการใช้เทคนิคเพื่อการปรับปรุงแก้ไข

จากการศึกษาแนวคิดของหน่วยงาน นักวิชาการ เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครูซึ่งมีหลากหลาย ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดต่าง ๆ แล้วนำมาสังเคราะห์วิธีการพัฒนาครูปรากฏดังตาราง 9

ตาราง 9 การสังเคราะห์วิธีการพัฒนาครู

วิธีการพัฒนาครู	นักวิชาการ							
	สำนักงานคณะกรรมการ ประถมศึกษาแห่งชาติ (2542)	สมชาติ กิจยรรยง และอรจรรย์ ตะกั่วทุ่ง (2550)	เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา (2552)	สำนักงานเลขาธิการสภา การศึกษา (2558)	ชวนคิด มะเสนะ (2558)	กระทรวงศึกษาธิการ (2560)	Spark (1984)	ความถี่
1. การทำวิจัย				✓			✓	2
2. การสอนงานระบบพี่เลี้ยง				✓	✓		✓	3
3. การฝึกอบรม	✓	✓	✓	✓	✓		✓	6
4. การประชุม	✓			✓				2
5. การสัมมนา	✓			✓	✓		✓	4
6. การจัดทีมงานเพื่อเรียนรู้ร่วมกัน				✓			✓	2
7. การพัฒนาตนเอง	✓	✓	✓	✓	✓		✓	6
8. การนิเทศ				✓				1
9. การศึกษาดูงานนอกสถานที่	✓			✓	✓			3
10. การทำโครงการต่าง ๆ				✓				1
11. ทำผลงานทางวิชาการ				✓				1
12. การส่งครูไปเป็นวิทยากร				✓				1
13. การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน		✓		✓	✓		✓	4
14. แลกเปลี่ยนบุคลากรภายในกลุ่มโรงเรียน	✓							1
15. การฝึกอบรมออนไลน์					✓			1
16. ชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (PLC)						✓	✓	2

จากตาราง 9 ผลการสังเคราะห์วิธีการพัฒนาครูจากหน่วยงาน และนักวิชาการที่
 ทำการศึกษา ผู้วิจัยสรุปได้ว่า วิธีการพัฒนาครูนั้น มีวิธีการพัฒนาที่หลากหลาย ดังนั้นผู้วิจัยได้
 คัดเลือกวิธีการพัฒนาครูที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไปและมีความสอดคล้องกับบริบทพื้นที่วิจัย
 เพื่อกำหนดเป็นวิธีการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งมี 6 วิธี ได้แก่
 1. การฝึกอบรม 2. การพัฒนาตนเอง 3. การสอนงานระบบพี่เลี้ยง 4. การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน
 5. การสัมมนา และ 6. การศึกษาดูงานนอกสถานที่

4. หลักการพัฒนาบุคลากร

สำหรับการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดเกี่ยวกับหลักการพัฒนาบุคลากรที่สำคัญ คือ
 แนวคิดการเรียนรู้แบบ 70 : 20 : 10 ซึ่งมีรายละเอียด ดังนี้

Lombardo และ Eichinger (1996) กล่าวว่า หลักการพัฒนาบุคลากรตามกรอบ
 70: 20: 10 เป็นสูตรที่เกิดขึ้นจากงานวิจัยของ Morgan McCall และคณะจากสถาบัน Center for
 Creative Leadership (CCL) ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งในภายหลัง 2 ในขณะทำงานนั้น คือ
 Michael M. Lombardo และ Robert W. Eichinger ได้ตีพิมพ์หนังสือที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย
 ดังกล่าว เรื่อง The Career Architect Development Planner จนกลายเป็นสูตรที่โด่งดัง
 และมักถูกนำมาอ้างถึงว่า การที่คนเราจะพัฒนาศักยภาพได้จริง ๆ นั้น มีสัดส่วนขององค์ประกอบ
 สำคัญที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาดำเนินตามอัตราส่วน 70: 20: 10 ซึ่งสูตรนี้มองว่าการที่ปัจเจกบุคคล
 จะสามารถพัฒนาตนเองได้จากกิจกรรมพื้นฐาน 3 ส่วนด้วยกัน โดยมีสัดส่วนดังนี้

1. ร้อยละ 70 คือ อัตราส่วนของกิจกรรมที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาดตนเองจาก
 ประสบการณ์ (Experience) ของการเรียนรู้และพัฒนาผ่านการปฏิบัติงานในแต่ละวัน การได้ทำงานหรือ
 ได้รับมอบหมายงานที่ท้าทาย และการลงมือปฏิบัติ

2. ร้อยละ 20 คือ อัตราส่วนของกิจกรรมที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาดตนเองจาก
 การค้นคว้า (Exposure) ของการเรียนรู้และพัฒนาผ่านการสอนแนะ การทำงานร่วมกับเครือข่าย
 หรือการเรียนรู้จากการทำงานร่วมกับผู้อื่น การเรียนรู้จากบุคคลอื่น ๆ

3. ร้อยละ 10 คือ อัตราส่วนของกิจกรรมที่จะช่วยให้เกิดการพัฒนาดตนเองจาก
 การเรียน (Education) ของการศึกษาเรียนรู้และพัฒนาผ่านการเรียนในสถานศึกษาอย่างเป็นทางการ
 หรือผ่านหลักสูตร และโปรแกรมต่าง ๆ

วิทยา วิจิตร (2557) กล่าวว่า 70 : 20 : 10 Framework เป็นแนวทางในการจัด
 การศึกษาต่างจากเดิมที่จะมองว่าการจัดการเรียนคือการจัดการชั้นเรียน วิชาเรียน และหลักสูตร
 โดยแนวคิดนี้บางวิธีเรียนรู้เป็น 3 ส่วน คือ 1) เรียนจากประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน 2) เรียนจาก
 การแลกเปลี่ยนกับคนอื่น ๆ และ 3) เรียนจากหลักสูตรที่เป็นระบบ แล้วนำทั้ง 3 ส่วนมาผสมผสานกัน
 โดยให้นำหนักเป็น 70 : 20 : 10 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามสิ่งที่ 70: 20: 10 Framework ที่นำเสนอนี้

เป็นแค่แนวทาง การปรับสัดส่วนต่าง ๆ ไม่จำเป็นต้องเป็น 70 : 20 : 10 เสมอไป ขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ เช่น 1) เนื้อหาในการเรียนรู้ แต่ละเนื้อหาต้องการสัดส่วนที่ไม่เหมือนกัน เช่น การเรียนวิชาคณิตศาสตร์อาจจะต้องให้น้ำหนักกับการเรียนหลักสูตรเป็นระบบมากขึ้น แต่การเรียนซึ่งจักรยานก็ต้องให้น้ำหนักการลงมือปฏิบัติมากหน่อย 2) ประสบการณ์เดิมของผู้เรียน พวกมือใหม่ ๆ จะต้องการเรียนจากหลักสูตร ขณะที่ผู้ชำนาญแล้วอาจจะต้องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มากกว่า

อาจารย์ ภูวิทย์พันธ์ (2559) ได้กล่าวถึงแนวคิดการเรียนรู้แบบ 70 : 20 : 10 ดังนี้

1. 70% Learning Model คือ แนวคิดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากประสบการณ์การทำงาน (Learning by Job Experience) ที่เน้นการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ เป็นรูปแบบการเรียนรู้แบบไม่เป็นทางการ มุ่งเน้นการเรียนรู้จากการมีสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นด้วยการติดตาม การเฝ้าดูผู้อื่นในการปฏิบัติงานจริง เกิดสังคมแห่งการเรียนรู้ รวมทั้งเรียนรู้จากการทดลองปฏิบัติ ได้สัมผัสของจริงในพื้นที่ทำงานจริง ทำให้ผู้เรียนรู้เกิดการรับรู้อย่างรวดเร็ว แนวทางที่จะให้การเรียนรู้แบบนี้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารระดับสูงต้องให้การสนับสนุนและกำหนดเป็นนโยบายที่บุคลากรทุกคนต้องถือปฏิบัติ รวมทั้งพนักงานต้องให้ความร่วมมือและเห็นด้วยกับการพัฒนาตนเองจากการปฏิบัติงานจริง สำหรับเครื่องมือการพัฒนาบุคลากรแบบ 70% Learning Model มีหลายเครื่องมือด้วยกัน อาทิเช่น การติดตามสังเกตแบบ การติดตามสังเกตผู้บริหาร การแลกเปลี่ยนความรู้ การแลกเปลี่ยนข้อมูลกับบริษัทลูกค้า การหมุนเวียนงาน เป็นต้น

2. 20% Learning Model คือ แนวคิดการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลต่าง ๆ ที่ทำงานอยู่รอบตัวเราผ่านกระบวนการพูดคุย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประสบการณ์เป็นการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่ ดังนั้นจึงเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากผู้อื่นที่ล้อมรอบตัวเรา การเรียนรู้แบบนี้มีความสำคัญและประโยชน์ต่อพนักงานโดยตรง ทำให้เกิดการรับรู้หรือมุมมองใหม่ ๆ นำไปสู่การปรับปรุงผลงานหรือทำให้เกิดผลงานใหม่ ๆ จากการนำไปเชื่อมโยงกับการเรียนรู้จากประสบการณ์ ซึ่งเครื่องมือการพัฒนาบุคลากรแบบ 20% Learning Model ประกอบด้วย การสอนแนะ โดยผู้จัดการผู้อื่น การสอนแนะเป็นกลุ่ม การเป็นพี่เลี้ยง การสอน การให้คำปรึกษา เป็นต้น

3. 10% Learning Model คือแนวคิดการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นการเรียนรู้แบบผู้ใหญ่แบบเป็นทางการที่เน้นการเรียนรู้จากโปรแกรมหรือหลักสูตรที่จัดขึ้นโดยมุ่งเน้นการกำหนดหัวข้อเนื้อหา หลักสูตรและรูปแบบที่ชัดเจนแบบเฉพาะเจาะจงไว้ล่วงหน้าแล้ว มุ่งเน้นการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจต่อทฤษฎี แนวคิดหลักการของเรื่องใดเรื่องหนึ่งผ่านการฝึกอบรมทั้งภายในและภายนอกองค์กร การเรียนรู้ผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ การศึกษาต่อและการอ่าน การเรียนรู้แบบนี้มุ่งเน้นให้ผู้เรียนเกิดความรู้ (Head) มากกว่าเกิดทักษะ (Hand) และทัศนคติ/การรับรู้ที่เปลี่ยนแปลงไป (Heart)

ดังนั้น 70:20:10 Learning Model จึงเป็นแนวความคิดการพัฒนาที่มุ่งเน้น การปฏิบัติจริง การทำงานจริงในภาคสนามจริงและต้องนำมาปรับใช้เพื่อให้ได้ผลการพัฒนาเกิดขึ้น เป็นไปตามเป้าหมายที่องค์กรต้องการ โดยเริ่มต้นจากการนำไปใช้เป็นเครื่องมือให้เหมาะสมกับ Competency ในแต่ละประเภทและกำหนดกรอบการพัฒนาตาม Competency ที่องค์กรคาดหวัง จากพนักงาน ซึ่งจะช่วยให้ผู้บังคับบัญชาและพนักงานเข้าใจว่าไม่ใช่เฉพาะเครื่องมือการอบรมในห้องเรียนเท่านั้นที่จะช่วยพัฒนาความสามารถของพนักงาน ยังมีเครื่องมือการพัฒนาอื่น ๆ อีกมาก ไม่ว่าจะเป็นเครื่องมือการพัฒนาที่เน้นการเรียนรู้จากประสบการณ์ และเครื่องมือการพัฒนาที่เน้น การเรียนรู้จากผู้อื่น ซึ่งแนวทางการเรียนรู้แบบ 70 : 20 : 10 สามารถสรุปได้ดังตาราง 10

ตาราง 10 กิจกรรมการพัฒนาบุคลากรจากแนวทางการเรียนรู้แบบ 70 : 20 : 10

สัดส่วน	ลักษณะการเรียนรู้	ตัวอย่างเครื่องมือสำหรับพัฒนา
70 %	การเรียนรู้จากประสบการณ์และการปฏิบัติจริง (Learn by Experience)	<ul style="list-style-type: none"> - การติดตามสังเกตแม่แบบ - การรับผิดชอบโครงการพิเศษ - การมอบหมายงานที่ท้าทาย - การทำงานกับที่ปรึกษาหรือผู้เชี่ยวชาญ - การหมุนเวียนเปลี่ยนงาน - การเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง
20 %	การเรียนรู้จากผู้อื่น (Learn by Others)	<ul style="list-style-type: none"> - การเข้าร่วมเครือข่ายภายนอก - การประชุมการประชุมเชิงปฏิบัติการ - การประชุมสัมมนา - การศึกษาดูงาน
10 %	การเรียนรู้ผ่านหลักสูตรและโปรแกรม (Learn by Courses)	<ul style="list-style-type: none"> - การฝึกอบรม - การเรียนรู้จากบทความ - การเรียนรู้จากหนังสือ - การศึกษาด้วยตนเอง

โปรแกรมและการพัฒนาโปรแกรม

1. ความหมายของโปรแกรม

Barr และ Keating (1990) กล่าวว่า โปรแกรมมีความหมายได้หลายแบบขึ้นอยู่กับแต่ละบุคคล โดยทั่วไปคำว่าโปรแกรมใช้ใน 3 ความหมาย คือ

1. โปรแกรม หมายถึง หน่วย (Units) ที่จัดขึ้นเพื่อทำกิจกรรมพิเศษหรือให้บริการตามความต้องการของสถาบันหรือบุคคล
2. โปรแกรม หมายถึง ลำดับการปฏิบัติตามที่วางแผนไว้ (Series of Planned Intervention) เพื่อวัตถุประสงค์โดยเฉพาะสำหรับกลุ่มเป้าหมายโดยเฉพาะ
3. โปรแกรม หมายถึง กิจกรรมที่วางแผนไว้ (Planned Activity) เพื่อเป้าหมายโดยเฉพาะ

Rogers (2000) ได้ให้ความหมายของ ทฤษฎีโปรแกรม เป็นการสร้างโมเดลที่เป็นไปได้เกี่ยวกับโปรแกรมถูกคาดหวังว่าจะทำงานอย่างไร เพื่อที่จะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ต้องการ ซึ่งนักประเมินจะใช้ทฤษฎีนี้เป็นแนวทางในการดำเนินการประเมินและใช้เป็นมาตรฐาน (Benchmark) ในการตัดสินประสิทธิผลของโครงการ

สุวิมล ว่องวานิช (2550) ได้ให้ความหมายของโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาชีพครู หมายถึง ระบบโครงสร้างที่กำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ออกแบบมาเพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกัน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานของครู

ปริญญา มีสุข (2552) ได้ให้ความหมายของโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาชีพครู หมายถึง ระบบแผนโครงสร้างที่กำหนดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ออกแบบมาเพื่อช่วยเหลือครูให้ทำกิจกรรมกับเพื่อนร่วมงาน โดยทุกกิจกรรมล้วนมีแนวทางเพื่อจุดมุ่งหมายเดียวกัน เพื่อการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานของครู

กาญจนา จันทะโยธา (2560) ได้ให้ความหมายว่า โปรแกรม คือ แผนหรือกิจกรรมที่มีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบมีขั้นตอนในการพัฒนาที่ออกแบบมาจากการนำเอาองค์ประกอบที่เชื่อมโยงสัมพันธ์กับหลักการแนวคิด ทฤษฎีที่เป็นพื้นฐาน เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้ได้ตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายภายใต้บริบทของการพัฒนาในแต่ละองค์กรพัฒนาในแต่ละองค์กร

กล่าวโดยสรุปได้ว่า โปรแกรม หมายถึง แผนหรือกิจกรรมที่มีการวางแผนไว้อย่างเป็นระบบ เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่วางไว้ เพื่อเปลี่ยนแปลงการพัฒนาครูให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2. องค์ประกอบของโปรแกรม

Funnel และ Rogers (2011) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของโปรแกรมว่า โปรแกรมประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ คือ สถานการณ์ วัตถุประสงค์ ทฤษฎี กระบวนการ และการวัดและประเมินผล

สมิตรา พงศธร (2550) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบที่สำคัญของโปรแกรม ประกอบด้วย จุดมุ่งหมาย (Aims) เป้าหมาย (Goals) วัตถุประสงค์ (Objectives) เนื้อหาวิชา (Content) และ กิจกรรมการเรียนการสอน (Learning Activities) หัวใจของหลักสูตรอยู่ที่กิจกรรมการเรียนการสอน เพราะเป็นเรื่องของการหล่อหลอม กำหนดประสบการณ์การเรียนรู้และการศึกษาของผู้เรียน

ไท คำล้าน (2551) ได้พัฒนาโปรแกรมฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อมศึกษาสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา ผลการพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรม พบว่า โปรแกรมฝึกอบรมมีคุณภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เป็นผลเนื่องจากส่วนประกอบของโปรแกรม ได้แก่ จุดมุ่งหมายกิจกรรม วิธีการพัฒนา เนื้อหาสาระ รวมทั้งวิธีการประเมินผล ผู้วิจัยใช้กรอบแนวคิดที่เกิดจากสภาพปัญหาและความต้องการของผู้บริหารสถานศึกษาและปรับปรุงเนื้อหา และกิจกรรมให้สอดคล้องกับสภาพการณ์และนโยบายเร่งด่วนของหน่วยงานต้นสังกัด และสอดคล้องกับแนวทางในการประเมินคุณภาพการศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ

ยอดอนงค์ จอมหงษ์พิพัฒน์ (2553) ได้พัฒนาโปรแกรมการพัฒนาครูผู้นำการจัดการเรียนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีองค์ประกอบสำคัญ 7 ประการ ประกอบด้วย วิสัยทัศน์ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา กระบวนการ โครงสร้าง การวัดและประเมินผลโปรแกรม

สุวัฒน์ จุลสุวรรณ (2554) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของโปรแกรมที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นสำหรับการจัดการศึกษา และมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้การจัดการศึกษามีประสิทธิภาพ ประกอบด้วย จุดมุ่งหมายของโปรแกรม เนื้อหาสาระ กระบวนการจัดการเรียนรู้ และการประเมินผล

เชษฐา คำค่อ (2557) ได้สรุปองค์ประกอบของโปรแกรมประกอบด้วย 1) หลักการและความสำคัญ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) กิจกรรมและเครื่องมือการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล

สุวิทย์ ยอดสละ (2557) ได้สรุปกรอบแนวคิดขององค์ประกอบโปรแกรมไว้ ดังนี้
1) ที่มาและความสำคัญของโปรแกรม 2) วัตถุประสงค์ของโปรแกรม 3) รูปแบบและวิธีการพัฒนา 4) โครงสร้างของโปรแกรม 5) เนื้อหาและสาระสำคัญของโปรแกรม 6) การวัดและประเมินผล

จากการศึกษาแนวคิดของหน่วยงาน นักวิชาการ เกี่ยวกับองค์ประกอบของโปรแกรม ซึ่งมีหลากหลาย ผู้วิจัยจึงได้วิเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดต่าง ๆ แล้วนำมาสังเคราะห์

องค์ประกอบของโปรแกรม ปรากฏดังตาราง 11

ตาราง 11 การวิเคราะห์องค์ประกอบของโปรแกรม

องค์ประกอบ	นักวิชาการ							ความถี่
	Funnel and Rogers (2011)	สุมิตรา พงศธร (2550)	ไท คำล้ำน (2551)	ยอดอนงค์ จอมทองพิพัฒน์ (2553)	สุวัฒน์ จุตสุวรรณ์ (2554)	เชษฐา คำคลอง (2557)	สุวิทย์ ยอดสละ (2557)	
1. สถานการณ์	✓							1
2. วัตถุประสงค์	✓	✓		✓		✓	✓	5
3. ทฤษฎี	✓							1
4. กระบวนการ	✓			✓	✓			3
5. การวัดและประเมินผล	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6
6. จุดมุ่งหมาย		✓	✓		✓			3
7. เป้าหมาย		✓						1
8. เนื้อหาสาระ		✓	✓	✓	✓	✓	✓	6
9. กิจกรรม		✓				✓		2
10. วิธีการพัฒนา			✓				✓	2
11. วิสัยทัศน์				✓				1
12. หลักการ				✓		✓		2
13. โครงสร้าง				✓			✓	2
14. ที่มาและความสำคัญ							✓	1

จากตาราง 11 แสดงถึงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบของโปรแกรม ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่นักวิชาการทั้งในและต่างประเทศได้เสนอไว้ จำนวน 7 แหล่ง เมื่อนำองค์ประกอบจากการวิเคราะห์ของนักวิชาการทั้ง 7 แหล่งมารวมกัน พบว่า มีองค์ประกอบทั้งสิ้น 14 องค์ประกอบ แต่ในการศึกษาคั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้หลักเกณฑ์องค์ประกอบที่มีความสอดคล้องกับองค์ประกอบของโปรแกรมเพื่อกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย และพิจารณาองค์ประกอบที่มีความถี่สูง ในที่นี่ใช้ความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป และเป็นองค์ประกอบที่มีความหมายเดียวกันกับ

องค์ประกอบอื่นแต่ใช้ชื่อต่างกัน แล้วทำการจัดหมวดหมู่องค์ประกอบของโปรแกรม ได้องค์ประกอบหลัก 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) หลักการและความสำคัญ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล

ตาราง 12 การสังเคราะห์ห้องค์ประกอบโปรแกรม

การสังเคราะห์ห้องค์ประกอบของโปรแกรม	การวิเคราะห์ห้องค์ประกอบ
1. หลักการและความสำคัญ	หลักการ
	ที่มาและความสำคัญ
	ทฤษฎี
	วิสัยทัศน์
	โครงสร้าง
	สถานการณ์
2. วัตถุประสงค์	วัตถุประสงค์
	จุดมุ่งหมาย
	เป้าหมาย
3. เนื้อหา	เนื้อหาสาระ
	กิจกรรม
4. วิธีการพัฒนา	วิธีการพัฒนา
	กระบวนการ
5. การวัดและประเมินผล	การวัดและประเมินผล

จากตาราง 12 ผู้วิจัยได้จัดกลุ่มองค์ประกอบที่มีข้อความที่คล้ายกันหรือความหมายใกล้เคียงกันให้อยู่ในกลุ่มเดียวกันซึ่งสามารถสรุปออกมาได้ 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1. หลักการและความสำคัญ 2. วัตถุประสงค์ 3. เนื้อหา 4. วิธีการพัฒนา และ 5. การวัดและประเมินผล

3. การพัฒนาโปรแกรม

Knowles (1980) ได้นำเสนอการวางแผนโปรแกรมการพัฒนาศึกษา ซึ่งประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้คือ

ขั้นที่ 1 การจัดบรรยากาศสำหรับการเรียนรู้

ขั้นที่ 2 การจัดตั้งโครงสร้างองค์การสำหรับการวางแผน

ขั้นที่ 3 การวินิจฉัยความต้องการสำหรับการเรียนรู้

ขั้นที่ 4 การจัดสร้างทิศทางเป้าหมายสำหรับเรียนรู้

ขั้นที่ 5 การปฏิบัติตามโปรแกรม (การสรรหาและการฝึกอบรมการจัดการเกี่ยวกับผู้สนับสนุนการเรียนรู้ และกระบวนการ การปรึกษาทางด้านการศึกษาระบบประมาณ)

ขั้นที่ 6 การออกแบบด้านประสบการณ์ ในการเรียนรู้

ขั้นที่ 7 การประเมินผลและการวินิจฉัยซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

Styles (1990) ได้เสนอกระบวนการพัฒนาโปรแกรม (Program Development Model) ประกอบด้วย

1. การประเมินความต้องการ (Needs Assessment)
2. ตั้งวัตถุประสงค์ (Goal Setting)
3. การวางแผนตั้งทีมงาน (Planning Team)
4. การพัฒนาบุคลากร (Staff Development)
5. การประเมินผล (Evaluation)
6. วิธีลงมือปฏิบัติ (Modes of Implementation)
7. การจัดการทรัพยากร (Resource Management)
8. การประเมินสิ่งแวดล้อม (Environment Assessment)

Barr และ Keating (1990) กล่าวถึง รูปแบบการพัฒนาโปรแกรม (Program Development Model) โดยเสนอรูปแบบ 5 ขั้น เพื่อการพัฒนาโปรแกรม (Five-step Model for Program Development) คือ

ขั้นที่ 1 การประเมิน (Assessment)

- 1.1 ประเมินความต้องการ
- 1.2 ประเมินสิ่งแวดล้อมสถานศึกษา
- 1.3 ประเมินทรัพยากร เช่น บุคลากร เงิน ทรัพยากรทางกายภาพ

ขั้นที่ 2 การวางแผน (Planning)

- 2.1 การพัฒนาทีมวางแผน
- 2.2 การกำหนดเป้าหมายวัตถุประสงค์และการประเมินผล
- 2.3 เลือกวิธีปฏิบัติ
- 2.4 ฝึกอบรมบุคลากรที่เกี่ยวข้อง
- 2.5 กำหนดงบประมาณที่ต้องใช้
- 2.6 กำหนดเวลาที่ใช้งานสิ้นสุดโปรแกรม

ขั้นที่ 3 การปฏิบัติ (Implementation)

3.1 กำหนดความรับผิดชอบ เช่น ทักษะความสามารถและงานที่ต้องทำ

3.2 ปฏิบัติตามแผนที่วางไว้

3.3 ประเมินผลกระบวนการ (Process) และประเมินผลผลิต (Product)

ขั้นที่ 4 ประเมินหลังจบโปรแกรม (Post-assessment) ใช้ข้อมูลที่ได้จากการประเมินกระบวนการและผลผลิตเพื่อการตัดสินใจอนาคตของโปรแกรม

ขั้นที่ 5 การตัดสินใจเชิงบริหาร (Administrative Decision) การตัดสินใจว่าจะดำเนินโปรแกรมต่อไป หรือยุติโปรแกรมหรือดัดแปลงปรับปรุง

Houle (1996) ได้นำเสนอกระบวนการพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วย 7 ขั้นตอน ดังมีรายละเอียดต่อไปนี้ คือ

ขั้นที่ 1 การสร้างวิสัยทัศน์ร่วมและระบุกิจกรรมที่เป็นไปได้

ขั้นที่ 2 การตัดสินใจทางด้านกระบวนการที่จะนำมาใช้

ขั้นที่ 3 การระบุวัตถุประสงค์และการปรับให้เหมาะสม

ขั้นที่ 4 การออกแบบรูปแบบที่เหมาะสมทางด้านทรัพยากร ผู้นำ วิธีการ ตาราง กำหนดการ ลำดับเรื่อง การเสริมแรงทางสังคม การทำให้อยู่ในรูปแบบปัจเจกบุคคล บทบาทและเกณฑ์ทางด้านประเมินผล และความชัดเจนของการออกแบบ

ขั้นที่ 5 รูปแบบที่ใช้มีความเหมาะสมกับแบบแผนของชีวิตที่ใหญ่กว่าทั้งด้านการแนะนำผู้เรียน รูปแบบของการดำเนินชีวิตของผู้เรียน งบประมาณ การเงินที่สนับสนุน และการตีความหมาย

ขั้นที่ 6 นำแผนไปสู่ผลกระทบเชิงบวกที่จะเกิดขึ้นในองค์กร ทั้งในระดับบุคคล ระดับกลุ่มบุคคล และระดับองค์การ

ขั้นที่ 7 การวัดผลลัพธ์และการประเมินประสิทธิผลที่เกิดขึ้นจากการพัฒนาตามกระบวนการของโปรแกรม

Carolyn และคณะ (2013) ได้เสนอขั้นตอนของการพัฒนาโปรแกรมไว้ 5 ขั้นตอน ดังมีรายละเอียด ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การวิเคราะห์ความจำเป็นในการฝึกอบรม (Analyze the Training Need) เมื่อมีการพัฒนาโปรแกรมการอบรมเพื่อพัฒนางานต้องคำนึงถึงว่า อะไรคือความรู้ อะไรคือทักษะ และทัศนคติของผู้ที่ได้รับการอบรมที่จะทำให้โปรแกรมการอบรมมีความสมบูรณ์ นอกจากนี้ ยังต้องพิจารณาระยะเวลาของการฝึกอบรม วิธีการฝึกอบรม แนวโน้มที่ดีที่สุดที่ผู้เข้ารับการอบรมจะได้เรียนรู้ ตลอดจนคำนึงถึงเครื่องมือและทรัพยากรที่มี

ขั้นตอนที่ 2 การออกแบบโปรแกรมการอบรม (Design the Training Program) ซึ่งต้องออกแบบให้อยู่บนพื้นฐานจากขั้นตอนการวิเคราะห์ ประกอบด้วย การระบุวัตถุประสงค์ โดยอธิบายในลักษณะที่สามารถวัดผู้เข้ารับการฝึกอบรมว่าบรรลุตามวัตถุประสงค์เมื่อเสร็จสิ้นการฝึกอบรม นอกจากนี้ยังต้องกำหนดวิธีการอบรมแสดงเป็นวิธีการฝึกอบรมให้ผู้เข้าอบรมได้เห็นชัดเจน การออกแบบในขั้นตอนนี้อาจสร้างเค้าร่างหรือเค้าโครงเนื้อเรื่องที่จะช่วยในการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม เป็นต้น

ขั้นตอนที่ 3 การพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม (Develop the Training Program) เป็นการใช้วัตถุประสงค์หรือเป้าหมายและองค์ประกอบอื่น ๆ ที่สร้างขึ้นในระหว่างขั้นตอนการออกแบบเพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรม ในขั้นตอนนี้ยังอาจจะพัฒนาวิธีการทดสอบการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาการของผู้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับความรู้ทักษะหรือทัศนคติ ทั้งนี้ก็ขึ้นอยู่กับวิธีการฝึกอบรมในเรื่องนั้น ๆ

ขั้นตอนที่ 4 การใช้โปรแกรมการฝึกอบรม (Implement the Training Program) ขั้นตอนนี้บางครั้งเรียกว่าขั้นตอนการจัดส่งหรือขั้นตอนการส่งมอบ เป็นขั้นตอนที่จะต้องทำการฝึกอบรมให้กับผู้เข้าร่วมฝึกอบรม ไม่ว่าจะเป็นคำสั่ง การฝึกอบรมออนไลน์ ในห้องเรียน หรือผ่านวิธีอื่น ๆ ครั้งแรกของวิธีการฝึกอบรมหรือวิธีการสอนบางครั้งจะถูกเรียกว่า “การนำร่อง”

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลโปรแกรมการฝึกอบรม (Evaluate the Training Program) เป็นขั้นตอนที่จะสามารถตรวจสอบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมได้รับความรู้ ทักษะ หรือทัศนคติ ตามที่ระบุเป้าหมายไว้ในขั้นตอนของการวิเคราะห์ความจำเป็นในการฝึกอบรมหรือไม่ โดยการใช้อุปกรณ์ที่ได้รับในระหว่างขั้นตอนการประเมินผล สามารถทำการเปลี่ยนแปลงเพิ่มเติมในการออกแบบการพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมในครั้งต่อไปที่นำเสนอให้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรม เป็นต้น

สมคิด บางโม (2551) ได้เสนอโปรแกรมเพื่อพัฒนางานให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งสามารถพัฒนาได้ด้วยการฝึกอบรมมีรายละเอียด 5 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การหาความจำเป็นในการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 2 การสร้างหลักสูตรการฝึกอบรม หลังจากสามารถหาความจำเป็นในการฝึกอบรมได้แล้วว่าจำเป็นต้องจัดให้มีการฝึกอบรมให้แก่ใครและอบรมเรื่องอะไร ขั้นตอนที่ต่อมาคือสร้างหลักสูตรในการฝึกอบรมขึ้น และหลักสูตรในการฝึกอบรมนั้น ต้องให้เหมาะสมต่อปัญหาขององค์การและหน่วยงาน ซึ่งส่วนประกอบหลักของหลักสูตรฝึกอบรม ควรมีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ

- 1) ชื่อหลักสูตร
- 2) วัตถุประสงค์ของหลักสูตร
- 3) ระยะเวลาฝึกอบรม
- 4) หัวข้อวิชาและจำนวนชั่วโมง
- 5) คำอธิบายรายวิชาพอสังเขป
- 6) เทคนิคการฝึกอบรม และ
- 7) วิธีการประเมินผล

ขั้นตอนที่ 3 การออกแบบโครงการฝึกอบรม ซึ่งต้องเขียนเป็นโครงการอย่างละเอียด เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติที่ชัดเจน

ขั้นตอนที่ 4 การดำเนินการฝึกอบรม ถือเป็นขั้นตอนการนำโครงการที่ได้รับ การอนุมัติ มาดำเนินการฝึกอบรม โดยต้องบริหารโครงการเป็น 3 ระยะ คือ 1) ระยะเตรียมการ ก่อนฝึกอบรม 2) ระยะฝึกอบรม และ 3) ระยะหลังการฝึกอบรม

ขั้นตอนที่ 5 การประเมินผลการฝึกอบรม เพื่อวัดและประเมินว่าการอบรมบรรลุ วัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด มีปัญหาหรืออุปสรรคอะไรบ้าง เป็นต้น

วิโรจน์ สารรัตน์ (2553) ได้กล่าวถึง ขั้นตอนการวินิจฉัยและพัฒนาโปรแกรมพัฒนา วิชาชีพบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและตรวจสอบแนวคิดเชิงทฤษฎีของโปรแกรม การตรวจสอบแนวคิดเชิงทฤษฎีของโปรแกรมที่พัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 ปรับปรุงแก้ไขและจัดทำเอกสารประกอบ

ขั้นตอนที่ 3 ตรวจสอบและการปรับปรุงโปรแกรม

ขั้นตอนที่ 4 สร้างเครื่องมือประเมินโปรแกรมในภาคสนาม

ขั้นตอนที่ 5 ทดลองโปรแกรมในภาคสนาม การทดลองใช้โปรแกรมในภาคสนามจริง

จากการศึกษาการพัฒนาโปรแกรมจากนักวิชาการสามารถนำสู่ตารางวิเคราะห์ กระบวนการพัฒนาโปรแกรมเพื่อใช้ในการวิจัย ได้ดังนี้

ตาราง 13 การวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาโปรแกรม

นักวิชาการ	Knowles (1980)	Styles (1990)	Barr and Keating (1990)	Houle (1996)	Carolyn and others (2013)	สมคิด บางโม (2551)	วิโรจน์ สารรัตน์ (2553)	ความถี่
องค์ประกอบ								
1. การวิเคราะห์ความจำเป็น	✓	✓			✓	✓		4
2. การกำหนดวัตถุประสงค์	✓	✓		✓				3
3. การออกแบบโปรแกรม	✓		✓	✓	✓	✓	✓	6

ตาราง 13 (ต่อ)

องค์ประกอบ	นักวิชาการ							ความถี่
	Knowles (1980)	Styles (1990)	Barr and Keating (1990)	Houle (1996)	Carolyn and others (2013)	สมคิด บางโม (2551)	วิโรจน์ สารรัตน์ (2553)	
4. การใช้โปรแกรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6
5. การประเมินผลโปรแกรม	✓	✓	✓	✓	✓	✓		6
6. การวางแผนตั้งทีมงาน		✓						1
7. การพัฒนาบุคลากร		✓						1
8. การจัดการทรัพยากร		✓		✓				2
9. การประเมินสิ่งแวดล้อม		✓	✓					2
10. การจัดบรรยากาศ	✓							1
11. การตัดสินใจเชิงบริหาร			✓	✓				2
12. การสร้างวิสัยทัศน์ร่วม				✓				1
13. การพัฒนาโปรแกรม					✓	✓		2
14. การสร้างหลักสูตรฝึกอบรม						✓		1
15. ศึกษาข้อมูลพื้นฐานและตรวจสอบแนวคิดเชิงทฤษฎี							✓	1
16. สร้างเครื่องมือประเมินโปรแกรมในภาคสนาม							✓	1
17. ทดลองใช้โปรแกรมก่อนนำไปใช้จริง							✓	1

จากตาราง 13 การวิเคราะห์กระบวนการพัฒนาโปรแกรม ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จากแนวคิดของนักวิชาการ ทำให้ได้กระบวนการพัฒนาโปรแกรมหลายขั้นตอนด้วยกัน และในการวิจัยนี้ผู้วิจัยได้พิจารณากำหนดขอบข่ายในการเลือกขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาโปรแกรมที่มีความถี่ตั้งแต่ 3 ขึ้นไป เพื่อกำหนดเป็นกระบวนการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ประกอบด้วย 1) การวิเคราะห์ความจำเป็น 2) การกำหนดวัตถุประสงค์ 3) การออกแบบโปรแกรม 4) การใช้โปรแกรม และ 5) การประเมินผลโปรแกรม และในขั้นตอนของกระบวนการพัฒนาโปรแกรมที่มีความถี่ไม่ถึง 3 ผู้วิจัยไม่ได้นำมาเป็น

กระบวนการพัฒนาโปรแกรมในการวิจัยนี้ เนื่องจากกระบวนการบางขั้นตอนมีนิยามหรือความหมายที่คล้ายคลึงและครอบคลุมกัน

บริบทของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

1. สภาพทั่วไป

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตั้งอยู่ที่อำเภอวาปีปทุม ทางตอนใต้จังหวัด มหาสารคาม ซึ่งอยู่บริเวณตอนกลางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ระหว่างเส้นรุ้งที่ 15 องศา และ 16 องศา 40 ลิปดา เหนือ เส้นแวงที่ 102 องศา 50 ลิปดา และ 103 องศา 30 ลิปดา ตะวันออก โดยมีพื้นที่บริการครอบคลุม 5 อำเภอ คือ อำเภอวาปีปทุม อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย อำเภอนาเชือก อำเภอนาดูน และอำเภอยางสีสุราช และมีพื้นที่ตามเขตการปกครอง ดังนี้

ตาราง 14 ข้อมูลพื้นที่ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

อำเภอ	พื้นที่ (ตารางกิโลเมตร)	ระยะทางจากจังหวัด (กม.)
1. วาปีปทุม	605.774	40
2. พยัคฆภูมิพิสัย	342.790	82
3. นาเชือก	528.798	58
4. นาดูน	248.449	64
5. ยางสีสุราช	242.507	74

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอเมืองมหาสารคามและอำเภอแกดำ (สพป.มหาสารคาม เขต 1)

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอชุมพลบุรี จังหวัดสุรินทร์ (สพป.สุรินทร์ เขต 2)

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอศรีสมเด็จ (สพป.ร้อยเอ็ด เขต 1) อำเภอปทุมรัตน์ จังหวัดร้อยเอ็ด (สพป.ร้อยเอ็ดเขต 2)

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม (สพป.มหาสารคาม เขต 1) และอำเภอนาโพธิ์ อำเภอพุทไธสง จังหวัดบุรีรัมย์ (สพป.บุรีรัมย์ เขต 4)

2. ข้อมูลพื้นฐาน

กระทรวงศึกษาธิการ ได้แต่งตั้งกรรมการจังหวัดเป็นผู้ดูแลเรื่องการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2459 โดยมีขุนการกลศึกวิธีเป็นกรรมการจังหวัดคนแรก ตั้งอยู่ที่ศาลากลางจังหวัดมหาสารคาม เมื่อปี พ.ศ. 2484 ได้เปลี่ยนชื่อกรรมการจังหวัดมาเป็นศึกษาธิการจังหวัด มีนายโสภณ ปาลบุตร เป็นศึกษาธิการจังหวัด การจัดการศึกษาระดับต่าง ๆ ได้มีกรมสังกัดอยู่หลายกรม ทำให้มีหน่วยงานรับผิดชอบการจัดการศึกษาหลาย หน่วยงาน มีความยุ่งยากในการติดต่อประสานงาน ต่อมาเมื่อวันที่ 6 กรกฎาคม 2546 กระทรวงศึกษาธิการได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2546 โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่มที่ 120 ตอนที่ 62 ก มีผลบังคับใช้ในวันที่ 7 กรกฎาคม 2546 ส่งผลให้มีการประกาศกำหนดเขตพื้นที่การศึกษาทั่วประเทศออกเป็น 175 เขต

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภายใต้การกำกับดูแลของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหน้าที่ดำเนินการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา ตามมาตรา 34 แห่งพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และมาตรา 37 แห่งพระราชบัญญัติ การบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จัดตั้งขึ้นเมื่อวันที่ 7 กรกฎาคม 2546 ตามความในมาตรา 8 และมาตรา 34 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบ บริหารราชการ กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 กฎกระทรวงกำหนดหลักเกณฑ์การแบ่งส่วนราชการภายใน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา พ.ศ. 2546 ข้อ 3 และข้อ 4 ประกอบกับคำแนะนำของคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและมติ คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในการประชุมครั้งที่ 2/2560 เมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2560 สำหรับจังหวัดมหาสารคามแบ่งเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาก่อเป็น 3 เขต ได้แก่ 1) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 1 ตั้งอยู่เลขที่ 85 ถนนศรีสวัสดิ์ดำเนิน ตำบลตลาด อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 2) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ตั้งอยู่เลขที่ 417 ถนนสมารักษ์ ตำบลหนองแสง อำเภอนาโพธิ์ จังหวัดมหาสารคาม และ 3) สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 3 ตั้งอยู่ เลขที่ 354 หมู่ 2 ต.หัวขวาง อ.โกสุมพิสัย จังหวัดมหาสารคาม

3. ข้อมูลทางการศึกษา

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีหน้าที่รับผิดชอบการจัดการการศึกษาของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในพื้นที่ 5 อำเภอ จำนวน 221 แห่ง มีจำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษา ดังนี้

ตาราง 15 จำนวนครูและบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
มหาสารคาม เขต 2

รายการ/ประเภทตำแหน่ง	จำนวน
บุคลากรในสถานศึกษา	1,860
1. ผู้อำนวยการสถานศึกษาและรองผู้อำนวยการสถานศึกษา	166
2. บุคลากรที่ทำหน้าที่สอน	
2.1 ข้าราชการครู	1,301
2.2 พนักงานราชการ	61
2.3 ลูกจ้างประจำ	57
2.4 ลูกจ้างชั่วคราว (ครู)	56
2.5 ลูกจ้างชั่วคราว (นักการภารโรง)	219
บุคลากรที่ปฏิบัติงานในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	76
1. ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	1
2. รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา	3
3.ศึกษานิเทศก์	14
4. บุคลากรทางการศึกษา	44
5. ลูกจ้างประจำ	3
6. อัตราจ้าง/ ลูกจ้างชั่วคราว	11

(ข้อมูล 17 ธันวาคม 2563)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“เป็นองค์กรบริหารจัดการศึกษาขั้นพื้นฐาน สร้างคุณภาพทุนมนุษย์
สู่มาตรฐานสากลบนวิถีพอเพียงที่ยั่งยืน”

พันธกิจ (Mission)

- ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึง
และมีคุณภาพ
- ส่งเสริมให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรม มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ ตามหลักสูตร
และค่านิยมหลักของคนไทย 12 ประการ

3. พัฒนาระบบบริหารตามแนวทางของศาสตร์พระราชา โดยเน้นการมีส่วนร่วม เพื่อเสริมสร้างความรับผิดชอบต่อคุณภาพการศึกษาและบูรณาการการจัดการศึกษา

เป้าประสงค์หลัก

1. นักเรียนระดับก่อนประถมศึกษา และระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีพัฒนาการที่เหมาะสมตามวัยและมีคุณภาพ
2. ประชากรวัยเรียนทุกคนได้รับโอกาสในการศึกษาขั้นพื้นฐาน อย่างทั่วถึง มีคุณภาพ และเสมอภาค
3. ครูและบุคลากรทางการศึกษา มีสมรรถนะตรงตามสายงานและมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์
4. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา และสถานศึกษา มีประสิทธิภาพ และเป็นกลไกขับเคลื่อนการศึกษาขั้นพื้นฐาน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง สู่คุณภาพระดับมาตรฐานสากล
5. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เน้นการทำงานแบบบูรณาการ มีเครือข่ายการบริหารจัดการ บริหารแบบมีส่วนร่วมจากทุกคนทุกภาคส่วนในการจัดการศึกษา กระจายอำนาจและความรับผิดชอบสู่สถานศึกษา
6. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 บริหารอย่างมีประสิทธิภาพ และมีรูปแบบการบริหารจัดการศึกษาที่เหมาะสมตามบริบทของพื้นที่
7. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และสถานศึกษามีสื่อ เทคโนโลยี และระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

4. บริบทการพัฒนาครู

4.1 นโยบายการพัฒนาครู

การพัฒนาคุณภาพครู ต้องดำเนินการตั้งแต่การผลิตและการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต้องร่วมมือกับสถาบันผลิตครูในการผลิต และพัฒนาครูให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ มีการดึงดูด คัดสรร ผู้มีความสามารถสูงให้เข้ามาเป็นครูคุณภาพ มีระบบการพัฒนา ศักยภาพและสมรรถนะครูอย่างต่อเนื่องครอบคลุมทั้งเงินเดือน เส้นทางสายอาชีพ การสนับสนุนสื่อการสอน และสร้างเครือข่ายพัฒนาครูให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกัน รวมถึงการพัฒนาครูที่มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนมาเป็นผู้สร้างครูรุ่นใหม่อย่างเป็นระบบและประเมินครูจากการวัดผลงานการพัฒนาผู้เรียนโดยตรง

1. การผลิตครูที่มีคุณภาพ

การผลิตครูที่มีคุณภาพ เป็นมาตรการการสร้างความร่วมมือกับสถาบันการผลิตครู ให้ผลิตครูที่มีจิตวิญญาณของความเป็นครู มีความรู้ ความสามารถอย่างแท้จริงและเป็นต้นแบบด้านคุณธรรมและจริยธรรม โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

1.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สร้างความร่วมมือกับสถาบันการผลิตครู วิเคราะห์ความขาดแคลน ความต้องการครูของสถานศึกษา

1.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมมือกับสถาบันการผลิตครูวางแผนวิเคราะห์หลักสูตรให้สอดคล้องกับแผนความต้องการ

1.3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สนับสนุนทุนการศึกษาให้นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา ที่มีทัศนคติที่ดีต่ออาชีพครูเข้ารับการศึกษากับสถาบันการผลิตครู

1.4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ติดตามและประเมินผลการผลิตครูอย่างเป็นระบบ

2. พัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา

การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา เป็นมาตรการที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จะต้องดำเนินการเพื่อให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาตระหนักถึงความสำคัญในอาชีพและหน้าที่ของตน โดยพัฒนาให้เป็นครู เป็นครูยุคใหม่ ปรับบทบาทจาก “ครูผู้สอน” เป็น “Coach” หรือ “ผู้อำนวยการการเรียนรู้” ให้เด็กสามารถแสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำกิจกรรมในชั้นเรียน ทำหน้าที่กระตุ้น สร้างแรงบันดาลใจ แนะนำวิธีเรียนรู้และวิธีจัดระเบียบการสร้างความรู้ ออกแบบกิจกรรมและสร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ ให้ผู้เรียนมีบทบาทเป็นนักวิจัยพัฒนากระบวนการเรียนรู้เพื่อสัมฤทธิ์ผลของผู้เรียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

2.1 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริม สนับสนุนให้ครู ศึกษาวិเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการพัฒนาตนเอง

1.2.2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา จัดให้มีหลักสูตรและกรอบแนวทางในการพัฒนาครู ที่เชื่อมโยงกับความก้าวหน้าในวิชาชีพ (Career Path)

2.3 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประสานความร่วมมือกับสถาบันการศึกษา สถาบันครูพัฒนาหรือหน่วยงานอื่น ๆ จัดทำหลักสูตร การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้ตรงตามความต้องการและความขาดแคลน

2.4 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา สนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาวางแผนและเข้ารับการพัฒนามตามหลักสูตรที่กำหนดที่เชื่อมโยงความก้าวหน้าในวิชาชีพ (Career Path)

2.5 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาในรูปแบบชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Community: PLC)

2.6 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีความรู้ทักษะทางด้านความรู้ดิจิทัล (Digital Literacy) การสอนดิจิทัล (Digital Pedagogy) ทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษ ทักษะสื่อสารภาษาที่ 3 สอดคล้องกับภารกิจและหน้าที่ของตน

2.7 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริม พัฒนาและยกระดับความรู้ภาษาอังกฤษของครูที่สอนภาษาอังกฤษโดยใช้ระดับการพัฒนาทางภาษา (Common European Framework of Reference for Language: CEFR) ตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.8 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาครูให้สามารถออกแบบการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับการวัดประเมินผลที่เน้นทักษะการคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking) ผ่านกิจกรรมการปฏิบัติจริง (Active Learning)

2.9 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความแตกต่าง (Differentiated Instruction)

2.10 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้และทักษะในการสร้างเครื่องมือการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ด้านทักษะการคิดขั้นสูง (Higher Order Thinking)

2.11 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาครูให้มีความรู้ ความสามารถจัดการเรียนรู้ในโรงเรียนขนาดเล็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.12 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมและพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษตาม ศักยภาพของผู้เรียนแต่ละบุคคล ตามสภาพและประเภทของความพิการ

2.13 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูและบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาตนเองผ่านระบบ Online แบบ Face-to-Face Training

2.14 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ปรับปรุงระบบตรวจสอบ ติดตามและประเมินประสิทธิภาพและประเมินประสิทธิผลครูและบุคลากรทางการศึกษาให้สอดคล้องกับความมุ่งหมาย และหลักการจัดการศึกษาข้อกำหนดด้านคุณภาพ และแผนการศึกษาแห่งชาติ

2.15 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานและสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษานำเทคโนโลยีดิจิทัล (Digital Technology) มาเป็นเครื่องมือในการบริหารจัดการครูและ บุคลากรทางการศึกษาทั้งระบบ ตั้งแต่การจัดทำฐานข้อมูลครูและบุคลากรทางการศึกษาจนถึง การพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษา โดยมีแนวทางการดำเนินงาน ดังนี้

- 1) พัฒนารูปแบบการพัฒนาครูผ่านระบบดิจิทัล เพื่อใช้ในการพัฒนา ผู้บริหาร ครูและบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภท ทั้งระบบ
- 2) พัฒนาหลักสูตรเนื้อหาดิจิทัล (Digital Content) ในสาขาที่ขาดแคลน เช่น การพัฒนาหลักการคิดขั้นสูง การจัดการศึกษาสำหรับผู้เรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ และ ผู้เรียนที่มีความแตกต่าง เป็นต้น
- 3) ส่งเสริม สนับสนุนให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา ทุกประเภทพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องผ่านระบบดิจิทัล
- 4) พัฒนาแพลตฟอร์มดิจิทัล ระบบบริหารจัดการผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาทุกประเภท ทั้งระบบ
- 5) พัฒนาครูให้มีความชำนาญในการสอนภาษาอังกฤษ และ ภาษาคอมพิวเตอร์ (Coding)

4.2 วิธีการพัฒนาต้องมีความหลากหลาย สอดคล้องกับความต้องการพัฒนาของครูและ บุคลากรทางการศึกษา วิธีการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ การเข้ารับการอบรมหรือการเข้าร่วมการสัมมนา ทางวิชาการที่หน่วยงานต่าง ๆ จัดขึ้น การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์กับผู้ทรงคุณวุฒิหรือ ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะสาขา การเรียนรู้ผ่านเครือข่ายทางไกล การศึกษาดูงาน และการประชุมเชิงปฏิบัติการ โครงการ/กิจกรรม ที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้ร่วมจัดขึ้นเพื่อพัฒนาครู ประจำปี 2563 มีดังนี้

1. การพัฒนาศักยภาพข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา สู่อะริทธิภาพ และประสิทธิผลขององค์กรด้วยการพัฒนาสมรรถนะ
2. เตรียมการทดสอบภาษาอังกฤษ (CEFR) สำหรับข้าราชการครูและบุคลากร ทางการศึกษาโดยใช้แบบทดสอบของ Versant
3. การพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น
4. การพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ
5. การพัฒนาคุณภาพการศึกษาวิทยาศาสตร์โดยการจัดการเรียนรู้โดยใช้โครงงาน เป็นฐาน (Project-Based Learning: PBL)
6. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้ทั้งระบบสู่การยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ การเตรียมผู้เรียนให้สอดคล้องกับศตวรรษที่ 21

7. การยกระดับคุณภาพผู้เรียนภาษาไทยเพื่อการอ่านออก เขียนได้ และทักษะกระบวนการคิดสู่ความเป็นเลิศ
8. การประกวดโครงงานคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติ “เยาวชนไทยทำดี ถวายในหลวง”
9. มหกรรมความสามารถทางศิลปหัตถกรรมวิชาการและเทคโนโลยีของนักเรียน ระดับเขตพื้นที่การศึกษา
10. การมีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียนคุณธรรม สพฐ.
11. การพัฒนาการจัดการศึกษาปฐมวัยในศตวรรษที่ 21
12. การพัฒนาการจัดการเรียนรู้วิทยาการคำนวณสำหรับครู
13. การพัฒนาห้องเรียนดิจิทัลสำหรับครู โดยใช้ app google
14. สนับสนุนส่งเสริมการจัดกิจกรรมลูกเสือ เนตรนารี และยุวกาชาดประจำปี 2564
15. เสริมสร้างระเบียบวินัย คุณธรรม จริยธรรม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ด้วยกิจกรรมสถานักเรียนในสถานศึกษา
16. การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ 21 สำหรับครูคณิตศาสตร์
5. การพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
- 5.1 แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษ ตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้ดำเนินการเพื่อพัฒนาครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โดยดำเนินการตามนโยบายการพัฒนาและส่งเสริมสมรรถนะด้านภาษาอังกฤษของครู บุคลากรทางการศึกษา และนักเรียนตามกรอบมาตรฐานการวัดระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ (Common European Framework of Reference for Language: CEFR) ดังนี้
1. ใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป (The Common European Framework of Reference for Languages: CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของประเทศไทย ทั้งในการออกแบบหลักสูตร การพัฒนาการเรียนการสอน การทดสอบ การวัดผล การพัฒนาครู รวมถึงการกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้เพื่อให้การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ มีทิศทางในการดำเนินการที่เป็นเอกภาพ มีเป้าหมายการเรียนรู้และการพัฒนาที่เทียบเคียงได้กับมาตรฐานสากล ที่เป็นที่ยอมรับในระดับนานาชาติ กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้ใช้กรอบอ้างอิงทางภาษาของสหภาพยุโรป

The Common European Framework of Reference for Languages (CEFR) เป็นกรอบความคิดหลักในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในการนำกรอบอ้างอิง CEFR มาใช้ในการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดแนวทางในการดำเนินการ ดังนี้

1.1 ใช้ CEFR เป็นกรอบความคิดหลักในการกำหนดเป้าหมายการจัดการเรียนการสอน /การพัฒนา โดยใช้ระดับความสามารถ 6 ระดับของ CEFR เป็นเป้าหมายการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับ ดังนั้น ในการประเมินหรือตรวจสอบผลการจัดการศึกษา หรือผลการพัฒนาผู้เรียนในแต่ละระดับข้างต้น หน่วยงานที่รับผิดชอบควรได้มีการทดสอบหรือวัดผล โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานที่เทียบเคียงผลคะแนนกับระดับความสามารถทางภาษาตามกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อตรวจสอบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาผ่านเกณฑ์ระดับความสามารถที่กำหนดหรือไม่

1.2 ใช้พัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยนำระดับความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับมากำหนดเป้าหมายของหลักสูตร และใช้คำอธิบายความสามารถทางภาษาของระดับนั้น ๆ มากำหนดกรอบเนื้อหาสาระที่จะใช้ในการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร

1.3 ใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยนำระดับความสามารถทางภาษาและคำอธิบายความสามารถทางภาษาที่กรอบอ้างอิง CEFR กำหนดไว้แต่ละระดับ มาพิจารณาการจัดกระบวนการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนสามารถแสดงออกซึ่งทักษะทางภาษาและองค์ความรู้ตามทีระบุไว้ เช่น ในระดับ A1 ผู้สอนต้องจัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเข้าใจ ใช้ภาษาแนะนำ ทถาม ตอบ ปฏิสัมพันธ์พูดคุยในเรื่องที่กำหนดตามคำอธิบายของระดับ A1 การเรียนการสอนจึงต้องเน้นให้ผู้เรียนได้ฟังและพูดสื่อสารเป็นหลักผู้เรียนจึงจะมีความสามารถตามที่กำหนด

1.4 ใช้ในการทดสอบ และการวัดผล โดยใช้แบบทดสอบ/แบบวัดที่สามารถเทียบเคียงผลได้กับกรอบอ้างอิง CEFR เพื่อให้ได้ข้อมูลระดับความสามารถของผู้เรียนหรือผู้เข้ารับการทดสอบ เพื่อการจัดกระบวนการเรียนการสอน หรือสื่อให้สอดคล้องกับความต้องการจำเป็นอันจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียน/ ผู้เข้ารับการทดสอบให้มีความสามารถตามเป้าหมาย/เกณฑ์ที่กำหนด

1.5 ใช้ในการพัฒนาครู โดยดำเนินการ ดังนี้

1.5.1 ใช้เครื่องมือในการประเมินตนเอง (Self-assessment checklist) ตามกรอบ CEFR เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้ารับการทดสอบและประเมินความก้าวหน้าความสามารถทางภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

1.5.2 ประเมินความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของครูก่อนการพัฒนาโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานตามกรอบ CEFR ในการตรวจสอบระดับความสามารถของครู

1.5.3 จัดทำฐานข้อมูลและกลุ่มครูตามระดับความสามารถ เพื่อวางแผนพัฒนาตามกรอบ CEFR และติดตามความก้าวหน้าในการเข้ารับการพัฒนาของครูในแต่ละกลุ่มความสามารถ

1.5.4 กำหนดเป้าหมายความสามารถด้านภาษาตามกรอบ CEFR ในการพัฒนาครูแต่ละกลุ่มเพื่อนำมาจัดหลักสูตร และกระบวนการพัฒนาครูให้มีความสามารถในการใช้ภาษาผ่านเกณฑ์และบรรลุเป้าหมายที่กำหนด

1.5.5 ใช้แบบทดสอบมาตรฐานตามกรอบ CEFR ทดสอบหลังการพัฒนาเพื่อประเมินหลักสูตร การพัฒนา กระบวนการพัฒนา และความสามารถของครู เทียบเคียงกับเป้าหมายที่กำหนด รวมทั้งจัดกิจกรรมการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

2. ปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ โดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT)

3. ส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก

4. ส่งเสริมการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ การยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียน คือ เป้าหมายสำคัญของการจัดการศึกษา นอกเหนือจากภารกิจในการพัฒนาผู้เรียนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามที่หลักสูตรกำหนดแล้ว กระทรวงศึกษาธิการมีบทบาทสำคัญในการส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาผู้เรียนในทุกระดับเพื่อยกระดับความสามารถด้านภาษาอังกฤษให้สูงขึ้น และเต็มตามศักยภาพของผู้เรียน โดยการจัดให้มีโครงการพิเศษ ห้องเรียนพิเศษ และรายวิชาที่เน้นการจัดให้ผู้เรียนมีโอกาสศึกษาเรียนรู้และใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นอย่างเข้มข้น เพื่อสนองตอบต่อความต้องการและความสนใจของผู้เรียน ชุมชน และสังคม อันจะนำไปสู่การสร้างประชากรที่มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอันนำไปสู่การศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งการประกอบอาชีพในอนาคตอย่างมีประสิทธิภาพ

5. ยกระดับความสามารถในการจัดการเรียนการสอนของครู ให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR

6. ส่งเสริมให้มีการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการช่วยพัฒนาความสามารถทางภาษาของครูและผู้เรียน

5.2 ผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2563

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ร่วมกับศูนย์บริหารงานการพัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ ได้มีการจัดทดสอบวัดผลทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครูและบุคลากร

ทางการศึกษา ประจำปีงบประมาณ 2563 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อทราบระดับความสามารถทางภาษาอังกฤษ (English Proficiency) ของครูและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อนำไปสู่แนวทางการพัฒนาศักยภาพระดับทักษะภาษาอังกฤษ (English Skill) ในอนาคต ซึ่งสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้เข้ารับการทดสอบวัดผลทักษะภาษาอังกฤษ ประจำปีงบประมาณ 2563 จำนวน 41 คน โดยมีผลการทดสอบสรุปตามตาราง 16 ดังนี้

ตาราง 16 ผลการทดสอบทักษะภาษาอังกฤษสำหรับครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำปีงบประมาณ 2563

ทักษะ \ ระดับ CEFR	NR	Below A1	A1	A2	B1	B2	C1 or above	รวม (คน)
ทักษะการฟัง (Listening)	3	3	20	10	3	1	1	41
ทักษะการอ่าน (Reading)	1	1	16	17	5	-	1	41
ทักษะการพูด (Speaking)	-	-	11	17	12	1	-	41
ทักษะการเขียน (Writing)	-	-	4	23	12	2	-	41
คะแนนรวม (Overall)	-	3	12	20	4	2	-	41

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

พิชิต ชินกร (2560) วิจัยเรื่อง รูปแบบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนารูปแบบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนารูปแบบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และเพื่อศึกษาผลการใช้รูปแบบการสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การวิจัยแบ่งออกเป็น 3 ระยะ และผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบผสมแบบแผน Embedded Design: Embedded Experimental Model กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านเชียงยืนตำบลเชียงยืนอำเภอเชียงยืน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 38 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์นักเรียนแบบกึ่งโครงสร้าง แบบทดสอบแบบสังเกตการณ์สอนและอนุทินการเรียนรู้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูล ผลการวิจัยพบว่าสภาพปัจจุบันและ

ความต้องการในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกิดมีปัญหาและต้องการรับการพัฒนาให้ดีขึ้นต่อไปโดยการพัฒนารูปแบบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมี 7 องค์ประกอบ คือ หลักการ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ ลักษณะสำคัญของรูปแบบ แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ ปัจจัยแห่งความสำเร็จในการใช้ รูปแบบและผลงานสำคัญที่เกิดขึ้นหลังการใช้รูปแบบ ส่วนผลการใช้รูปแบบการเรียนการสอนที่เป็นรูปแบบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า 1) ครูมีความสามารถในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อยู่ในระดับดีมาก 2) โรงเรียนเป็นสถานศึกษาที่มีลักษณะการพัฒนาตามรูปแบบชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากที่สุด 3) ผู้เรียนเกิดทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับมาก โดยคิดเป็นค่าเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 4) ผู้เรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามรูปแบบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีภาพรวมความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

นางนุช สีสันต์ (2561) วิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคบังคับในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคบังคับทุกโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคบังคับทุกโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 และเพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาตอนต้น ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 จำนวน 302 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็นของครูผู้สอนภาษาอังกฤษ และแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่า สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคบังคับในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 อยู่ในระดับมาก ปัจจัยด้านความพร้อมของโรงเรียนในด้านการเตรียมการสอน ความพร้อมเชิงนโยบาย ความพร้อมด้านอาคารสถานที่ และความพร้อมด้านสื่อวัสดุอุปกรณ์มีความสัมพันธ์กับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูโรงเรียน มัธยมศึกษาภาคบังคับ ทุกโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียน

การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
ประจวบคีรีขันธ์ เขต 2 อยู่ในระดับมาก

นุดจนาจ สัพโส (2561) วิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา
เขต 27 วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 27 เพื่อศึกษา
สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับ
สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต และเพื่อพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครู
ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามัธยมศึกษาเขต 27 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารและครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 217 คน
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบประเมิน แบบสอบถาม และ แบบสัมภาษณ์
ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบและตัวชี้วัดโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา มี 6 องค์ประกอบ ได้แก่ หลักสูตร การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียน
เป็นสำคัญ การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัด
และประเมินผล พบว่า องค์ประกอบและตัวชี้วัด มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27
โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้านและ
ผลการพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพบว่า โปรแกรม
พัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลการประเมินความเหมาะสม
ความเป็นไปได้ ความสอดคล้องเหมาะสม และความมีประโยชน์ของโปรแกรม มีความเหมาะสมระดับ
มากที่สุด มีความเป็นไปได้ ระดับมากที่สุด มีความสอดคล้องระดับมากที่สุด และมีประโยชน์ในระดับ
มากที่สุด

อัจฉราภรณ์ สิงห์สม (2561) วิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2
วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 และเพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนาครูในการ
จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ สังกัดเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ร้อยเอ็ด เขต 2 กลุ่มตัวอย่าง คือ
ข้าราชการครูกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ จำนวน 234 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ

แบบสอบถาม แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทาง ผลการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.29 แนวทางพัฒนาการพัฒนาคูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ประกอบด้วย 5 แนวทาง ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูจัดทำฐานข้อมูลนักเรียน ควรมีการฝึกอบรมให้ความรู้เรื่องหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ มีการจัดฝึกอบรมครูและนักเรียนต้นแบบด้านภาษาอังกฤษ จัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการทำวิจัยแก้ปัญหาและพัฒนานักเรียนเป็นรายบุคคล สถานศึกษาควรสร้างความรู้ ความเข้าใจในรูปแบบ เทคนิค วิธีการสอนที่เหมาะสมด้วยวิธีการสาธิตการสอน การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการและการใช้กระบวนการพี่เลี้ยง ส่งเสริมให้ครูศึกษาดูงานเกี่ยวกับการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ทางภาษาอังกฤษจากครูต้นแบบโดยมีครูพี่เลี้ยงคอยแนะนำ และให้ครูฝึกออกแบบการวัดและประเมินผลที่หลากหลายโดยได้รับการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ

ปราณปรียา ผ่องจิต (2562) วิจัยเรื่อง การพัฒนาแนวทางพัฒนาคูในการจัดการกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัดพัฒนาคูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 และเพื่อพัฒนาแนวทางการพัฒนาคูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 กลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้บริหารในกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครู จำนวน 169 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม แบบประเมินองค์ประกอบและตัวชี้วัด แบบสัมภาษณ์ แบบประเมินแนวทาง ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาคูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีองค์ประกอบที่สำคัญ 5 ประการ ได้แก่ ด้านการศึกษาหลักสูตร ด้านการวิเคราะห์ผู้เรียน ด้านการออกแบบการเรียนรู้ ด้านการเตรียมการสอน และด้านการวัดผลและประเมินผล แนวทางพัฒนาการพัฒนาคูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21 ประกอบด้วย 5 แนวทาง ได้แก่ การส่งเสริมให้ครูศึกษาหลักสูตรนโยบายและกฎหมายการศึกษา การส่งเสริมให้ครูใช้หลักจิตวิทยาหลักวิชาการในการวิเคราะห์ผู้เรียน สนับสนุนให้ครูได้รับการพัฒนาศักยภาพของตัวเอง การสนับสนุนสื่ออุปกรณ์และส่งเสริมสิ่งแวดล้อมที่ดีและติดตามการวัดและประเมินผลอย่างเป็นระบบและเป็นมิตรพร้อมทั้งสร้างเครือข่ายการพัฒนาการศึกษา

นราวุฒิ วิวิธนาการ (2563) วิจัยเรื่อง การศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี วัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อศึกษากระบวนการจัดการ

เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี และเพื่อศึกษาแนวทางการยกระดับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วย ครูผู้สอนภาษาอังกฤษชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน และ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 160 คน ผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระภาษาต่างประเทศและครูจำนวน 8 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่าการบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการปฏิบัติของครูและความคิดเห็นของนักเรียนอยู่ระดับมากทุกด้าน และแนวทางการยกระดับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ครูมีการเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนรู้ ครูใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เทคนิคการสอนที่หลากหลายและทันสมัย สื่อและนวัตกรรมที่น่าสนใจ และ ครูใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่หลากหลายให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน

งานวิจัยต่างประเทศ

Seibert (2011) ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการพัฒนาบุคลากรให้มีประสิทธิภาพด้านการสอนกับ กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนโรงเรียนขนาดเล็กระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลายทั้งของรัฐและเอกชน ในมลรัฐแพนซิลวาเนีย จำนวน 496 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องเกิดจากความต้องการของบุคลากรและต้องได้รับการสนับสนุนอย่างจริงจังจากฝ่ายบริหารนอกจากนี้ยังรวมถึง อารมณ์ การเปลี่ยนแปลงทางสังคม ระดับความมั่นใจของบุคลากรและเวลาก็มีผลต่อประสิทธิภาพของบุคลากรในด้านการสอนอีกด้วย

Sarab (2016) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจในหลักการและแนวปฏิบัติของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) ของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่มีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ ในประเทศอิหร่าน เนื่องจากกระทรวงศึกษาธิการของอิหร่านเสนอแนวทางในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารสำหรับโรงเรียนมัธยมศึกษา ดังนั้นงานวิจัยนี้มุ่งศึกษาเกี่ยวกับความรู้ ความเข้าใจของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยทำการสำรวจจากครู จำนวน 75 คนในบริบทของหลักสูตรภาษาอังกฤษแบบ CLT งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม กึ่งโครงสร้าง ผลการวิจัย พบว่า ก่อนการปรับเปลี่ยนการจัดการเรียนการสอนให้เป็นแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ครูมีการเตรียมความพร้อมในเรื่องของการจัดรูปแบบและบรรยากาศของห้องเรียนก่อน และอาจจำเป็นต้องใช้เวลาพอสมควรในการจัดการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้สมบูรณ์ได้

Alamri (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทด้านการสอน พบว่า แนวทางการสอนแบบ CLT ช่วยให้ผู้เรียนภาษาสามารถแสดงความรู้สึก

นึกคิด ทักษะคิดของตนเองผ่านกิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียนได้ โดยการเรียนการสอนแบบ CLT มีทั้งข้อดี และข้อจำกัดหลายประการ โดยเป้าหมายของการเรียนการสอนแบบ CLT คือ พัฒนาความสามารถ ในการสื่อสารของผู้เรียน และพัฒนากระบวนการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นอย่างดี นอกจากนี้การเรียนภาษาแบบ CLT สามารถส่งเสริม การสื่อสารภาษาอังกฤษของผู้เรียนได้ เนื่องจากมีการใช้กิจกรรมและสื่อที่หลากหลาย

Huang (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการของครูในการพัฒนาการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) ในไต้หวัน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับความรู้ ความเข้าใจ ของครูในไต้หวันที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อศึกษาผลที่เกิดจากการใช้ แนวทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้แก่ ครูผู้สอน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ครูผู้สอน จำนวน 75 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัยพบว่า การฝึกอบรมและการช่วยเหลือจากครูที่เป็นเจ้าของภาษา จะช่วยให้การจัดการเรียนการสอนนั้นเหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Rahman (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของโครงการฝึกอบรมครูสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) ระดับมัธยมศึกษาของบังคลาเทศในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษใน ระดับมัธยมศึกษา จำนวน 100 คน โรงเรียนเครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ผลการวิจัย พบว่า การฝึกอบรมครู มีประสิทธิภาพน้อยกว่าการฝึก การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารในห้องเรียนมัธยม ถึงแม้การฝึกอบรมจะช่วยให้ครูผู้สอนเข้าใจถึง ความสำคัญของการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร แต่ไม่ได้ช่วยให้ครูสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน ได้อย่างเหมาะสม ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า ครูมีความเห็นว่าระบบการวัดและประเมินผลกับ กระบวนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่สอดคล้องกัน จึงทำให้ไม่สามารถนำกระบวนการสอนภาษา เพื่อการสื่อสารไปประยุกต์ใช้ในชั้นเรียนได้อย่างเหมาะสม

Toro (2019) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ในการพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษา ทางตอนใต้ของเอกวาดอร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดการใช้แนวทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร กลยุทธ์และ ทรัพยากรต่างๆเพื่อพัฒนาทักษะการพูดของนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 6 คนและนักเรียนที่เรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2-4 จำนวน 105 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามและแบบสังเกต ผลการวิจัยพบว่า การสร้างแบบจำลอง การพูดซ้ำ การจับคู่ และการทำกิจกรรมกลุ่มเป็นกลยุทธ์หลักที่ครูใช้เพื่อช่วยพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน แต่กลยุทธ์หรือวิธีการดังกล่าวยังไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เรียน ดังนั้นจึงต้องมีการนำเอากลยุทธ์อื่นๆหรือกิจกรรมอื่นๆที่หลากหลายมาประยุกต์ใช้เพื่อให้นักเรียนมีโอกาสในการฝึก ใช้ภาษาได้มากขึ้น

Tiwari (2021) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการสร้างปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียนภาษาเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนมัธยมศึกษาในประเทศเนปาล โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสถานการณ์และปัจจัยที่ส่งผลการสร้างปฏิสัมพันธ์ในห้องเรียน ของโรงเรียนมัธยมศึกษา ประเทศเนปาล กลุ่มตัวอย่างคือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา จำนวน 3 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง และแบบสังเกต ผลการวิจัยพบว่า การปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนนั้นมีครบทั้งสามรูปแบบตามแนวคิดของ Kumaravadivelu (2006) ได้แก่ การมีปฏิสัมพันธ์กับข้อความ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างบุคคล และการมีปฏิสัมพันธ์ทางความคิด นอกจากนี้ยังพบว่า ครูคือผู้ควบคุมและเริ่มต้นสร้างปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน และยังมีปัจจัยหลายประการที่ทำให้ครูไม่สามารถสร้างปฏิสัมพันธ์ได้เช่นกัน

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการเรียนการสอนที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนมาก เนื่องจากสอดคล้องกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวัน อีกทั้งช่วยพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน ดังนั้นครูผู้สอนควรมีความรู้ ความเข้าใจในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเริ่มต้นจากการพัฒนาคุณภาพของครูให้มีความรู้ ความเข้าใจในการจัดกระบวนการเรียนการสอนในทุกด้าน จึงจะสามารถพัฒนาการเรียนรู้และความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนได้เป็นอย่างดี

บทที่ 3

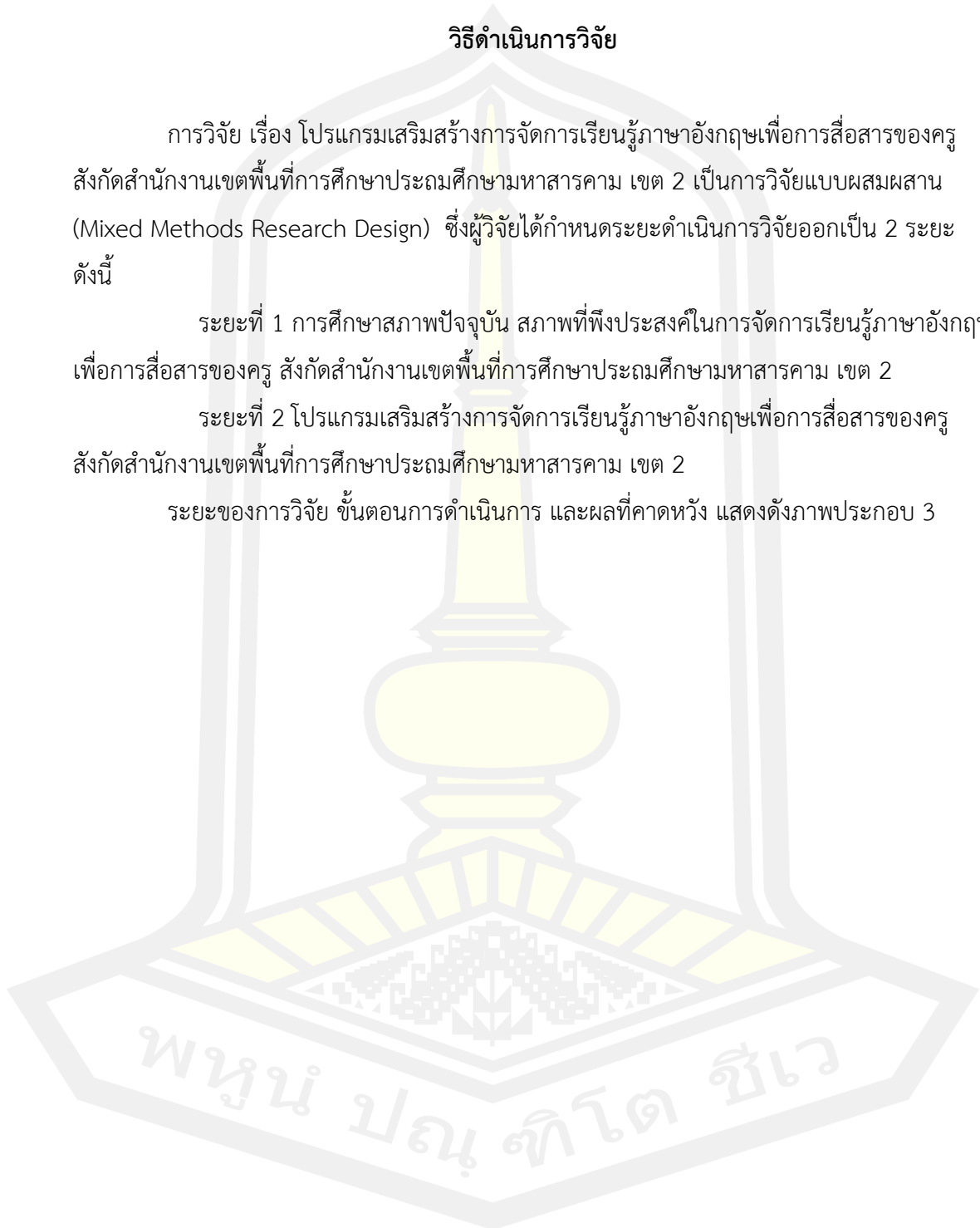
วิธีดำเนินการวิจัย

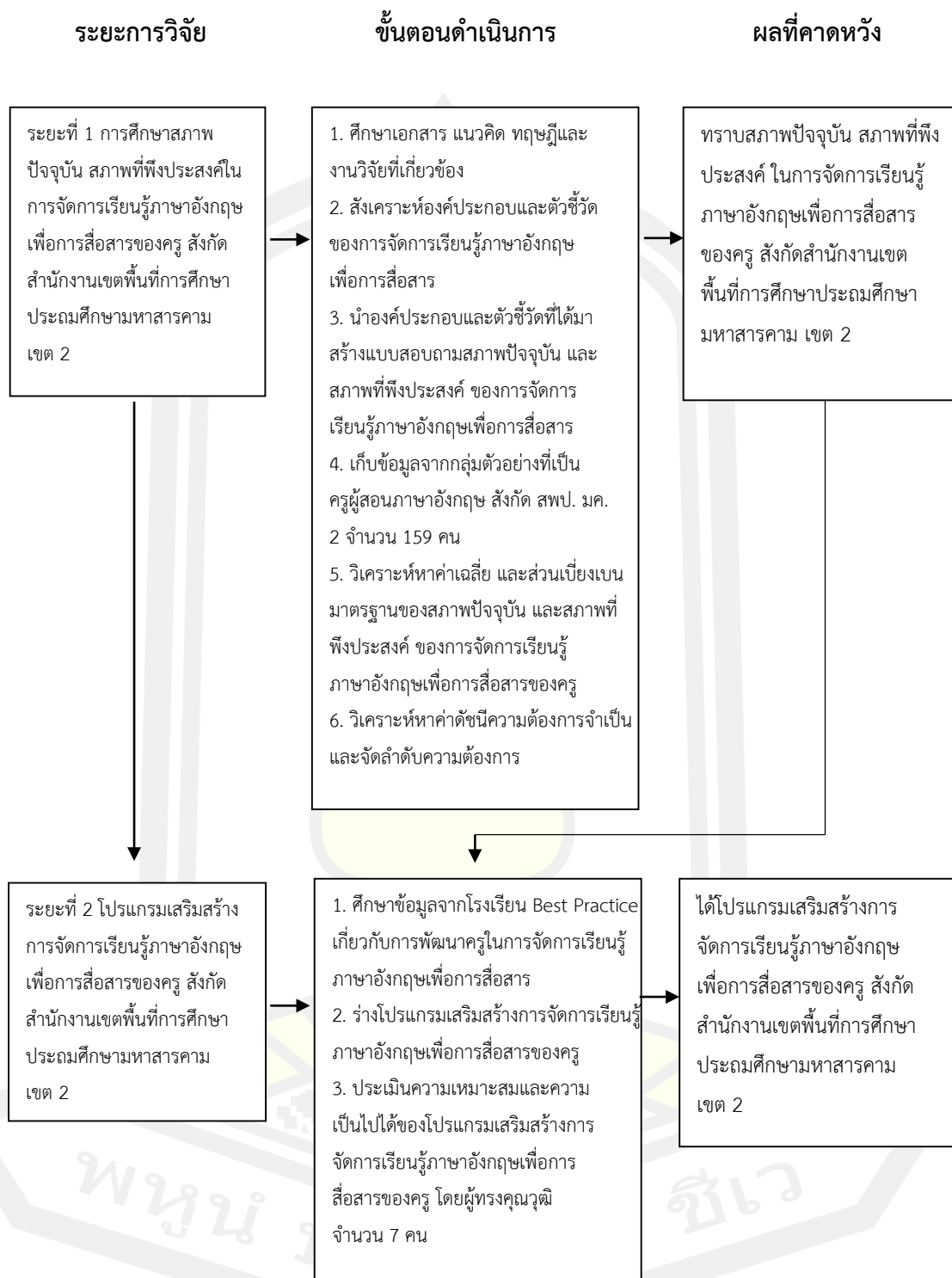
การวิจัย เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research Design) ซึ่งผู้วิจัยได้กำหนดระยะดำเนินการวิจัยออกเป็น 2 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ระยะที่ 2 โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ระยะของการวิจัย ขั้นตอนการดำเนินการ และผลที่คาดหวัง แสดงดังภาพประกอบ 3

ภาพประกอบ 3 ระยะของการวิจัย ขั้นตอนดำเนินการ และผลที่คาดหวัง

ระยะที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

1. ขั้นตอนดำเนินการ

1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และสังเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้องค์ประกอบและตัวชี้วัดการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.2 ตรวจสอบความเหมาะสมขององค์ประกอบและตัวชี้วัดของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1.3 นำองค์ประกอบและตัวชี้วัดที่ได้ มาสร้างแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

1.4 เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

1.5 วิเคราะห์ข้อมูลสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 271 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ คือ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคามเขต 2 ปีการศึกษา 2563 จำนวน 159 คน ผู้วิจัยได้ดำเนินตามขั้นตอน ดังนี้

2.2.1 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยเทียบจำนวนประชากรทั้งหมดกับตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie and Morgan) (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2558)

2.2.2 ใช้วิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ตามขนาดของโรงเรียน แบ่งเป็น 3 ขนาด คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง และขนาดใหญ่ โดยแบ่งโรงเรียนออกเป็น 3 ขนาด จากทั้งหมด 221 โรงเรียน มีรายละเอียด ดังนี้

- 1) โรงเรียนขนาดเล็ก จำนวน 163 โรงเรียน
- 2) โรงเรียนขนาดกลาง จำนวน 55 โรงเรียน
- 3) โรงเรียนขนาดใหญ่ จำนวน 3 โรงเรียน

2.2.3 คำนวณหาจำนวนกลุ่มตัวอย่างโดยการเทียบสัดส่วนประชากรในแต่ละชั้นภูมิ แล้วสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling) ซึ่งมีรายละเอียดแสดงดังตาราง 17

ตาราง 17 จำนวนประชากรและการกำหนดกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

ลำดับ	ขนาดโรงเรียน	ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ	
		ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1	โรงเรียนขนาดเล็ก	164	97
2	โรงเรียนขนาดกลาง	84	49
3	โรงเรียนขนาดใหญ่	23	13
	รวม	271	159

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 1 นี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อใช้ในการสอบถามสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และวิธีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพและข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามตรวจสอบรายการ (Check list) เกี่ยวกับขนาดสถานศึกษา

ตอนที่ 2 ข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของลิเคิร์ต (Likert Type) 5 ระดับ โดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้

- 5 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในระดับมากที่สุด
- 4 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในระดับมาก
- 3 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในระดับปานกลาง

2 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในระดับน้อย

1 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครูในการ
จัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งมีลักษณะเป็นคำถามปลายเปิด (Open Ended Question)

3.2 การสร้างและหาคุณภาพแบบสอบถาม

ในการสร้างแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

3.2.1 ศึกษาเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสภาพ ปัญหาและขอบข่าย
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา

3.2.2 ศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการสร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณ
ค่า Rating Scale

3.2.3 ร่างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่าให้ครอบคลุมเนื้อหาตาม
องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับครู ที่ได้จาก
การสังเคราะห์องค์ประกอบและตัวชี้วัดของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3.2.4 นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไข

3.2.5 นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขผ่านความเห็นชอบของอาจารย์ที่ปรึกษา
วิทยานิพนธ์แล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย จำนวน 5 คน โดยพิจารณา
ความเหมาะสมของข้อความ (หาความเที่ยงตรง : Validity) และความสอดคล้องระหว่างข้อความกับ
ลักษณะเฉพาะของเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence) รวมทั้งให้คำแนะนำ
ปรับปรุงแก้ไข โดยมีเกณฑ์คุณสมบัติของผู้เชี่ยวชาญ ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษา เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษาที่มี
วุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาเอกทางด้านการบริหารการศึกษา และมีตำแหน่งทางวิชาการ
ไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

3. ผู้เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา
ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าปริญญาโททางด้านการสอนภาษาอังกฤษ

4. ผู้เชี่ยวชาญด้านบริหารการศึกษาและการบริหารงานหลักสูตรใน
สถานศึกษา เป็นผู้บริหารการศึกษา หรือผู้บริหารสถานศึกษา หรือศึกษานิเทศก์ ที่มีวุฒิการศึกษา
ไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางด้านการบริหารการศึกษาและมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ

5. ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน หรือการปฏิบัติงานด้านวิชาการ เป็นครูหรือศึกษานิเทศก์ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทด้านหลักสูตรและการสอน และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ

ซึ่งผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือวิจัย จำนวน 5 คน ประกอบด้วย

1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จุลสุวรรณ ตำแหน่งประธานหลักสูตร การบริหารหลักสูตร กศ.ม. และ กศ.ด. สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนา การศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา

2. อาจารย์มณฑนา พันธุ์ดี ตำแหน่งประธานภาควิชาการสอนภาษา นานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มีความ เชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ

3. นายพิชัย ชุบสุวรรณ ตำแหน่งผู้อำนวยการ วิทยฐานะเชี่ยวชาญ โรงเรียนเมืองวาปีปทุม วุฒิการศึกษา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช มีความเชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษาและการบริหารงาน หลักสูตรในสถานศึกษา

4. นางรุ่งอรุณ สิงห์สุพรรณ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญ การพิเศษ งานนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษา ประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและ การสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและปฏิบัติงานทางด้าน วิชาการ

5. ดร.ประเทือง ทาอามาตย์ ตำแหน่งครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเมืองวาปีปทุม วุฒิการศึกษา ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ

3.2.6 นำแบบสอบถามที่ได้ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจพิจารณา นำมาหาความเที่ยงตรง ตามเนื้อหา (Content Validity) ความเหมาะสมความถูกต้อง ความสมบูรณ์ของข้อคำถาม โดยการ หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับลักษณะเฉพาะของเนื้อหา (IOC: Index of Item Objective Congruence) โดยพิจารณาข้อความที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.60 ขึ้นไป โดยใช้เกณฑ์ดังนี้

ให้คะแนน +1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้

ให้คะแนน 0 ถ้าไม่แน่ใจว่าข้อคำถามนั้นสามารถวัดได้

ให้คะแนน -1 ถ้าแน่ใจว่าข้อคำถามนั้นไม่สามารถวัดได้

พิจารณาข้อคำถามที่มีค่า IOC ตั้งแต่ ตั้งแต่ 0.60 – 1.00 แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try Out) กับครูผู้สอนภาษาอังกฤษ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง แต่มีความคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน

3.2.7 นำแบบสอบถามจากการทดลองใช้มาคำนวณหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อตามวิธี Item Total Correlation โดยหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่ายของเพียร์สัน (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2558) ซึ่งได้ค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน ตั้งแต่ .519-.936 และมีค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ตั้งแต่ .501 - .917

3.2.8 นำแบบสอบถามจากการทดลองใช้มาคำนวณหาความเชื่อมั่น โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach (บุญชม ศรีสะอาด และคณะ, 2558) ดำเนินการวิเคราะห์แยกเป็นรายด้านและโดยรวมทั้งฉบับ โดยพิจารณาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับที่ยอมรับได้ตั้งแต่ .70 ขึ้นไป ซึ่งมีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน เท่ากับ .993 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์ เท่ากับ .994

3.2.9 จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 1 ตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ขออนุญาตราชการจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลการวิจัยต่อผู้อำนวยการสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

4.2 ผู้วิจัยนำหนังสือขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยเสนอผู้อำนวยการสถานศึกษาของโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่าง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

4.3 ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 159 ฉบับ โดยใช้ช่องทาง My office ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 รวมทั้งผู้วิจัยมีการติดต่อเพื่อเก็บข้อมูลในแต่ละโรงเรียนโดยตรง

4.4 นำข้อมูลที่ได้มาตรวจสอบความถูกต้อง ครบถ้วน เพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

จากความมุ่งหมายของการวิจัย ข้อที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลที่เก็บรวบรวมแล้วทำการจัดทำและวิเคราะห์ ดังต่อไปนี้

5.1 การจัดทำข้อมูล

5.1.1 ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา

5.1.2 แบบสอบถามตอนที่ 1 สอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับ ขนาดโรงเรียน นำข้อมูลแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) โดยวิเคราะห์ด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป และนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย

5.1.3 แบบสอบถามตอนที่ 2 ตรวจสอบและให้คะแนนเป็นรายข้อตามเกณฑ์ ดังนี้

สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation; S.D.) รายข้อ รายด้าน และโดยรวม โดยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โปรแกรมสำเร็จรูป แล้วแปลความหมายของค่าเฉลี่ยโดยกำหนดเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51–5.00	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในระดับมากที่สุด
3.51–4.50	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในระดับมาก
2.51–3.50	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในระดับปานกลาง
1.51–2.50	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในระดับน้อย
1.00–1.50	สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในระดับน้อยที่สุด

5.2.2 วิเคราะห์และสรุประดับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยรวมและเป็นรายด้าน

5.2.3 วิเคราะห์ร้อยละของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ในส่วนของข้อมูลที่ได้จากข้อคำถาม

5.2.4 วิเคราะห์ความต้องการจำเป็น (Needs Assessment) โดยนำข้อมูลผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ ในระยะที่ 1 มาหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Priority Needs Index) เพื่อจัดลำดับความต้องการจำเป็น ซึ่งคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

$$PNI_{\text{modified}} = \frac{I-D}{D}$$

เมื่อ I แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา ที่คาดหวัง

D แทน ค่าเฉลี่ยของสภาพการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา ที่เป็นจริง

กรณีที่ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI modified) เท่ากันจะพิจารณาจากค่า PNI ประกอบ ซึ่งคำนวณจากสูตรต่อไปนี้ (สุวิมล ว่องวานิช, 2550)

$$PNI = (I - D) \times I$$

เมื่อ I แทน ค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา ที่คาดหวัง

D แทน ค่าเฉลี่ยของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาที่เป็นจริง

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และใช้สถิติพื้นฐานหาค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

6.1 สถิติพื้นฐาน

6.1.1 ความถี่

6.1.2 ร้อยละ

6.1.3 ค่าเฉลี่ย

6.1.4 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

6.1.5 ดัชนีความต้องการจำเป็น (Modified Priority Needs Index: PNI_{modified})

6.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ ได้แก่

6.2.1 ดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

6.2.2 อำนาจจำแนกรายข้อ โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

6.2.3 ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

ระยะที่ 2 โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู

สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

1. ขั้นตอนดำเนินการ

ในการดำเนินการวิจัยระยะที่ 2 ผู้วิจัยดำเนินการแยกเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 ศึกษาการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู จากสถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับและเป็นแบบวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) มาสังเคราะห์เพื่อนำไปสู่การออกแบบโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

1.2 ยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยนำผลการศึกษาเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมและผลการศึกษการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู จากสถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับและเป็นแบบวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) มาใช้ในการร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู

1.3 ประเมินโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน

1.4 จัดพิมพ์โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และจัดทำคู่มือการดำเนินการตามแนวทางฉบับจริง เพื่อเผยแพร่และนำไปใช้ประโยชน์ต่อไป

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูล

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลในการวิจัยในระยะที่ 2 นี้ ได้แก่

2.1 สถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับและเป็นแบบวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) ที่มีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้การจัดการเรียนการสอนในโครงการห้องเรียนพิเศษ English Program (EP) และผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินิยมพื้นฐาน ในรายวิชาภาษาอังกฤษ (O-NET) เป็นเกณฑ์ จำนวน 3 โรงเรียน ประกอบด้วย

2.1.1 โรงเรียนอนุบาลร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

2.1.2 โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

2.1.3 โรงเรียนอนุบาลกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

ซึ่งแต่ละโรงเรียนจะมีผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ English Program และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนซึ่งเป็นที่ยอมรับและเป็นแบบวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน รวม 9 คน ซึ่งได้มาโดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน ซึ่งมีคุณสมบัติตามเกณฑ์ ดังนี้

2.2.1 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา เป็นผู้บริหารการศึกษาที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทด้านการบริหารการศึกษา เป็นผู้บริหารในหน่วยงานการศึกษาตั้งแต่ระดับเขตพื้นที่ขึ้นไป และมีตำแหน่งทางการบริหารตั้งแต่ระดับรองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาขึ้นไป

2.2.2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษาและการบริหารงานหลักสูตร ในสถานศึกษา เป็นผู้บริหารการศึกษา หรือผู้บริหารสถานศึกษา หรือศึกษานิเทศก์ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโททางการบริหารการศึกษาและมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ

2.2.3 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ เป็นอาจารย์ในสถาบันอุดมศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาเอกทางการสอนภาษาอังกฤษและมีตำแหน่งทางวิชาการ ไม่ต่ำกว่าผู้ช่วยศาสตราจารย์

2.2.4 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน หรือการปฏิบัติงานด้านวิชาการ เป็นครูหรือศึกษานิเทศก์ที่มีวุฒิทางการศึกษาไม่ต่ำกว่าระดับปริญญาโทด้านหลักสูตรและการสอน หรือสาขาที่เกี่ยวข้อง และมีวิทยฐานะไม่ต่ำกว่าชำนาญการพิเศษ

2.2.5 มีประสบการณ์ทางด้านการบริหารงานหลักสูตรในสถานศึกษา 10 ปีขึ้นไป หรือปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ 10 ปีขึ้นไป

ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ได้แก่

1. นายสุชาติ พุทธลา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประสบการณ์การทำงาน 28 ปี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา

2. นายเอกศักดิ์ จันทะกา ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ วุฒิการศึกษา การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาการบริหารและพัฒนาศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประสบการณ์ การทำงาน 26 ปี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา

3. นายณวัฒน์ จันทเขต ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการ พิเศษ งานนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษา มหาวิทยาลัยบูรพา ประสบการณ์การทำงาน 20 ปี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา

4. นางสุนา เนื่องไชยยศ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการ พิเศษ โรงเรียนอนุบาลพยัคภูมิพิสัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 วุฒิการศึกษา การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ประสบการณ์การทำงาน 32 ปี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา

5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิระ จันทราช ตำแหน่งอาจารย์ประจำภาค วิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร วุฒิการศึกษา ปรัชญา ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ สถาบันภาษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ประสบการณ์ การทำงาน 16 ปี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ

6. นางสุนิกุล พลกุล ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียน เมืองวาปีปทุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 วุฒิการศึกษา

ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประสบการณ์การทำงาน 24 ปี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน

7. นางปาริฉัตร อินทร์ไชย ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเมืองวาปีปทุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เป็นครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษ วุฒิการศึกษา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์ศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ประสบการณ์การทำงาน 19 ปี ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการปฏิบัติงานด้านวิชาการ

3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในระยะที่ 2 นี้ ได้แก่ แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง และแบบประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

3.2 การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

3.2.1 แบบสัมภาษณ์ มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.2.1.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา เพื่อกำหนดกรอบประเด็นข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์

3.2.1.2 กำหนดประเด็นที่จะสัมภาษณ์ให้ครบถ้วนครอบคลุม

3.2.1.3 สร้างแบบสัมภาษณ์วิธีพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารฉบับร่าง

3.2.1.4 นำแบบสัมภาษณ์เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความครอบคลุมของเนื้อหา ความเป็นปรนัยหรือความชัดเจนทางภาษาแล้วปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

3.2.1.5 จัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

3.2.2 แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีวิธีการสร้างและหาคุณภาพตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

3.2.2.1 ศึกษาเอกสาร แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา เพื่อกำหนดกรอบประเด็นข้อคำถาม

ในแบบประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้ ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

3.2.2.2 กำหนดขอบเขตด้านเนื้อหาเกี่ยวกับแบบประเมินความเหมาะสมความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

3.2.2.3 สร้างแบบประเมินความเหมาะสม

3.2.2.4 นำแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ฉบับร่างเสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความตรงในเชิงโครงสร้าง (Construct Validity) ความตรงในเชิงเนื้อหา (Content Validity) ด้านการใช้ภาษาและด้านอื่นๆ ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เห็นควรให้ปรับปรุงแก้ไขนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงแก้ไข

3.2.2.5 นำร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เสนอต่อผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรม

4. การเก็บรวบรวม

4.1 ขอนหนังสือจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาต่างๆ ไปสถานศึกษาที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

4.2 ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยศึกษาการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จากการศึกษาเอกสารและสัมภาษณ์แบบกึ่งโครงสร้าง ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประกอบด้วย ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ English Program และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ในโรงเรียนประถมศึกษาซึ่งเป็นที่ยอมรับและเป็นแบบวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) จำนวน 3 โรงเรียน โรงเรียนละ 3 คน รวม 9 คน ได้แก่

4.2.1 โรงเรียนอนุบาลร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1

4.2.2 โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1

4.2.3 โรงเรียนอนุบาลกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1

4.3 นำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเอกสารและการสัมภาษณ์ ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ English Program และครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาที่เป็นที่ยอมรับและเป็นแบบวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) ที่จัดกระทำแล้วมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เพื่อนำมาพัฒนา

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

4.4 ยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เหมาะสมและให้ข้อเสนอแนะ ปรับปรุงแก้ไข

4.5 ประเมินความเหมาะสมของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 7 คน

5. การจัดทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การจัดทำข้อมูล

5.1.1 ตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์ของแบบประเมินที่ได้รับคืนมา

5.1.2 ตรวจสอบให้คะแนนของแบบประเมิน ที่มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

5.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

5.2.1 นำคะแนนที่ได้จากแบบประเมินความเหมาะสม และความเป็นไปของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้มาวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลความหมายตามเกณฑ์ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ย	ความหมาย
4.51–5.00	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มากที่สุด
3.51–4.50	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ มาก
2.51–3.50	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ ปานกลาง
1.51–2.50	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ น้อย
1.00–1.50	มีความเหมาะสม/ความเป็นไปได้ อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป และใช้สถิติพื้นฐานหาค่าสถิติพื้นฐาน ดังนี้

6.1 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean)

6.2 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัยได้ลำดับการนำเสนอ ดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายของผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
n	แทน	จำนวนคนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง
D (Degree of Success)	แทน	ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน
I (Important)	แทน	ค่าเฉลี่ยสภาพที่พึงประสงค์
$PNI_{modified}$	แทน	ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น

ลำดับขั้นตอนในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยเป็น 2 ระยะ ตามลำดับ ดังนี้

ระยะที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น

ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ระยะที่ 2 ผลการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

เพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัย เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ซึ่งมีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็น ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

1.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม การจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปรากฏผลดังตาราง 18

ตาราง 18 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ขนาดสถานศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
1. ขนาดเล็ก	97	61.00
2. ขนาดกลาง	49	30.82
3. ขนาดใหญ่	13	8.18
รวม	159	100

จากตาราง 18 พบว่า กลุ่มตัวอย่างครู จำแนกตามขนาดสถานศึกษาที่สังกัด พบว่า สังกัดสถานศึกษาขนาดเล็ก จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 61.00 ขนาดกลาง จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 30.82 และขนาดใหญ่ จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 8.18 ตามลำดับ

1.2 ผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และความต้องการจำเป็นใน การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 จากกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยครูผู้สอนในรายวิชาภาษาอังกฤษที่ปฏิบัติงานใน สถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 159 คน โดยวิเคราะห์หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ระดับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัด

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งผลการวิเคราะห์ข้อมูล
ปรากฏดังตาราง 19-30

ตาราง 19 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
มหาสารคาม เขต 2

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. ด้านหลักสูตร	1.99	0.77	น้อย	4.36	0.70	มาก
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2.86	0.85	ปานกลาง	4.29	0.87	มาก
3. ด้านสื่อการเรียนรู้	3.03	0.84	ปานกลาง	4.44	0.73	มาก
4. ด้านการวัดและประเมินผลการ เรียนรู้	2.03	0.74	น้อย	4.45	0.70	มาก
5. ด้านบทบาทของผู้สอน	3.09	0.78	ปานกลาง	4.48	0.74	มาก
รวม	2.60	0.80	ปานกลาง	4.40	0.74	มาก

จากตาราง 19 สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง
($\bar{X} = 2.60$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ยกเว้น ด้านหลักสูตร
และด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อย ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม
เขต 2 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 20 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านหลักสูตร

ด้านหลักสูตร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เน้นสถานการณ์	1.86	0.72	น้อย	4.27	0.66	มาก
2. เข้าใจวัตถุประสงค์การสอนภาษาที่เน้นสถานการณ์	1.97	0.70	น้อย	4.31	0.64	มาก
3. สามารถเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่สอดคล้อง ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงของผู้เรียน	1.87	0.81	น้อย	4.34	0.73	มาก
4. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ตามที่กำหนดให้	1.94	0.76	น้อย	4.31	0.67	มาก
5. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา	2.02	0.72	น้อย	4.32	0.75	มาก
6. เข้าใจวัตถุประสงค์การสอนภาษาที่เน้นหน้าที่ของภาษา	1.87	0.74	น้อย	4.36	0.69	มาก
7. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามความต้องการในการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่าง ๆ เช่น การขอโทษ การขอร้อง	2.04	0.75	น้อย	4.35	0.74	มาก
8. ออกแบบการสอนภาษาโดยเน้นหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในสังคม เช่น การใช้ภาษาในการแนะนำ ต้อนรับ ขอโทษ ขอบคุณ	2.14	0.80	น้อย	4.47	0.65	มาก

ตาราง 20 (ต่อ)

ด้านหลักสูตร		สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
9.	มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย	1.98	0.78	น้อย	4.36	0.68	มาก
10.	เข้าใจวัตถุประสงค์การสอนภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย	1.96	0.84	น้อย	4.35	0.71	มาก
11.	ครูออกแบบการสอนภาษาโดยเน้นการสื่อความหมาย เช่น การบอกขนาด อายุ สี การเปรียบเทียบ การบอกเวลา ได้อย่างเหมาะสม	2.11	0.80	น้อย	4.38	0.88	มาก
12.	สามารถเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่เน้นการสื่อความหมายในการสื่อสาร	2.06	0.83	น้อย	4.47	0.68	มาก
13.	สามารถวิเคราะห์เนื้อหาที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	2.06	0.76	น้อย	4.43	0.65	มาก
รวม		1.99	0.77	น้อย	4.36	0.70	มาก

จากตาราง 20 สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในน้อย ($\bar{X} = 1.99$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านหลักสูตร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.36$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 21 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
14. มีการจัดการเรียนรู้โดยวิธีจำลองเหตุการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสาร	2.76	0.86	ปานกลาง	4.21	0.80	มาก
15. ใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ ไม่ใช้ภาษาที่ดัดแปลงใช้เฉพาะในชั้นเรียน	2.86	0.82	ปานกลาง	4.28	0.88	มาก
16. นำเหตุการณ์นอกห้องเรียนเข้าไปสู่ชั้นเรียนโดยใช้ บทบาทสมมติ การเลียนแบบและกิจกรรมการแก้ปัญหา	2.89	0.84	ปานกลาง	4.28	0.91	มาก
17. จัดกิจกรรมโดยเชื่อมโยงทักษะต่างๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน	2.87	0.88	ปานกลาง	4.31	0.94	มาก
18. จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการฝึกทักษะทางภาษาของผู้เรียน	2.92	0.82	ปานกลาง	4.26	0.95	มาก
19. ออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม	2.86	0.87	ปานกลาง	4.33	0.76	มาก
20. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกโดยใช้ภาษา ท้าทายและสำนวนภาษาได้อย่างเหมาะสม	2.82	0.83	ปานกลาง	4.30	0.94	มาก
21. ออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนให้มีส่วนร่วม	2.92	0.90	ปานกลาง	4.38	0.90	มาก
22. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกกิจกรรมเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและฝึกเป็นคู่	2.94	0.87	ปานกลาง	4.30	0.92	มาก

ตาราง 21 (ต่อ)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
23. ให้ผู้เรียนพูดสื่อสาร อธิบายเนื้อหาที่เรียนให้เพื่อนสมาชิกกลุ่มอื่นฟัง	2.74	0.87	ปานกลาง	4.22	0.93	มาก
24. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และกล้าแสดงความคิดเห็นให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง	2.85	0.88	ปานกลาง	4.23	0.90	มาก
25. มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนในการทำกิจกรรม โดยละความสามารถ ได้แก่ เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน	3.06	0.84	ปานกลาง	4.43	0.75	มาก
26. ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนการพูดโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษบ่อย ๆ	2.85	0.90	ปานกลาง	4.29	0.92	มาก
27. ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่ม	2.80	0.81	ปานกลาง	4.23	0.92	มาก
28. ให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็น และทัศนคติร่วมกัน	2.86	0.88	ปานกลาง	4.31	0.94	มาก
29. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้พูดนำเสนอเรื่องราวที่ได้เรียน หรือศึกษาค้นคว้ามา	2.64	0.87	ปานกลาง	4.21	0.86	มาก
30. ให้ผู้เรียนฝึกตั้งคำถาม และโต้ตอบกัน เพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูด	2.77	0.92	ปานกลาง	4.33	0.85	มาก
31. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษ เป็นสื่อในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน	2.77	0.89	ปานกลาง	4.28	0.83	มาก
32. ให้ผู้เรียนได้ทดลอง ฝึกฝนการใช้ภาษาด้วยตนเอง	2.86	0.79	ปานกลาง	4.31	0.80	มาก

ตาราง 21 (ต่อ)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร		สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
33.	ออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษา ได้ครอบคลุมสมรรถนะทางการใช้ภาษา ด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) ให้มากที่สุด	2.85	0.80	ปานกลาง	4.28	0.76	มาก
34.	ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลองผิดลอง ถูกในการใช้ภาษา	2.80	0.79	ปานกลาง	4.14	0.95	มาก
35.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ นอกชั้นเรียน	2.98	0.84	ปานกลาง	4.29	0.90	มาก
36.	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความ สนุกสนานเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกล้า และพึงพอใจในการสื่อสารด้วย ภาษาอังกฤษ	2.88	0.83	ปานกลาง	4.26	0.88	มาก
37.	ให้ผู้เรียนฝึกฟัง ฝึกพูดซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อเกิดความแม่นยำ และความมั่นใจใน การนำไปใช้	2.95	0.86	ปานกลาง	4.31	0.89	มาก
38.	ยกตัวอย่าง อธิบาย หรือสาธิตกิจกรรม ให้ผู้เรียนได้เข้าใจก่อนปฏิบัติกิจกรรม	3.06	0.82	ปานกลาง	4.42	0.74	มาก
รวม		2.86	0.85	ปานกลาง	4.29	0.87	มาก

จากตาราง 21 สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.86$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน
พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2
ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.29$)
และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน

ตาราง 22 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านสื่อการเรียนรู้

ด้านสื่อการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
39. เลือกเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับผู้เรียน	3.04	0.90	ปานกลาง	4.53	0.68	มากที่สุด
40. ใช้หนังสือ ตำราเรียนที่เน้นสถานการณ์ การสื่อสารมากกว่าเน้นโครงสร้างภาษาตามประโยคตัวอย่าง	2.96	0.90	ปานกลาง	4.32	0.90	มาก
41. เนื้อหา ภาษา รูปแบบการสอนตรงกับ ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน	2.99	0.87	ปานกลาง	4.43	0.68	มาก
42. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	3.24	0.81	ปานกลาง	4.50	0.65	มาก
43. ใช้กิจกรรมเป็นสื่อการเรียนการสอน เช่น บทบาทสมมติ การเล่านิทาน ภาษาท่าทาง เป็นต้น	2.85	0.81	ปานกลาง	4.61	0.56	มากที่สุด
44. มอบภาระงานในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์จริง มากกว่าการจดจำรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษา	2.91	0.84	ปานกลาง	4.38	0.75	มาก
45. ใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	3.04	0.81	ปานกลาง	4.43	0.67	มาก
46. จัดกิจกรรมต่างๆให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม เช่น กิจกรรมคู่ บทบาทสมมติ การเลียนแบบ การสนทนากลุ่ม	2.91	0.86	ปานกลาง	4.34	0.72	มาก
47. การปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้	2.98	0.83	ปานกลาง	4.39	0.76	มาก

ตาราง 22 (ต่อ)

ด้านสื่อการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
48. นำสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น โฆษณา หนังสือพิมพ์ รูปภาพ แผนที่	3.00	0.86	ปานกลาง	4.51	0.62	มากที่สุด
49. ใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบท ชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพจริง และ สถานการณ์จริง	2.91	0.86	ปานกลาง	4.40	0.74	มาก
50. ใช้สื่อการสอนที่เป็นรูปธรรม ที่ผู้เรียน สามารถสัมผัสได้ เช่น ภาพแผนผัง ป้ายสัญลักษณ์	3.05	0.88	ปานกลาง	4.49	0.67	มาก
51. ใช้สื่อจากอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยี มัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้กับการเรียน การสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน	3.14	0.86	ปานกลาง	4.52	0.73	มากที่สุด
52. ใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หลากหลายเพื่อสร้างความกระตือรือร้นในการใช้ภาษาในการเรียนรู้	3.06	0.81	ปานกลาง	4.40	0.79	มาก
53. ใช้เพลงและเกมในการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.21	0.72	ปานกลาง	4.48	0.68	มาก
54. ใช้บัตรคำ รูปภาพ ประกอบสื่อเพื่อให้ ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และความหมาย	3.16	0.85	ปานกลาง	4.47	0.68	มาก
55. สามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยี อย่างง่ายเพื่อใช้ในการสอน	3.01	0.83	ปานกลาง	4.48	0.62	มาก
รวม	3.03	0.84	ปานกลาง	4.45	0.70	มาก

จากตาราง 22 สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านสื่อการเรียนรู้ โดยรวม

อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ด้านสื่อการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.44$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ยกเว้น เลือกลงเนื้อหา การสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับผู้เรียน ใช้กิจกรรมเป็นสื่อ การเรียนการสอน เช่น บทบาทสมมติ การเล่านิทาน ภาษาท่าทาง นำสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น โฆษณา หนังสือพิมพ์ รูปภาพ แผนที่ และใช้สื่อจากอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยี มีลตมีเดียมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 23 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
56. ครูมีความรู้และทักษะในการวัดและประเมินผลแบบต่าง ๆ	1.99	0.77	น้อย	4.42	0.72	มาก
57. มีการประเมินเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่ง โดยเฉพาะ เช่น การวัดความรู้ด้าน ไวยากรณ์	1.95	0.79	น้อย	4.29	0.81	มาก
58. มีการประเมินบูรณาการ ครอบคลุม ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน	2.03	0.73	น้อย	4.49	0.63	มาก
59. มีการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม	2.14	0.71	น้อย	4.45	0.66	มาก
60. ครูพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลในรูปแบบต่าง ๆ ให้ตามวัตถุประสงค์	2.09	0.74	น้อย	4.48	0.69	มาก

ตาราง 23 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
61. มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.12	0.65	น้อย	4.47	0.65	มาก
62. การประเมินผลความถูกต้องและคล่องแคล่วในการใช้ภาษาหลังจากการทำกิจกรรมทุกครั้ง	1.97	0.77	น้อย	4.39	0.66	มาก
63. มีการวัดและประเมินผลตลอดทั้งเทอมเพื่อให้เห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน	2.07	0.75	น้อย	4.48	0.67	มาก
64. มีการประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการเรียนการสอน	1.92	0.76	น้อย	4.39	0.72	มาก
65. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียนและครอบคลุม ตัวชี้วัดตามหลักสูตร	2.07	0.74	น้อย	4.44	0.68	มาก
66. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สอดคล้องกับกิจกรรมทางภาษา	2.08	0.73	น้อย	4.43	0.68	มาก
67. มีการวัดผลและประเมินผลตามที่ได้วางแผนไว้	1.99	0.75	น้อย	4.39	0.76	มาก
68. มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมด้านการสื่อสารของผู้เรียนอย่างชัดเจน	2.07	0.77	น้อย	4.43	0.72	มาก
69. มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงเกณฑ์และข้อกำหนดเบื้องต้นในการวัดและประเมินผลอยู่เสมอ	2.04	0.75	น้อย	4.43	0.68	มาก
70. ครูรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม	2.06	0.77	น้อย	4.48	0.68	มาก

ตาราง 23 (ต่อ)

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้		สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
71.	ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) และการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน	1.94	0.71	น้อย	4.36	0.68	มาก
72.	มีการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนทุกครั้งเมื่อมีการใช้ภาษา	1.99	0.78	น้อย	4.42	0.71	มาก
73.	ครูแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อน และความก้าวหน้าทางภาษาของตนเอง	1.99	0.71	น้อย	4.39	0.67	มาก
75.	นำผลการประเมินไปเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน	2.04	0.65	น้อย	4.43	0.61	มาก
76.	ผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	2.07	0.73	น้อย	4.52	0.61	มากที่สุด
77.	เน้นการประเมินเพื่อตรวจสอบและพัฒนาความก้าวหน้าทางภาษา ไม่ใช่ประเมินเพื่อตัดสินผู้เรียน	2.07	0.73	น้อย	4.44	0.68	มาก
78.	นำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อวางแผนสร้างร่วมมือในปรับแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป	2.01	0.76	น้อย	4.41	0.69	มาก
รวม		2.03	0.74	น้อย	4.43	0.68	มาก

จากตาราง 23 สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับน้อย ($\bar{X} = 2.03$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับน้อยทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.43$) ยกเว้น การนำผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง อยู่ในระดับมากที่สุด

ตาราง 24 ค่าเฉลี่ยและค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านบทบาทของผู้สอน

ด้านบทบาทของผู้สอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
79. ครูจัดเตรียมและกำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด	2.93	0.84	ปานกลาง	4.36	0.87	มาก
80. ครูจัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อและเครื่องมือต่างๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปได้ด้วยดี	2.98	0.84	ปานกลาง	4.37	0.79	มาก
81. ครูออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.08	0.72	ปานกลาง	4.50	0.69	มาก
82. ครูจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการฝึกทักษะทางภาษาของผู้เรียน	3.02	0.75	ปานกลาง	4.42	0.80	มาก
83. ครูบริหารจัดการชั้นเรียนให้เป็นชั้นเรียนสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.01	0.80	ปานกลาง	4.35	0.82	มาก
84. ครูทำหน้าที่เป็นหนึ่งในสมาชิกของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม	2.99	0.78	ปานกลาง	4.34	0.77	มาก
85. ครูทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ร่วมทำกิจกรรมและผู้ให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม	3.04	0.81	ปานกลาง	4.40	0.78	มาก
86. ครูทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็น และระดมสมองกันภายในกลุ่ม	3.06	0.77	ปานกลาง	4.36	0.81	มาก

ตาราง 24 (ต่อ)

ด้านบทบาทของผู้สอน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
87. ครูกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการตั้งคำถาม ให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้อยากถามเพื่อต่อยอดความรู้และความคิดของผู้เรียน	3.09	0.80	ปานกลาง	4.41	0.79	มาก
88. ครูเสริมแรง ให้กำลังใจผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้อง	3.22	0.72	ปานกลาง	4.59	0.64	มากที่สุด
89. ครูเข้ามาช่วยเหลือหรือมีบทบาทเมื่อผู้เรียนกำลังเผชิญกับปัญหา	3.30	0.72	ปานกลาง	4.54	0.77	มากที่สุด
90. ครูชี้แนะหรือแนะแนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	3.16	0.69	ปานกลาง	4.58	0.72	มากที่สุด
91. ครูทำหน้าที่คอยกำกับ ติดตาม ช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ระหว่างกิจกรรมการสื่อสาร	3.21	0.82	ปานกลาง	4.62	0.60	มากที่สุด
92. ครูทำหน้าที่ทดสอบ วัดและประเมินผลกิจกรรมการใช้ภาษาของผู้เรียน	3.18	0.85	ปานกลาง	4.57	0.78	มากที่สุด
93. ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ในการทำกิจกรรมแก่ผู้เรียน	3.12	0.73	ปานกลาง	4.75	0.45	มากที่สุด
รวม	3.09	0.78	ปานกลาง	4.48	0.74	มาก

จากตาราง 24 สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านบทบาทของผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.09$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน ส่วนสภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขต

พื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านบทบาทของผู้สอน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.48$)

1.3 ผลการวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
การวิเคราะห์ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความต้องการจำเป็นเพื่อจัดลำดับความสำคัญ และเป็นข้อมูลสำหรับการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยใช้ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (Modified Priority Need Index : PNI) และนำเสนอผลการวิเคราะห์ในภาพรวมทั้ง 5 ด้าน และจำแนกเป็นรายด้าน ดังแสดงในตาราง 25 ถึงตาราง 30 ดังนี้

ตาราง 25 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI)

องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร		D	I	PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
1.	ด้านหลักสูตร	1.99	4.36	1.19	1
2.	ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2.86	4.29	0.50	3
3.	ด้านสื่อการเรียนรู้	3.03	4.45	0.47	4
4.	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	2.03	4.43	1.18	2
5.	ด้านบทบาทของผู้สอน	3.09	4.48	0.45	5

จากตาราง 25 พบว่าลำดับความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ซึ่งด้านที่มีค่าความต้องการจำเป็นมากที่สุดคือ ด้านหลักสูตร ($PNI_{\text{modified}} = 1.19$) รองลงมา คือ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

($PNI_{\text{modified}} = 1.18$) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ($PNI_{\text{modified}} = 0.50$)
 ด้านสื่อการเรียนรู้ ($PNI_{\text{modified}} = 0.47$) และสุดท้ายคือ ด้านบทบาทของผู้สอน ($PNI_{\text{modified}} = 0.50$)
 ตามลำดับ

ตาราง 26 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ
 สื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น
 (PNI) ด้านหลักสูตร

	ด้านหลักสูตร	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1.	มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ เน้นสถานการณ์	1.86	4.27	1.30	3
2.	เข้าใจวัตถุประสงค์การสอนภาษาที่เน้น สถานการณ์	1.97	4.31	1.19	6
3.	สามารถเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่ สอดคล้อง ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงของ ผู้เรียน	1.87	4.34	1.32	2
4.	กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียน สามารถสื่อสารในสถานการณ์ตามที่ กำหนดให้	1.94	4.31	1.22	4
5.	มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่ เน้นหน้าที่ของภาษา	2.02	4.32	1.14	9
6.	เข้าใจวัตถุประสงค์การสอนภาษาที่เน้น หน้าที่ของภาษา	1.87	4.36	1.33	1
7.	กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้ ภาษาตามความต้องการในการสื่อ ความหมายได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ ต่างๆ เช่น การขอโทษ การขอร้อง	2.04	4.35	1.13	10

ตาราง 26 (ต่อ)

	ด้านหลักสูตร	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
8.	ออกแบบการสอนภาษาโดยเน้นหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในสังคม เช่น การใช้ภาษาในการแนะนำ ต้อนรับ ขอโทษ ขอขอบคุณ	2.14	4.47	1.09	11
9.	มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย	1.98	4.36	1.20	5
10.	เข้าใจวัตถุประสงค์การสอนภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย	1.96	4.35	1.22	4
11.	ครูออกแบบการสอนภาษาโดยเน้นการสื่อความหมาย เช่น การบอกขนาด อายุ สี การเปรียบเทียบ การบอกเวลา ได้อย่างเหมาะสม	2.11	4.38	1.08	12
12.	สามารถเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่เน้นการสื่อความหมายในการสื่อสาร	2.06	4.47	1.17	7
13.	สามารถวิเคราะห์เนื้อหาที่สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษ	2.06	4.43	1.15	8

จากตาราง 26 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านหลักสูตร เรียงลำดับตามดัชนีความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ เข้าใจวัตถุประสงค์การสอนภาษาที่เน้นหน้าที่ของภาษา ($PNI_{\text{modified}} = 1.33$) รองลงมา คือ สามารถเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่สอดคล้อง ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงของผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 1.32$) และ มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ ($PNI_{\text{modified}} = 1.30$) ตามลำดับ

ตาราง 27 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI) ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร		D	I	PNI _{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
1.	ผู้สอนมีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน	2.76	4.21	0.52	6
2.	ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่ม	2.86	4.28	0.50	8
3.	นำเหตุการณ์นอกห้องเรียนเข้าไปสู่ชั้นเรียนโดยใช้ บทบาทสมมุติ การเลียนแบบ และกิจกรรมการแก้ปัญหา	2.89	4.28	0.48	10
4.	จัดกิจกรรมโดยเชื่อมโยงทักษะต่าง ๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน	2.87	4.31	0.50	8
5.	จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการฝึกทักษะทางภาษาของผู้เรียน	2.92	4.26	0.46	11
6.	ออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม	2.86	4.33	0.51	7
7.	จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกโดยใช้ภาษา ทำทางและสำนวนภาษาได้อย่างเหมาะสม	2.82	4.30	0.53	5
8.	ออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนได้มีส่วนร่วม	2.92	4.38	0.50	8
9.	จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกกิจกรรมเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและฝึกเป็นคู่	2.94	4.30	0.46	11

ตาราง 27 (ต่อ)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร		D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
10.	ให้ผู้เรียนพูดสื่อสาร อธิบายเนื้อหาที่เรียนให้ เพื่อนสมาชิกกลุ่มอื่นฟัง	2.74	4.22	0.54	4
11.	เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และกล้าแสดงความคิดเห็นให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง	2.85	4.23	0.49	9
12.	มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนในการทำกิจกรรมโดย คละความสามารถ ได้แก่ เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน	3.06	4.43	0.45	12
13.	ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนการพูดโต้ตอบด้วย ภาษาอังกฤษบ่อย ๆ	2.85	4.29	0.51	7
14.	ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่าง สมาชิกในกลุ่ม	2.80	4.23	0.51	7
15.	ให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นและ ทัศนคติร่วมกัน	2.86	4.31	0.51	7
16.	จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้พูดนำเสนอเรื่องราวที่ ได้เรียน หรือศึกษาค้นคว้ามา	2.64	4.21	0.60	1
17.	ให้ผู้เรียนฝึกตั้งคำถาม และโต้ตอบกันเพื่อฝึก ทักษะการฟังและการพูด	2.77	4.33	0.57	2
18.	จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะ การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนและระหว่าง ผู้เรียนกับผู้เรียน	2.77	4.28	0.55	3
19.	ให้ผู้เรียนได้ทดลอง ฝึกฝนการใช้ภาษา ด้วยตนเอง	2.86	4.31	0.51	7

ตาราง 27 (ต่อ)

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร		D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
20.	ออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้ ครอบคลุมสมรรถนะทางการใช้ภาษาด้านการ สื่อสาร (Communicative Competence) ให้มากที่สุด	2.85	4.28	0.50	8
21.	ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลองผิดลองถูกใน การใช้ภาษา	2.80	4.14	0.48	10
22.	ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน	2.98	4.29	0.44	13
23.	จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสนุกสนาน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกล้า และพึงพอใจใน การสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ	2.88	4.26	0.48	10
24.	ให้ผู้เรียนฝึกฟัง ฝึกพูดซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อ เกิดความแม่นยำ และความมั่นใจในการ นำไปใช้	2.95	4.31	0.46	11
25.	ยกตัวอย่าง อธิบาย หรือสาธิตกิจกรรมให้ ผู้เรียนได้เข้าใจก่อนปฏิบัติกิจกรรม	3.06	4.42	0.44	13

จากตาราง 27 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม
เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เรียงลำดับตามดัชนีความต้องการ
จำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้พูดนำเสนอเรื่องราวที่ได้เรียน
หรือศึกษาค้นคว้ามา (PNI_{modified} = 0.60) รองลงมา คือ ให้ผู้เรียนฝึกตั้งคำถาม และโต้ตอบกันเพื่อฝึก
ทักษะการฟังและการพูด (PNI_{modified} = 0.57) จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะ
การสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับ
ผู้เรียน (PNI_{modified} = 0.55) ตามลำดับ

ตาราง 28 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI) ด้านสื่อการเรียนรู้

	ด้านสื่อการเรียนรู้	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
1.	เลือกเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับผู้เรียน	3.04	4.53	0.49	5
2.	ใช้หนังสือ ตำราเรียนที่เน้นสถานการณ์การสื่อสารมากกว่าเน้นโครงสร้างภาษาตามประโยคตัวอย่าง	2.96	4.32	0.46	8
3.	เนื้อหา ภาษา รูปแบบการสอนตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน	2.99	4.43	0.48	6
4.	เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก	3.24	4.50	0.39	11
5.	ใช้กิจกรรมเป็นสื่อการเรียนการสอน เช่น บทบาทสมมติ การเล่านิทาน ภาษาท่าทาง เป็นต้น	2.85	4.61	0.62	1
6.	มอบภาระงานในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์จริงมากกว่าการจดจำรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษา	2.91	4.38	0.51	3
7.	ใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ	3.04	4.43	0.46	8
8.	จัดกิจกรรมต่างๆให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม เช่น กิจกรรมคู่ บทบาทสมมติ การเลียนแบบ การสนทนากลุ่ม	2.91	4.34	0.49	5
9.	การปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้	2.98	4.39	0.47	7

ตาราง 28 (ต่อ)

	ด้านสื่อการเรียนรู้	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
10.	นำสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น โฆษณา หนังสือพิมพ์ รูปภาพ แผนที่	3.00	4.51	0.50	4
11.	ใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบท ชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพจริง และสถานการณ์จริง	2.91	4.40	0.52	2
12.	ใช้สื่อการสอนที่เป็นรูปธรรม ที่ผู้เรียนสามารถสัมผัสได้ เช่น ภาพแผนผัง ป้ายสัญลักษณ์	3.05	4.49	0.47	7
13.	ใช้สื่อจากอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยี มัลติมีเดีย มาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน	3.14	4.52	0.44	9
14.	ใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หลากหลายเพื่อสร้างความกระตือรือร้นในการใช้ภาษาในการเรียนรู้	3.06	4.40	0.44	9
15.	ใช้เพลงและเกมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.21	4.48	0.39	11
16.	ใช้บัตรคำ รูปภาพ ประกอบสื่อเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และความหมาย	3.16	4.47	0.42	10
17.	สามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อใช้ในการสอน	3.01	4.48	0.49	5

จากตาราง 28 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการสร้างโปรแกรมการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านสื่อการเรียนรู้ เรียงลำดับตามดัชนีความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ใช้กิจกรรมเป็นสื่อการเรียนการสอน เช่น บทบาทสมมติ การเล่านิทาน ภาษาท่าทาง เป็นต้น

($PNI_{\text{modified}} = 0.62$) รองลงมา คือ ใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบทชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพจริง และสถานการณ์จริง ($PNI_{\text{modified}} = 0.52$) มอบภาระงานในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ ภาษาย่างมีความหมายในสถานการณ์จริง มากกว่าการจดจำรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษา ($PNI_{\text{modified}} = 0.51$) ตามลำดับ

ตาราง 29 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI) ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
1.	มีการวัดและประเมินผลด้วยรูปแบบ เครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย	1.99	4.42	1.21	5
2.	มีการประเมินต่อเนื่อง ทุกช่วงของกิจกรรม การเรียนการสอน	1.95	4.29	1.20	6
3.	วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสม สอดคล้อง และครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรมทางภาษา และจุดประสงค์	2.03	4.49	1.22	4
4.	มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ	2.14	4.45	1.08	14
5.	นำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนา ผู้เรียน	2.09	4.48	1.14	12
6.	มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียน ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	2.12	4.47	1.11	13
7.	การประเมินผลความถูกต้องและคล่องแคล่ว ในการใช้ภาษาหลังจากการทำกิจกรรมทุกครั้ง	1.97	4.39	1.23	3
8.	มีการวัดและประเมินผลตลอดทั้งเทอม เพื่อให้ เห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน	2.07	4.48	1.16	10
9.	มีการประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการ เรียนการสอน	1.92	4.39	1.29	1

ตาราง 29 (ต่อ)

	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
10.	การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน และครอบคลุม ตัวชี้วัดตามหลักสูตร	2.07	4.44	1.15	11
11.	มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของ ผู้เรียนที่สอดคล้องกับกิจกรรมทางภาษา	2.08	4.43	1.14	12
12.	มีการวัดผลและประเมินผลตามที่คุณสอนได้ วางแผนไว้	1.99	4.39	1.21	5
13.	มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรม ด้านการสื่อสารของผู้เรียนอย่างชัดเจน	2.07	4.43	1.14	12
14.	มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงเกณฑ์และ ข้อกำหนดเบื้องต้นในการวัดและประเมินผล อยู่เสมอ	2.04	4.43	1.18	8
15.	ครูรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบเป็น รายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม	2.06	4.48	1.18	8
16.	ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) และ การแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน	1.94	4.36	1.25	2
17.	มีการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนทุกครั้งเมื่อมี การใช้ภาษา	1.99	4.42	1.21	5
18.	ครูแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนและ ความก้าวหน้าทางภาษาของตนเอง	1.99	4.39	1.21	5
19.	มีแผนการติดตามผลการจัดการเรียนรู้และ การฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมของผู้เรียน	2.01	4.40	1.19	7
20.	นำผลการประเมินไปเป็นแนวทางในการ พัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน	2.04	4.43	1.17	9
21.	ผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการเรียน การสอนและหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง	2.07	4.52	1.18	8

ตาราง 29 (ต่อ)

	ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	D	I	PNI _{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
22.	เน้นการประเมินเพื่อตรวจสอบและพัฒนา ความความก้าวหน้าทางภาษาไม่ใช่ประเมิน เพื่อตัดสินผู้เรียน	2.07	4.44	1.15	11
23.	นำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับเพื่อน ครูเพื่อวางแผนสร้างความร่วมมือในปรับแก้ไข ปัญหาและการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป	2.01	4.41	1.19	7

จากตาราง 29 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม
เขต 2 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ เรียงลำดับตามดัชนีความต้องการจำเป็นจากมาก
ไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ มีการประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการเรียนการสอน
(PNI_{modified} = 1.29) รองลงมา คือ ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) และการแก้ไขข้อผิดพลาดของ
ผู้เรียน (PNI_{modified} = 1.25) และ การประเมินผลความถูกต้องและคล่องแคล่วในการใช้ภาษาหลังจาก
การทำกิจกรรมทุกครั้ง (PNI_{modified} = 1.23) ตามลำดับ

ตาราง 30 ค่าเฉลี่ยสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น (PNI_{modified}) และลำดับความต้องการจำเป็น (PNI) ด้านบทบาทของผู้สอน

	ด้านบทบาทของผู้สอน	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
1.	ครูจัดเตรียมและกำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด	2.93	4.36	0.49	2
2.	ครูจัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อและเครื่องมือต่างๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปได้ด้วยดี	2.98	4.37	0.47	3
3.	ครูออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน	3.08	4.50	0.46	4
4.	ครูจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการฝึกทักษะทางภาษาของผู้เรียน	3.02	4.42	0.46	4
5.	ครูบริหารจัดการชั้นเรียนให้เป็นชั้นเรียนสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	3.01	4.35	0.44	6
6.	ครูทำหน้าที่เป็นหนึ่งในสมาชิกของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม	2.99	4.34	0.45	5
7.	ครูทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ร่วมทำกิจกรรมและผู้ให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม	3.04	4.40	0.45	5
8.	ครูทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็น และระดมสมองกันภายในกลุ่ม	3.06	4.36	0.43	7
9.	ครูกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการตั้งคำถาม ให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ ถามเพื่อต่อยอดความรู้และความคิดของผู้เรียน	3.09	4.41	0.43	7
10.	ครูเสริมแรง ให้กำลังใจผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้อง	3.22	4.59	0.43	7

ตาราง 30 (ต่อ)

	ด้านบทบาทของผู้สอน	D	I	PNI_{modified}	ลำดับความ ต้องการจำเป็น
11.	ครูเข้ามาช่วยเหลือหรือมีบทบาทเมื่อผู้เรียนกำลังเผชิญกับปัญหา	3.30	4.54	0.38	8
12.	ครูชี้แนะหรือแนะแนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง	3.16	4.58	0.45	5
13.	ครูทำหน้าที่คอยกำกับ ติดตาม ช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ ระหว่างกิจกรรมการสื่อสาร	3.21	4.62	0.44	6
14.	ครูทำหน้าที่ทดสอบ วัดและประเมินผล กิจกรรมการใช้ภาษาของผู้เรียน	3.18	4.57	0.44	6
15.	ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ในการทำกิจกรรมแก่ผู้เรียน	3.12	4.75	0.52	1

จากตาราง 30 พบว่า ลำดับความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านบทบาทของผู้สอน เรียงลำดับตามดัชนีความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย 3 ลำดับแรก ได้แก่ ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) ในการทำกิจกรรมแก่ผู้เรียน ($PNI_{\text{modified}} = 0.52$) รองลงมา คือ ครูจัดเตรียมและกำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มี โอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด ($PNI_{\text{modified}} = 0.49$) และ ครูจัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปได้ด้วยดี ($PNI_{\text{modified}} = 0.47$) ตามลำดับ

1.3 ผลการสังเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสถานศึกษาสังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปรากฏผลดังตาราง 31

ตาราง 31 การสังเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม จากแบบสอบถามตอนที่ 3 เกี่ยวกับการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

องค์ประกอบ	ข้อเสนอแนะ
1. ด้านหลักสูตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. จัดทำหลักสูตรสถานศึกษา เพื่อยกระดับภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเน้นการสื่อสารในชีวิตประจำวัน 2. มีการปรับโครงสร้างเวลาเรียน โดยเพิ่มเวลาเรียนเพื่อให้นักเรียนได้มีโอกาสพัฒนาทักษะทางภาษามากขึ้น 3. หลักสูตรควรเน้นที่ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง 4. พัฒนาหลักสูตรให้สอดคล้องกับชีวิตประจำวันและบริบทท้องถิ่นของนักเรียน 5. มีการอบรม และจัด PLC เป็นระยะ เกี่ยวกับหลักสูตรและการใช้หลักสูตร ซึ่งฝ่ายบริหารควรให้ความสำคัญในการใช้หลักสูตรมากยิ่งขึ้น 6. มีการบริหารหลักสูตรโดยอบรมครูผู้สอนภาษาอังกฤษ ทุกระดับชั้น มีการวิเคราะห์หลักสูตร จัดทำหลักสูตรสถานศึกษาเพื่อให้เข้ากับบริบทของท้องถิ่น 7. ควรมีการประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ 8. ครูควรมีความเข้าใจหลักสูตร และนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนอย่างเป็นระบบ 9. ควรมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอย่างสม่ำเสมอ 10. ให้ครูได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาและปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร
2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายเหมาะสมกับผู้เรียนและดึงดูดความสนใจของผู้เรียน 2. จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร 3. จัดประสบการณ์และกิจกรรมนอกหลักสูตรให้นักเรียนได้แสดงความสามารถในการสื่อสาร

ตาราง 31 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อเสนอแนะ
	<ol style="list-style-type: none"> 4. เน้นกิจกรรมการเรียนรู้แบบ Active Learning และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 5. ครูได้เน้นให้นักเรียนใช้ภาษาอังกฤษในห้องเรียน โดยการพูดคุยแลกเปลี่ยนกับเพื่อนร่วมชั้นเรียน 6. จัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน 7. จัดกิจกรรมที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน 8. มีการจัดกลุ่มเด็กที่เรียนรู้ช้าและเร็ว คอยเป็นบัดดี้ช่วยเหลือกัน 9. ควรมีการจัด PLC ครูผู้สอนภาคเรียนละ 2 ครั้ง เกี่ยวกับการปรับและพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 10. จัดอบรมเชิงปฏิบัติการ ให้ความรู้แก่ครูผู้สอน
3. ด้านสื่อการเรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. มีการใช้สื่อการสอนที่หลากหลาย น่าสนใจและทันสมัย 2. พัฒนาสื่อให้สอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนรู้ 3. พัฒนาสื่อและเทคโนโลยีให้นักเรียนและครูสามารถใช้งานได้อย่างสะดวก 4. มีการใช้สื่อที่ใกล้ตัวและสอดคล้องกับการใช้ชีวิตประจำวัน 5. โรงเรียนควรสนับสนุนการผลิตสื่อของครูและมีการเก็บรักษาสื่ออย่างเป็นระบบ 6. มีการใช้สื่อนวัตกรรม และเทคโนโลยีมาประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน 7. มีการปรับการใช้สื่อการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน และให้ทันสมัยตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป 8. สนับสนุนงบประมาณในการจัดทำคลังสื่อการเรียนรู้ 9. ครูใช้สื่อเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอน 10. มีการอบรมการสร้างสื่อการเรียนรู้ให้แก่ครูผู้สอน
4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่เหมาะสมกับผู้เรียน ครอบคลุมตัวชี้วัด เนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้ 2. ควรมีหลักเกณฑ์ในการวัดผลประเมินผลอย่างชัดเจน

ตาราง 31 (ต่อ)

องค์ประกอบ	ข้อเสนอแนะ
	<ol style="list-style-type: none"> 3. มีการวัดผล ประเมินผลตามสภาพจริง 4. การวัดและประเมินผลเป็นไปตามโครงสร้างหลักสูตร 5. ใช้วิธีวัด ประเมินผลการเรียนรู้ที่หลากหลาย ยืดหยุ่นตามบริบทและสถานการณ์ 6. วัดและประเมินผลตามเกณฑ์การประเมิน ฟัง พูด อ่าน เขียน 7. มีการวัดและประเมินผลครบทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน 8. มีการวัดประเมินผลตลอดกระบวนการเรียน และให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงแก้ไข 9. ครูให้ผลสะท้อน (feedback) แก่ผู้เรียนทุกครั้งหลังจากทำกิจกรรมการเรียนรู้ 10. ควรมีการอบรมให้ความรู้ครูผู้สอนเกี่ยวกับการวัด ประเมินผลการเรียนรู้
5. ด้านบทบาทของผู้สอน	<ol style="list-style-type: none"> 1. ครูให้คำแนะนำ ชี้แนะในการเรียนการสอน ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ 2. เตรียมการสอนให้สอดคล้องกับตัวชี้วัด มีสื่อการเรียนการสอน พร้อมทั้งข้อสอบเพื่อวัดผลและประเมินผลก่อนเรียนและหลังเรียน 3. ครูเป็นผู้เสริมแรง สร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่นักเรียน 4. ครูเป็นผู้สนับสนุน ผู้แนะนำและอำนวยความสะดวก 5. ครูผู้สอนสร้างสรรค์กิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนอยู่เสมอ 6. เป็นผู้ชี้แนะและจัดกิจกรรมที่กระตุ้นการเรียนรู้ต่อผู้เรียน 7. ทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำปรึกษา สนับสนุนความคิด ให้ผู้เรียนได้เกิดทักษะการเรียนรู้ได้อย่างเต็มศักยภาพ 8. ครูต้องมีการเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ 9. ครูมีความรู้ ความสามารถด้านภาษาเป็นอย่างดี 10. โรงเรียนมีการส่งเสริมการพัฒนาศักยภาพของครูผู้สอน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

2.1 การศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การศึกษาวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เกี่ยวกับการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ English Program และครูผู้สอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 โรงเรียน รวมจำนวน 9 คน โดยนำผลจากการศึกษาองค์ประกอบและตัวชี้วัด การศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และผลการวิเคราะห์ค่าดัชนีความต้องการจำเป็น มาเป็นกรอบในการสัมภาษณ์ซึ่งมีเกณฑ์ในการคัดเลือกโรงเรียน ดังนี้

1. มีการจัดการเรียนการสอนในโครงการห้องเรียนพิเศษ English Program (EP)
2. มีนักเรียนที่มีผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET)

ในรายวิชาภาษาอังกฤษ เต็ม 100 คะแนน

3. ผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ในรายวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียนมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับประเทศ

โรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) จำนวน 3 โรงเรียน ได้แก่

1. โรงเรียนอนุบาลร้อยเอ็ด สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 1
2. โรงเรียนอนุบาลขอนแก่น สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 1
3. โรงเรียนอนุบาลกาฬสินธุ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์เขต 1

ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถานศึกษา หัวหน้าโครงการ English Program และครูผู้สอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาที่เป็นแบบวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) มีดังนี้

1. ด้านหลักสูตร

ผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์ด้านหลักสูตร สรุปข้อเสนอแนะได้ว่า มีการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นกรอบในการจัดการเรียนรู้ แล้วปรับให้เป็นหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ โดยเริ่มจากการแต่งตั้ง มอบหมายให้คณะทำงานร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตร ตัวชี้วัด

กำหนดเนื้อหาสาระ หน่วยการเรียนรู้และกิจกรรมที่สอดคล้องกับบริบทการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ในการสนับสนุนส่งเสริมบุคลากรให้มีความรู้ด้านหลักสูตร ควรมีการเปิดโอกาสให้บุคลากร ร่วมกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ประชุมวางแผน พูดคุย สร้างความเข้าใจที่ตรงกันเพื่อวางแผนการนำ หลักสูตรไปปรับใช้ในชั้นเรียนส่งเสริมครูเข้าร่วมอบรมต่าง ๆ และถ่ายทอดสู่เพื่อนร่วมงาน ดังตัวอย่าง บทสัมภาษณ์

“...มีการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานมาเป็นกรอบในการ จัดการเรียนรู้ โดยให้ครูจัดการเรียนรู้ตามมาตรฐานและตัวชี้วัด มีการบูรณาการหลักสูตรให้ตรงตาม สภาพความต้องการของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียนมาตรฐานสากล...”

“...ครูผู้สอนต้องมีการจัดทำแผนการเรียนรู้ และวิเคราะห์เนื้อหาสาระ โดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการใช้ภาษาในการสื่อสาร...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นกรอบในการ จัดการเรียนรู้ โดยคณะกรรมการร่วมกันวิเคราะห์หลักสูตรและจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาขึ้น มีการกำหนด เนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร จัดทำหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับความสามารถ ทางภาษา บริบทของผู้เรียน และสังคม โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้มีการใช้ทั้ง 4 ทักษะภาษาในการ สื่อสาร...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...โรงเรียนใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานและหลักสูตร สถานศึกษา โดยบุคลากรในกลุ่มสาระร่วมกันวิเคราะห์ตัวชี้วัดแล้วร่วมจัดทำเป็นหลักสูตรของ กลุ่มสาระ...”

“...คณะกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยกระบวนการ PLC ที่มี บุคลากรแต่ละคนทำหน้าที่เป็น mentor, buddy teacher และ model teacher มีส่วนร่วมในการ ระดมความคิดและแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับการออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และแนวทางการ นำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้...”

(ครูสอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...จัดการเรียนการสอนโดยยึดกรอบของหลักสูตรแกนกลางการศึกษา ขั้นพื้นฐาน และมีการปรับให้เป็นหลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ มีการแต่งตั้งคณะกรรมการ กำหนด

บทบาทหน้าที่ในการปฏิบัติงานของบุคลากรให้สอดคล้องตามความถนัด และร่วมกันวิเคราะห์
จัดทำหลักสูตรและออกแบบแนวทางการใช้หลักสูตรห้องเรียนโครงการพิเศษ English Program...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นหลัก
โดยนำมาปรับใช้เป็นภาคภาษาอังกฤษ แล้วเลือกใช้หนังสือและกิจกรรมที่สอดคล้องกับบริบทของ
การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร...”

“...ครูเข้าร่วมอบรมในโครงการพัฒนาบุคลากร จากสถาบัน
ภาษาอังกฤษ โดยมีวิทยากรมาให้ความรู้ในประเด็นเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตร รวมทั้งมีประชุมทีม
วิชาการ EP เพื่อร่วมพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้ และสร้างความเข้าใจที่ตรงกันระหว่างเพื่อวางแผน
การนำหลักสูตรไปปรับใช้ในชั้นเรียน...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูเข้ารับการอบรมหรือไปศึกษาดูงานเมื่อมีโอกาส เพื่อพัฒนา
ตนเองและแบ่งปันสู่เพื่อนร่วมงาน ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้และทำความเข้าใจร่วมกันในการวิเคราะห์
หลักสูตร และนำหลักสูตรไปใช้ในชั้นเรียน...”

“...การเรียนรู้ที่ดีที่สุดคือหาความรู้แล้วเรียนรู้ด้วยตนเองจากการ
ปฏิบัติงาน...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...จัดประชุม สัมมนาเพื่อมอบหมายคณะทำงานในการวิเคราะห์
และจัดทำหลักสูตรสถานศึกษา มีการวิเคราะห์ตัวชี้วัด กำหนดเนื้อหาสาระที่สอดคล้องทักษะภาษา
เพื่อการสื่อสาร และมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาความเป็นเลิศทางด้านภาษาและวิชาการไปพร้อมๆกัน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ร่วมประชุม ศึกษา วิเคราะห์ตัวชี้วัด ออกแบบกิจกรรมการสอนที่
เน้นการสื่อสาร โดยให้ครูที่มีประสบการณ์คอยให้คำแนะนำ...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...วางแผนการสอน และจัดเตรียมสื่อการสอนที่เหมาะสมกับเนื้อหา และเป็นไปตามหลักสูตร...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564: การสัมภาษณ์)

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สรุปข้อเสนอแนะได้ว่า ครูต้องมีความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยจัดทำแผนการเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร มีการปรับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นไวยากรณ์ (Grammar translation) เป็นการสอนที่เน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching–CLT) เพื่อให้นักเรียนได้เห็นความสำคัญของการสื่อสารและไม่หวาดกลัวต่อความผิดพลาดในการใช้ภาษาอังกฤษ มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน และเชื่อมโยงความรู้ทั้งในนอกห้องเรียน โดยมุ่งพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน มีการออกแบบกิจกรรมที่สนุกสนานโดยการใช้กิจกรรมกลุ่ม เกม กิจกรรมรูปแบบต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนมีโอกาสได้สื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิด สนุกสนาน และกล้าแสดงออก การพัฒนาครูในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนี้ ครูต้องศึกษาหาความรู้ พัฒนาตนเองอยู่เสมอ เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา รับการนิเทศ การศึกษาต่อ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน และมีการศึกษาแหล่งเรียนรู้จากสถานศึกษาต้นแบบ ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์

“...ส่งเสริมครูให้เข้าร่วมประชุม อบรม สัมมนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ด้วยกระบวนการ PLC ศึกษาแหล่งเรียนรู้จากโรงเรียนที่มีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่ประสบผลสำเร็จ...”

“...ทางโรงเรียนได้เชิญวิทยากรภายนอกมาให้ความรู้แก่บุคลากร มีการส่งเสริมให้บุคลากรได้พัฒนาตนเอง โดยศึกษาอบรมเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ การทดสอบภาษาอังกฤษ และการจัดทำผลงานทางวิชาการด้านภาษาอังกฤษจากสื่อออนไลน์ที่หน่วยงานต่าง ๆ ได้จัดขึ้น...”

(ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีกิจกรรมเสริมทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้แก่ผู้เรียน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน เช่น กิจกรรมปรับพื้นฐานเตรียมความพร้อมให้แก่ผู้เรียน กิจกรรม One day trip และกิจกรรม English Camp...”

“...ปรับรูปแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นไวยากรณ์ (Grammar translation) เป็นการสอนที่เน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching–CLT) เพื่อเน้นให้มีการสื่อสารภาษากันมากขึ้น...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ยึดตามตัวชี้วัด โดยเพิ่มเติมกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้มีการฝึกฝนการใช้ภาษาในการสื่อสารทั้ง 4 ทักษะ และมีปฏิสัมพันธ์กันในระดับชั้นเรียน...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีนโยบายส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยการเข้าอบรมพัฒนาตามโอกาสต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ รวมถึงส่งเสริมให้มีการศึกษาต่อเพื่อนำความรู้มาใช้ในการจัดการเรียนการสอน...”

“...นิเทศติดตามการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนของครูอย่างต่อเนื่อง...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ฝึกทักษะการสื่อสารให้ผู้เรียน โดยเชื่อมโยงความรู้ทั้งในนอกห้องเรียนตลอดเวลา เช่น กิจกรรม Guidance กิจกรรม English Club กิจกรรม Science Project ที่มุ่งเน้นพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ...”

“...ครูได้รับการส่งเสริมให้พัฒนาแนวทางการจัดการเรียนรู้ผ่านกิจกรรม สัมมนาจากผู้เชี่ยวชาญ รวมทั้งได้รับคำแนะนำจากบุคลากรที่มีประสบการณ์ด้วยระบบพี่เลี้ยง...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูออกแบบการจัดการเรียนการสอนโดยใช้กิจกรรม และเกม เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนสนุกสนานและกล้าใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร...”

“...กิจกรรมกลุ่ม เป็นกิจกรรมสำคัญที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้สื่อสารพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันมากที่สุด...”

“...มีการพูดคุยแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมงาน ทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูจัดทำแผนการเรียนรู้และออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ โดยมุ่งเน้นพัฒนาทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เปิดโอกาสให้นักเรียนได้สื่อสารโดยใช้ ภาษาอังกฤษ มีการจัดกิจกรรมมีสนุกสนานและเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน...”

“...มีนโยบายส่งเสริมให้ครูที่สอนในวิชาภาษาอังกฤษได้รับการอบรม เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและการเรียนรู้แบบ Active learning รวมทั้งเข้าค่าย ภาษาอังกฤษสำหรับครู จัดโดยชมรมครูภาษาอังกฤษ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ส่งเสริมครูให้เข้ารับการอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ โดยใช้ภาษาอังกฤษ และ Active Learning จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา กาฬสินธุ์ เขต 1 สำนักพิมพ์และสื่อออนไลน์ต่าง ๆ แล้วมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ แบ่งปันความรู้และ ประสบการณ์ร่วมกัน...”

“...ครูได้รับการการนิเทศติดตามการจัดการเรียนรู้จากทางโรงเรียน และสำนักงานเขตอย่างสม่ำเสมอ...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ ผู้เรียนมีส่วนร่วม และแสดงออก โดยเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อสารและกล้าแสดงออก เช่น บทบาทสมมติ กิจกรรม Role playing Drama และ Skit...”

“...ครูเข้ารับการพัฒนาตนเองตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) เพื่อใช้ในการพัฒนาความสามารถของนักเรียนในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษโดยใช้การจัดการเรียนรู้โดยที่เน้นการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT)...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

3. ด้านสื่อการเรียนรู้

ผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์ด้านสื่อการเรียนรู้ สรุปข้อเสนอแนะได้ว่า ครูต้องเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตร เนื้อหาและความต้องการของผู้เรียน มีการใช้สื่อหลากหลายรูปแบบและน่าสนใจ เช่น เพลง เกม บัตรคำ รูปภาพ ชุดฝึกทักษะ เพื่อดึงดูด

ความสนใจของผู้เรียน มีการนำสื่อที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอน และมีการเลือกสื่อที่เป็นเนื้อหา กิจกรรมและสื่อของจริงที่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม โดยครูผู้สอนควรมีการศึกษา ทำความเข้าใจในเรื่องของการเลือกสื่อ ผ่านการอบรม สัมมนา การสนทนา แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน การนิเทศ เปิดโอกาสให้ครูมีการสอนงานหรือแลกเปลี่ยนเรียนรู้ในการพัฒนา ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์

“...การเลือกสื่อจะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักสูตร และความต้องการของผู้เรียน โดยวัตถุประสงค์ในการเลือกสื่อ คือ ช่วยให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างเข้าใจ ดังนั้นผู้สอนควรมีการศึกษา ทำความเข้าใจในเรื่องของการเลือกสื่อ...”

“...ส่งเสริมให้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน ร่วมประชุมปรึกษาหารือในการวางแผนเลือกใช้หนังสือ สื่อการเรียนการสอน มีการนิเทศติดตามและให้นโยบายเกี่ยวกับการเลือกสื่อ ให้ตรงกับเนื้อหาสาระ ตัวชี้วัดและกิจกรรมที่เรียน...”

(ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการเลือกสื่อที่หลากหลาย และทันสมัย ได้แก่ เพลง เกม สื่ออิเล็กทรอนิกส์ต่าง ๆ เช่น วีดีโอจาก YouTube ใบงานออนไลน์ Live worksheet และเกมออนไลน์...”

“...มีการจัดอบรมการเลือกสื่อจากบริษัทหนังสือต่าง ๆ รวมถึงบุคลากรมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกสื่อการเรียนรู้อันหลากหลายร่วมกัน...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการใช้บัตรคำ รูปภาพ ชุดฝึกทักษะภาษาอังกฤษและชุดฝึกโครงสร้างภาษา ซึ่งเป็นชุดกิจกรรมที่มุ่งเน้นพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล...”

“...โรงเรียนส่งเสริมให้บุคลากรได้แบ่งปัน และถ่ายทอดความรู้ซึ่งกันและกันผ่านการทำงาน และการอบรมจากทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการจัดอบรม สัมมนาเกี่ยวกับการนำสื่อการเรียนรู้อุปกรณ์ในห้องเรียน มีการสร้างเครือข่ายโครงการห้องเรียนพิเศษ EP/MEP แล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกับโรงเรียนที่ประสบความสำเร็จ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการเลือกใช้สื่อที่หลากหลาย น่าสนใจ ดึงดูดผู้เรียน และควรเป็นสื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาและสามารถจับต้องได้ เช่น แผงตัวอย่างหิน แบบจำลองระบบสุริยะจักรวาล กล้องดูดาว ส่งเสริมให้ครูได้มีการพูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการใช้สื่อร่วมกัน...”

“...ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมการใช้สื่อการเรียนรู้จากบริษัท หนังสือต่าง ๆ...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูควรเลือกใช้สื่อที่เป็นเนื้อหา กิจกรรม ภาระงาน และสื่อที่เป็นของจริงอย่างเหมาะสม และเพียงพอ เพื่อให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษอย่างเหมาะสม...”

“...ครูศึกษาแนวทางการใช้สื่อการเรียนรู้โดยการศึกษาเพิ่มเติมจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน มีการอบรมเกี่ยวกับการใช้สื่อรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้สื่อออนไลน์...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ส่งเสริมให้ครูได้ใช้คลังสื่อจากเว็บไซต์และแอปพลิเคชันต่าง ๆ โดยมีการอบรมเชิงปฏิบัติการการใช้งานสื่อโดยบุคลากรผู้เชี่ยวชาญในโรงเรียน มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ส่งเสริมให้ครูได้ผลิตสื่อที่หลากหลายด้วยตนเอง โดยมีพี่เลี้ยงและเพื่อนร่วมงานคอยให้คำแนะนำ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...สื่อคือสิ่งที่สำคัญที่สุด จึงมีการเลือกใช้สื่อที่หลากหลายเพื่อให้เพียงพอต่อการเรียนรู้และการสื่อสาร และควรเลือกใช้สื่อที่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูนำสื่อที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอน เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้เรียน เช่น YouTube ใบบงานออนไลน์ Kahoot สนับสนุนให้ครูไปอบรมและพัฒนาตนเองในการใช้สื่อเทคโนโลยี และนำผลการอบรมมาขยายและแนะนำให้ความรู้แก่บุคลากรในโรงเรียน...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สรุปรวข้อเสนอนี้ได้ว่า วัดและประเมินผลโดยยึดเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้ครอบคลุม สาระ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัดเนื้อหาและกิจกรรม มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ตามสภาพจริง มีการวัดและประเมินผลโดยใช้วิธีและเครื่องมือที่หลากหลาย มีคุณภาพ โดยมีการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน สังเกตการมีปฏิสัมพันธ์ การโต้ตอบในชั้นเรียนเพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการในการสื่อสารภาษาอังกฤษ มีการประเมินผลทุกช่วงของการจัดการเรียนรู้ ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังเรียน หลังการประเมินผล ครูต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียน ทุกครั้ง เพื่อให้ทราบข้อดี ข้อเสียของตนเองซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการสื่อสารของผู้เรียน ในด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้นั้น ควรมีการส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง เข้าร่วมอบรม ศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ ปรัชญาหรือ สร้างความเข้าใจ ร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการวัดประเมินผลการเรียนรู้ ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์

“...ศึกษาจากแนวทางการวัดและประเมินผลโดยยึดเกณฑ์ของ กระทรวงศึกษาธิการ มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลตามสภาพจริง การประเมินทักษะ และ กระบวนการโดยใช้วิธีและเครื่องมือที่หลากหลาย เช่น การสังเกต การสัมภาษณ์ การทดสอบ...”

“...ทางโรงเรียนได้มีการจัดประชุมเพื่อสร้างความเข้าใจให้ครูสามารถ เลือกใช้แนวทางวัดและประเมินผลได้อย่างเหมาะสม...”

(ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการใช้วิธีการวัดและประเมินผลและเครื่องมือที่หลากหลาย โดยวัดประเมินผลทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน มีการประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง...”

“...โรงเรียนมีการจัดอบรม และประชุมครูเพื่อให้ความรู้ด้านการวัด ประเมินผลที่ตรงตามตัวชี้วัด ตรงตามเนื้อหา และกิจกรรมการเรียนรู้...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...วัดประเมินผลที่หลากหลาย เริ่มต้นจากการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน สังเกตการมีปฏิสัมพันธ์ การโต้ตอบในชั้นเรียน...”

“...ไม่ประเมินผลเพื่อตัดสินความสามารถแต่เน้นประเมินเพื่อพัฒนา ผู้เรียน...”

“...ครูควรมุ่งพัฒนาตนเอง หาความรู้ใหม่ๆเพื่อพัฒนาแนวทางการวัด ประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนตามสภาพจริง โดยใช้เครื่องมือ วัดที่หลากหลายและมีคุณภาพ...”

“...โครงการห้องเรียน EP จะมีการวัดผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งในภาคภาษาไทย และภาษาอังกฤษ...”

“...โรงเรียนสนับสนุนให้บุคลากรได้ศึกษาดูงานโรงเรียนต้นแบบ เพื่อนำวิธีการวัดผลมาปรับใช้ในโครงการ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...เก็บคะแนนและประเมินผลด้วยรูปแบบที่หลากหลาย เช่น การทดสอบ การสื่อสาร ชิ้นงาน ภาระงาน กิจกรรมกลุ่ม และโครงการ...”

“...ส่งเสริมให้การเรียนรู้วิธีการวัดประเมินผลด้วยระบบพี่เลี้ยง บุคลากรในโครงการให้คำแนะนำ แบ่งปัน และเรียนรู้ร่วมกัน รวมทั้งศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเองผ่าน ช่องทางออนไลน์ต่าง ๆ...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการวัดและประเมินผลด้วยวิธีการที่หลากหลาย เช่น การทำโครงการ ข้อสอบ การสัมภาษณ์ และทำกิจกรรมในชั้นเรียน...”

“...ผู้สอนต้องมีความรู้ในการเลือกใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่ ถูกต้อง โดยส่งเสริมให้บุคลากรในสายชั้นร่วมกันประชุมชี้แจงเพื่อให้สามารถวัดประเมินผลผู้เรียน เป็นไปในแนวทางเดียวกัน รวมทั้งมีการกำกับติดตาม การนิเทศจากหัวหน้าโครงการอย่าง สม่ำเสมอ...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...มีการวัดและประเมินผลโดยใช้เครื่องมือและวิธีการวัดที่ หลากหลาย เช่น การทดสอบ สัมภาษณ์ พูดและเขียนโต้ตอบ มีการประเมินผลทุกช่วง ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังเรียน...”

“...มีการส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาตนเองในด้านการวัดและประเมินผล โดยให้เข้ารับการอบรมเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ที่ สพฐ. และสถาบันสอนภาษาอังกฤษได้จัดขึ้น...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...เลือกใช้วิธีประเมินผลที่หลากหลาย ครอบคลุมเนื้อหา ตัวชี้วัดและ กิจกรรม...”

“...ส่งเสริมให้ครูได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการเลือกใช้เครื่องมือ และวิธีการวัดประเมินผลจากพี่เลี้ยง เพื่อนร่วมงาน ผ่านกระบวนการ PLC...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...วัดและประเมินผลโดยยึดเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ โดยให้ครอบคลุมสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศทั้ง 4 สาระโดยเฉพาะ สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร...”

“...การสอนภาษาอังกฤษ ครูทำหน้าที่ประเมินเพื่อพัฒนาทักษะของ นักเรียน ต้องมีการให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนทุกครั้ง เพื่อให้ทราบข้อดี ข้อเสียของตนเอง...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

5. ด้านบทบาทของผู้สอน

ผลการสังเคราะห์การสัมภาษณ์ด้านบทบาทของผู้สอน สรุปข้อเสนอแนะได้ว่า ครูต้องมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอทั้งด้านเทคนิคการสอน การจัดการเรียนรู้ การวัดประเมินผล และ ความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เนื่องจากครูต้องเป็นแบบอย่างที่ต้องดูแลผู้เรียนในด้านการ ใช้ภาษา มีการให้คำแนะนำ คำปรึกษา ประสานงาน คอยอำนวยความสะดวก และทำหน้าที่สร้าง สถานการณ์การสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้ให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนด รวมถึงคอย กระตุ้น สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้สื่อสารภาษาอังกฤษเสมอทั้งในและนอกห้องเรียน รวมทั้งมีการ ประเมินพัฒนาการของผู้เรียนในขณะที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ ดังนั้นควรมีการส่งเสริม สนับสนุนให้ครูได้ เข้าร่วมอบรมสัมมนาในโอกาสต่างๆ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รับการนิเทศอย่างสม่ำเสมอ และมีการ แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันระหว่างเพื่อนร่วมงาน ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์

“...ผู้สอนควรเป็นผู้ที่มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ...”

“...ครูอังกฤษต้องเป็นผู้ที่สามารถสื่อสารภาษาอังกฤษกับผู้เรียนได้และ เป็นแบบอย่างที่ต้องดูแลผู้เรียนในด้านการใช้ภาษา...”

“...เรียนรู้จากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทั้งวัฒนธรรมและแนวทางการจัดการเรียนการสอนร่วมกันระหว่างครูไทยและครูต่างชาติอย่างสม่ำเสมอ...”

(ผู้บริหารสถานศึกษาโรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ผู้สอนต้องมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา สามารถแนะนำและให้คำปรึกษาแก่ผู้เรียนได้ ควรทำหน้าที่ในการดูแลและประเมินพัฒนาการของนักเรียนในขณะที่เรียน และเป็นผู้ที่มีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ...”

“...มีการจัดอบรมให้ความรู้ ทักษะที่จำเป็นในการสอนแก่ครูผู้สอน รวมทั้งมีการนิเทศติดตามการจัดการเรียนการสอนของครูอย่างสม่ำเสมอ...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูต้องมีความรู้ ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และพัฒนาตนเองอยู่เสมอ...”

“...คอยส่งเสริมและกระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก กล้าตอบ กล้าถาม กล้าใช้ภาษาอังกฤษ...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 1, วันที่ 19 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ผู้สอนต้องมีความรู้ ความสามารถในการสอน การใช้ภาษาอังกฤษ และการวัดประเมินผล...”

“...สนับสนุนให้มีการสนทนา การแลกเปลี่ยนเรียนรู้กันระหว่างบุคลากรในโครงการ และส่งเสริมให้มีการเพิ่มพูนความรู้ ประสบการณ์โดยการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ ผู้ชี้แนะ ผู้ประสานงาน ทำหน้าที่สร้างสถานการณ์การสื่อสารภาษาอังกฤษ เพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนด รวมถึงคอยกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และแก้ปัญหาด้วยตนเอง...”

“...เรียนรู้แนวทางการปฏิบัติตนจากเพื่อนร่วมงานและพี่เลี้ยง...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้ให้คำแนะนำ สนับสนุนให้นักเรียนกล้าคิด กล้าทำ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร...”

“...ส่งเสริมให้มีการพัฒนาความรู้ ความสามารถของตนเองอย่าง สม่าเสมอ โดยการศึกษาต่อ อบรมออนไลน์และร่วมอบรม สัมมนาในโอกาสต่าง ๆ...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 2, วันที่ 29 พฤศจิกายน 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูควรมีบทบาทหน้าที่สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมั่นใจในการใช้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสม สร้างช่องทางให้ผู้เรียนได้ ศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง...”

“...ครูต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถทุกด้าน เช่น การใช้ภาษา การสอน การวัดประเมินผล...”

(ผู้บริหารสถานศึกษา โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการสื่อสาร ภาษาอังกฤษของนักเรียน คอยกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และกระตุ้นให้มีการใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารอยู่เสมอ ทั้งในและนอกห้องเรียน...”

(หัวหน้าโครงการ English Program โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

“...ครูควรมีการศึกษาและพัฒนาตนเองอยู่ตลอดเวลา รวมทั้งมีความรู้ ความสามารถในการสอนและการใช้ภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี...”

“...ส่งเสริมให้มีการ coaching ศึกษาเรียนรู้ร่วมกันระหว่างครูไทยและ ครูชาวต่างชาติอย่างสม่ำเสมอ...”

(ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ โรงเรียนที่ 3, วันที่ 7 ธันวาคม 2564 : การสัมภาษณ์)

ผู้วิจัยนำผลจากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร หัวหน้าโครงการ English Program และ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษจากสถานศึกษาที่เป็นแบบวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practices) เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมาทำการสังเคราะห์เพื่อนำไปเป็นแนวทางการพัฒนา ประกอบการยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปรากฏดังตาราง 32

ตาราง 32 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ด้านหลักสูตร

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
1. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ 2. เข้าใจวัตถุประสงค์การสอนภาษาที่เน้นสถานการณ์ 3. สามารถเลือกเนื้อหาและกิจกรรมที่สอดคล้อง ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงของผู้เรียน 4. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ตามที่กำหนดให้ 5. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา 6. เข้าใจวัตถุประสงค์การสอนภาษาที่เน้นหน้าที่ของภาษา 7. กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนใช้ภาษาตามความต้องการในการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ เช่น การขอโทษ การขอร้อง 8. ออกแบบการสอนภาษาโดยเน้นหน้าที่ของภาษาที่ใช้ในสังคม เช่น การใช้ภาษาในการแนะนำ ต้อนรับ ขอโทษ ขอขอบคุณ	1. ใช้หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นกรอบในการจัดการเรียนรู้ 2. มีการบูรณาการหลักสูตรให้ตรงตามสภาพความต้องการของโรงเรียน ชุมชน และสังคม 3. กำหนดเนื้อหาสาระกิจกรรมที่สอดคล้องกับสถานการณ์จริง 4. จัดทำหน่วยการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับระดับทางภาษา บริบทของผู้เรียน และสังคม 5. กำหนดเนื้อหาสาระที่สอดคล้องกับบริบทของโรงเรียน ชุมชน และสังคม 6. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดยมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้มีการใช้ภาษาในการสื่อสาร	1. สามารถเลือกเนื้อหาและ กิจกรรมที่สอดคล้อง ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริงของผู้เรียน 2. สามารถเลือกเนื้อหาและ กิจกรรมที่เน้นการสื่อ ความหมายในการสื่อสาร และมีการสอดแทรกทักษะ ภาษาเพื่อการสื่อสาร 3. สามารถวิเคราะห์เนื้อหา ที่สอดคล้องกับการพัฒนา ทักษะการสื่อสาร ภาษาอังกฤษระดับทาง ภาษา และบริบทของผู้เรียน 4. บูรณาการหลักสูตรให้ สอดคล้องกับบริบทของ โรงเรียน ชุมชน และสังคม 5. วิเคราะห์เนื้อหาสาระโดย มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนได้ มีการใช้ภาษาในการสื่อสาร

ตาราง 32 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
9. มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับ หลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย 10. เข้าใจวัตถุประสงค์การสอน ภาษาที่เน้นการสื่อความหมาย 11. ครูออกแบบการสอนภาษาโดย เน้นการสื่อความหมาย เช่น การบอก ขนาด อายุ สี การเปรียบเทียบ การ บอกเวลา ได้อย่างเหมาะสม 12. สามารถเลือกเนื้อหาและ กิจกรรมที่เน้นการสื่อความหมายใน การสื่อสาร 13. สามารถวิเคราะห์เนื้อหาที่ สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะการ สื่อสารภาษาอังกฤษ		

ตาราง 33 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการ
 เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
 มหาสารคาม เขต 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
1. มีการจัดการเรียนรู้โดยวิธีจำลอง เหตุการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาใน การสื่อสาร 2. ใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติ ไม่ใช่ ภาษาที่ดัดแปลงใช้เฉพาะในชั้นเรียน	1. มีการปรับรูปแบบการสอน ภาษาอังกฤษที่เน้นไวยากรณ์ (Grammar translation) เป็นการสอนที่เน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching-CLT)	1. มีการจัดกิจกรรม การเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับ ชีวิตประจำวัน โดย วิธีจำลองเหตุการณ์ให้ ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการ สื่อสาร

ตาราง 33 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
<p>3. นำเหตุการณ์นอกห้องเรียนเข้าไปสู่ชั้นเรียนโดยใช้ บทบาทสมมุติ การเลียนแบบ และกิจกรรมการแก้ปัญหา</p> <p>4. จัดกิจกรรมโดยเชื่อมโยงทักษะต่างๆ เช่น การฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน</p> <p>5. จัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการฝึกทักษะทางภาษาของผู้เรียน</p> <p>6. ออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม</p> <p>7. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสแสดงออกโดยใช้ภาษา ท่าทางและสำนวนภาษาได้อย่างเหมาะสม</p> <p>8. ออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนร่วม</p> <p>9. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกกิจกรรมเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อยและฝึกเป็นคู่</p> <p>10. ให้ผู้เรียนพูดสื่อสาร อธิบาย เนื้อหาที่เรียนให้เพื่อนสมาชิกกลุ่มอื่นฟัง</p>	<p>2. ครูต้องมีความรู้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร</p> <p>3. ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสาร</p> <p>4. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน และเชื่อมโยงความรู้ทั้งในนอกห้องเรียน</p> <p>5. จัดกิจกรรมพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน</p> <p>6. ออกแบบกิจกรรมที่สนุกสนานโดยการใช้กิจกรรมกลุ่ม เกม กิจกรรมรูปแบบต่างๆ</p> <p>7. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสาร แลกเปลี่ยนความคิดเห็น</p> <p>8. จัดกิจกรรมที่สนุกสนานเพื่อให้ผู้เรียนมีความสุขและกล้าแสดงออก</p>	<p>2. มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความรู้ทั้งในนอกห้องเรียน มีการนำเหตุการณ์นอกห้องเรียนเข้าไปสู่ชั้นเรียนโดยใช้ บทบาทสมมุติ การเลียนแบบ และกิจกรรมการแก้ปัญหา</p> <p>3. จัดกิจกรรมโดยเชื่อมโยงทักษะ ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียนเข้าด้วยกัน</p> <p>4. ออกแบบกิจกรรมให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มเล็กๆ เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแต่ละคนมีส่วนร่วม</p> <p>5. ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารแสดงความรู้สึก ความคิดเห็นและทัศนคติร่วมกัน</p> <p>6. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสนุกสนานเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกล้า และพึงพอใจในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ</p>

ตาราง 33 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
<p>11. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ และกล้าแสดงความคิดเห็นให้เพื่อนกลุ่มอื่นฟัง</p> <p>12. มีการแบ่งกลุ่มผู้เรียนในการทำกิจกรรมโดยคละความสามารถ ได้แก่ เด็กเก่ง ปานกลาง และอ่อน</p> <p>13. ให้ผู้เรียนมีโอกาสได้ฝึกฝนการพูดโต้ตอบด้วยภาษาอังกฤษบ่อย ๆ</p> <p>14. ให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารระหว่างสมาชิกในกลุ่ม</p> <p>15. ให้ผู้เรียนแสดงความรู้สึกร่วมกัน คิดเห็นและทัศนคติร่วมกัน</p> <p>16. จัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้พูดนำเสนอเรื่องราวที่ได้เรียน หรือศึกษาค้นคว้ามา</p> <p>17. ให้ผู้เรียนฝึกตั้งคำถาม และโต้ตอบกันเพื่อฝึกทักษะการฟังและการพูด</p> <p>18. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับผู้เรียนและระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน</p> <p>19. ให้ผู้เรียนได้ทดลอง ฝึกฝนการใช้ภาษาด้วยตนเอง</p>	<p>9. มีกิจกรรมเสริมทักษะกิจกรรมนอกบทเรียน เพื่อส่งเสริมให้เกิดการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน</p> <p>10. จัดกิจกรรมกลุ่มให้ผู้เรียนมีโอกาสได้สื่อสาร พูดคุย แลกเปลี่ยนเรียนรู้กันมากที่สุด</p>	<p>7. จัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการปฏิสัมพันธ์</p> <p>8. ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียน เพื่อให้เกิดการใช้ภาษาอังกฤษทั้งในและนอกชั้นเรียน</p> <p>9. ออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้ครอบคลุมสมรรถนะทางการใช้ภาษาด้านการสื่อสาร(Communicative Competence) ให้มากที่สุด</p>

ตาราง 33 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
<p>20. ออกแบบกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาได้ครอบคลุมสมรรถนะทางการใช้ภาษาด้านการสื่อสาร (Communicative Competence) ให้มากที่สุด</p> <p>21. ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการลองผิดลองถูกในการใช้ภาษา</p> <p>22. ส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้ นอกชั้นเรียน</p> <p>23. จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้มีความสนุกสนานเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความกล้า และพึงพอใจในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษ</p> <p>24. ให้ผู้เรียนฝึกฟัง ฝึกพูดซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อเกิดความแม่นยำ และความมั่นใจในการนำไปใช้</p> <p>25. ยกตัวอย่าง อธิบาย หรือสาธิตกิจกรรมให้ผู้เรียนได้เข้าใจก่อนปฏิบัติกิจกรรม</p>		

ตาราง 34 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านสื่อการเรียนรู้

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
<p>1. เลือกเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับผู้เรียน</p> <p>2. ใช้หนังสือ ตำราเรียนที่เน้นสถานการณ์การสื่อสารมากกว่าเน้นโครงสร้างภาษาตามประโยคตัวอย่าง</p> <p>3. เนื้อหา ภาษา รูปแบบการสอน ตรงกับความสนใจ และความ ต้องการของผู้เรียน</p> <p>4. เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก</p> <p>5. ใช้กิจกรรมเป็นสื่อการเรียนการสอน เช่น บทบาทสมมติ การเล่านิทาน ภาษาท่าทาง เป็นต้น</p> <p>6. มอบภาระงานในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์จริงมากกว่าการจดจำรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษา</p> <p>7. ใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ</p> <p>8. จัดกิจกรรมต่างๆให้ผู้เรียนได้ทำงานเป็นกลุ่ม เช่น กิจกรรมคู่ บทบาทสมมติ การเลียนแบบ การสนทนากลุ่ม</p>	<p>1. ครูเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับหลักสูตร เนื้อหาและความต้องการของผู้เรียน</p> <p>2. ใช้สื่อหลากหลายรูปแบบ และน่าสนใจ เช่น เพลง เกม บัตรคำ รูปภาพ ชุดฝึกทักษะ</p> <p>3. มีการนำสื่อที่เป็นเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการเรียนการสอน</p> <p>4. มีการเลือกใช้สื่อที่เป็นเนื้อหา กิจกรรมและสื่อของจริงที่มีความเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวันอย่างเหมาะสม</p> <p>5. มีการใช้สื่อที่สอดคล้องกับเนื้อหาและสามารถจับต้องได้</p>	<p>1. เลือกเนื้อหาการสอนภาษาอังกฤษที่เป็นเรื่องใกล้ตัวและมีความเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับผู้เรียน</p> <p>2. เนื้อหา ภาษา รูปแบบการสอนตรงกับความสนใจและความต้องการของผู้เรียน</p> <p>3. ใช้กิจกรรมการสอนที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดความสนใจ เช่น เพลง เกม บัตรคำ รูปภาพ ชุดฝึกทักษะ</p> <p>4. นำสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น โฆษณา หนังสือพิมพ์ รูปภาพ แผนที่</p> <p>5. ใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหา บริบทชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพจริง และสถานการณ์จริง</p> <p>6. ใช้สื่อการสอนที่เป็นรูปธรรม ที่ผู้เรียนสามารถสัมผัสได้</p>

ตาราง 34 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
<p>9. การปฏิบัติกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้</p> <p>10. นำสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ เช่น โฆษณา หนังสือพิมพ์ รูปภาพ แผนที่</p> <p>11. ใช้การเชื่อมโยงเรื่องราวที่มีเนื้อหาบริบทชัดเจนโดยการใช้สื่อจริง ภาพจริง และสถานการณ์จริง</p> <p>12. ใช้สื่อการสอนที่เป็นรูปธรรม ที่ผู้เรียนสามารถสัมผัสได้ เช่น ภาพ แผ่นผัง ป้ายสัญลักษณ์</p> <p>13. ใช้สื่อจากอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยี มัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน</p> <p>14. ใช้สื่อประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้หลากหลายเพื่อสร้างความกระตือรือร้นในการใช้ภาษาในการเรียนรู้</p> <p>15. ใช้เพลงและเกมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร</p> <p>16. ใช้บัตรคำ รูปภาพ ประกอบสื่อ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และความหมาย</p> <p>17. สามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อใช้ในการสอน</p>		<p>7. ใช้สื่อจากอินเทอร์เน็ต เทคโนโลยี มัลติมีเดียมาประยุกต์ใช้กับการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน</p>

ตาราง 35 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
มหาสารคาม เขต 2 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

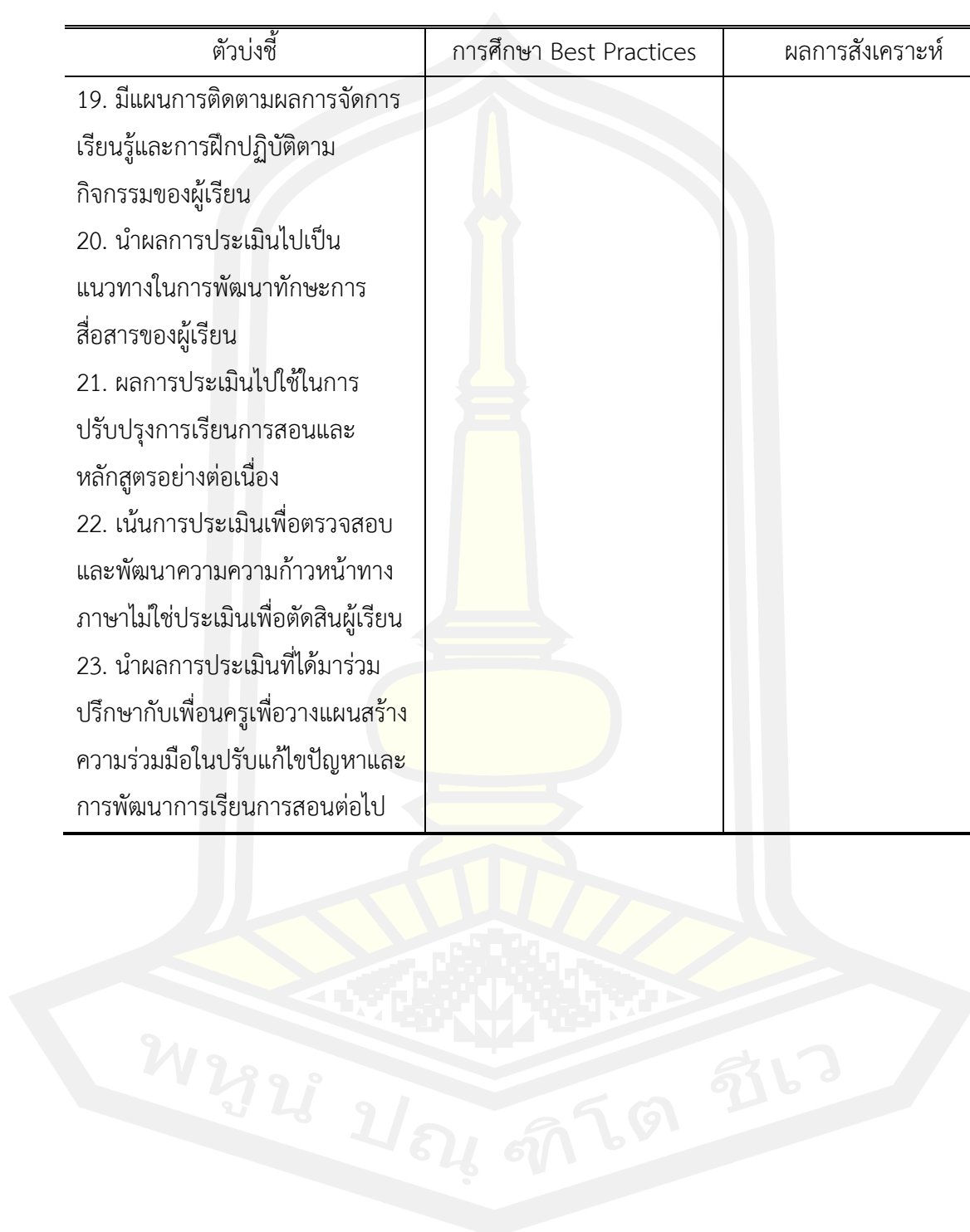
ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
<p>1. ครูมีความรู้และทักษะในการวัดและประเมินผลแบบต่าง ๆ</p> <p>2. มีการประเมินเฉพาะทักษะใดทักษะหนึ่งโดยเฉพาะ เช่น การวัดความรู้ด้านไวยากรณ์</p> <p>3. มีการประเมินบูรณาการครอบคลุมทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้าน ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน</p> <p>4. มีการประเมินผลการเรียนของผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม</p> <p>5. ครูพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลในรูปแบบต่างๆ ให้ตามวัตถุประสงค์</p> <p>6. มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>7. การประเมินผลความถูกต้องและคล่องแคล่วในการใช้ภาษาหลังจากการทำกิจกรรมทุกครั้ง</p> <p>8. มีการวัดและประเมินผลตลอดทั้งเทอม เพื่อให้เห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน</p> <p>9. มีการประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการเรียนการสอน</p>	<p>1. วัดและประเมินผลโดยยึดเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>2. วัดและประเมินผลให้ครอบคลุมสาระ มาตรฐาน การเรียนรู้ ตัวชี้วัดเนื้อหาและ กิจกรรม</p> <p>3. มุ่งเน้นการวัดและประเมินผลทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน ตามสภาพจริง</p> <p>4. มีการวัดและประเมินผลโดยใช้วิธีและเครื่องมือที่หลากหลาย มีคุณภาพ</p> <p>5. มีการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน สังเกตการณ์ ปฏิสัมพันธ์ การโต้ตอบในชั้นเรียนเพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการในการสื่อสารภาษาอังกฤษ</p> <p>6. มีการประเมินผลทุกช่วงของการจัดการเรียนรู้ ทั้งก่อน ระหว่าง และหลังเรียน</p>	<p>1. มีการวัดและประเมินผลโดยบูรณาการ ครอบคลุม ทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่านและ การเขียน</p> <p>2. มีการสังเกตพฤติกรรมผู้เรียน การมีปฏิสัมพันธ์ การโต้ตอบในชั้นเรียน ประเมินพฤติกรรมการทำงานของผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้</p> <p>3. มีการประเมินผลทุกช่วงของการจัดการเรียนรู้ เพื่อให้เห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน</p> <p>4. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน และครอบคลุม ตัวชี้วัดตามหลักสูตร</p> <p>5. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สอดคล้องกับกิจกรรมทางภาษา</p>

ตาราง 35 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
<p>10. การประเมินผลครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน และครอบคลุม ตัวชี้วัดตามหลักสูตร</p> <p>11. มีการประเมินผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ของผู้เรียนที่สอดคล้องกับกิจกรรมทางภาษา</p> <p>12. มีการวัดผลและประเมินผลตามที่ผู้สอนได้วางแผนไว้</p> <p>13. มีการกำหนดเกณฑ์การประเมินพฤติกรรมด้านการสื่อสารของผู้เรียนอย่างชัดเจน</p> <p>14. มีการแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงเกณฑ์และข้อกำหนดเบื้องต้นในการวัดและประเมินผลอยู่เสมอ</p> <p>15. ครูรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบเป็นรายบุคคล และเป็นรายกลุ่ม</p> <p>16. ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) และการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียน</p> <p>17. มีการให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนทุกครั้งเมื่อมีการใช้ภาษา</p> <p>18. ครูแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนและความก้าวหน้าทางภาษาของตนเอง</p>	<p>7. หลังการประเมินผล ครูต้องให้ข้อมูลย้อนกลับแก่นักเรียนทุกครั้ง เพื่อให้ทราบข้อดี ข้อเสียของตนเอง</p>	<p>6. มีการประเมินผลครอบคลุมทั้งกระบวนการเรียนการสอน</p> <p>7. มีการวัดและประเมินผลโดยใช้วิธีและเครื่องมือที่หลากหลาย มีคุณภาพ และตรงตามวัตถุประสงค์</p> <p>8. ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) การแก้ไขข้อผิดพลาดและให้ข้อเสนอแนะแก่ผู้เรียนทุกครั้งเมื่อมีการใช้ภาษา</p> <p>9. ครูแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนและความก้าวหน้าทางภาษาของตนเอง</p>

ตาราง 35 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
<p>19. มีแผนการติดตามผลการจัดการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมของผู้เรียน</p> <p>20. นำผลการประเมินไปเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน</p> <p>21. ผลการประเมินไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง</p> <p>22. เน้นการประเมินเพื่อตรวจสอบและพัฒนาความก้าวหน้าทางภาษาไม่ใช่ประเมินเพื่อตัดสินผู้เรียน</p> <p>23. นำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อวางแผนสร้างความร่วมมือในปรับแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป</p>		

ตาราง 36 การสังเคราะห์แนวทางการพัฒนาประกอบการร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ด้านบทบาทของผู้สอน

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
<p>1. ครูจัดเตรียมและกำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาให้มากที่สุด</p> <p>2. ครูจัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปได้ด้วยดี</p> <p>3. ครูออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน</p> <p>4. ครูจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการฝึกทักษะทางภาษาของผู้เรียน</p> <p>5. ครูบริหารจัดการชั้นเรียนให้เป็นชั้นเรียนสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร</p> <p>6. ครูทำหน้าที่เป็นหนึ่งในสมาชิกของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม</p> <p>7. ครูทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ร่วมทำกิจกรรมและผู้ให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม</p> <p>8. ครูทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็น และระดมสมองกันภายในกลุ่ม</p>	<p>1. ครูมีการพัฒนาตนเองอยู่เสมอ</p> <p>2. ครูทำหน้าที่ให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่นักเรียน</p> <p>3. ครูทำหน้าที่ประสานงานคอยอำนวยความสะดวกและทำหน้าที่สร้างสถานการณ์การสื่อสารภาษาอังกฤษ แก่นักเรียน</p> <p>4. ครูทำหน้าที่สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่กำหนด</p> <p>4. ครูทำหน้าที่สร้างแรงจูงใจให้ผู้เรียนได้สื่อสารภาษาอังกฤษเสมอทั้งในและนอกห้องเรียน</p> <p>8. ครูทำหน้าที่สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร</p> <p>5. ครูทำหน้าที่กระตุ้นให้ผู้เรียนกล้าแสดงออก กล้าใช้ภาษาอังกฤษ</p> <p>6. ครูทำหน้าที่ประเมินพัฒนาการของผู้เรียนในขณะที่เรียนอย่างสม่ำเสมอ</p>	<p>1. ครูทำหน้าที่ประสานงานคอยอำนวยความสะดวกและทำหน้าที่สร้างสถานการณ์การสื่อสารภาษาอังกฤษ แก่นักเรียน</p> <p>2. ครูจัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อและเครื่องมือต่าง ๆ เพื่อให้การจัดกิจกรรมดำเนินไปได้ด้วยดี</p> <p>3. ครูออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน</p> <p>4. ครูทำหน้าที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน และให้ผู้เรียนกล้าแสดงออกในการใช้ภาษาอังกฤษ</p> <p>5. ครูเสริมแรง ให้กำลังใจผู้เรียน ให้สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้อง</p> <p>6. ครูทำหน้าที่คอยกำกับติดตาม ช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์</p>

ตาราง 36 (ต่อ)

ตัวบ่งชี้	การศึกษา Best Practices	ผลการสังเคราะห์
<p>9. ครูกระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการตั้งคำถาม ให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ ถามเพื่อต่อยอดความรู้และความคิดของผู้เรียน</p> <p>10. ครูเสริมแรง ให้กำลังใจผู้เรียน กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้อง</p> <p>11. ครูเข้ามาช่วยเหลือหรือมีบทบาทเมื่อผู้เรียนกำลังเผชิญกับปัญหา</p> <p>12. ครูชี้แนะหรือแนะแนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง</p> <p>13. ครูทำหน้าที่คอยกำกับ ติดตามช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารให้ได้ความหมายและถูกต้องตามหลักไวยากรณ์ระหว่างกิจกรรมการสื่อสาร</p> <p>14. ครูทำหน้าที่ทดสอบ วัดและประเมินผลกิจกรรมการใช้ภาษาของผู้เรียน</p> <p>15. ครูให้ข้อมูลย้อนกลับ (Feedback) ในการทำกิจกรรมแก่ผู้เรียน</p> <p>16. เน้นการประเมินเพื่อตรวจสอบและพัฒนาความก้าวหน้าทางภาษาไม่ใช่ประเมินเพื่อตัดสินผู้เรียน</p> <p>17. นำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อวางแผนสร้างความร่วมมือในปรับแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป</p>	<p>7. ครูมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา</p>	<p>7. ครูทำหน้าที่ทดสอบ วัดและประเมินผลกิจกรรมการใช้ภาษาของผู้เรียน และประเมินพัฒนาการของผู้เรียนอย่างสม่ำเสมอ</p> <p>8. ครูเข้ามาช่วยเหลือหรือมีบทบาทเมื่อผู้เรียนกำลังเผชิญกับปัญหา</p> <p>9. ครูมีเทคนิคการสอนที่หลากหลาย มีความรู้ความสามารถในเนื้อหาวิชา</p>

2.2 ยกร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

จากการสังเคราะห์เอกสารที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับองค์ประกอบของโปรแกรม
ซึ่งองค์ประกอบของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 สำหรับการวิจัยครั้งนี้
ประกอบด้วย 1) หลักการและความสำคัญ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีการพัฒนา และ
5) การวัดและประเมินผล และผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และ
ความต้องการจำเป็นในการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัด
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ในระยะที่ 1 และจากการสัมภาษณ์
โรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) รวมทั้งจากคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิมาเป็น
ข้อมูลประกอบการยกร่างโปรแกรม ซึ่งมีรายละเอียดของโปรแกรม ปรากฏดังตาราง 37

ตาราง 37 รายละเอียดร่างโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	
หลักการและความสำคัญ	<p>ความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการ เทคโนโลยีสมัยใหม่ส่งผลให้โลก เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษาและการติดต่อสื่อสาร เนื่องด้วยอิทธิพลของความก้าวหน้า ทางด้านเทคโนโลยีดังกล่าว ส่งผลให้ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้ อย่างรวดเร็ว ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสาร ระหว่างคนในสังคม โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่นิยมใช้กัน อย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบ ทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อ โลกในทุกมิติ นอกจากจะใช้ในการติดต่อสื่อสาร เชื่อมโยงสังคมและ โลกแล้ว ภาษาอังกฤษยังส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวันและ การประกอบอาชีพอีกด้วย (Nishanthi, 2018)</p>

ตาราง 37 (ต่อ)

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	
หลักการและความสำคัญ	<p>การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย ดังนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 1) การใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Language : CEFR) 2) การปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) 3) การส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก 4) การส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ การยกระดับความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR และ</p> <p>5) การส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) โดยจะเห็นว่านโยบายการปฏิรูปการเรียน การสอนภาษาอังกฤษ ได้มีการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสาร(Communicative Language Teaching : CLT) และส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ รวมถึงยกระดับความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR</p>

ตาราง 37 (ต่อ)

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	
	<p>การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนเอง (Richards, 2006) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริง ออกแบบกิจกรรมและมอบภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ใช้สื่อการเรียนการสอนจริง แต่ไม่ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์และหลักการใช้ภาษา (Wilkins, 1984) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในทุกทักษะไปพร้อมๆกัน ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาของผู้เรียน ไม่เกิดความกดดันในการเรียน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นในสถานการณ์จริงได้อย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้น การที่ผู้สอนจะสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษา จะต้องจัดการเรียนการสอนอยู่ในลักษณะที่เป็นกระบวนการตามธรรมชาติ มีการใช้ภาษาในสถานการณ์จริงและจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน (Littlewood, 1996) จะเห็นได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน</p>

พูน บุญ ทิโต ชิว

ตาราง 37 (ต่อ)

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	
	<p>การพัฒนาครูจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ในการพัฒนาครูนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ ได้แก่</p> <p>1) ช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครู ทำให้ครูมีสมรรถภาพในการสอน มีความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจบทบาทหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น 2) ช่วยให้ครูสามารถใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำการสอนนักเรียนได้เต็มที่และตรงตามจุดประสงค์ 3) ช่วยให้ครูได้เรียนรู้งานในหน้าที่ได้เร็วขึ้น 4) ช่วยแบ่งเบาหรือลดภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน 5) ช่วยกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน และ 6) ช่วยให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอทั้งในด้านความรู้และเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งหลักการปฏิบัติงานและเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ (ยन्द์ ชุ่มจิต, 2550)</p> <p>ดังนั้นโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จึงจัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้พัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนต่อไป</p>
วัตถุประสงค์	<p>เพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านบทบาทของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ</p>

ตาราง 37 (ต่อ)

<p style="text-align: center;">โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2</p>	
เนื้อหา	<p>Module 1 หลักสูตร (19 ชั่วโมง)</p> <p>เนื้อหาในโมดูลนี้มุ่งให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบและจัดลำดับเนื้อหาสาระที่จะทำการสอนเพื่อให้เข้ากับแนวทางการพัฒนาการสื่อสาร ได้แก่ หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus) หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus) และหลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus)</p>
	<p>Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (18 ชั่วโมง)</p> <p>เนื้อหาในโมดูลนี้มุ่งให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีการเชื่อมโยงการเรียนภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) โดยอาศัยการเรียนแบบร่วมมือและการทำงานเป็นกลุ่ม</p>
	<p>Module 3 สื่อการเรียนรู้ (12 ชั่วโมง)</p> <p>เนื้อหาในโมดูลนี้มุ่งให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุอุปกรณ์ ที่ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน ได้แก่ สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based material) สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based) และสื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials)</p>
	<p>Module 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (16 ชั่วโมง)</p> <p>เนื้อหาในโมดูลนี้มุ่งให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ด้วยเครื่องมือหรือวิธีที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องในทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน มีความ</p>

ตาราง 37 (ต่อ)

<p>โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2</p>	
	<p>เหมาะสม ครอบคลุม และสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อมีการประเมินแล้วจะต้องมีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ และนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้เพื่อวางแผนพัฒนาผู้เรียนในอนาคตต่อไป</p>
	<p>Module 5 บทบาทของผู้สอน (12 ชั่วโมง) เนื้อหาในโมดูลนี้มุ่งให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ บทบาทหน้าที่ของครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยครูมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม เป็นผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide) แก่ผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรม รวมถึงมีหน้าที่ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring) ในชั้นเรียน</p>
วิธีการพัฒนา	<p>ยึดกรอบการพัฒนาบุคลากรตามกรอบ 70 : 20 : 10 ดังนี้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. 70 % การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์และการปฏิบัติจริง (Learn by Experience) ประกอบด้วย การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน 2. 20 % การเรียนรู้ผ่านบุคคลอื่น (Learn by Others) ประกอบด้วย การสัมมนา การสอนงานระบบพี่เลี้ยง และการศึกษาดูงานนอกสถานที่ 3. 10 % การเรียนรู้ผ่านหลักสูตรและโปรแกรม (Learn by Courses) ประกอบด้วย การฝึกอบรม และการพัฒนาตนเอง
การวัดและประเมินผล	<p>การวัดและประเมินผล แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. การประเมินผู้เข้ารับการพัฒนา แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่ <ol style="list-style-type: none"> 1.1 การประเมินก่อนการพัฒนา 1.2 การประเมินระหว่างการพัฒนา 1.3 การประเมินหลังการพัฒนา 2. การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนา

**โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขต
พื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
(ร่าง)**

1. หลักการและความสำคัญ

ความเจริญก้าวหน้าของวิทยาการ เทคโนโลยีสมัยใหม่ส่งผลให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษาและการติดต่อสื่อสาร เนื่องด้วยอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีดังกล่าว ส่งผลให้ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในสังคม โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อโลกในทุกมิติ นอกจากนี้จะใช้ในการติดต่อสื่อสาร เชื่อมโยงสังคมและโลกแล้ว ภาษาอังกฤษยังส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพอีกด้วย (Rajathurai Nishanthi, 2018)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 1) การใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Language : CEFR) 2) การปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) 3) การส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก 4) การส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ การยกระดับความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR และ 5) การส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา (กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) โดยจะเห็นว่านโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ รวมถึงยกระดับความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน

ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนเอง (Richards, 2006) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริง ออกแบบกิจกรรมและมอบภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ใช้สื่อการเรียนการสอนจริง แต่ไม่ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์และหลักการใช้ภาษา (Wilkins, 1984) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในทุกทักษะไปพร้อมๆกัน ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาของผู้เรียน ไม่เกิดความกดดันในการเรียน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นในสถานการณ์จริงได้อย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้น การที่ผู้สอนจะสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษา จะต้องจัดการเรียนการสอนอยู่ในลักษณะที่เป็นกระบวนการตามธรรมชาติ มีการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน (Littlewood, 1996) จะเห็นได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

การพัฒนาครูจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ในการพัฒนาครูนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ ได้แก่ 1) ช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครู ทำให้ครูมีสมรรถภาพในการสอน มีความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจบทบาทหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น 2) ช่วยให้ครูสามารถใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำการสอนนักเรียนได้เต็มที่และตรงตามจุดประสงค์ 3) ช่วยให้ครูได้เรียนรู้งานในหน้าที่ได้เร็วขึ้น 4) ช่วยแบ่งเบาหรือลดภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน 5) ช่วยกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน และ 6) ช่วยให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งในด้านความรู้และเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งหลักการปฏิบัติงานและเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ (ยนต์ ชุ่มจิต, 2550)

ดังนั้นโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จึงจัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้พัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนต่อไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านสื่อการเรียนรู้อุปกรณ์ และประเมินผลการเรียนรู้ และด้านบทบาทของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ

3. เนื้อหา

เนื้อหาของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 แบ่งออกเป็น 5 Module ซึ่งใช้เวลาในการพัฒนาทั้งสิ้น 80 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. Module 1 หลักสูตร (19 ชั่วโมง)

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา จัดลำดับเนื้อหาสาระ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จะทำการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้เข้ากับแนวทางการพัฒนาการสื่อสาร ได้แก่ หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus) ที่มีการกำหนดเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้อง ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง และเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ตามที่กำหนดให้ หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus) ที่มีการกำหนดเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นหน้าที่ของภาษา โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ และหลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus) ที่มีการกำหนดเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อความหมายในบริบทต่างๆ ได้อย่างเหมาะสม เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus)
2. หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus)
3. หลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus)

2. Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (18 ชั่วโมง)

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา และพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) โดยอาศัยการเรียนรู้แบบร่วมมือและการทำงานเป็นกลุ่ม เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. การเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน
2. การส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่ม
3. การฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กัน
4. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารอย่างถูกต้อง (Accuracy) และ

คล่องแคล่ว (Fluency)

3. Module 3 สื่อการเรียนรู้ (12 ชั่วโมง)

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเป็นการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน ได้แก่ สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based material) ที่มีความสอดคล้องกับการเรียนการสอนตามแนวสื่อสาร สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based)) ที่มีการออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน และสื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) ที่เป็นรูปธรรม จับต้องได้ และเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่ผู้เรียน เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. ใช้สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based material) ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนตามแนวสื่อสาร
2. ใช้สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based materials) โดยออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน
3. ใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) หมายถึง การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นของจริง ภาพจริง เป็นรูปธรรม สามารถสัมผัสได้ และเป็นสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน มาใช้ในการจัดการเรียนรู้
4. ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย

4. Module 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (16 ชั่วโมง)

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือหรือวิธีที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องในทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ครอบคลุม และสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้อ และจุดประสงค์การเรียนรู้ มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ และนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้เพื่อวางแผนพัฒนาผู้เรียนในอนาคตต่อไป เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. มีการวัดและประเมินผลด้วยรูปแบบ เครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย
2. มีการประเมินต่อเนื่อง ทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน
3. วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสม สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรมทางภาษา และจุดประสงค์
4. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ
5. นำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

5. Module 5 บทบาทของผู้สอน (12 ชั่วโมง)

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ บทบาท หน้าที่ของครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยครูมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม เป็นผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide) แก่ผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรม รวมถึงมีหน้าที่ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring) ในชั้นเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. ผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม
2. ผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant)
3. ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide)
4. ผู้ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring)

โดยรายละเอียดเนื้อหาของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปรากฏดังตาราง 38

ตาราง 38 เนื้อหาของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

เนื้อหา	เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ผ่านหลักสูตร (ชั่วโมง)	เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ผ่านบุคคลอื่น (ชั่วโมง)	เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง (ชั่วโมง)
Module 1 หลักสูตร	2	4	13
Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2	4	12
Module 3 สื่อการเรียนรู้	1	2	9
Module 4 การวัดและประเมินผล การเรียนรู้	2	3	11
Module 5 บทบาทของผู้สอน	1	2	9
การประเมินผลก่อน-หลังการอบรม		2 ชั่วโมง	
สรุป อภิปราย แลกเปลี่ยนความคิด		1 ชั่วโมง	
รวมระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนา		80 ชั่วโมง	

4. วิธีการพัฒนา

วิธีการพัฒนาบุคลากรสามารถทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของประเด็นที่ต้องการพัฒนาและบริบทของการทำงาน สำหรับการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีวิธีการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยอาศัยแนวคิดการเรียนรู้แบบ 70:20:10 ซึ่งประกอบด้วย

1. 70 % การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์และการปฏิบัติจริง (Learn by Experience) ประกอบด้วย การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน
2. 20 % การเรียนรู้ผ่านบุคคลอื่น (Learn by Others) ประกอบด้วย การสัมมนา การสอนงานระบบพี่เลี้ยง และการศึกษาดูงานนอกสถานที่
3. 10 % การเรียนรู้ผ่านหลักสูตรและโปรแกรม (Learn by Courses) ประกอบด้วย การฝึกอบรม และการพัฒนาตนเอง

เนื้อหาแต่ละ Module มีรายละเอียดวิธีการพัฒนา ดังนี้

1. Module 1 หลักสูตร ใช้วิธีการพัฒนาโดย การฝึกอบรม การศึกษาดูงานนอกสถานที่ และการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน
2. Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ใช้วิธีการพัฒนาโดย การฝึกอบรม การศึกษาดูงานนอกสถานที่และการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน
3. Module 3 สื่อการเรียนรู้ ใช้วิธีการพัฒนาโดย การฝึกอบรม การสัมมนา และการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน
4. Module 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ใช้วิธีการพัฒนาโดย การฝึกอบรม การสอนงานระบบพี่เลี้ยง การสัมมนา และการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน
5. Module 5 บทบาทของผู้สอน ใช้วิธีการพัฒนาโดย การพัฒนาตนเอง การสอนงานระบบพี่เลี้ยง การสัมมนา และการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน

โดยรายละเอียดวิธีการพัฒนาของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ปรากฏดังภาพประกอบ 4

ภาพประกอบ 4 รายละเอียดวิธีการพัฒนาของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

5. การวัดและประเมินผล

5.1 ประเมินตนเองก่อน ระหว่าง และหลังการพัฒนาโดยแบบทดสอบ

5.2 ประเมินการทำกิจกรรมตามที่กำหนด

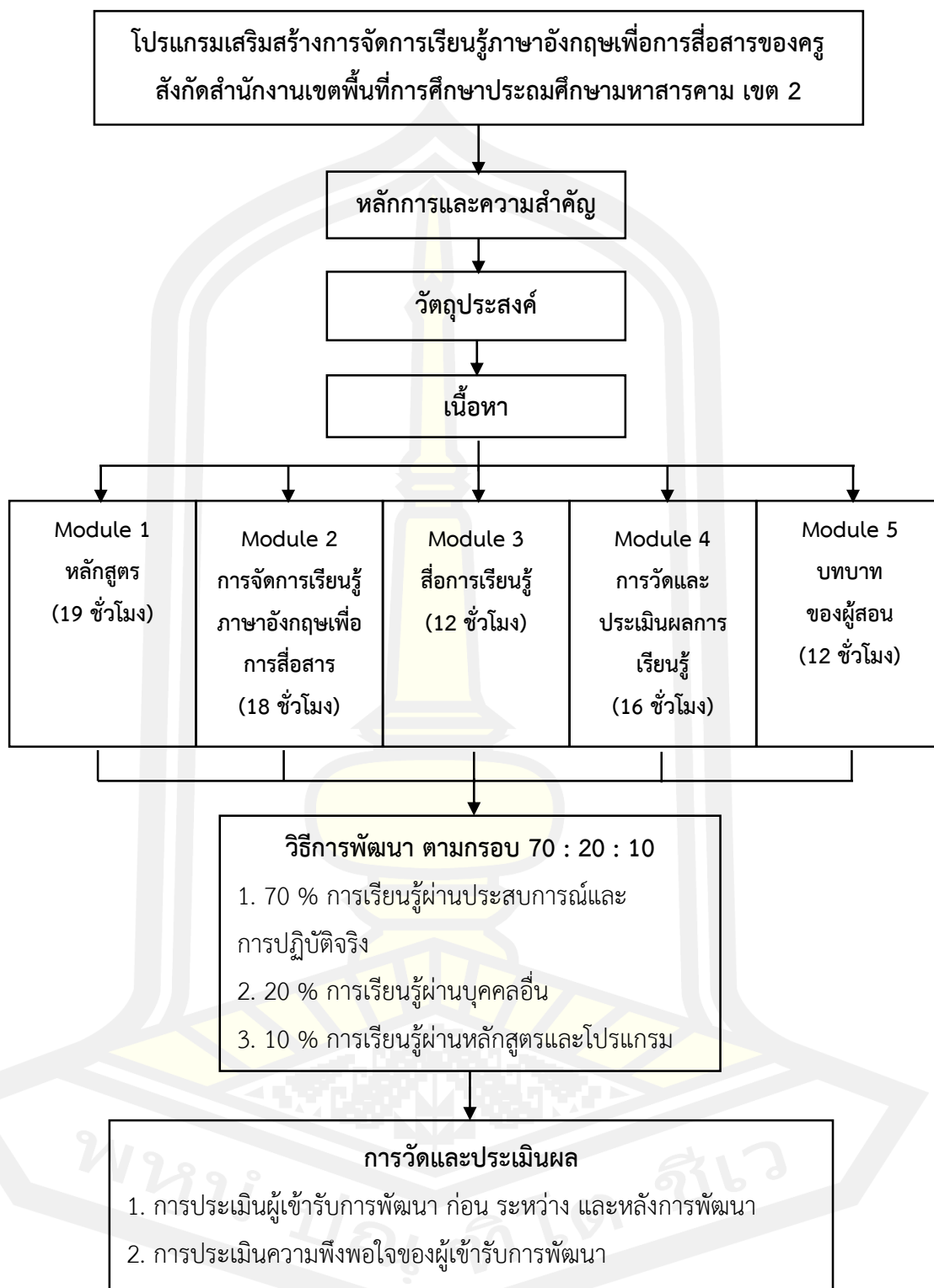
5.3 ประเมินความสนใจและตั้งใจในการศึกษาด้วยตนเอง

5.4 ประเมินการซักถามและการให้ข้อคิดเห็น

5.5 การประเมินการรายงานอบรมและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

จากการยกร่าง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของ
ครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 อธิบายรายละเอียด
ในแต่ละองค์ประกอบของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ
หลักการและความสำคัญ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการพัฒนา และการวัดและประเมินผล
สามารถสรุปดังภาพประกอบ 5

ภาพประกอบ 5 องค์ประกอบที่สำคัญของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

2.3 ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด 7 คน ปรากฏดังตาราง 39

ตาราง 39 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

รายการประเมิน	ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
	\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. หลักการและความสำคัญ						
1.1 ความชัดเจนของหลักการ	4.57	0.53	มากที่สุด	4.71	0.49	มากที่สุด
1.2 ความสำคัญของหลักการ	4.86	0.38	มากที่สุด	4.86	0.38	มากที่สุด
1.3 การนำไปใช้	4.71	0.49	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด
2. วัตถุประสงค์						
2.1 เพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู	4.43	0.53	มาก	4.57	0.53	มากที่สุด
2.2 ความครอบคลุมองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.57	0.53	มากที่สุด	4.71	0.49	มากที่สุด
3. เนื้อหา						
3.1 สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของโปรแกรม	4.71	0.49	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด
3.2 การจัดเรียงเนื้อหาสอดคล้องกับองค์ประกอบ	4.86	0.38	มากที่สุด	4.71	0.49	มากที่สุด
3.3 เนื้อหากับระยะเวลา	4.57	0.53	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด
3.4 Module 1 หลักสูตร	4.71	0.49	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด

ตาราง 39 (ต่อ)

รายการประเมิน		ความเหมาะสม			ความเป็นไปได้		
		\bar{X}	S.D.	แปลผล	\bar{X}	S.D.	แปลผล
3.5	Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.57	0.53	มากที่สุด	4.71	0.49	มากที่สุด
3.6	Module 3 สื่อการเรียนรู้	4.57	0.53	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด
3.7	Module 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	4.57	0.53	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด
3.8	Module 5 บทบาทของผู้สอน	4.43	0.53	มาก	4.29	0.49	มาก
4. วิธีการพัฒนา							
4.1	การฝึกอบรม	4.86	0.38	มากที่สุด	4.71	0.49	มากที่สุด
4.2	การพัฒนาตนเอง	4.57	0.53	มากที่สุด	4.43	0.53	มาก
4.3	การสอนงานระบบพี่เลี้ยง	4.71	0.49	มากที่สุด	4.71	0.49	มากที่สุด
4.4	การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน	5.00	0.00	มากที่สุด	4.86	0.38	มากที่สุด
4.5	การสัมมนา	4.86	0.38	มากที่สุด	4.71	0.49	มากที่สุด
4.6	การศึกษาดูงานนอกสถานที่	4.86	0.38	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด
5. การวัดและประเมินผล							
5.1	การประเมินผลก่อน ระหว่าง และหลังการพัฒนา	4.86	0.38	มากที่สุด	4.86	0.38	มากที่สุด
5.2	การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการพัฒนา	4.71	0.49	มากที่สุด	4.57	0.53	มากที่สุด
รวม		4.69	0.45	มากที่สุด	4.64	0.49	มากที่สุด

จากตาราง 39 ชี้ให้เห็นว่าโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้เพื่อพัฒนาเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 โดยรวมมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.69$) และโดยรวมมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ($\bar{X} = 4.64$)

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัยนำผลการวิเคราะห์ข้อมูล มาสรุปผล อภิปรายผล และมีข้อเสนอแนะตามลำดับ ดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการวิจัย
2. สรุปผล
3. อภิปรายผล
4. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
2. เพื่อพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

สรุปผล

จากการวิจัยเพื่อการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่า

1.1 สภาพปัจจุบันของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู โดยรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 2.60$, S.D. = 0.80) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบทบาทของผู้สอน ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 0.78) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านหลักสูตร ($\bar{X} = 1.99$, S.D. = 0.77)

1.2 สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู โดยรวม 5 ด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.40$, S.D. = 0.74) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านบทบาทของผู้สอน ($\bar{X} = 4.48$, S.D. = 0.74) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.87)

1.3 ความต้องการจำเป็นในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เรียงลำดับความต้องการจำเป็นจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านบทบาทของผู้สอน ตามลำดับ

2. ผลการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่พัฒนาขึ้นประกอบด้วย 5 ส่วน ได้แก่ 1) หลักการและความสำคัญ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล ภายในโปรแกรม ประกอบด้วย 5 Module ได้แก่ Module 1 ด้านหลักสูตร Module 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Module 3 ด้านสื่อการเรียนรู้ Module 4 ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และ Module 5 ด้านบทบาทของผู้สอน ซึ่งผลการประเมินโปรแกรมโดยรวมจากผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.69$, S.D. = 0.45) และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.49)

อภิปรายผล

จากการศึกษาการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้วิจัยนำมามีอภิปรายผลได้ดังนี้

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 พบว่าสภาพปัจจุบัน โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตร ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ อยู่ในระดับน้อย ส่วนด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านสื่อการเรียนรู้ และด้านบทบาทของผู้สอน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งผลที่ปรากฏเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า ผู้สอนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ และไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมอย่างเพียงพอเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับพัฒนาทักษะการสื่อสารและทักษะภาษาอังกฤษของผู้เรียน รวมทั้งยังขาดความเข้าใจในวัตถุประสงค์ บริบท และ

แนวทางของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ดังจะเห็นได้ว่าครูผู้สอนยังคงมีการใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในรูปแบบเดิม คือ เน้นการท่องจำ และเน้นโครงสร้างไวยากรณ์แทนที่จะเป็นการสอนภาษาเพื่อการสื่อความหมาย ดังที่ Littlewood (1996) กล่าวไว้ว่าในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น ครูผู้สอนต้องเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในทุกทักษะไปพร้อม ๆ กัน ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาของผู้เรียน ไม่เกิดความกดดันในการเรียน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นในสถานการณ์จริงได้อย่างเป็นธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Alamri (2018) ได้ศึกษาเกี่ยวกับ การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในบริบทด้านการสอน จากการวิจัยพบว่า แนวทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้สอนต้องช่วยให้ผู้เรียนสามารถแสดงความรู้สึกนึกคิด แสดงทัศนคติของตนเองผ่านกิจกรรมกลุ่มในชั้นเรียนได้ โดยเป้าหมายของการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ พัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน และพัฒนากระบวนการสอนภาษาทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูโดยรวมอยู่ในระดับมาก และรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งผลที่ปรากฏเช่นนี้อธิบายได้ว่าครูผู้สอนได้เห็นถึงความสำคัญของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และมีความต้องการที่จะพัฒนาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้ดี และมีคุณภาพยิ่งขึ้น ดังที่ Littlewood (1996) ได้กล่าวถึงความสำคัญในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไว้ว่า การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในลักษณะที่เต็มสมบูรณ์ทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน อีกทั้งช่วยเพิ่มแรงจูงใจของผู้เรียน ซึ่งเป้าหมายสูงสุดของผู้เรียนภาษา คือ สามารถสื่อสารกับผู้อื่นได้ ดังนั้น ถ้าสภาพในห้องเรียนสัมพันธ์กับความต้องการในการเรียนภาษาของผู้เรียน ก็จะเป็นแรงจูงใจให้อยากเรียนมากขึ้น นอกจากนี้ยังช่วยให้การเรียนรู้อังกฤษเป็นไปอย่างธรรมชาติ อีกทั้งยังเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนกับครูสร้างความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ซึ่งความสัมพันธ์นี้จะช่วยสร้างสภาพแวดล้อมและบรรยากาศที่ สนับสนุนให้ผู้เรียนแต่ละคนพยายามที่จะเรียนรู้ภาษาได้เป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Richards (2006) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนเอง จากความสำคัญของการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารดังกล่าวนี้ ส่งผลให้สภาพที่พึงประสงค์การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู อยู่ในระดับมาก เป็นตัวที่สื่อให้เห็นถึงความต้องการจำเป็นในการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย

ของ นราวุฒิ วิวิธนาการ (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี ผลการวิจัยพบว่า กระบวนการจัดการ เรียนรู้ภาษาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจากการปฏิบัติของครูและความคิดเห็นของนักเรียน อยู่ในระดับมากทุกด้าน และแนวทางการยกระดับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ได้แก่ ครูมีการเตรียมความพร้อมก่อนจัดการเรียนรู้ ครูใช้กิจกรรมต่าง ๆ ที่น่าสนใจ เทคนิคการสอน ที่หลากหลายและทันสมัย สื่อและนวัตกรรมที่น่าสนใจ และครูใช้วิธีการวัดและประเมินผลที่ หลากหลายให้เหมาะสมกับผู้เรียนที่มีความสามารถแตกต่างกัน และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉราภรณ์ สิงห์สม (2561) ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2 ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษโดยรวมอยู่ในระดับมาก อีกทั้งยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ นุดจนาจ สัพโส (2561) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาโปรแกรม พัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลการวิจัยพบว่า สภาพที่พึงประสงค์ของการจัดกิจกรรมการเรียน การสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ประกอบด้วย 1) หลักการและ ความสำคัญ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล เนื้อหา ประกอบด้วย 5 Module ได้แก่ Module 1 ด้านหลักสูตร Module 2 ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร Module 3 ด้านสื่อการเรียนรู้ Module 4 ด้านการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ และ Module 5 ด้านบทบาทของผู้สอน ซึ่งผลการประเมินโปรแกรมโดยรวมมีความ เหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.69 และ 4.64 ตามลำดับ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดหลักการเกี่ยวกับองค์ประกอบของ โปรแกรมและขอบข่ายเนื้อหาของโปรแกรมตามแนวคิดของ Funnel และ Rogers (2011) ; สุมิตรา พงศธร (2550) ; ไท คำล้าน (2551) ; ยอดอนงค์ จอมหงส์พิพัฒน์ (2553) ; สุวัฒน์ จุลสุวรรณณ์ (2554) ; เชษฐา คำคล่อง (2557) และสุวิทย์ ยอดสละ (2557) จนสามารถสรุปองค์ประกอบของ โปรแกรมได้ 5 ส่วน จึงได้ดำเนินการสร้างโปรแกรมที่ประกอบด้วย 1) หลักการหลักการและ ความสำคัญ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีการพัฒนา และ 5) การวัดและประเมินผล ซึ่งผู้วิจัยได้มี การวางแผนไว้อย่างเป็นระบบ มีขั้นตอนในการพัฒนาที่ออกแบบมาจากการนำองค์ประกอบที่ เชื่อมโยงสัมพันธ์กับหลักการ แนวคิด ทฤษฎี เพื่อนำไปสู่การปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ ที่ได้กำหนดไว้ในโปรแกรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ นุดจนาจ สัพโส (2561) ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง

การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพัฒนาครู ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีองค์ประกอบของโปรแกรม 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) เนื้อหา 4) วิธีดำเนินการ 5) การประเมินผลโปรแกรม ผลการประเมิน ความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27 มีความเหมาะสมและมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการศึกษาสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของครู สรุปได้ว่า ครูมีสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับ มาก ดังนั้น ในการฝึกอบรมเพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ควรเชิญวิทยากรที่มีความรู้และเชี่ยวชาญในแต่ละเนื้อหาในโปรแกรมมาบรรยาย เพื่อให้ผู้เข้ารับการ พัฒนาได้รับความรู้ ความเข้าใจ สามารถนำไปใช้ในการปฏิบัติงานได้อย่างถูกต้อง ชัดเจน

1.2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการกำหนดให้ครูที่สอนใน รายวิชาภาษาอังกฤษทุกคนจะต้องเข้ารับการพัฒนาตามโปรแกรม และควรจัดให้มีระบบการติดตาม ประเมินผลการพัฒนาด้านการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างต่อเนื่อง

1.3 สถานศึกษา ควรจัดให้มีระบบการติดตามและประเมินผลการพัฒนาด้านการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นระยะและต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีการจัดกิจกรรมเพื่อเป็นการ กระตุ้นให้ครูผู้สอนได้มีการพัฒนาตนเองอย่างสม่ำเสมอ ส่งเสริมให้ครูผู้สอนเกิดความรู้ ความเข้าใจใน การใช้รูปแบบ เทคนิค วิธีการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1.4 ผู้บริหารสถานศึกษา เป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญต่อการส่งเสริมด้านการ บริหารงานวิชาการ ดังนั้นควรสร้างความตระหนักและให้ความสำคัญ โดยส่งเสริมให้มีการใช้ โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูอย่างจริงจัง เพื่อให้มีการ จัดการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรทำการศึกษาวิจัยและพัฒนา โดยใช้หลักการ และวิธีการที่พัฒนาขึ้นจาก งานวิจัยนี้ นำไปใช้เพื่อพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในเขตพื้นที่

การศึกษาอื่น หรือสิ่งกีดอื่น เพื่อตรวจสอบความสำคัญของโปรแกรมการวิจัยว่ามีความเหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาโปรแกรมให้สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละบริบทได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรมีการวิจัยเพื่อติดตามผลหรือการศึกษาเพิ่มเติมในด้านการนำโปรแกรมไปใช้ เพื่อให้ได้ข้อสนเทศที่แตกต่าง นำมาปรับปรุงและพัฒนา ต่อยอดโปรแกรมต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2551). *หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). *การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544*. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2548). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2550). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 และแก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553 พร้อมกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และพระราชบัญญัติการศึกษาภาคบังคับ พ.ศ. 2545*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2553*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2560). *คู่มือประกอบการอบรม การขับเคลื่อนกระบวนการ PLC (Professional Learning Community) “ชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ” สู่สถานศึกษา*. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กาญจนา จันทะโยธา. (2560). *การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูด้านการจัดการเรียนรู้สำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 3*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- กิดานันท์ มลิทอง. (2536). *เทคโนโลยีการศึกษาร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ : เอ็ดดิสันเพรสโปรดักส์.
- จอมพงศ์ มงคลวนิช. (2555). *การบริหารองค์การและบุคลากรทางการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ทวีพริ้นท์ (1991) จำกัด.
- ชวนคิด มะเสนะ. (2558). *การพัฒนาบุคลากรบุคคลทางการศึกษาในทศวรรษหน้า. วารสารบริหารการศึกษาบัวบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี*, 16(1), 9-16.

- เชษฐา คำคล่อง. (2557). *การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำแบบมุ่งบริการของผู้บริหารสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร และพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ณวัฒน์ จันทเขต. *ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของครู สังกัด สพป.มค.2, 21 พฤษภาคม 2564*.
- ทองคุณ หงส์พันธุ์. (2542). *สอนดีต้องมีหลัก : บัญญัติ 20 ประการของงานสอน*. กรุงเทพฯ : แสงสว่างการพิมพ์.
- ทิตนา แคมมณี. (2553). *ศาสตร์การสอน องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ*. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.
- ไท คำล้าน. (2551). *การพัฒนาโปรแกรมฝึกอบรม เพื่อเสริมสร้างภาวะผู้นำทางสิ่งแวดล้อมศึกษาสำหรับผู้บริหารสถานศึกษา*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุขฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ธนวัฒน์ อรุณสุขสว่าง. (2557). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษากรุงเทพมหานคร เขต 2 เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาพัฒนศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ธำรง บัวศรี. (2542). *ทฤษฎีหลักสูตร*. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- ธีระ รุญเจริญ. (2550). *ความเป็นมืออาชีพในการจัดและบริหารการศึกษายุคปฏิรูปการศึกษา*. กรุงเทพฯ : แอล. ที. เพรส.
- ธูปทอง กว่างสวาสดี. (2549). *คู่มือการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.
- ธูปทอง กว่างสวาสดี. (2557). *การสอนภาษาอังกฤษด้วยเทคโนโลยี*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงนุช สีสันต์. (2561). *ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับสภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูในโรงเรียนมัธยมศึกษาภาคบังคับในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาประจวบคีรีขันธ์ เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นราวุฒิ วิวิธนากร. (2563). *การศึกษากระบวนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของโรงเรียนที่มีแนวปฏิบัติที่ดี*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต.

- นุดจนาจ สัพโส. (2561). *การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 27*.
วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บันลือศักดิ์ จำนง. (2546). ยึดผู้เรียนเป็นศูนย์กลางสู่ผลสัมฤทธิ์คณิตศาสตร์อันดับหนึ่ง.
วารสารปฏิรูปการศึกษา, 1(20), 13.
- บุญชม ศรีสะอาด และคณะ. (2558). *พื้นฐานการวิจัยการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 7. มหาสารคาม :
ตักสิลาการพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). *วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 1*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ :
สุวีริยาสาส์น.
- ประไพ ฉลาดคิด. (2548). *หลักการสอน*. กรุงเทพฯ : เกษมศรี ซี.พี.
- ปราณปรียา ผ่องจิต. (2562). *การพัฒนาแนวทางพัฒนาครูในการจัดกระบวนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ปริญญา มีสุข. (2552). *ผลการออกแบบโปรแกรมการพัฒนาทางวิชาชีพแบบมีส่วนร่วมของครู*.
กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พจน์ พจนพานิชย์กุล. (2556). *การพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของบุคคล*. [ออนไลน์]. ได้จาก :
<https://sites.google.com/site/potarticle/02>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2564].
- พิชิต ชินกร. (2560). *รูปแบบการพัฒนาชุมชนการเรียนรู้วิชาชีพครูของโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พิณสุดา สิริธรรังศรี. (2557). *การยกระดับคุณภาพครูไทย ในศตวรรษที่ 21. การประชุมวิชาการอภิวัดนักการเรียนรู้..สู่จุดเปลี่ยนประเทศไทย (หน้า 3-6)*. กรุงเทพฯ : สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (สสค.).
- พิมพ์นธ์ เดชะคุปต์ และเพยาว์ ยินดีสุข. (2549). *ทักษะ 5 C เพื่อการพัฒนาหน่วยการเรียนรู้และการจัดการเรียนการสอนอิงมาตรฐาน*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2546). *การศึกษาและความเป็นครูไทย*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2550). *ความเป็นครู*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- ยอดอนงค์ จอมหงษ์พิพัฒน์. (2553). *การพัฒนาโปรแกรมพัฒนาครูผู้นำการจัดการเรียนรู้ตาม
แนวทางปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชา
ภาวะผู้นำทางการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- วิชัย วงษ์ใหญ่. (2554). *นวัตกรรมหลักสูตรและการเรียนรู้สู่ความเป็นพลเมืองดี*. กรุงเทพฯ :
อาร์ แอนด์ปริ้นต์.
- วิทยา วิจิตร. (2557). *70 : 20 : 10 Framework*. [ออนไลน์]. ได้จาก : <http://indochinahub.blogspot.com/2011/08/702010-framework.html>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2564].
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2553). *โรงเรียน : การบริหารสู่ความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ :
โรงพิมพ์ทิพย์วิสุทธิ์.
- วิโรจน์ สารรัตนะ. (2556). *กระบวนทัศน์ใหม่ทางการศึกษา : กรณีที่คณะต่อการศึกษาศตวรรษที่ 21*.
กรุงเทพฯ : หจก.ทิพย์วิสุทธิ์.
- วิวรรธน์ จันทร์เทพย์. (2548). *การจัดแสดงและนิทรรศการ*. ราชบุรี : คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- สถาบันภาษาอังกฤษ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *คู่มือการจัดการเรียน
การสอนภาษาอังกฤษแนวใหม่ ตามกรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาของสหภาพยุโรป
(CEFR)*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การสงเคราะห์ทหารผ่านศึก.
- สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย. (2556). *การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐาน
ให้เกิดความรับผิดชอบ*. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยเพื่อการพัฒนาประเทศไทย.
- สมคิด บางโม. (2551). *องค์กรและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : วิทยพัฒน์.
- สมชาติ กิจจรยง และอรจรรย์ ณ ตะกั่วทุ่ง. (2550). *เทคนิคการจัดฝึกอบรม*. กรุงเทพฯ :
สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น).
- สมชาย ฐิติรัตน์อัศว. (2551). *การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในแหล่งเรียนรู้*. [ออนไลน์]. ได้จาก :
<http://www.nfe.go.th/0405/NFE-note/somchai01.html>. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 16
พฤศจิกายน 2564].
- สมศักดิ์ ดลประสิทธิ์. (2564). *แนวทางการจัดการศึกษาเพื่อพัฒนากำลังคนในศตวรรษที่ 21*.
คุรุสภาวิทยากร, 2(1), 10-13.
- สมาน อัสวภูมิ. (2551). *การบริหารการศึกษาสมัยใหม่ : แนวคิด ทฤษฎี และปฏิบัติ*. กรุงเทพฯ :
ครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี.
- สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ. (2542). *งานบริหารโรงเรียน การบริหารงาน
วิชาการ ชุดฝึกอบรมด้วยตนเอง เล่ม 4*. กรุงเทพฯ : รุ่งศิลป์การพิมพ์.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2558). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : บริษัทจามจุรีโปรดักส์ จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). *แนวทางการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษตามกรอบมาตรฐานความสามารถทางภาษาอังกฤษ (CEFR)*. กรุงเทพฯ : ศูนย์บริหารงานพัฒนาศักยภาพบุคคลเพื่อความเป็นเลิศ สถาบันภาษาอังกฤษ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2558). *รายงานผลการศึกษา สถานภาพการผลิตและพัฒนาครู*. กรุงเทพฯ : กลุ่มนโยบายด้านการผลิตและพัฒนาครูคณาจารย์และบุคลากรทางการศึกษา สำนักมาตรฐานการศึกษาและพัฒนาระบบการเรียนรู้ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579*. กรุงเทพฯ : สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ. (2561). *ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561 - 2580 (ฉบับย่อ)*. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2552). *ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. (2553). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551*. กรุงเทพฯ : กลุ่มพัฒนากระบวนการเรียนรู้ สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- สำนักวิชาการสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2559). *กฎบัตรอาเซียน*. [ออนไลน์]. ได้จาก : www.paliament.go.th/library. [สืบค้นเมื่อ วันที่ 16 พฤศจิกายน 2564].
- สุชาญ โภคิน. (2545). การปรับตัวของครู/อาจารย์ ในยุคไฮเทค. *วารสารวิชาการ*, 5(7), 22-26.
- สุเทพ อ่วมเจริญ. (2557). *การพัฒนาหลักสูตร : ทฤษฎีและการปฏิบัติ*. นครปฐม : มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตพระราชวังสนามจันทร์.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. (2530). *การสอนทักษะภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : ภาควิชามัธยมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา พงศธร. (2550). *สรุปเรื่องของหลักสูตร. วารสารสภาการคาทอลิก แห่งประเทศไทย*, 2(79), 15-23.

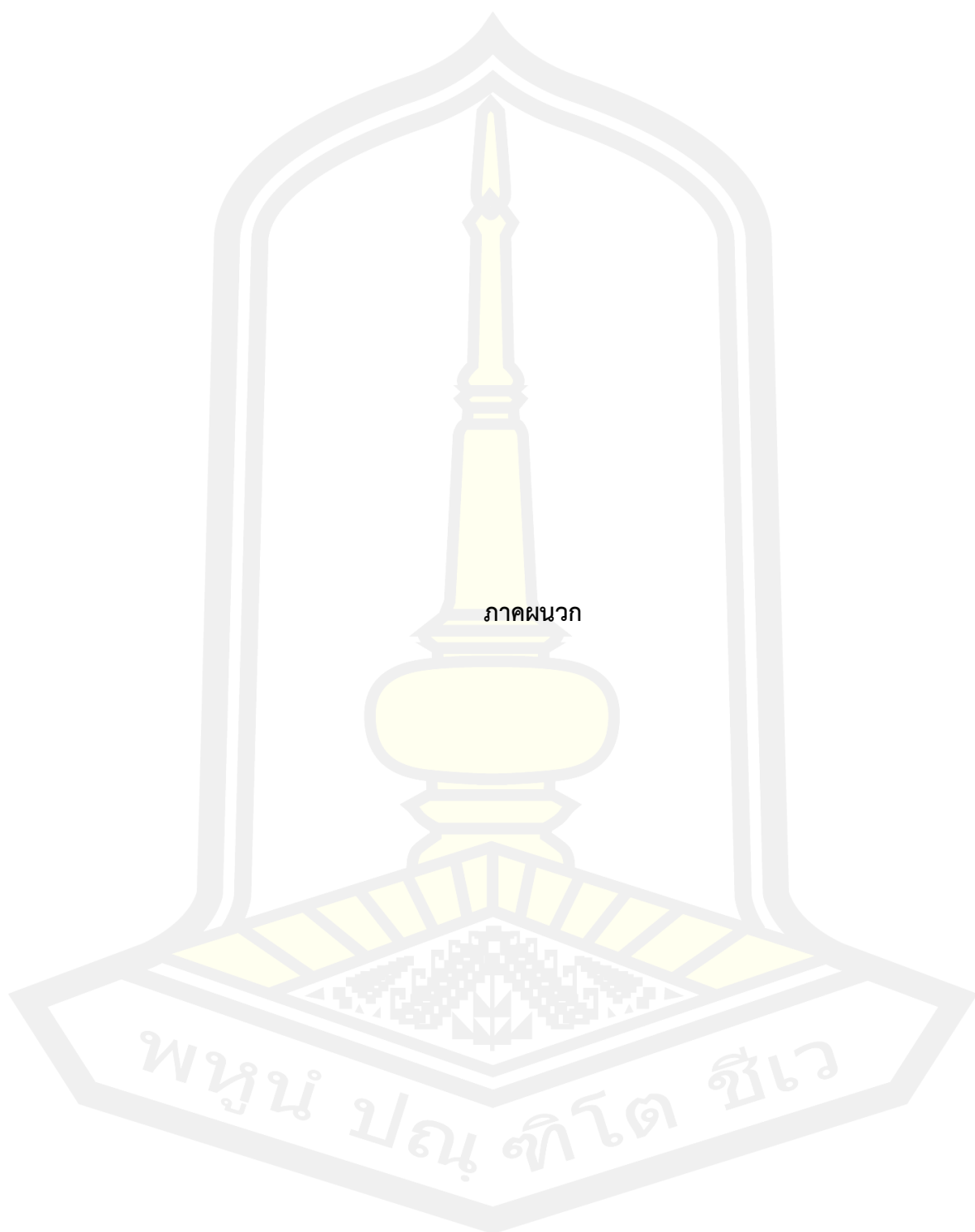
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). *แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). *วิธีสอนสื่อสารทักษะฟังภาษาอังกฤษ*. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุรศักดิ์ ปาเฮ. (2553). การพัฒนาวิชาชีพครูสู่ยุคปฏิรูปการศึกษาในทศวรรษที่สอง. ใน *เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง “การพัฒนาครูทั้งระบบตามยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาทศวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561)” ของครูและบุคลากรทางการศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาแพร่เขต 2*, หน้า 1-12. 28-29 ธันวาคม 2553.แพร่ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาแพร่ เขต 2.
- สุวัฒน์ จุลสุวรรณ. (2554). *การพัฒนาภาวะผู้นำการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารสายสนับสนุน สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหาร และพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2552). *19 วิธีจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความรู้และทักษะ*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- สุวิทย์ ยอดสละ. (2557). *การพัฒนาภาวะผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ของผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษาดุสิตบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สุวิมล ว่องวานิช. (2550). *การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น Needs Assessment Research*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสาวลักษณ์ นิกรพิทยา. (2552). *การมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น*. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- เสาวลักษณ์ สงวนไทร. (2551). *ปัญหาและข้อเสนอแนะการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนเทศบาล สังกัดเทศบาลนครสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรปราการ*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- อัจฉราภรณ์ สิงห์สม. (2561). *แนวทางการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาร้อยเอ็ด เขต 2*. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อัจศรา ประเสริฐสิน. (2556). การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของความยึดมั่นผูกพันกับการวิจัยของครูโดยการวิเคราะห์โมเดลแข่งขัน. *วารสารวิจัย มทร.กรุงเทพ*, 4, 119-132.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. (2550). *หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง)*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

- อาภรณ์ ภูวิทย์พันธ์. (2559). *การพัฒนาขีดความสามารถของบุคลากรบนพื้นฐาน 70:20:10 Learning Model*. กรุงเทพฯ : เอช อาร์เซ็นเตอร์.
- Alamri, W.A. (2018). Communicative Language Teaching: Possible Alternative Approaches to CLT and Teaching Contexts. *English Language Teaching*, 11(10), 132–138.
- Barr, M.J and Keating, L.A. (1990). *Developing Effective Student Services Programs: Systematic Approaches for Practitioners*. San Francisco, CA : Jossey Bass.
- Betts, A.K. (1997). *Comments on Budget Studies of Heat Flux Profiles in the Convective. Boundary Layer Over Land*. New York : Macmillan.
- Breen, M. and Candlin, C.N. (1980). The essentials of a communicative curriculum in language teaching. *Applied Linguistics*, 1(2), 89-112.
- Byrne, D. (1976). *Teaching Oral English*. Singapore : Longman Publishers.
- Carolyn, B. and others. (2013). *How to Develop a Training Program on the Job*. [online]. Available from : <http://www.wikihow.com/Develop-a-Training-Program-on-theJob/>. [accessed 16 October 2020].
- Castetter, W.B. (1976). *The Personnel Function in Educational Administration*. 2nd ed. New York : McGraw-Hill.
- Dessler, G. (2011). *Human Resource Management*. Upper Saddle River, N.J. : Prentice Hall.
- Dubin, F. and Elite, O. (1991). *Course Design Developing Program and Materials for Language Learning Fitthprinting*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Education First. (2021). *EF English Proficiency Index. A Ranking of 112 Countries and Regions by English Skills*. [online]. Available from : <https://www.ef.co.th/epi/>. [accessed 16 October 2020].
- Funnel, S.C. and Rogers, P.J. (2011). *Purposeful Program Theory*. San Francisco, CA : Jossey-Bass.
- Gay, L.R. (1985). *Educational evaluation and measurement*. Columbus : Charles E. Merrill.
- Gerlach, V.S. and Ely, D.P. (1971). *Teaching and media: A system matic approach*. New Jersey : Prentice-Hall.
- Good, C.V. (1973). *Dictionary of Education*. New York : McGraw-Hill Book.

- Houg, B. and Duncan, K. (1970). *Teaching Description and Analysis*. Massachusetts : Addison-Wesley.
- Houle, C. (1996). *The Design of Education*. Sanfrancisco : Jossey-Bass Publishers.
- Huang, S.H. (2018). Teachers' Needs in the Advancement of Communicative Language Teaching (CLT) in Taiwan. *TESOL International Journal*, 13(1), 100-117.
- Jacobs, G.M and Farrell, T.S.C. (2003). Understanding and implementing the CLT (Communicative Language Teaching) Paradigm. *RELC Journal*, 3(1), 5-14.
- Jeon, M. (2009). *Impact of perceived website service quality on customer e-loyalty on a logging website*. Ph.D. Thesis, Iowa State University.
- Knowles, M.S. (1975). *Self-Directed Learning : A Guide for Learner and Teachers*. Chicago : Association Press.
- Knowles, M.S. (1980). *The modern practice of adult education: From pedagogy to andragogy*. Englewood Cliffs, NJ : Cambridge Adult Education.
- Kumaravadivelu, B. (2006). *Understanding language teaching From method to post method*. Mahwah, NJ : Lawrence Erlbaum.
- Larsen-Freeman, D. (2000). *Techniques and Principles in Language Teaching*. Oxford : Oxford University Press.
- Larsen-Freeman, D. and Anderson, M. (2011). *Techniques & Principles in Language Teaching*. 3rd ed. New York: Oxford University Press.
- Littlewood, W. (1981). *Communicative Language Teaching : An Introduction*. New York : Cambridge University Press.
- Littlewood, W. (1983). *Foreign and second language learning : Language acquisition research and its implications for the classroom*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Littlewood, W. (1988). *Communicative language teaching*. New York : Cambridge University Press.
- Littlewood, W. (1996). *Autonomy in communication and learning in the Asian context*. In L. Dickinson (ed.), *Proceedings of the International Conference Autonomy 2000: The development of Learning Independence in Language Learning 124-40*. Bangkok : The British Council.

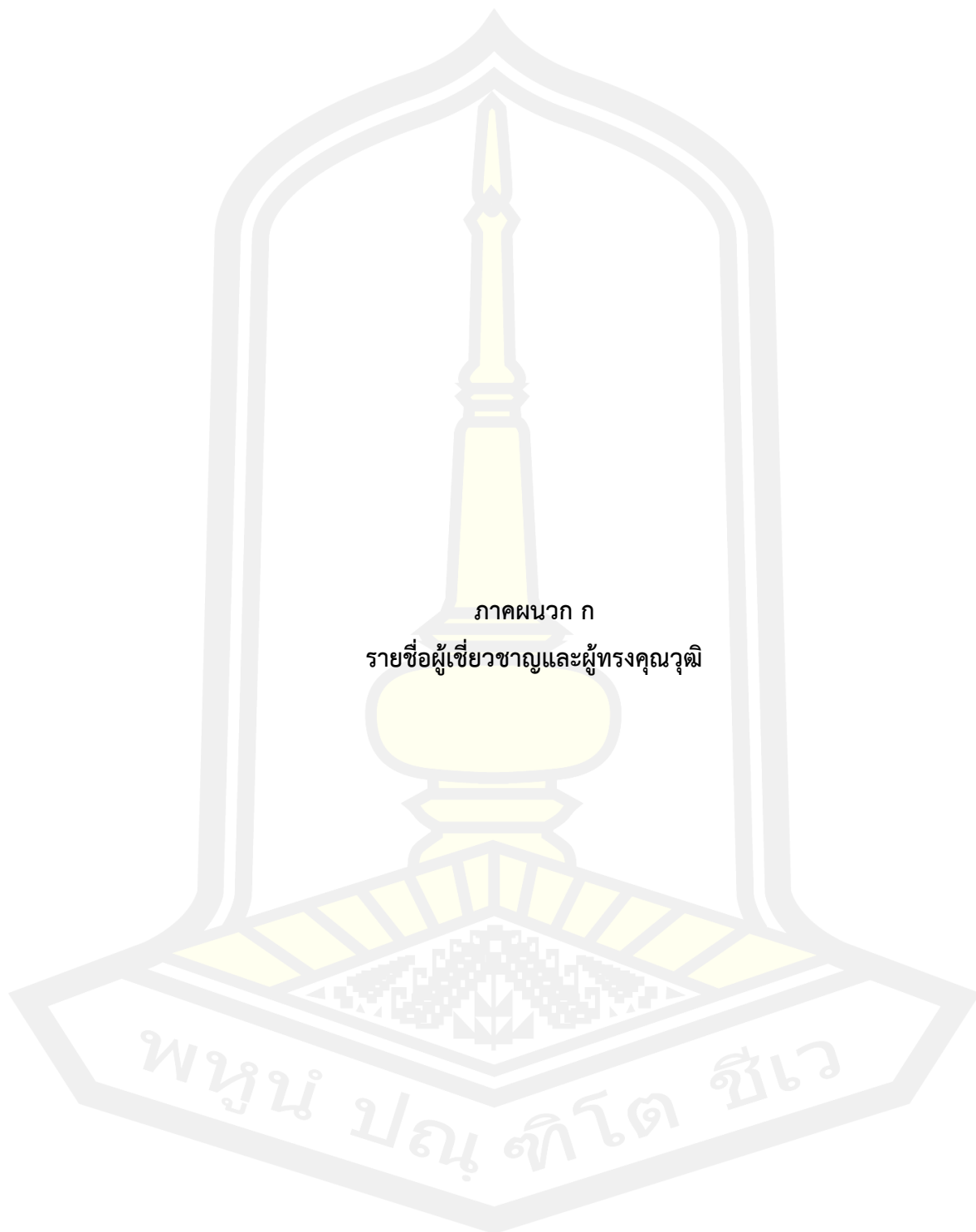
- Lombardo, M. Michael and Eichinger, W. Robert (1996). *The Career Architect Development Planner*. Minneapolis: Lominger.
- Mackay, R. (1978). *Identifying the Nature of the Learner's Needs*. London : Longman.
- Mayer, E.R. (2003). *Learning Instruction*. New Jersey : Pearson Education.
- McKay, S. (2009). *Authentic Classroom Material*. London : Bloomsbury.
- Miller, P. (1987). Ten Characteristics of good Teacher. *English Teaching Forum*, 25, 40-41.
- Nalliveettil, G.M. (2014). Assessing EFL Undergraduates in Communicative Language Teaching Classroom. *Arab World English Journal*, 5(2), 5-6.
- Nishanthi, R. (2018). Important of learning English in today world. *International Journal of Trend in Scientific Research and Development (IJTSRD)*, 3(1), 871-874.
- Nunan, D. (1988). *The learner-centered curriculum*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Nunan, D. (2000). *Language Teaching Methodology*. London : Prentice Hall.
- Padilla, S.M. (2012). *Communicative Language Teaching (CLT)*. Colombia : University of Colombo.
- Qinghong, M.A. (2009). Key Elements in Conducting Communicative Approach to Language Teaching. *Canadian Social Science*, 5(2), 46-54.
- Rahman, M. (2019). The Effect of Teachers' Training in Secondary English Teachers' Practice of Communicative Language Teaching (CLT) in Bangladesh. *Jordan Journal of Educational Sciences*, 15(3), 377-386.
- Rambe, S. (2017). Communicative Labguage Teaching. *Research Gate*, 5(2), 55-56.
- Richards, C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. New York : Cambridge University Press.
- Richards, C. and Rodgers, T. (1986). *Approaches and Methods in Language Teaching*. Cambridge : Cambridge University Press.
- Richards, C. and Rodgers, T. (2001). *Approaches and Methods in Language Teaching*. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press.
- Richey, W.R. (1986). *Planning for Teaching an Introduction to Education*. New York : McGraw-Hill.

- Rogers, C.R. (2000). *Freedom to Learn for the 80s*. Ohio : Merrill.
- Sarab, M.R.A. (2016). Secondary EFL School Teachers' Perceptions of CLT Principles and Practices: An Exploratory Survey. *Iranian Journal of Language Teaching Research*, 4(3), 109-130.
- Savignon, S.J. (1991). Communicative language teaching state of the art. *TESOL Quarterly*, 25, 261-275.
- Scarcella, R. and Oxford, R.L. (1992). *The tapestry of language*. Boston : Heinle and Heinle.
- Seibert, S. (2011). Proactive personality and career success. *Journal of Applied Psychology*, 84(3), 416-427.
- Spark, R.K. (1984). Elementary school Principal In service : Practices and Perceptions Related to Pupil Academic Achievement Among Select California School Districts. *Dissertation Abstracts International*, 45(4), 1010-A.
- Srinivasulu, G. (2020). The Role of Communicative Language Teaching (CLT) in a Learner. *Research Journal of English Language and Literature (RJELAL)*, 7(2), 103-105.
- Stufflebeam, D.L. (2007). *Evaluation theory, models, and applications*. San Francisco, CA : Jossey-Bass.
- Styles, M.H. (1990). *Effective Models of Systematic Program Planning*. San Francisco : Jossey-Bass.
- Thienput, D. (2000). *Human Resource in the 21st Century*. 3rd ed. Bangkok : Chulalongkorn University Press.
- Tiwari, T.D. (2021). Classroom Interaction in Communicative Language Teaching of Public Secondary Schools in Nepal. *Indonesian Journal of English Language Teaching and Applied Linguistics*, 5(2), 373-386.
- Toro, V. (2019). The Use of the Communicative Language Teaching Approach to Improve Students' Oral Skills. *English Language Teaching*, 12, 110-118.
- Widdowson, H.G. (1998). Context, Community, and Authentic Language. *Tesol Quarterly*, 32, 705-716.
- Wilkins, D.A. (1984). *Linguistics in Language Teaching*. London : Hodder Arnold.
- Willis, J. (1996). *A Framework for Task-Based Learning*. Harlow : Longman.

ภาคผนวก

พหุบัณฑิตวิทย์

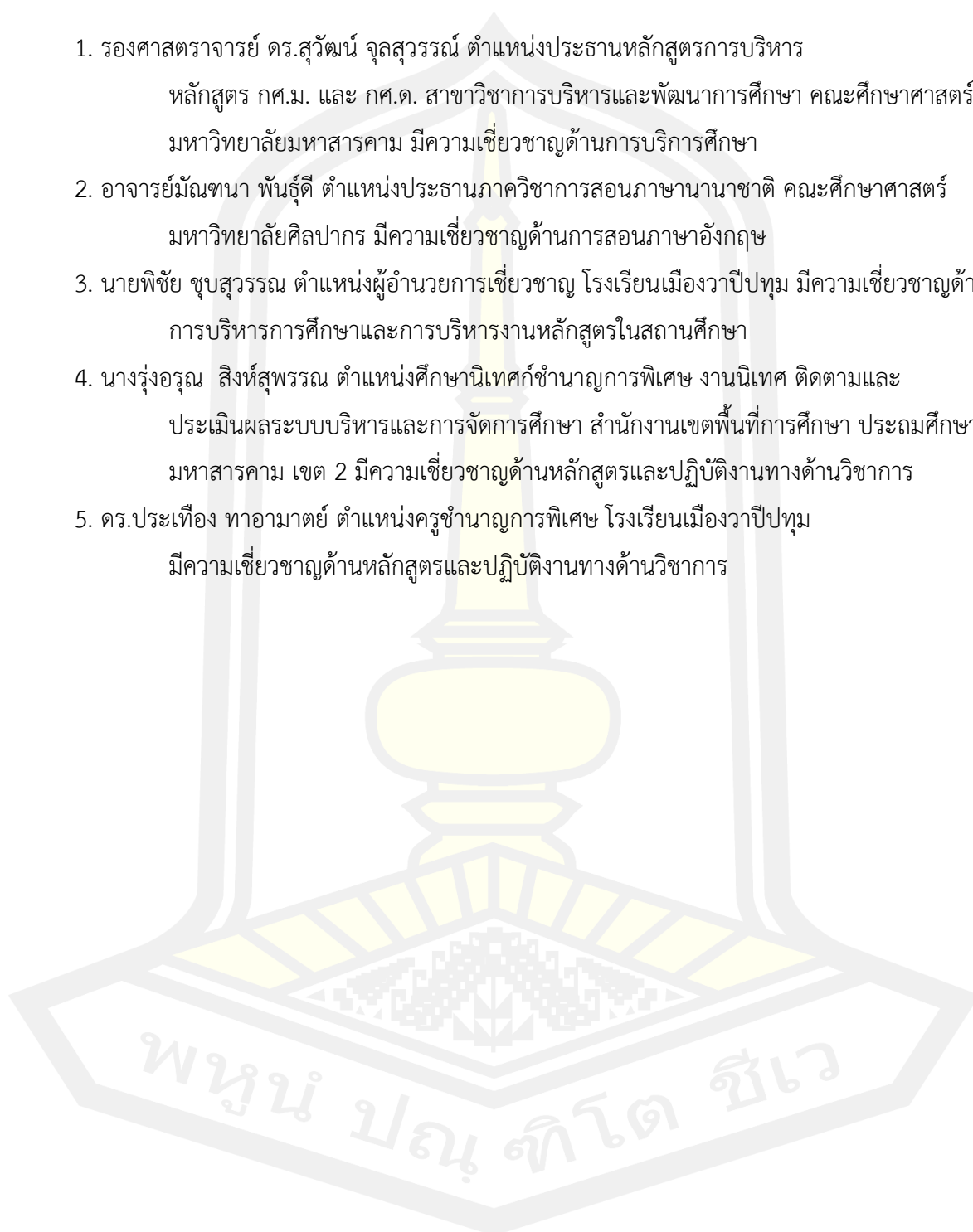

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ

พหุบัณฑิตวิทยาลัย

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือการวิจัย

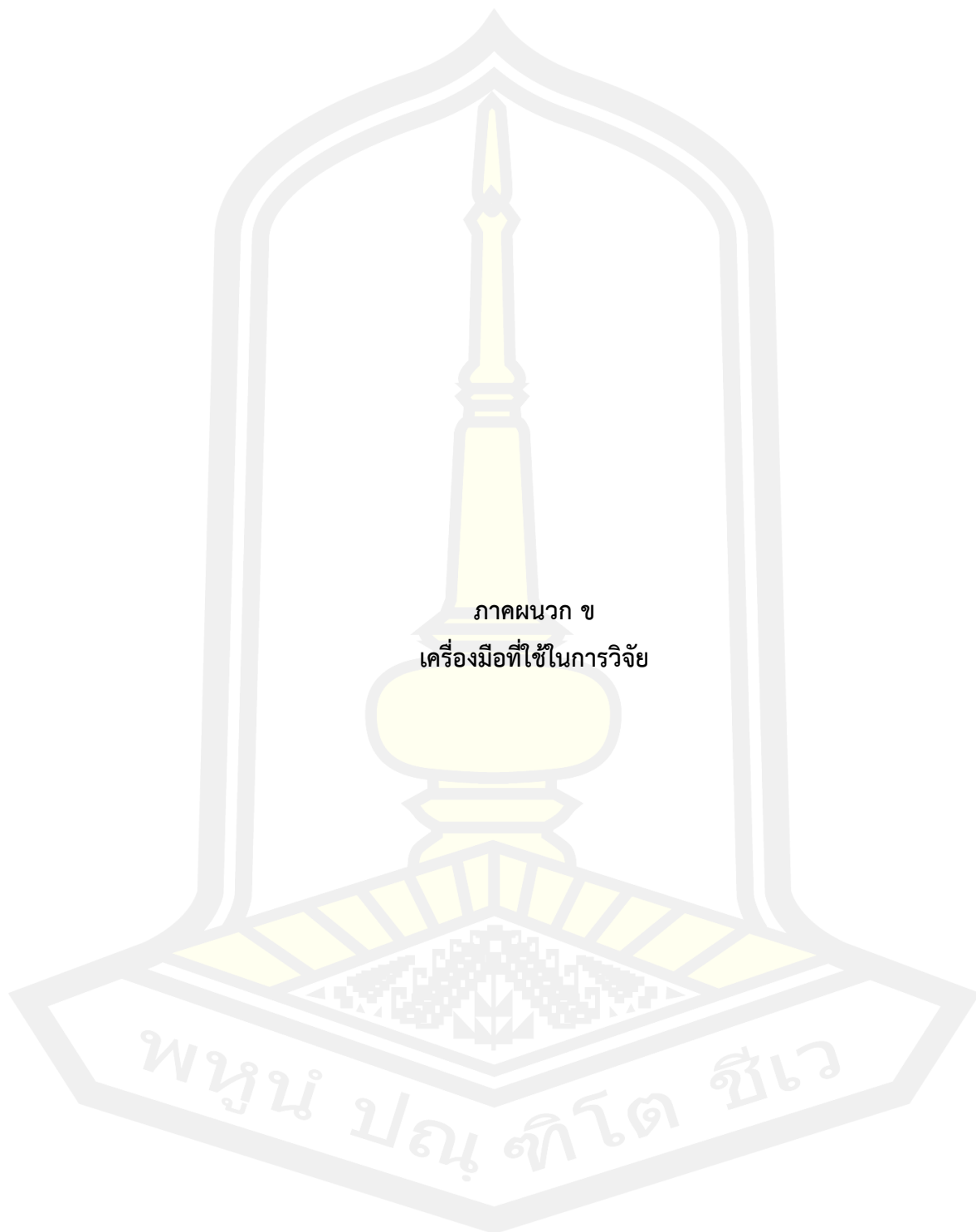
1. รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จุลสุวรรณ ตำแหน่งประธานหลักสูตรการบริหาร
หลักสูตร กศ.ม. และ กศ.ด. สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีความเชี่ยวชาญด้านการบริการศึกษา
2. อาจารย์มณฑนา พันธุ์ดี ตำแหน่งประธานภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร มีความเชี่ยวชาญด้านการสอนภาษาอังกฤษ
3. นายพิชัย ชุบสุวรรณ ตำแหน่งผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนเมืองวาปีปทุม มีความเชี่ยวชาญด้าน
การบริหารการศึกษาและการบริหารงานหลักสูตรในสถานศึกษา
4. นางรุ่งอรุณ สิงห์สุพรรณ ตำแหน่งศึกษานิเทศก์ชำนาญการพิเศษ งานนิเทศ ติดตามและ
ประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา
มหาสารคาม เขต 2 มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ
5. ดร.ประเทือง ทาอามาตย์ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเมืองวาปีปทุม
มีความเชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและปฏิบัติงานทางด้านวิชาการ

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิในตรวจสอบยืนยัน ประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรม

1. นายสุชาติ พุทธลา ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา
2. นายเอกศักดิ์ จันทะกา ตำแหน่ง รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา มหาสารคาม เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา
3. นายณวัฒน์ จันทเขต ตำแหน่ง ศึกษานิเทศก์ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ งานนิเทศ ติดตามและประเมินผลระบบบริหารและการจัดการศึกษา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา
4. นางสุนนา เนื่องไชยศ ตำแหน่ง ผู้อำนวยการ วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนอนุบาลพยุหภูมิพิสัย สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบริหารการศึกษา
5. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วชิระ จันทราช ตำแหน่ง อาจารย์ประจำภาควิชาการสอนภาษานานาชาติ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการสอนภาษาอังกฤษ
6. นางสุนิกุล พลกุล ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเมืองวาปีปทุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านหลักสูตรและการสอน
7. นางปาริฉัตร อินทร์ไชย ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ โรงเรียนเมืองวาปีปทุม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการปฏิบัติงานด้านวิชาการ

พหุ ม บณ จิ โด ชีเว

ภาคผนวก ข
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุณั ปณุ ทิโต สีเว

แบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์
การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สำหรับการวิจัย
เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
2. แบบสอบถามมี 3 ตอน ได้แก่
 - ตอนที่ 1** ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2** ข้อคำถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
 - ตอนที่ 3** ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
3. โปรดตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความคิดเห็นของท่านที่ตรงกับความเป็นจริง เพื่อประโยชน์ในการศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และผู้วิจัยขอรับรองว่าจะเก็บข้อมูลส่วนตัวของท่านไว้เป็นความลับ การเสนอผลการศึกษาจะเป็นภาพรวมจึงไม่มีผลกระทบใด ๆ ต่อท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความกรุณาจากท่านด้วยดีในการตอบแบบสอบถามและขอขอบคุณในความร่วมมืออันดียิ่งมา ณ โอกาสนี้

นางสาวธัญญรัตน์ เวียงสีมา
 นิสิตระดับปริญญาโท คณะศึกษาศาสตร์
 สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา
 มหาสารคาม

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา
มหาสารคาม เขต 2

คำชี้แจง โปรดระบุความคิดเห็นของท่านเกี่ยวกับวิธีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารในแต่ละด้าน

1. ด้านหลักสูตร

.....

.....

2. ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

.....

.....

3. ด้านสื่อการเรียนรู้

.....

.....

4. ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

.....

.....

5. ด้านบทบาทของผู้สอน

.....

.....

ขอขอบคุณที่ท่านกรุณาเสียสละเวลาให้ความอนุเคราะห์ผู้วิจัย

พูน ปณ ทิโต ชีเว

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย

เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

คำชี้แจง

1. แบบสัมภาษณ์นี้ สร้างขึ้นเพื่อใช้สอบถามความคิดเห็นของครู และผู้บริหารสถานศึกษาที่มีวิธีปฏิบัติที่ดีเยี่ยม (Best Practice) เกี่ยวกับการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร
2. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์ในครั้งนี้ จะนำไปเป็นข้อมูลในการจัดทำโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
3. แบบสัมภาษณ์ฉบับนี้ แบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์
 - ตอนที่ 2 รายการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านสื่อการเรียนรู้ ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านบทบาทของผู้สอน
 - ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล

นางสาวธัญญรัตน์ เวียงสิมา

นิสิตระดับปริญญาโท

หลักสูตร กศ.ม. สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน บุญเกิด ชีวะ

แบบสัมภาษณ์แบบกึ่งมีโครงสร้าง
เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ให้สัมภาษณ์

1. ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์.....
2. ตำแหน่ง.....
3. สถานที่ปฏิบัติงาน.....
4. สัมภาษณ์ในวันที่.....เดือน.....พ.ศ.

ตอนที่ 2 การพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ด้านหลักสูตร

ท่านมีวิธีการพัฒนาครูให้มีความรู้ ความเข้าใจและสามารถนำหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเหมาะสม อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ท่านมีข้อเสนอแนะในการพัฒนาครูด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

.....

ด้านสื่อการเรียนรู้

ท่านมีวิธีการพัฒนาครูด้านการใช้เลือกใช้สื่อการเรียนรู้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้

ท่านมีวิธีการพัฒนาครูด้านการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

5. ด้านบทบาทผู้สอน

ท่านคิดว่าการจัดการเรียนรู้อังกฤษการสื่อสาร ผู้สอนควรมีบทบาทอย่างไร และจะพัฒนาผู้สอนให้มีบทบาทหรือคุณสมบัติดังกล่าวได้อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

ท่านมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางหรือวิธีการพัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสาร อย่างไรบ้าง

.....

.....

.....

ขอขอบพระคุณที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล

**แบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้
ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2**

คำชี้แจง

แบบประเมินโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เป็นส่วนหนึ่งของ วิทยานิพนธ์เรื่องโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ของนางสาวธัญญารัตน์ เวียงสีมานิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

1. แบบประเมินนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
2. แบบประเมินนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ว่ามีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้มากน้อยเพียงใด หลังจากที่ท่านได้ศึกษาโปรแกรม ซึ่งผู้วิจัยได้แนบมาพร้อมแบบประเมินนี้
3. แบบประเมินแบ่งเป็น 2 ตอน ประกอบด้วย
 - ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ทรงคุณวุฒิ
 - ตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปสำหรับผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ชื่อ-สกุล.....
2. ปัจจุบันท่านดำรงตำแหน่ง.....
3. สังกัดหน่วยงาน.....
4. วุฒิการศึกษาสูงสุด.....สาขา.....
5. ประสบการณ์การทำงาน.....ปี

รายการประเมิน	ความเหมาะสม					ความเป็นไปได้				
	5	4	3	2	1	5	4	3	2	1
3.3 เนื้อหากับระยะเวลา										
3.4 Module 1 หลักสูตร										
3.5 Module 2 การจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร										
3.6 Module 3 สื่อการเรียนรู้										
3.7 Module 4 การวัดและประเมินผล การเรียนรู้										
3.8 Module 5 บทบาทของผู้สอน										
4. วิธีการพัฒนา										
4.1 การฝึกอบรม										
4.2 การพัฒนาตนเอง										
4.3 การสอนงานระบบพี่เลี้ยง										
4.4 การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน										
4.5 การสัมมนา										
4.6 การศึกษาดูงานนอกสถานที่										
5. การวัดและประเมินผล										
5.1 การประเมินผลก่อน ระหว่าง และหลัง การพัฒนา										
5.2 การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการ พัฒนา										

ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

ลงชื่อผู้ทรงคุณวุฒิ
(.....)

ตำแหน่ง.....

ภาคผนวก ค

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

พหุบัณฑิตวิทยา

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
24	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
25	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
26	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
29	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
30	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
31	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
32	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
33	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
34	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
35	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
38	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
39	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
41	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
42	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
43	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
46	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
47	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
48	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
49	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
50	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
51	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
52	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
53	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
54	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
55	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
56	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
57	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
58	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
59	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
60	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
61	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
62	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
63	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
64	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
65	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
66	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
67	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
68	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
69	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
70	+1	0	+1	+1	+1	4	0.80	ใช้ได้
71	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
72	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
73	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 40 (ต่อ)

ข้อที่	ผู้เชี่ยวชาญ					รวม	IOC	ผลการพิจารณา
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3	คนที่ 4	คนที่ 5			
74	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
75	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
76	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
77	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
78	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
79	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
80	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
81	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
82	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
83	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
84	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
85	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
86	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
87	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
88	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
89	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
90	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
91	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
92	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้
93	+1	+1	+1	+1	+1	5	1.00	ใช้ได้

ตาราง 41 ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบันและสภาพที่
พึงประสงค์ของการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})		ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})	
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
1	.726	.729	48	.838	.817
2	.777	.665	49	.847	.855
3	.781	.764	50	.838	.810
4	.723	.678	51	.797	.847
5	.857	.833	52	.856	.845
6	.779	.833	53	.758	.612
7	.880	.828	54	.759	.788
8	.852	.761	55	.649	.553
9	.842	.763	56	.873	.793
10	.750	.771	57	.774	.820
11	.860	.826	58	.820	.813
12	.847	.800	59	.706	.793
13	.808	.785	60	.766	.852
14	.754	.877	61	.780	.731
15	.752	.754	62	.806	.791
16	.651	.756	63	.759	.875
17	.689	.857	64	.727	.795
18	.709	.764	65	.872	.863
19	.744	.842	66	.907	.877
20	.790	.834	67	.653	.830
21	.739	.779	68	.818	.785
22	.692	.754	69	.786	.749
23	.760	.831	70	.817	.748

ตาราง 41 (ต่อ)

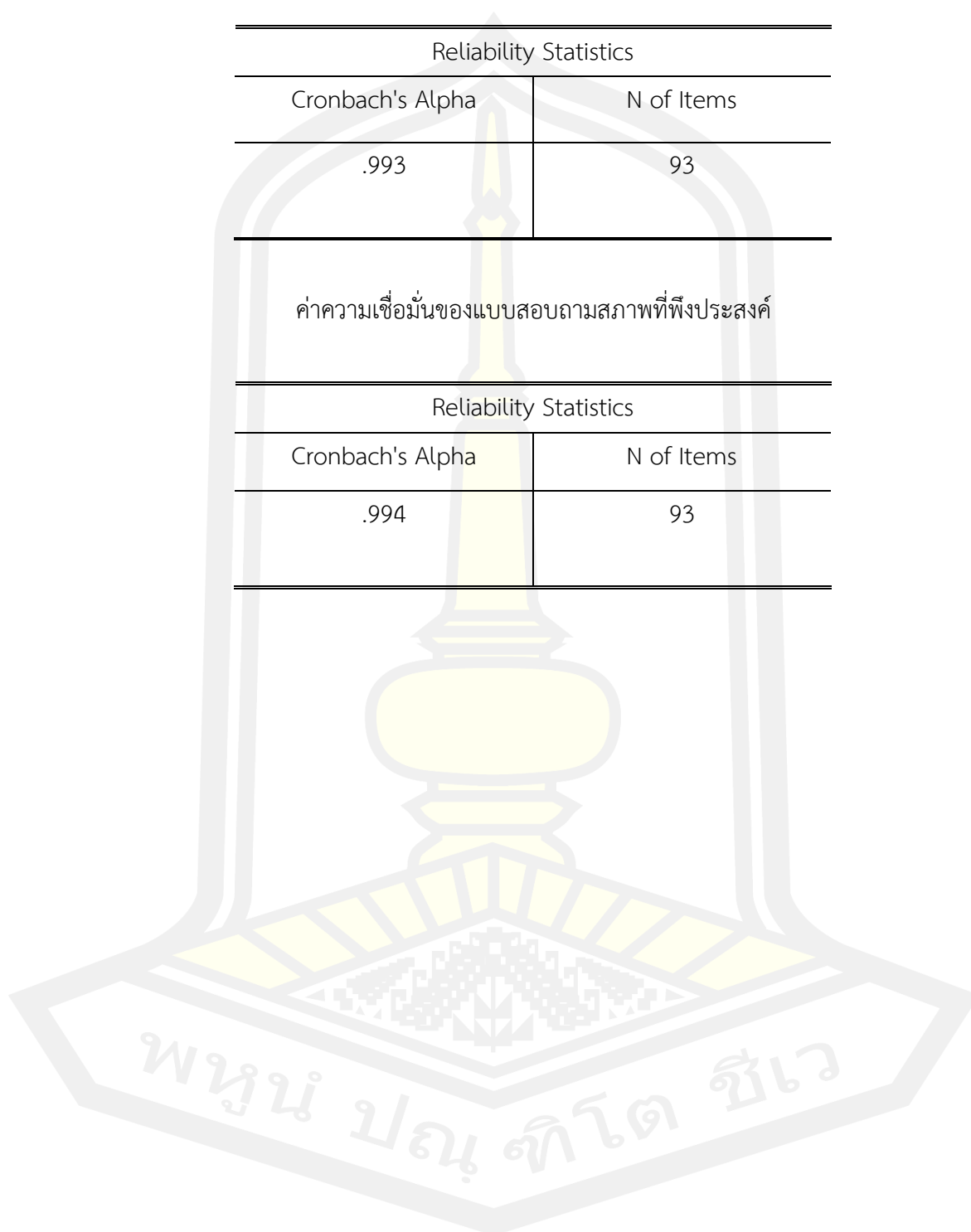
ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})		ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (r_{xy})	
	สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์		สภาพปัจจุบัน	สภาพที่พึงประสงค์
24	.702	.809	71	.887	.868
25	.782	.800	72	.879	.884
26	.751	.854	73	.887	.793
27	.678	.859	74	.780	.745
28	.825	.844	75	.854	.767
29	.724	.862	76	.869	.785
30	.739	.849	77	.936	.884
31	.738	.899	78	.849	.917
32	.814	.889	79	.841	.834
33	.821	.865	80	.868	.812
34	.772	.893	81	.895	.863
35	.722	.806	82	.731	.689
36	.719	.801	83	.657	.663
37	.827	.782	84	.902	.897
38	.811	.844	85	.883	.880
39	.796	.845	86	.873	.792
40	.648	.774	87	.744	.798
41	.628	.810	88	.682	.798
42	.663	.620	89	.726	.721
43	.519	.501	90	.747	.737
44	.783	.773	91	.782	.767
45	.671	.776	92	.812	.817
46	.670	.827	93	.867	.417
47	.800	.798			

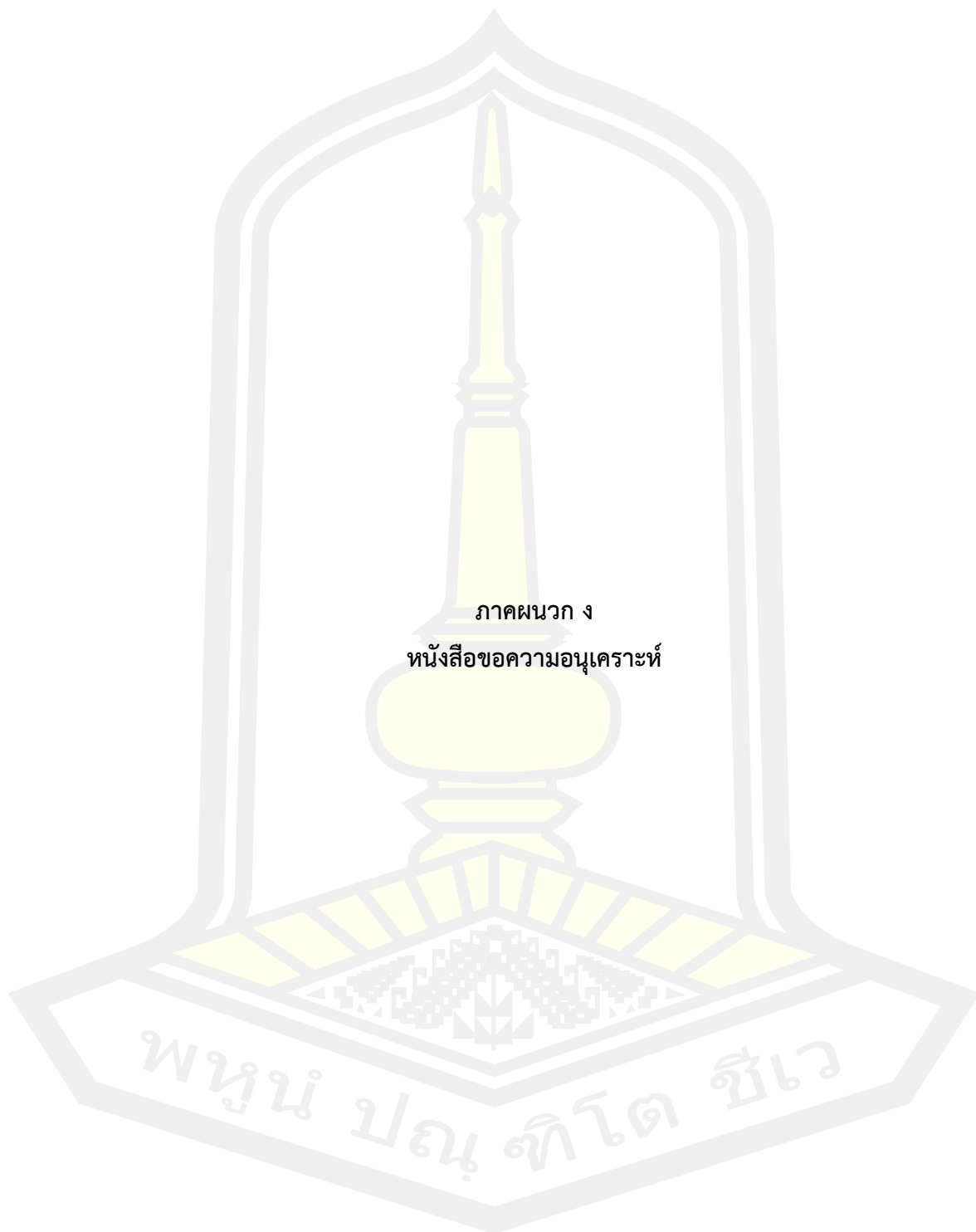
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพปัจจุบัน

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.993	93

ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามสภาพที่พึงประสงค์

Reliability Statistics	
Cronbach's Alpha	N of Items
.994	93

ที่ อว 0605.5(2)/ว1722

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์มัณฑนา พันธุ์ดี

ด้วย นางสาวธัญญารัตน์ เวียงลิมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์.ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริลิล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ อว 0605.5(2)/ว1722

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นายพิชัย ชูสุวรรณ

ด้วย นางสาวธัญญารัตน์ เวียงสิมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์.ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริลือ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ อว 0605.5(2)/ว1722

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน นางรุ่งอรุณ สิงห์สุพรรณ

ด้วย นางสาวธัญญารัตน์ เวียงสีมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์.ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ อว 0605.5(2)/ว1722

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

29 กรกฎาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน อาจารย์ ดร.ประเทือง ทาอามาตย์

ด้วย นางสาวธัญญารัตน์ เวียงลิมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนา การศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรม เสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและ พัฒนาการศึกษ โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.เพชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ ที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม โทร 6216
ที่ อว 0605.5(2)/ว1743 วันที่ 2 สิงหาคม 2564

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เรียน รองศาสตราจารย์ ดร.สุวัฒน์ จุลสุวรรณ

ด้วย นางสาวธัญวารัตน์ เวียงสิมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ที่ ฮว 0605.5(2)ว1930

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

27 สิงหาคม 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ห้ทดลองใช้เครื่องมือเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ด้วย นางสาวธัญญาวิรัตน์ เวียงสีมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์.ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริวิสิฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นางสาวธัญญาวิรัตน์ เวียงสีมา ทำการทดลองใช้เครื่องมือเพื่อ นิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในชั้นเรียนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสวรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์/โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

บัณฑิตศึกษา

ที่ ยว 0605.5(2)/ว2082

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

22 กันยายน 2564

เรื่อง ขออนุญาตเผยแพร่ใบรวบรวมข้อมูลเพื่อการจัดทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

ด้วย นางสาวอัญญารัตน์ เวียงสิมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตร (กศม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.ทชววิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จึงใคร่ขออนุญาตจากท่านได้อนุญาตให้ นางสาวอัญญารัตน์ เวียงสิมา เก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการทำวิทยานิพนธ์ในครั้งนี้ เพื่อนิตินจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งรนต์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์/โทรสาร 0-4374-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ ขว 0605.5(2)/ว2446

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขอบขออนุญาตประชาสัมพันธ์ข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลร้อยเอ็ด

ด้วย นางสาวชัญญารัตน์ เวียงสีมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริวิโร เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์ประชาสัมพันธ์ เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อผลิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โนมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์/โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ อว 0605.5(2)/ว2446

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลขอนแก่น

ด้วย นางสาวธัญญาวิศน์ เวียงอูมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตร (กศม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พรวิทย์ จันทร์ศิริศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อผลิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่าคงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งสรรค์ โฉมธา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ ธว 0605.5(2)/ว2673

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

30 พฤศจิกายน 2564

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนอนุบาลกาฬสินธุ์

ด้วย นางสาวอัญญารัตน์ เวียงสิงมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นขอความอนุเคราะห์สัมภาษณ์เก็บข้อมูลในการทำวิทยานิพนธ์ เพื่อผลิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รุ่งรงค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์, โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ ยว 0605.5(2)/ว197

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 มกราคม 2565

เรื่อง ขออนุญาตตรวจให้เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิระ จันทราช

ด้วย นางสาวธัญญารัตน์ เรืองสิมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขออนุญาตตรวจจากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนิสิตจะนำ ข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วิสรรค์ โยมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรมือถือ 0878676611

ที่ อว 0605.5(2)/197

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 มกราคม 2565

เรื่อง ขอบขออนุญาตราชการเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางกฤษณา เมืองไชยยศ

ด้วย นางสาวธัญญาวิรัตน์ เวียงสีมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดเอมี รองศาสตราจารย์.ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อยินិតจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร. รังสรรค์ โนมสา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ อว 0605.5(2)/ว197

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 มกราคม 2565

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายณวัฒน์ ชื่นเขต

ด้วย นางสาวธัญญารัตน์ เรืองสิมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาคณะหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์.ดร.พชรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนิสิตจะนำ ข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.จितสวรรค์ โนมสา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ อว 0605.5(2)/ว197

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
 อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 มกราคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายสุชาติ พุทธิลา

ด้วย นางสาวอัญญารัตน์ เวียงสีมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์ ดร.พรวิทย์ จันทร์ศิริวิไล เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โนมยา)
 รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
 คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
 โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
 เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ อว 0605.5(2)/ว197

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 มกราคม 2565

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางปาริฉัตร อินทร์ไชย

ด้วย นางสาวธัญญาภรณ์ เวียงสิมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์.ดร.พรวิทย์ จันทร์ศิริสิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณ ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ ไนทยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

สาขาวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ที่ อว 0605.5(2)/ว197

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

18 มกราคม 2565

เรื่อง ขอบขออนุญาตฯ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นางสุนิกุล พลกุล

ด้วย นางสาวชัยญารัตน์ เวียงฮิมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์.ดร.พรวิทย์ จันทร์ศิริวิสิฐ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลักในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนิสิตจะนำข้อมูลที่ได้นำไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า จะได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.วังสรรค์ โสมสา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์/โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรมือถือ 0878676611

ที่ อว 0605.5(2)/ว261

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

24 มกราคม 2565

เรื่อง ขอบขออนุญาตลาพักร้อนเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ

เรียน นายเอกศักดิ์ จันทกา

ด้วย นางสาวอัญญาวิศน์ เวียงสีมา นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร (กศ.ม.) การบริหารและพัฒนาการศึกษา โดยมี รองศาสตราจารย์.ดร.เพชรวิทย์ จันทศิริศิริ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก ในครั้งนี้

เพื่อให้การจัดทำวิทยานิพนธ์เป็นไปด้วยความเรียบร้อย และบรรลุตามวัตถุประสงค์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรอบรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อจัดส่งข้อมูลที่ได้ไปดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความกรุณาจากท่านด้วย และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.รังสรรค์ โฉมยา)
รองคณบดี ปฏิบัติราชการแทน
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์งานวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์
โทรศัพท์ โทรสาร 0-4371-3174
เบอร์โทรนิสิต 0878676611

ภาคผนวก จ

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
 The English Teacher Training Program towards English Communicative Language
 Teaching under Mahasarakham Primary Educational Service Area Office 2

จัดทำโดย

นางสาวธัญญารัตน์ เวียงสีมา

นิสิตระดับปริญญาโท

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

พหุ อนุ ทัต ชีวะ

โปรแกรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)

สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำนำ

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 นี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

โปรแกรมนี้พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นคู่มือสำหรับการพัฒนาและเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย หลักการและความสำคัญของโปรแกรม วัตถุประสงค์ของโปรแกรม เนื้อหาของโปรแกรม วิธีการพัฒนา การวัดและประเมินผล ส่วนที่ 2 คือ การดำเนินการตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และได้อธิบายรายละเอียดของโปรแกรมในแต่ละขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า โปรแกรมนี้จะเป็นอย่างยิ่งจะเป็นคู่มือสำหรับการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และสถานศึกษาในบริบทใกล้เคียงได้เป็นอย่างดี

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ทุกท่าน ขอบพระคุณเจ้าของผลงานทางวิชาการที่ผู้จัดทำได้ใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการพัฒนาโปรแกรม คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทุกท่านที่คอยถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้จัดทำ ผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อชี้แนะในการพัฒนาโปรแกรม ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรม ตลอดทั้งผู้มีพระคุณทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนาม ซึ่งทุกท่านเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้การพัฒนาโปรแกรมนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

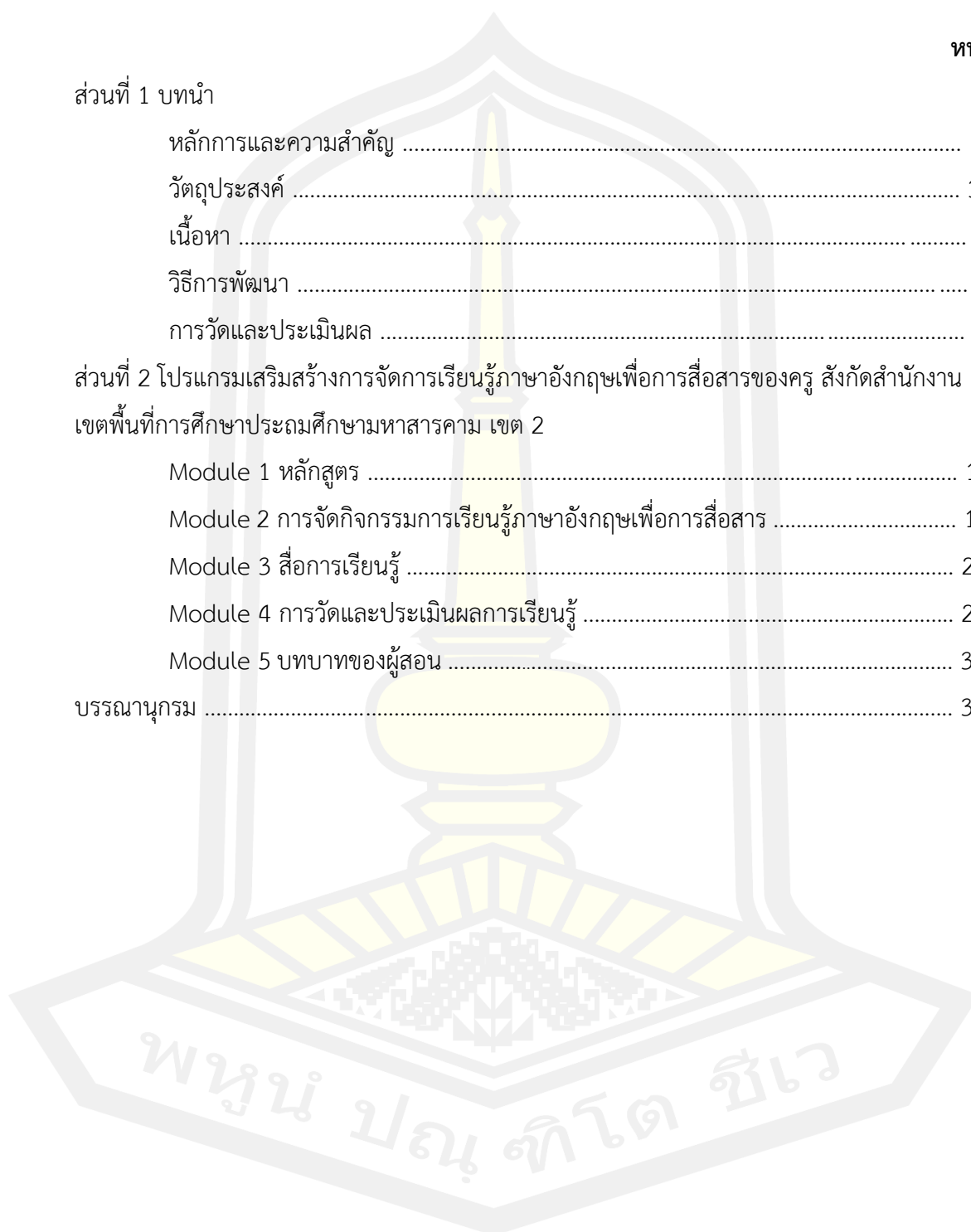
นางสาวธัญญารัตน์ เวียงสีมา

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 บทนำ	
หลักการและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์	3
เนื้อหา	3
วิธีการพัฒนา	6
การวัดและประเมินผล	8
ส่วนที่ 2 โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2	
Module 1 หลักสูตร	11
Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	17
Module 3 สื่อการเรียนรู้	23
Module 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	29
Module 5 บทบาทของผู้สอน	34
บรรณานุกรม	39

ส่วนที่ 1

บทนำ

หลักการและความสำคัญ

ความสำเร็จก้าวหน้าของวิทยาการ เทคโนโลยีสมัยใหม่ส่งผลให้โลกเกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การศึกษาและการติดต่อสื่อสาร เนื่องด้วยอิทธิพลของความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีดังกล่าว ส่งผลให้ผู้คนสามารถติดต่อสื่อสารกันได้อย่างรวดเร็ว ดังนั้นภาษาจึงเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารระหว่างคนในสังคม โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ เป็นภาษาที่นิยมใช้กันอย่างแพร่หลาย เนื่องจากเป็นภาษาสากลที่ใช้สื่อความหมายไปเกือบทั่วโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่สำคัญและมีอิทธิพลต่อโลกในทุกมิติ นอกจากนี้จะใช้ในการติดต่อสื่อสาร เชื่อมโยงสังคมและโลกแล้ว ภาษาอังกฤษยังส่งผลต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน และการประกอบอาชีพอีกด้วย (Rajathurai Nishanthi, 2018)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษจึงเป็นส่วนสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาและยกระดับการใช้ภาษาอังกฤษของคนไทย ดังนั้นกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งประกอบด้วย 1) การใช้กรอบอ้างอิงความสามารถทางภาษาอังกฤษที่เป็นสากล (The Common European Framework of Reference for Language : CEFR) 2) การปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) 3) การส่งเสริมให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีมาตรฐานตามกรอบมาตรฐานหลัก 4) การส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษการยกระดับความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR และ 5) การส่งเสริมการใช้สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนา(กระทรวงศึกษาธิการ, 2557) โดยจะเห็นว่านโยบายการปฏิรูปการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ได้มีการปรับจุดเน้นการเรียนการสอนภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามธรรมชาติของการเรียนรู้ภาษาโดยเน้นการสื่อสาร (Communicative Language Teaching : CLT) และส่งเสริมการเพิ่มขีดความสามารถด้านภาษาอังกฤษ รวมถึงยกระดับความสามารถของครูในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร (CLT) และเป็นไปตามกรอบความคิดหลัก CEFR

การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Communicative Language Teaching: CLT) เป็นแนวทางการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่มีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับกันอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน เนื่องจากเป็นแนวคิดในการสอนภาษาที่มุ่งเน้นความสำคัญของตัวผู้เรียน

ให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้จริง มีการจัดลำดับการเรียนรู้เป็นขั้นตอนตามกระบวนการใช้ความคิดของผู้เรียนเอง (Richards, 2006) ซึ่งในการจัดการเรียนการสอน ครูผู้สอนต้องคำนึงถึงการใช้ความคิดของผู้เรียนได้สื่อสารในชีวิตจริง ออกแบบกิจกรรมและมอบภาระงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารจริง ใช้สื่อการเรียนการสอนจริง แต่ไม่ละเลยความรู้ด้านไวยากรณ์และหลักการใช้ภาษา (Wilkins, 1984) ซึ่งการจัดการเรียนการสอนตามแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาในทุกทักษะไปพร้อมๆกัน ช่วยเพิ่มแรงจูงใจในการเรียนภาษาของผู้เรียน ไม่เกิดความกดดันในการเรียน ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาสื่อสารกับผู้อื่นในสถานการณ์จริงได้อย่างเป็นธรรมชาติ ดังนั้น การที่ผู้สอนจะสอนให้ผู้เรียนได้เข้าใจภาษา จะต้องจัดการเรียนการสอนอยู่ในลักษณะที่เป็นกระบวนการตามธรรมชาติ มีการใช้ภาษาในสถานการณ์จริง และจัดกิจกรรมเน้นงานปฏิบัติทั้งภายในและภายนอกห้องเรียน (Littlewood, 1996) จะเห็นได้ว่าในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ครูคือผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของผู้เรียน

การพัฒนาครูจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ในการพัฒนาครูนั้นจะก่อให้เกิดประโยชน์หลายประการ ได้แก่ 1) ช่วยพัฒนาคุณภาพและวิธีการทำงานของครู ทำให้ครูมีสมรรถภาพในการสอน มีความรู้เพิ่มขึ้น เข้าใจบทบาทหน้าที่และปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถแก้ไขข้อบกพร่องให้ดีขึ้น 2) ช่วยให้ครูสามารถใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ ทำการสอนนักเรียนได้เต็มที่และตรงตามจุดประสงค์ 3) ช่วยให้ครูได้เรียนรู้งานในหน้าที่ได้เร็วขึ้น 4) ช่วยแบ่งเบาหรือลดภาระหน้าที่ของผู้บังคับบัญชาหรือหัวหน้างาน 5) ช่วยกระตุ้นให้ครูปฏิบัติงานเพื่อความเจริญก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน และ 6) ช่วยให้ครูเป็นบุคคลที่ทันสมัยอยู่เสมอทั้งในด้านความรู้และเทคโนโลยีต่าง ๆ รวมทั้งหลักการปฏิบัติงานและเครื่องมือเครื่องใช้ต่าง ๆ (ยนต์ ชุ่มจิต, 2550)

ดังนั้นโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จึงจัดทำขึ้นเพื่อนำไปใช้พัฒนาครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้สามารถจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง เหมาะสม ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาสมรรถนะ และความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของผู้เรียนต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู ในด้านหลักสูตร ด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ด้านสื่อการเรียนรู้อุปกรณ์วัดและประเมินผลการเรียนรู้ และด้านบทบาทของผู้สอนให้มีประสิทธิภาพ

เนื้อหา

เนื้อหาของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 แบ่งออกเป็น 5 Module ซึ่งใช้เวลาในการพัฒนาทั้งสิ้น 80 ชั่วโมง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1. Module 1 หลักสูตร (19 ชั่วโมง)

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา จัดลำดับเนื้อหาสาระ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จะทำการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้เข้ากับแนวทางการพัฒนาการสื่อสาร ได้แก่ หลักสูตรที่เน้น สถานการณ์ (Situational Syllabus) ที่มีการกำหนดเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความ สอดคล้อง ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง และเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ตามที่ กำหนดให้ หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus) ที่มีการกำหนดเนื้อหาและ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นหน้าที่ของภาษา โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้ อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ และหลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus) ที่มีการกำหนดเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อความหมายในบริบทต่างๆ ได้อย่าง เหมาะสม เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus)
2. หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus)
3. หลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus)

2. Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (18 ชั่วโมง)

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบและ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและ นอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา และพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) โดยอาศัยการเรียนรู้แบบร่วมมือและการทำงานเป็นกลุ่ม เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. การเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน
2. การส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่ม
3. การฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กัน
4. การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารอย่างถูกต้อง (Accuracy) และ

คล่องแคล่ว (Fluency)

3. Module 3 สื่อการเรียนรู้ (12 ชั่วโมง)

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเป็นการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน ได้แก่ สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based material) ที่มีความสอดคล้องกับการเรียนการสอนตามแนวสื่อสาร สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based)) ที่มีการออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน และสื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) ที่เป็นรูปธรรม จับต้องได้ และเชื่อมโยงกับชีวิตประจำวัน เพื่ออำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่ผู้เรียน เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. ใช้สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based material) ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนตามแนวสื่อสาร
2. ใช้สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based materials) โดยออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน
3. ใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) หมายถึง การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นของจริง ภาพจริง เป็นรูปธรรม สามารถสัมผัสได้ และเป็นสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน มาใช้ในการจัดการเรียนรู้
4. ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย

4. Module 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (16 ชั่วโมง)

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือหรือวิธีที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องในทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ครอบคลุม และสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ และนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้เพื่อวางแผนพัฒนาผู้เรียนในอนาคตต่อไป เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. มีการวัดและประเมินผลด้วยรูปแบบ เครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย
2. มีการประเมินต่อเนื่อง ทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน
3. วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสม สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรมทางภาษา และจุดประสงค์
4. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ
5. นำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

5. Module 5 บทบาทของผู้สอน (12 ชั่วโมง)

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ บทบาท หน้าที่ของครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยครูมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม เป็นผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide) แก่ผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรม รวมถึงมีหน้าที่ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring) ในชั้นเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. ผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม
2. ผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant)
3. ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide)
4. ผู้ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring)

รายละเอียดเนื้อหาและเวลาที่ใช้ในการพัฒนาของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีรายละเอียด ดังนี้

เนื้อหา	เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ผ่านหลักสูตร (ชั่วโมง)	เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ผ่านบุคคลอื่น (ชั่วโมง)	เวลาที่ใช้ในการเรียนรู้ผ่านการปฏิบัติจริง (ชั่วโมง)
Module 1 หลักสูตร	2	4	13
Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	2	4	12
Module 3 สื่อการเรียนรู้	1	2	9
Module 4 การวัดและประเมินผล การเรียนรู้	2	3	11
Module 5 บทบาทของผู้สอน	1	2	9
การประเมินผลก่อน-หลังการอบรม		2 ชั่วโมง	
สรุป อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น		1 ชั่วโมง	
รวมระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนา		80 ชั่วโมง	

วิธีการพัฒนา

วิธีการพัฒนาบุคลากรสามารถทำได้หลายวิธีขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของประเด็นที่ต้องการพัฒนาและบริบทของการทำงาน สำหรับการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีวิธีการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยอาศัยแนวคิดการเรียนรู้แบบ 70:20:10 ซึ่งประกอบด้วย

1. 70 % การเรียนรู้ผ่านประสบการณ์และการปฏิบัติจริง (Learn by Experience) ประกอบด้วย การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน
2. 20 % การเรียนรู้ผ่านบุคคลอื่น (Learn by Others) ประกอบด้วย การสัมมนา การสอนงานระบบพี่เลี้ยงและการศึกษาดูงานนอกสถานที่
3. 10 % การเรียนรู้ผ่านหลักสูตรและโปรแกรม (Learn by Courses) ประกอบด้วย การฝึกอบรมและการพัฒนาตนเอง

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีรายละเอียด ดังนี้

Module	วิธีการพัฒนา
Module 1 หลักสูตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมฝึกอบรมบรรยายความรู้และอธิบายความเป็นมาของการพัฒนา (ฝึกอบรม) 2. การศึกษารณณ์ตัวอย่าง การศึกษาโรงเรียนที่มีการบริหารจัดการเป็นเลิศ (Best practice) หรือโรงเรียนต้นแบบ (การศึกษาดูงานนอกสถานที่) 3. การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมและการศึกษาดูงาน มาแลกเปลี่ยนความคิดและสร้างผลงาน ชิ้นงานขึ้นมาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง (การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน)
Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมฝึกอบรมบรรยายความรู้และอธิบายความเป็นมาของการพัฒนา (ฝึกอบรม) 2. การศึกษารณณ์ตัวอย่าง การศึกษาโรงเรียนที่มีการบริหารจัดการเป็นเลิศ (Best practice) หรือโรงเรียนต้นแบบ (การศึกษาดูงานนอกสถานที่)

Module	วิธีการพัฒนา
	3. การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมและการศึกษาดูงาน มาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างผลงาน ชิ้นงานขึ้นมาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง (การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน)
Module 3 สื่อการเรียนรู้	<p>1. กิจกรรมฝึกอบรมบรรยายความรู้และอธิบายความเป็นมาของการพัฒนา (ฝึกอบรม)</p> <p>2. กิจกรรมการระดมสมอง แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดทำและใช้สื่อการเรียนรู้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วร่วมกันหาแนวทางพัฒนาพร้อมทั้งข้อสรุปร่วมกับบุคคลอื่น (การสัมมนา)</p> <p>3. การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมและการสัมมนามาแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างผลงาน ชิ้นงานขึ้นมาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง (การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน)</p>
Module 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	<p>1. กิจกรรมฝึกอบรมบรรยายความรู้และอธิบายความเป็นมาของการพัฒนา (ฝึกอบรม)</p> <p>2. กิจกรรมการระดมสมอง แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้สำหรับการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วร่วมกันหาแนวทางพัฒนาพร้อมทั้งข้อสรุปร่วมกับบุคคลอื่น (การสัมมนา)</p> <p>3. การสอนงานหรือการรับคำแนะนำจากบุคลากรที่มีประสบการณ์และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ (การสอนงานระบบพี่เลี้ยง)</p> <p>4. การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม สัมมนาและการสอนงานระบบพี่เลี้ยง มาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างผลงาน ชิ้นงานขึ้นมาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง (การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน)</p>
Module 5 บทบาทของผู้สอน	<p>1. กิจกรรมส่งเสริมให้พัฒนาตนเอง และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตามหลักสูตร บทความ เอกสารในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา (การพัฒนาตนเอง)</p> <p>2. กิจกรรมการระดมสมอง แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้</p>

Module	วิธีการพัฒนา
	<p>เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วร่วมกันหาแนวทางพัฒนาพร้อมทั้งข้อสรุปร่วมกับบุคคลอื่น (การสัมมนา)</p> <p>3. การสอนงานหรือการรับคำแนะนำจากบุคลากรที่มีประสบการณ์ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ (การสอนงานระบบพี่เลี้ยง)</p> <p>4. การนำความรู้ที่ได้จากการพัฒนาตนเอง สัมมนาและการสอนงานระบบพี่เลี้ยง มาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดและสร้างผลงาน ชิ้นงาน ขึ้นมาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง (การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน)</p>

การวัดและประเมินผล

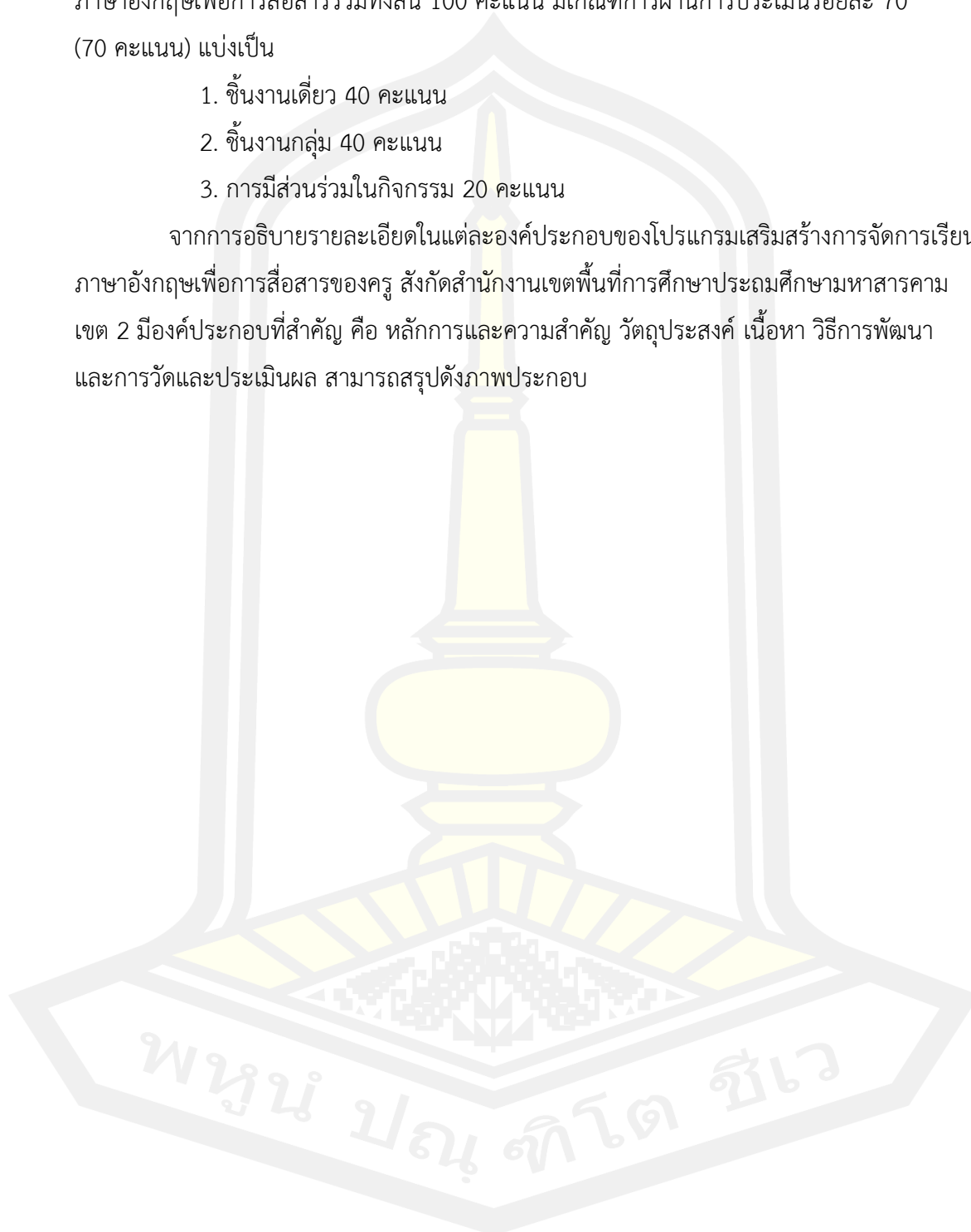
การวัดและประเมินผลโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้แก่

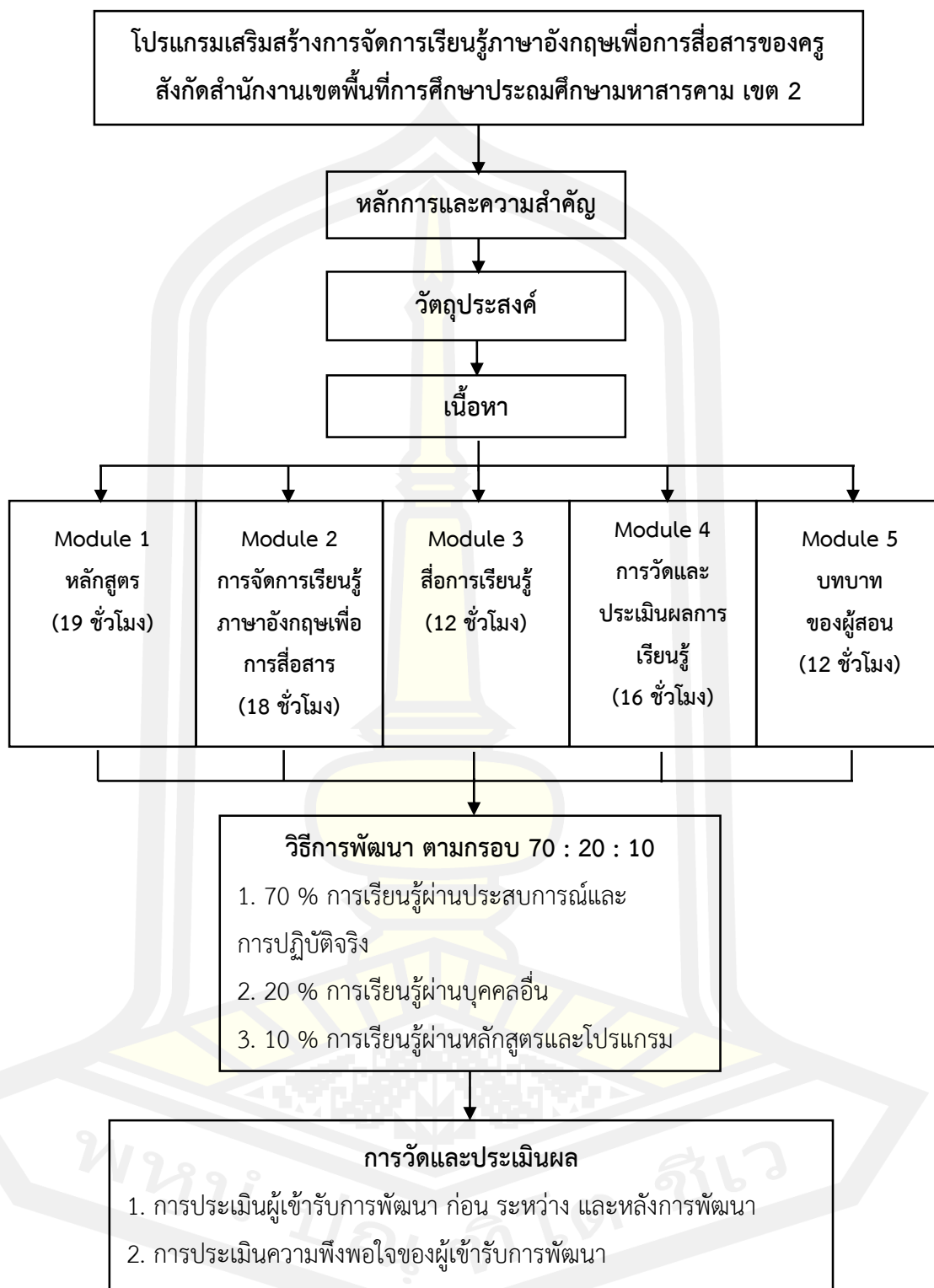
1. การประเมินผู้เข้ารับการพัฒนา แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่
 - 1.1 การประเมินก่อนการพัฒนา ได้แก่ การประเมินตนเอง
 - 1.2 การประเมินระหว่างการพัฒนา ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรม การทดสอบ การประเมินใบงานและใบกิจกรรม
 - 1.3 การประเมินหลังการพัฒนา ได้แก่ ประเมินการรายงานผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน และการประเมินจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้
2. การประเมินความพึงพอใจของผู้เข้าร่วมการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้เข้าร่วมการพัฒนาตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต้องผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล คือ
 - 2.1 มีเวลาเข้ารับการพัฒนาและร่วมทำกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาทั้งหมด
 - 2.2 ผ่านการวัดและประเมินผลก่อน ระหว่าง และหลังการพัฒนา
 - 2.3 มีคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 คะแนน

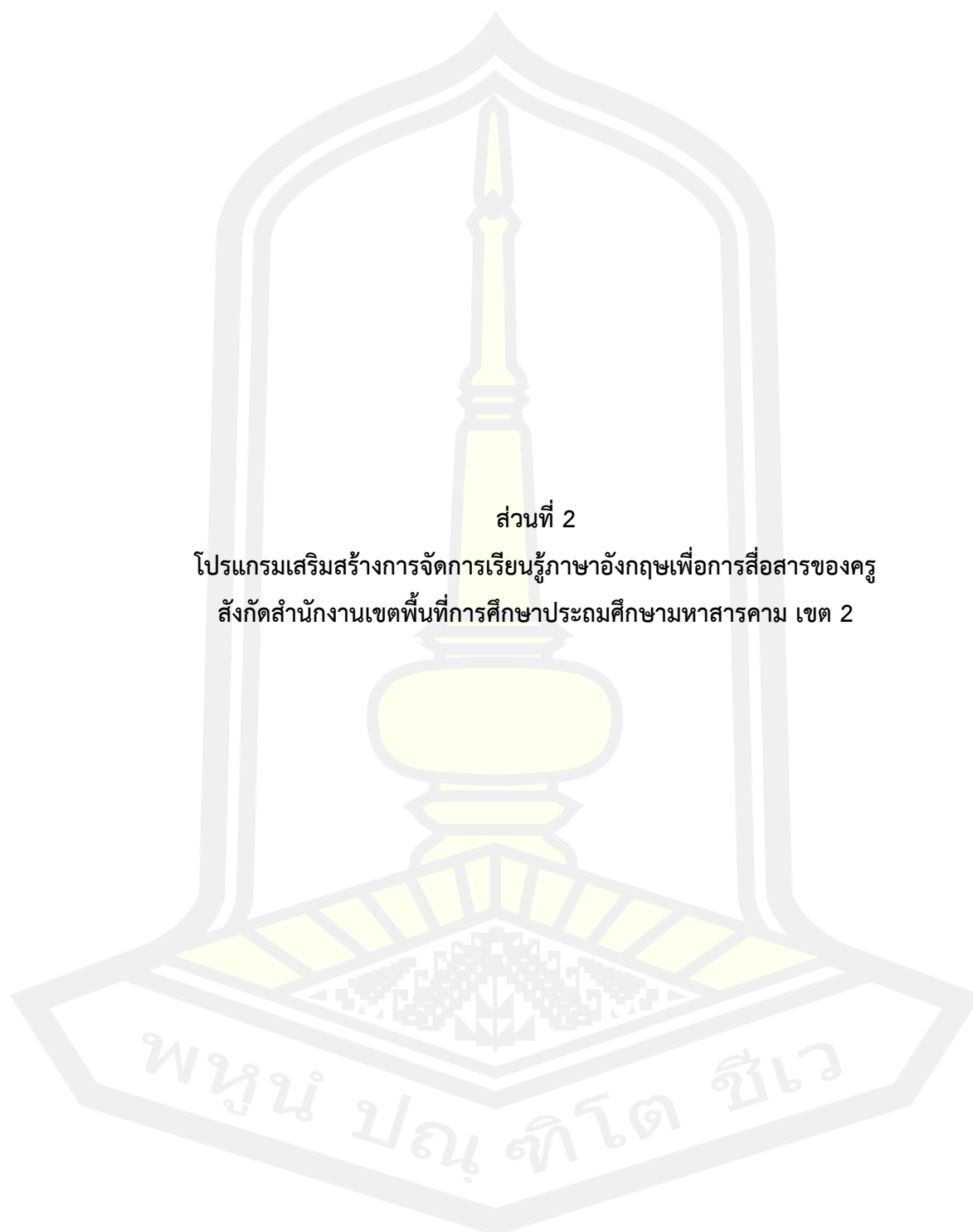
คะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารรวมทั้งสิ้น 100 คะแนน มีเกณฑ์การผ่านการประเมินร้อยละ 70
(70 คะแนน) แบ่งเป็น

1. ชิ้นงานเดี่ยว 40 คะแนน
2. ชิ้นงานกลุ่ม 40 คะแนน
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม 20 คะแนน

จากการอธิบายรายละเอียดในแต่ละองค์ประกอบของโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม
เขต 2 มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ หลักการและความสำคัญ วัตถุประสงค์ เนื้อหา วิธีการพัฒนา
และการวัดและประเมินผล สามารถสรุปดังภาพประกอบ

ส่วนที่ 2

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

Module 1 หลักสูตร (จำนวน 19 ชั่วโมง)

1. หลักการและความสำคัญ

หลักสูตร คือ การวิเคราะห์เนื้อหา ออกแบบและจัดลำดับเนื้อหาสาระ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จะทำการสอนเพื่อให้เข้ากับแนวทางการพัฒนาการสื่อสาร ได้แก่ หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus) หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus) และหลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus) หลักสูตรจึงเป็นสิ่งที่ใช้กำหนดเป็นแนวทางปฏิบัติในการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์หรือจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้ารับการพัฒนาเกิดความรู้ ความเข้าใจ และสามารถวิเคราะห์หลักสูตร ออกแบบการเรียนรู้ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดลำดับเนื้อหาสาระเพื่อให้เข้ากับแนวทางการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้

3. เนื้อหา

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิเคราะห์เนื้อหา จัดลำดับเนื้อหาสาระ ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ และกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่จะทำการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้เข้ากับแนวทางการพัฒนาการสื่อสาร ได้แก่

1. หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus) หมายถึง การกำหนดเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้อง ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง และเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารในสถานการณ์ตามที่กำหนดให้ โดยผู้สอนต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นอย่างดี

2. หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus) หมายถึง การกำหนดเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นหน้าที่ของภาษา โดยให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาในการสื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ ซึ่งผู้สอนต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นอย่างดี

3. หลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus) หมายถึง การกำหนดเนื้อหาและออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นการสื่อความหมายในบริบทต่างๆได้อย่างเหมาะสม เช่น การบอกขนาด บอกเวลา โดยผู้สอนต้องเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในหลักสูตรและวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเป็นอย่างดี

4. วิธีการพัฒนา

1. การฝึกอบรม (2 ชั่วโมง)

- การบรรยายให้ความรู้ สรุปความหมายและความสำคัญของหลักสูตร โดยมีหัวข้อ ดังนี้
 - 1) หลักสูตรที่เน้นสถานการณ์ (Situational Syllabus)
 - 2) หลักสูตรที่เน้นหน้าที่ของภาษา (Functional Syllabus)
 - 3) หลักสูตรที่เน้นการสื่อความหมาย (Notional Syllabus)
- การสาธิตแนวทางการการวิเคราะห์เนื้อหา จัดลำดับเนื้อหา ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- จัดกลุ่มผู้เข้ารับการพัฒนาก่อเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน
- กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแต่ละรูปแบบ รวมถึงประสบการณ์ในการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนที่ผ่านมา แล้วให้ผู้เข้ารับการพัฒนาวาดแผนผังความคิด (Mind Map) นำเสนอข้อมูลที่ได้แลกเปลี่ยนเกี่ยวกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- ใบกิจกรรม 1 หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- ใบงาน ที่ 1 หลักสูตร

2. การศึกษาดูงานนอกสถานที่ (4 ชั่วโมง)

- ศึกษาดูงานการศึกษาโรงเรียนที่มีการบริหารจัดการเป็นเลิศ (Best Practice) หรือโรงเรียนต้นแบบ

3. การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน (13 ชั่วโมง)

- กิจกรรมระดมความคิด การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมและการศึกษาดูงานมา ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิด แล้วออกแบบ กำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ และจัดลำดับเนื้อหาสาระที่ สอดคล้องกับหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
- กิจกรรมมอบหมายงาน โดยนำสิ่งที่ได้รับจากพัฒนาไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาของตนเอง

5. การวัดและประเมินผล

- 5.1 การสังเกตพฤติกรรม
- 5.2 การประเมินใบงาน/กิจกรรม
- 5.3 การรายงานผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน

ใบกิจกรรมที่ 1

หลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. แบ่งกลุ่ม 5-6 คน
2. ให้สมาชิกในกลุ่มระดมความคิด ร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. วาดแผนผังความคิด (Mind Map) นำเสนอข้อมูลที่ได้แลกเปลี่ยนเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. นำเสนอกลุ่มละ 3-5 นาที

ใบงานที่ 1
Module 1 หลักสูตร

คำชี้แจง ตอบคำถามที่กำหนดให้ตามความคิดของท่าน

1. หลักสูตร คืออะไร

.....

.....

.....

.....

2. หลักสูตรมีความสำคัญอย่างไรต่อการจัดการเรียนรู้

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าหลักสูตรที่เหมาะสมแก่การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารคือหลักสูตรรูปแบบใด เพราะเหตุใด

.....

.....

.....

.....

4. ยกตัวอย่างการนำหลักสูตรไปใช้ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในชั้นเรียนของท่าน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (จำนวน 18 ชั่วโมง)

1. หลักการและความสำคัญ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร คือ การออกแบบ และการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่มีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน โดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) โดยอาศัยการเรียนแบบร่วมมือและการทำงานเป็นกลุ่ม

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นลักษณะการจัดการเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาการสื่อสารภาษาอังกฤษเป็นอย่างดี เนื่องจากช่วยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้และพัฒนาทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยการใช้ภาษาในลักษณะที่มีความหมายและสอดคล้องกับการใช้ภาษาจริงในชีวิตประจำวัน โดยผู้เรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ ในชีวิตประจำวันได้

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้ารับการพัฒนาเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สามารถออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับแนวทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เนื้อหา

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีการเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา และพัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ การเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กันอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) โดยอาศัยการเรียนแบบร่วมมือและการทำงานเป็นกลุ่ม เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. ผู้สอนเชื่อมโยงการเรียนรู้ภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน หมายถึง การที่ผู้สอนออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ โดยจำลองเหตุการณ์ให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษา สำนวนภาษา และการแสวงหาทางในห้องเรียนอย่างเป็นธรรมชาติโดยใช้ บทบาทสมมุติ การเลียนแบบ และกิจกรรมการแก้ปัญหา กิจกรรมที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนและสังคม มีการจัดสภาพแวดล้อมในห้องเรียนที่เอื้อต่อการฝึกทักษะทางภาษาของผู้เรียน

2. ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียน เรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่ม หมายถึง การที่ผู้สอน ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยให้ผู้เรียนทำงานเป็นกลุ่มใหญ่ กลุ่มย่อย เป็นคู่ โดยคณะกรรมการสามารถ ได้แก่ เก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พูดคุย สื่อสาร อธิบายเนื้อหาที่เรียน แสดงความคิดเห็นร่วมกับสมาชิกทั้งในและนอกกลุ่ม

3. ผู้เรียนฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กัน หมายถึง การฝึกทักษะการสื่อสารโดยผู้เรียนแสดงความคิดเห็น พุดนำเสนอ ฝึกการตั้งคำถาม โต้ตอบกันด้วย ภาษาอังกฤษ ผู้สอนจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นทักษะการสื่อสารโดยใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อในการ ปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูกับนักเรียนและระหว่างนักเรียนกับนักเรียน

4. ผู้สอนเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกการสื่อสารอย่างถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency) หมายถึง การที่ผู้สอนออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สนุกสนาน มีการอธิบาย สาธิต ให้ผู้เรียนเข้าใจก่อนทำกิจกรรม ผู้เรียนใช้ภาษาได้ครอบคลุมสมรรถนะทางการใช้ภาษาด้านการ สื่อสาร ฝึกการใช้ภาษาแบบลองผิดลองถูกด้วยตนเอง มีการฝึกฟัง ฝึกพูดซ้ำๆ จนเกิดความมั่นใจ และ ผู้สอนส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาหาความรู้นอกชั้นเรียนสม่ำเสมอ

4. วิธีการพัฒนา

1. การฝึกอบรม (2 ชั่วโมง)

- การบรรยายให้ความรู้ สรุปลความหมายและความสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และบรรยายให้ความรู้เกี่ยวกับ

- 1) การเชื่อมโยงการเรียนภาษาในห้องเรียนและนอกห้องเรียนให้สอดคล้องกัน
- 2) การเรียนแบบร่วมมือและทำงานเป็นกลุ่ม
- 3) การฝึกทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษผ่านการมีปฏิสัมพันธ์กัน
- 4) การฝึกการสื่อสารที่ถูกต้อง (Accuracy) และคล่องแคล่ว (Fluency)

- สาธิตแนวทางการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการเขียน แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการ ฟัง พูด อ่าน และเขียนของผู้เรียน

- จัดกลุ่มผู้เข้ารับการพัฒนานอกเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน

- กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และร่วมกันออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับแนวทางการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาของผู้เรียน

- ใบกิจกรรมที่ 2 กิจกรรมออกแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- ใบงานที่ 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. การศึกษาดูงานนอกสถานที่ (4 ชั่วโมง)

- ศึกษาดูงานการศึกษาโรงเรียนที่มีการบริหารจัดการเป็นเลิศ (Best Practice) หรือโรงเรียนต้นแบบ

3. การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน (12 ชั่วโมง)

- กิจกรรมระดมความคิด การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรมและการศึกษาดูงานมา ร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิด แล้วออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่หลากหลาย น่าสนใจ ยืดหยุ่นและสามารถปรับใช้ให้เหมาะสมกับบทเรียนและผู้เรียน

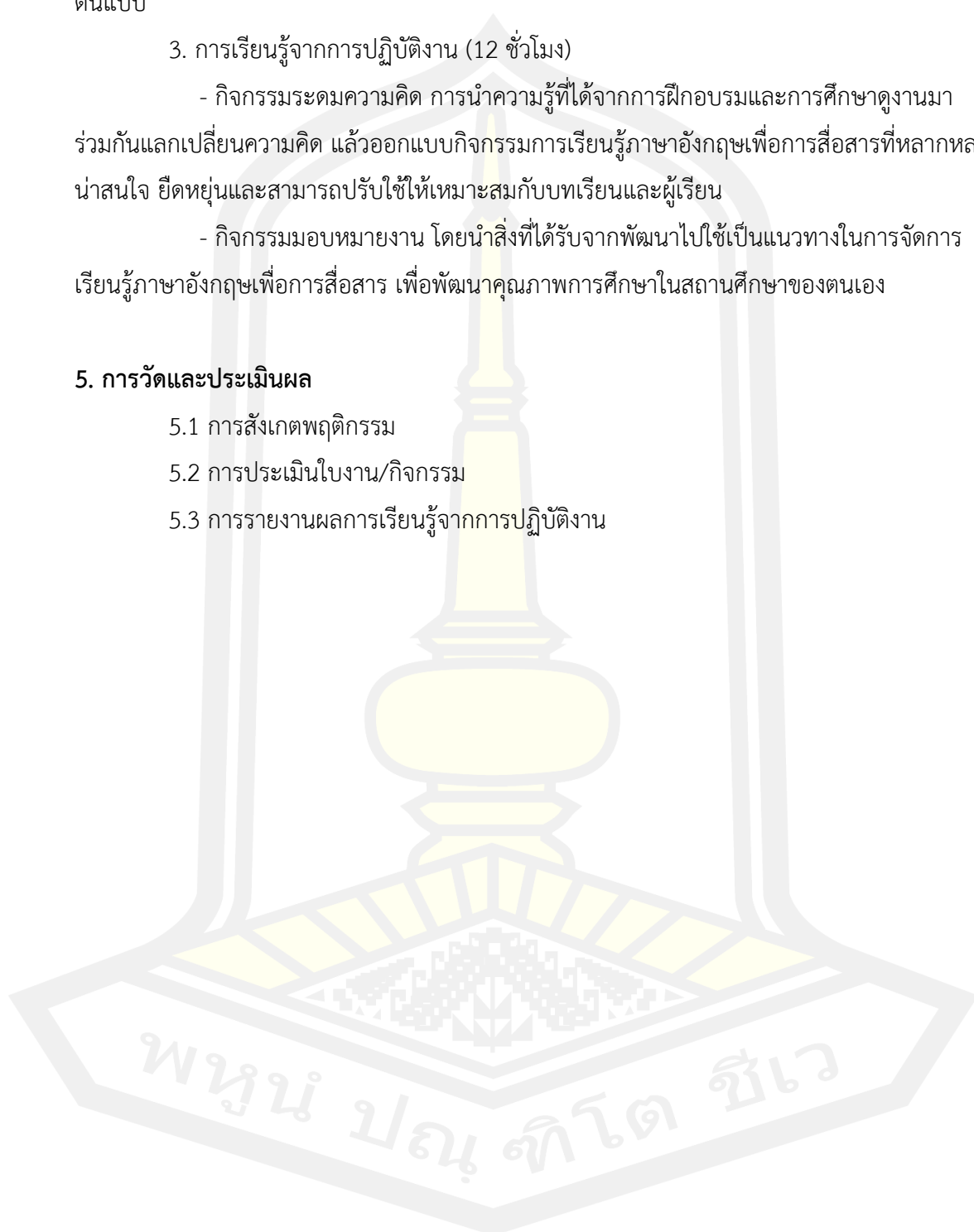
- กิจกรรมมอบหมายงาน โดยนำสิ่งที่ได้รับจากพัฒนาไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาของตนเอง

5. การวัดและประเมินผล

5.1 การสังเกตพฤติกรรม

5.2 การประเมินใบงาน/กิจกรรม

5.3 การรายงานผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน

ใบกิจกรรมที่ 2

กิจกรรมออกแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมา 1 กิจกรรม แล้วเขียนแผนการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 1 แผน

1.จุดประสงค์

.....

.....

.....

2.เป้าหมายตามกรอบ CEFR

.....

.....

.....

3.ตัวชี้วัด

.....

.....

.....

4.เนื้อหา

.....

.....

.....

5.สื่อการเรียนรู้

.....

.....

.....

6.กิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

7. การวัดและประเมินผล

.....

.....

8. บันทึกหลังจัดกิจกรรมการเรียนรู้

.....

.....

.....

8.1 ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

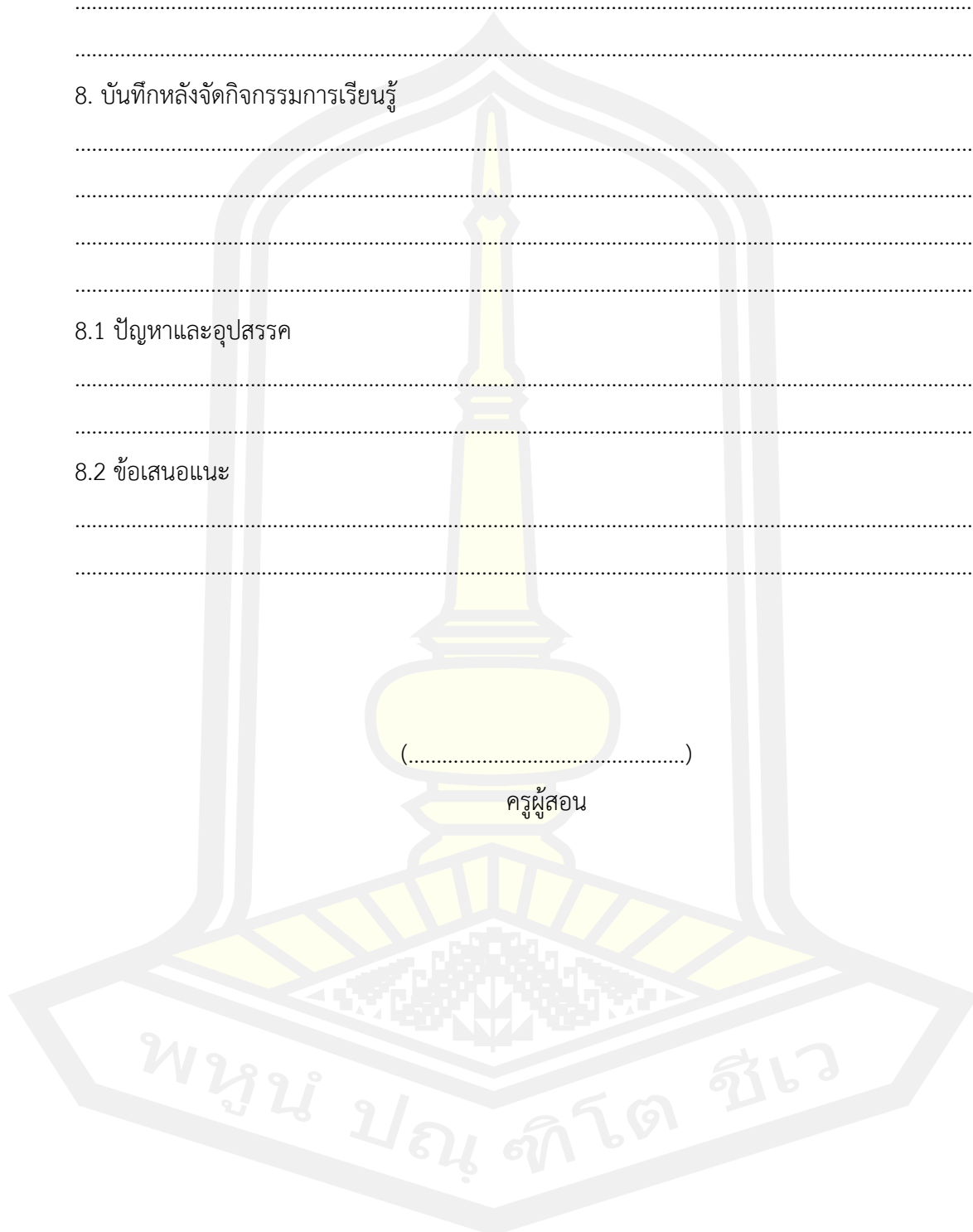
8.2 ข้อเสนอแนะ

.....

.....

(.....)

ครูผู้สอน

ใบงานที่ 2

Module 2 การจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คำชี้แจง ตอบคำถามที่กำหนดให้ตามความคิดของท่าน

1. ท่านคิดว่าการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความสำคัญอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

2. ขั้นตอนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีขั้นตอนอย่างไร จงยกตัวอย่าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3. ท่านคิดว่าการจัดการเรียนรู้อังกฤษเพื่อการสื่อสาร (CLT) มีความเหมือนหรือแตกต่างจากการจัดการเรียนการสอนในรูปแบบเดิมอย่างไร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

พจนานุกรม ศัพท์ อังกฤษ

Module 3 สื่อการเรียนรู้ (จำนวน 12 ชั่วโมง)

1. หลักการและความสำคัญ

สื่อการเรียนรู้ คือ วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีการใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน ได้แก่ สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based material) สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based) และสื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) ซึ่งสื่อการเรียนรู้มีความสำคัญมากต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เนื่องจากมีบทบาทในการส่งเสริมการใช้ภาษาในการสื่อสารของผู้เรียน มีความสำคัญต่อการเรียนแบบปฏิสัมพันธ์หรือการเรียนแบบร่วมมือ และเป็นตัวกลางสำหรับกระบวนการเรียนการสอน ที่จะทำให้กระบวนการเรียนการสอนดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้ารับการพัฒนาเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการใช้สื่อการเรียนรู้ สามารถเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ได้อย่างหลากหลาย เหมาะสมกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เนื้อหา

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการเลือกใช้วัสดุ อุปกรณ์ ที่ใช้เป็นสื่อกลางในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเป็นการเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย และเหมาะสมกับระดับภาษาของผู้เรียน ได้แก่

1. ใช้สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based materials) ที่สอดคล้องกับการเรียนการสอนตามแนวสื่อสาร หมายถึง การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ หนังสือเรียน และตำราที่มีเนื้อหา ตรงกับความสนใจ ความต้องการ ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับผู้เรียน เนื้อหาเรียงลำดับจากง่ายไปหายากและเน้นสถานการณ์การสื่อสารมากกว่าโครงสร้างภาษา

2. ใช้สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based materials) โดยออกแบบให้ผู้เรียนได้มีปฏิสัมพันธ์ทำงานเป็นกลุ่มร่วมมือกัน หมายถึง การใช้สื่อการสอนในรูปแบบของกิจกรรมและภาระงานในการสื่อสารเพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาอย่างมีความหมายในสถานการณ์จริง มากกว่าการจดจำรูปแบบ หรือโครงสร้างของภาษา มีการใช้กิจกรรมที่หลากหลายเพื่อกระตุ้นความสนใจให้ผู้เรียนได้ทำกิจกรรมเป็นกลุ่ม เช่น บทบาทสมมติ การสนทนากลุ่ม โดยปฏิบัติตามกิจกรรมเป็นไปตามขั้นตอนการเรียนรู้

3. ใช้สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) หมายถึง การเลือกใช้สื่อการเรียนรู้ที่เป็นของจริง ภาพจริง เป็นรูปธรรม สามารถสัมผัสได้ และเป็นสื่อที่พบเห็นในชีวิตประจำวันมาใช้ในการจัดการเรียนรู้

4. ใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย หมายถึง การเลือกใช้สื่อจากหลายแหล่งเพื่อสร้างความกระตือรือร้นในการใช้ภาษาของผู้เรียน มีการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต เทคโนโลยี มัลติมีเดีย เพลงและเกมเพื่อพัฒนาทักษะการสื่อสารของผู้เรียน มีการใช้บัตรคำ รูปภาพเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์และความหมาย ผู้สอนสามารถสร้างหรือพัฒนาสื่อเทคโนโลยีอย่างง่ายเพื่อใช้ในการสอน

4. วิธีการพัฒนา

1. การฝึกอบรม (Training) 1 ชั่วโมง

- การบรรยายให้ความรู้ สรุปลักษณะและความสำคัญของสื่อการเรียนรู้ โดยมีหัวข้อดังนี้

- 1) สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based materials)
- 2) สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based materials)
- 3) สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials)
- 4) การใช้สื่อการเรียนรู้ที่หลากหลาย

- จัดกลุ่มผู้เข้ารับการพัฒนาก่อเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน

- กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและทำกิจกรรมร่วมกัน

- ใบกิจกรรม 3 Using Materials

- ใบงาน ที่ 3 สื่อการเรียนรู้

2. การสัมมนา (2 ชั่วโมง)

- กิจกรรมการระดมสมอง แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับการจัดทำและประยุกต์ใช้สื่อการเรียนรู้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วร่วมกันหาแนวทางพัฒนาพร้อมทั้งข้อสรุปร่วมกับบุคคลอื่น

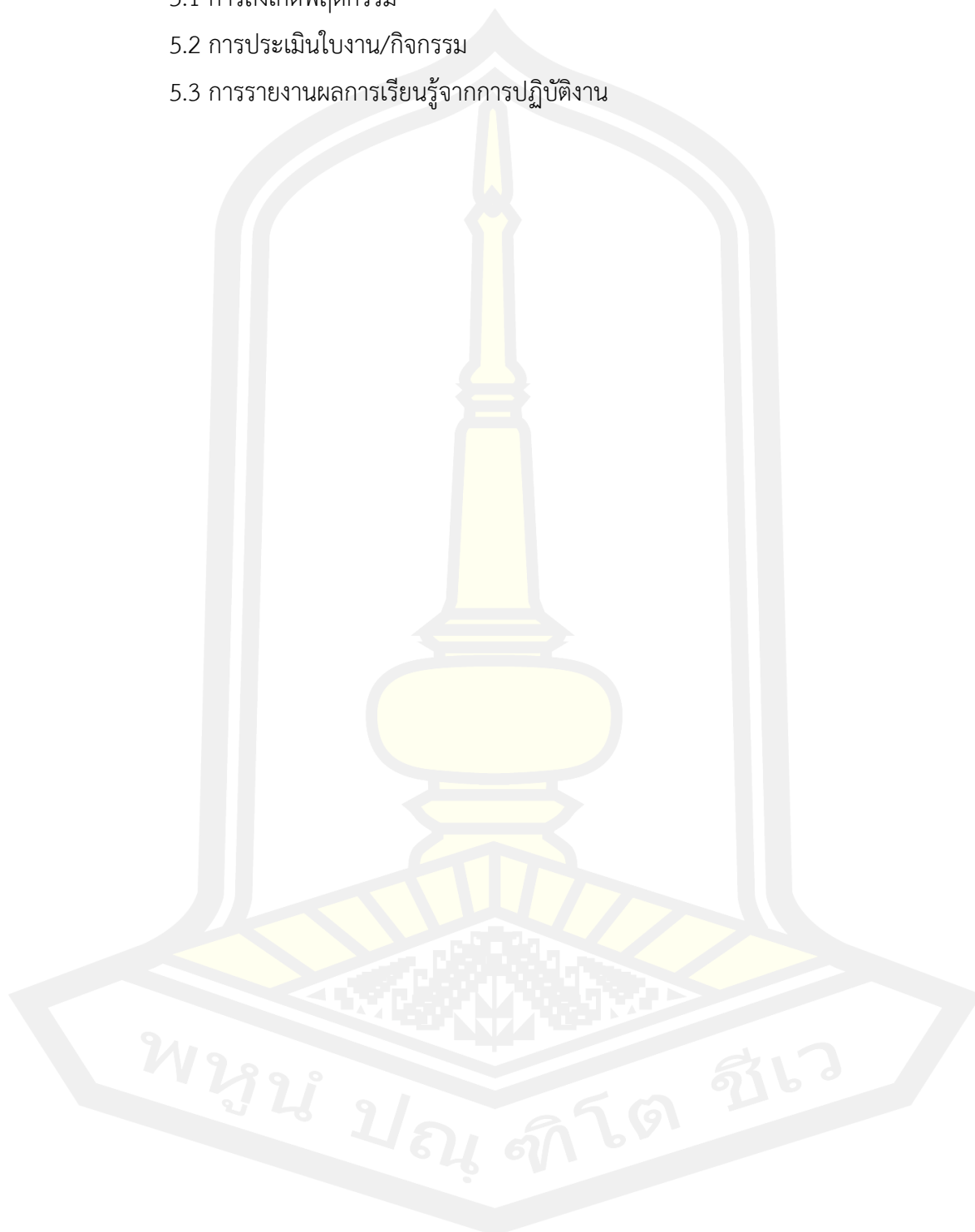
3. การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน (9 ชั่วโมง)

- กิจกรรมระดมความคิด การนำความรู้ที่ได้จากการอบรมและการสัมมนาแต่งงานมาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

- กิจกรรมมอบหมายงาน โดยนำสิ่งที่ได้รับจากพัฒนาไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาของตนเอง

5. การวัดและประเมินผล

- 5.1 การสังเกตพฤติกรรม
- 5.2 การประเมินใบงาน/กิจกรรม
- 5.3 การรายงานผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน

ใบกิจกรรมที่ 3

Using Materials

1. แบ่งกลุ่ม 5-6 คน
2. ทำกิจกรรมการเข้าฐาน 2 กิจกรรม ประกอบด้วย Build a story และ Authentic classes

2.1 Build a story

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมพัฒนาได้เรียนรู้แนวทางการใช้สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based materials) จากกิจกรรมที่กำหนด

อุปกรณ์

1. กระดาษ

วิธีการ

1. เริ่มต้นให้คนจัดกิจกรรม แจกกระดาษ 1 แผ่นให้แต่ละกลุ่ม
2. ผู้เข้าร่วมพัฒนาช่วยกันเขียนเรื่องจากคำถามต่อไปนี้
 - Who is in the story?
 - Where does the story happen?
 - What time of the day is it?
 - What do the characters want?
 - What is the problem?
 - What happens? (think of up to three events)
 - How does the story end?
3. ผู้เข้าร่วมพัฒนาแต่ละกลุ่มนำเสนอเรื่องที่แต่งร่วมกัน ประมาณ 5-7 นาที

2.2 Authentic Classes

วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้าร่วมพัฒนาได้เรียนรู้แนวทางการใช้สื่อการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนรู้

อุปกรณ์

1. ปฏิทิน
2. หนังสือพิมพ์
3. เมนูอาหาร
4. ป้ายจราจร
5. นิตยสาร

6. แผ่นป้ายโฆษณา

7. ตัวเครื่องบิน

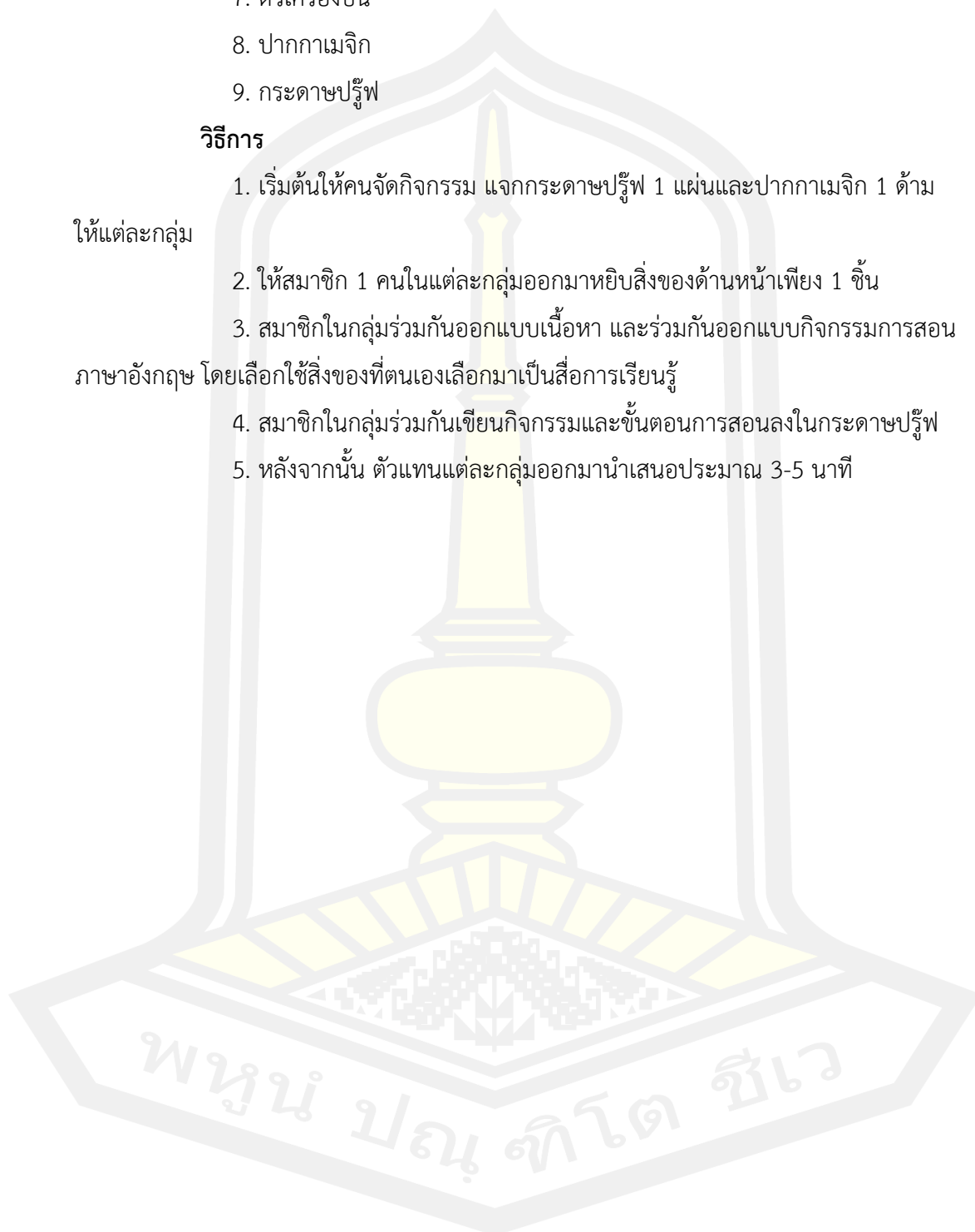
8. ปากกาเมจิก

9. กระดาษปฐูฟ

วิธีการ

ให้แก่แต่ละกลุ่ม

1. เริ่มต้นให้คนจัดกิจกรรม แจกกระดาษปฐูฟ 1 แผ่นและปากกาเมจิก 1 ด้าม
2. ให้สมาชิก 1 คนในแต่ละกลุ่มออกมาหยิบสิ่งของด้านหน้าเพียง 1 ชิ้น
3. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันออกแบบเนื้อหา และร่วมกันออกแบบกิจกรรมการสอนภาษาอังกฤษ โดยเลือกใช้สิ่งของที่ตนเองเลือกมาเป็นสื่อการเรียนรู้
4. สมาชิกในกลุ่มร่วมกันเขียนกิจกรรมและขั้นตอนการสอนลงในกระดาษปฐูฟ
5. หลังจากนั้น ตัวแทนแต่ละกลุ่มออกมานำเสนอประมาณ 3-5 นาที

ใบงานที่ 3
Module 3 สื่อการเรียนรู้

คำชี้แจง ตอบคำถามที่กำหนดให้ตามความคิดของท่าน

1. สื่อการเรียนรู้มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอย่างไร

.....

.....

.....

2. สื่อการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

3. สื่อที่เป็นเนื้อหา (Text-based materials) คืออะไร และมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

4. สื่อที่เป็นภาระงาน/กิจกรรม (Task-based materials) คืออะไร และมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

5. สื่อที่เป็นของจริง (Authentic materials) คืออะไร และมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

Module 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ (จำนวน 16 ชั่วโมง)

1. หลักการและความสำคัญ

การวัดและประเมินผลการเรียนรู้ คือกระบวนการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนด้วยเครื่องมือหรือวิธีที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องในทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน มีความเหมาะสมครอบคลุม และสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ เมื่อมีการประเมินแล้วจะต้องมีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ และนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้เพื่อวางแผนพัฒนาผู้เรียนในอนาคตต่อไป โดยการวัดและประเมินผลการเรียนรู้เป็นกระบวนการที่ทำให้ทราบถึงจุดเด่น และจุดบกพร่องของผู้เรียน เพื่อที่จะสามารถวางแผนในการปรับปรุง พัฒนาคุณภาพและทักษะของผู้เรียนในอนาคตต่อไป

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้ารับการพัฒนาเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับแนวทางการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ สามารถเลือกใช้เครื่องมือและวิธีการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ได้อย่างเหมาะสม และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เนื้อหา

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ของผู้เรียน โดยใช้เครื่องมือหรือวิธีที่หลากหลายอย่างต่อเนื่องในทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน ใช้กระบวนการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่มีความเหมาะสม ครอบคลุม และสอดคล้องกับเนื้อหา กิจกรรมการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ และนำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้เพื่อวางแผนพัฒนาผู้เรียนในอนาคตต่อไป เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. มีการวัดและประเมินผลด้วยรูปแบบ เครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย หมายถึง กระบวนการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่ผู้สอนมีความรู้และทักษะในการวัดและประเมินผลแบบต่าง ๆ มีการพัฒนาเครื่องมือการวัดและประเมินผลให้ตรงตามวัตถุประสงค์ มีการประเมินทักษะทางภาษาทั้งทักษะใดทักษะหนึ่งและครอบคลุมทั้ง 4 ทักษะ ทั้งรายบุคคลและรายกลุ่ม

2. มีการประเมินต่อเนื่อง ทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน หมายถึง กระบวนการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ที่ครอบคลุมทั้งกระบวนการเรียนการสอน มีการประเมินพฤติกรรมการทำงานระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ประเมินความถูกต้องและคล่องแคล่วในการใช้ภาษาหลังการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ มีการวัดและประเมินผลตลอดทั้งเทอม เพื่อให้เห็นพัฒนาการในการสื่อสารของผู้เรียน

3. วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสม สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรมทาง ภาษา และจุดประสงค์ หมายถึง กระบวนการวัดและการประเมินผลการเรียนรู้ตามที่ได้วางแผนไว้ ซึ่งครอบคลุมเนื้อหาที่เรียน ตัวชี้วัดตามหลักสูตร สอดคล้องกับกิจกรรมทางภาษา ผู้สอนมีการกำหนด เกณฑ์การประเมินพฤติกรรมด้านการสื่อสารของผู้เรียนอย่างชัดเจน และแจ้งให้ผู้เรียนทราบถึงเกณฑ์ และข้อกำหนดเบื้องต้นในการวัดและประเมินผลอยู่เสมอ

4. มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ หมายถึง กระบวนการประเมินผลที่ ผู้สอนมีแผนการติดตามผลการจัดการเรียนรู้และการฝึกปฏิบัติตามกิจกรรมของผู้เรียน มีการให้ ข้อเสนอแนะ ข้อมูลย้อนกลับและการแก้ไขข้อผิดพลาดของผู้เรียนทั้งรายบุคคลและรายกลุ่มทุกครั้ง เมื่อมีการใช้ภาษา เพื่อให้ผู้เรียนทราบถึงจุดแข็ง จุดอ่อนและความก้าวหน้าทางภาษาของตนเอง ผู้สอน

5. นำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน หมายถึง กระบวนการวัดและ การประเมินผลการเรียนรู้ที่เน้นประเมินเพื่อตรวจสอบและพัฒนาความก้าวหน้าทางภาษาไม่ใช่ ประเมินเพื่อตัดสินผู้เรียน โดยผู้สอนนำผลการประเมินไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะการ สื่อสารของผู้เรียน ปรับปรุงการเรียนการสอนและหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง พัฒนาการเรียนการสอนให้มี ประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และนำผลการประเมินที่ได้มาร่วมปรึกษากับเพื่อนครูเพื่อวางแผนสร้าง ความร่วมมือในปรับแก้ไขปัญหาและการพัฒนาการเรียนการสอนต่อไป

4. วิธีการพัฒนา

1. การฝึกอบรม (2 ชั่วโมง)

- การบรรยายให้ความรู้ สรุปลความหมายและความสำคัญของการวัดและประเมินผล การเรียนรู้ โดยมีหัวข้อเกี่ยวกับ

1) มีการวัดและประเมินผลด้วยรูปแบบ เครื่องมือและวิธีที่หลากหลาย

2) มีการประเมินต่อเนื่อง ทุกช่วงของกิจกรรมการเรียนการสอน

3) วิธีการวัดและประเมินผลเหมาะสม สอดคล้องและครอบคลุมเนื้อหา กิจกรรมทาง ภาษา และจุดประสงค์

4) มีการรายงานผลการประเมินให้ผู้เรียนทราบ

5) นำผลที่ได้จากการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

- จัดกลุ่มผู้เข้ารับการพัฒนาก่อเป็นกลุ่ม ๆ ละ 5-6 คน

- กิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ โดยให้สมาชิกในกลุ่มร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น แล้วให้ผู้เข้ารับการพัฒนาวาดแผนผังความคิด (Mind Map) นำเสนอข้อมูลที่ได้แลกเปลี่ยนเกี่ยวกับ การวัดและประเมินผลการเรียนรู้และประเมินทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษสำหรับผู้เรียน

- ใบกิจกรรม 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

- ใบงานที่ 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

2. การสอนงานระบบพีเลียง (2 ชั่วโมง)

- กิจกรรมพีเลียงในการสอนงาน หรือให้คำแนะนำจากบุคลากรที่มีประสบการณ์และผลงานที่เป็นที่ประจักษ์เพื่อนำไปใช้ในพัฒนาต่อไป

3. การสัมมนา (1 ชั่วโมง)

- กิจกรรมการระดมสมอง แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับการจัดทำและใช้เครื่องมือ รวมถึงวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วร่วมกันหาแนวทางพัฒนาพร้อมทั้งข้อสรุปร่วมกับบุคคลอื่น

4. การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (11 ชั่วโมง)

- กิจกรรมระดมความคิด การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม การสอนงานระบบพีเลียง และการสัมมนามาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิด

- กิจกรรมมอบหมายงาน โดยนำสิ่งที่ได้รับจากพัฒนาไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาของตนเอง

5. การวัดและประเมินผล

5.1 การสังเกตพฤติกรรม

5.2 การประเมินใบงาน/กิจกรรม

5.3 การรายงานผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน

พหุบัณฑิต ชีวะ

ใบกิจกรรมที่ 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

1. แบ่งกลุ่ม 5-6 คน
2. ให้สมาชิกในกลุ่มระดมความคิด ร่วมกันสรุปองค์ความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
3. วาดแผนผังความคิด (Mind Map) นำเสนอข้อมูลที่ได้แลกเปลี่ยนเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้
4. นำเสนอกลุ่มละ 3-5 นาที

ใบงานที่ 4

Module 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้

คำชี้แจง ตอบคำถามที่กำหนดให้ตามความคิดของท่าน

1. จงอธิบายความหมายของการวัดผลและการประเมินผล

.....

.....

.....

.....

2. การวัดผลและการประเมินผล มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนรู้อย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. การวัดผลประเมินผลที่เหมาะสมกับกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ท่านสามารถใช้เครื่องมือหรือวิธีการใดบ้าง ในการวัดผลทักษะการพูดของผู้เรียน จงยกตัวอย่างประกอบ

.....

.....

.....

.....

Module 5 บทบาทของผู้สอน (จำนวน 12 ชั่วโมง)

1. หลักการและความสำคัญ

บทบาทของผู้สอน คือ หน้าที่ของครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยครูมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม เป็นผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide) แก่ผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรม รวมถึงมีหน้าที่ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring) ในชั้นเรียน

2. วัตถุประสงค์

เพื่อให้ผู้เข้ารับการพัฒนาเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับบทบาท หน้าที่ของครูผู้สอน ในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการจัดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. เนื้อหา

เนื้อหาในโมดูลนี้เป็นการพัฒนาความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ บทบาท หน้าที่ของครูในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยครูมีหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม เป็นผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) เป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide) แก่ผู้เรียนระหว่างการจัดกิจกรรม รวมถึงมีหน้าที่ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring) ในชั้นเรียน เพื่อให้การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ เนื้อหาโดยรวมมีดังนี้

1. ผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม หมายถึง ผู้สอนที่ทำหน้าที่จัดเตรียมอุปกรณ์ สื่อและเครื่องมือในการจัดกิจกรรม ออกแบบและกำหนดแนวทางการดำเนินกิจกรรมให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษามากที่สุด รวมถึงจัดสภาพแวดล้อมและบริหารจัดการชั้นเรียนให้เป็นชั้นเรียนสำหรับการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

2. ผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) หมายถึง ผู้สอนที่ทำหน้าที่เป็นหนึ่งในสมาชิกของผู้เรียนแต่ละกลุ่ม คอยกระตุ้นให้ผู้เรียนเสนอความคิดเห็น และระดมสมองกันภายในกลุ่ม และเป็นทั้งผู้ร่วมกิจกรรมและผู้ให้คำแนะนำในระหว่างการทำกิจกรรมกลุ่ม

3. ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide) หมายถึง ผู้สอนที่ทำหน้าที่กระตุ้นการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการตั้งคำถามให้ผู้เรียนเกิดความอยากรู้ เสริมแรง ให้กำลังใจและ

กระตุ้นให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารได้ถูกต้อง คอยช่วยเหลือเมื่อผู้เรียนกำลังเผชิญกับปัญหาระหว่างการทำกิจกรรม และชี้แนะแนวทาง เพื่อให้ผู้เรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

4. ผู้ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring) หมายถึง ผู้สอนที่ทำหน้าที่กำกับ ติดตาม ช่วยเหลือให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้อง มีการทดสอบวัดและประเมินผลกิจกรรมการใช้ภาษาและให้ข้อมูลย้อนกลับ (feedback) หลังการทำกิจกรรม รวมทั้งอดทนต่อการใช้ภาษาที่ผิดพลาดระหว่างทำกิจกรรมของผู้เรียน

4. วิธีการพัฒนา

1. การพัฒนาตนเอง (1 ชั่วโมง)

- การศึกษาหาความรู้จากเอกสาร บทความ การบรรยายเกี่ยวกับความหมายและความสำคัญของบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีหัวข้อเกี่ยวกับ

- 1) ผู้อำนวยการความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม
- 2) ผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant)
- 3) ผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide)
- 4) ผู้ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring)

- ให้ผู้เข้ารับการพัฒนาวาดแผนผังความคิด (Mind Map) นำเสนอข้อมูลที่เกิดจากการเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

- ใบกิจกรรม 5 บทบาทของผู้สอน
- ใบงานที่ 5 บทบาทของผู้สอน

2. การสอนงานระบบพีเลียง (1 ชั่วโมง)

- กิจกรรมพีเลียงในการสอนงาน หรือให้คำแนะนำจากบุคลากรที่มีประสบการณ์และผลงานที่เป็นที่ประจักษ์เพื่อนำไปใช้ในพัฒนาต่อไป

3. การสัมมนา (1 ชั่วโมง)

- กิจกรรมการระดมสมอง แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของครูผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วร่วมกันหาแนวทางพัฒนาบทบาทของครูพร้อมทั้งหาข้อสรุปร่วมกับบุคคลอื่น

4. การเรียนรู้จากการปฏิบัติจริง (12 ชั่วโมง)

- กิจกรรมระดมความคิด การนำความรู้ที่ได้จากการพัฒนาตนเอง การสอนงานระบบพีเลียง และการสัมมนามาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

- กิจกรรมมอบหมายงาน โดยนำสิ่งที่ได้รับจากพัฒนาไปใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษาในสถานศึกษาของตนเอง

5. การวัดและประเมินผล

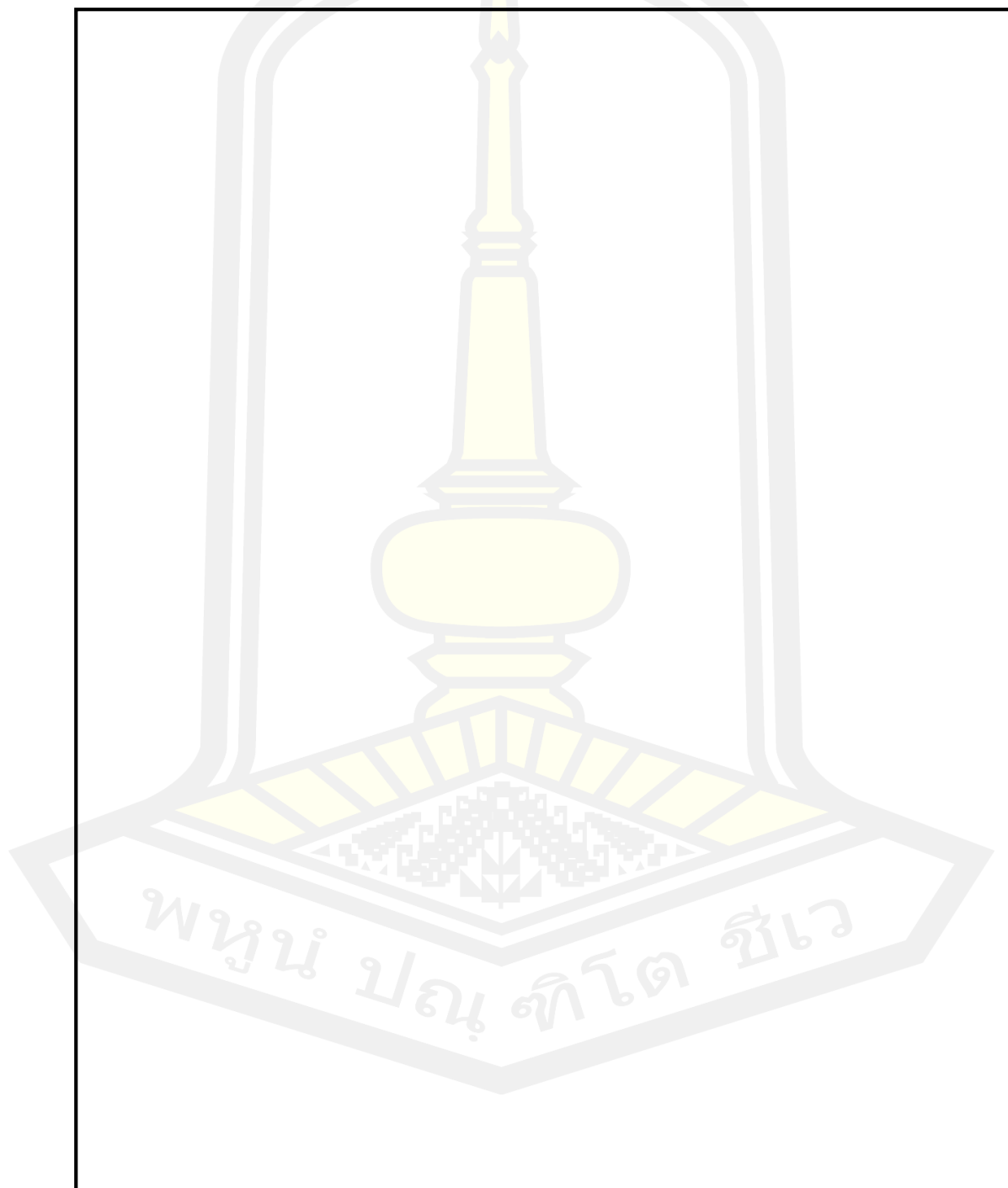
- 5.1 การสังเกตพฤติกรรม
- 5.2 การประเมินใบงาน/กิจกรรม
- 5.3 การรายงานผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน

ใบกิจกรรมที่ 5

บทบาทของผู้สอน

1. ผู้เข้ารับการพัฒนารูปองค์ความรู้เกี่ยวกับบทบาทของผู้สอน
2. วาดแผนผังความคิด (Mind Map) นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของผู้สอน
3. นำเสนอ 3-5 นาที

ใบงานที่ 5
Module 5 บทบาทของผู้สอน

คำชี้แจง ตอบคำถามที่กำหนดให้ตามความคิดของท่าน

1. ผู้สอนที่มีบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการทำกิจกรรม ควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. ผู้สอนที่มีบทบาทเป็นผู้ร่วมกิจกรรมกลุ่มที่เป็นอิสระ (Independent participant) ควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

3. ผู้สอนที่มีบทบาทเป็นผู้ให้คำปรึกษา (Counselor) และให้คำแนะนำ (Guide) ควรมีลักษณะอย่างไร

.....

.....

.....

.....

4. ผู้สอนที่มีบทบาทเป็นผู้ติดตามตรวจสอบระหว่างการทำกิจกรรม (Monitoring) ควรมีลักษณะอย่างไร

.....

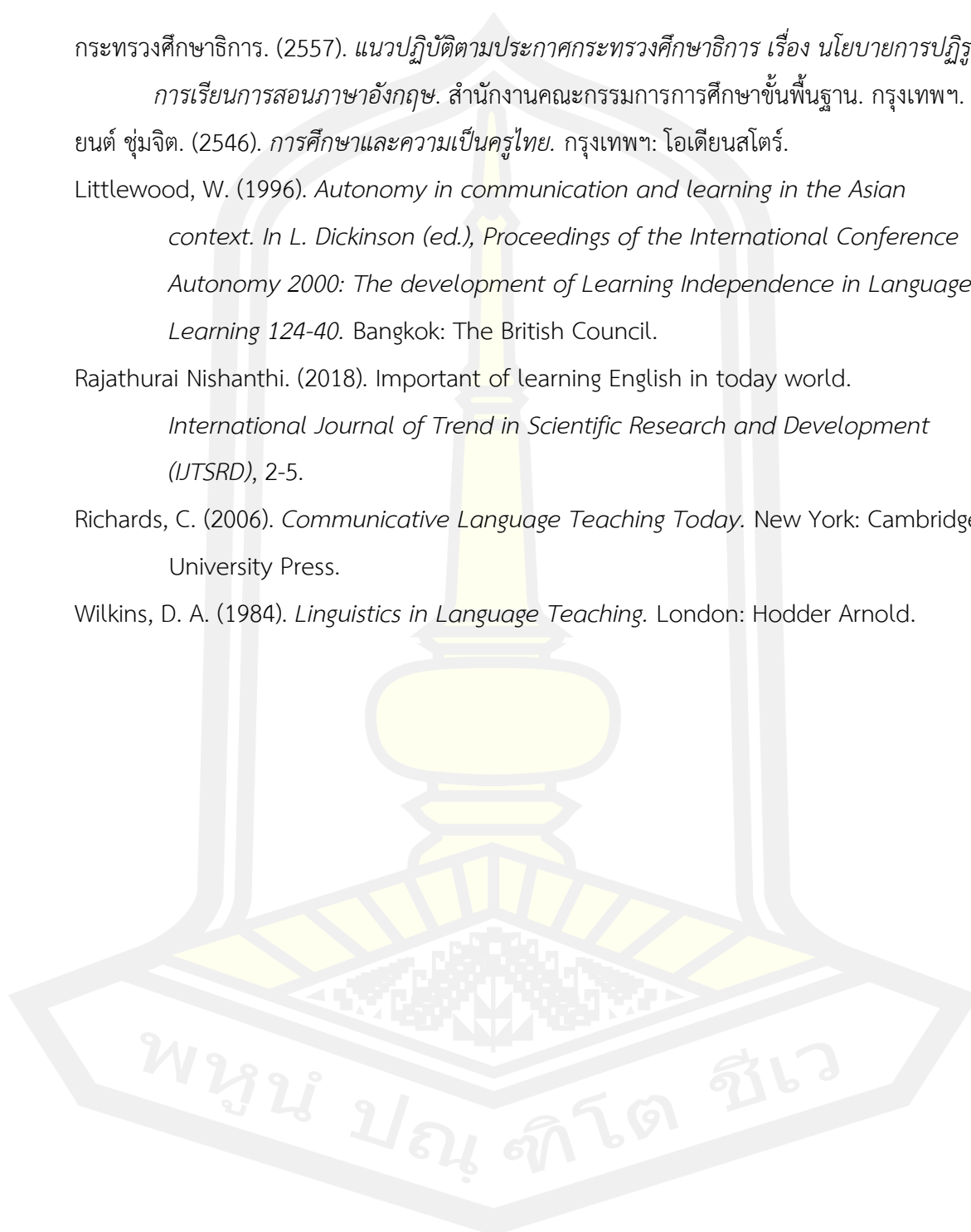
.....

.....

.....

บรรณานุกรม

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2557). *แนวปฏิบัติตามประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง นโยบายการปฏิรูป การเรียนการสอนภาษาอังกฤษ*. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ.
- ยนต์ ชุ่มจิต. (2546). *การศึกษาและความเป็นครูไทย*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- Littlewood, W. (1996). *Autonomy in communication and learning in the Asian context*. In L. Dickinson (ed.), *Proceedings of the International Conference Autonomy 2000: The development of Learning Independence in Language Learning 124-40*. Bangkok: The British Council.
- Rajathurai Nishanthi. (2018). Important of learning English in today world. *International Journal of Trend in Scientific Research and Development (IJTSRD)*, 2-5.
- Richards, C. (2006). *Communicative Language Teaching Today*. New York: Cambridge University Press.
- Wilkins, D. A. (1984). *Linguistics in Language Teaching*. London: Hodder Arnold.

คู่มือการใช้โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2
The English Teacher Training Program towards English Communicative Language
Teaching under Mahasarakham Primary Educational Service Area Office 2

จัดทำโดย
นางสาวชญารัตน์ เวียงสีมา
นิสิตระดับปริญญาโท
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา

คู่มือการใช้โปรแกรมนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.)
สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คำนำ

คู่มือการใช้โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 นี้ เป็นส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์ เรื่อง โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

คู่มือการใช้โปรแกรมนี้พัฒนาขึ้นเพื่อเป็นคู่มือสำหรับการพัฒนาและเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนหลัก คือ ส่วนที่ 1 บทนำ ประกอบด้วย หลักการและความสำคัญของโปรแกรม วัตถุประสงค์ของโปรแกรม เนื้อหาของโปรแกรม วิธีการพัฒนา การวัดและประเมินผล ส่วนที่ 2 คือ การดำเนินการตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และได้อธิบายรายละเอียดของโปรแกรมในแต่ละขั้นตอนไว้อย่างชัดเจน ผู้จัดทำหวังเป็นอย่างยิ่งว่า โปรแกรมนี้จะเป็นอย่างนี้จะเป็นคู่มือสำหรับการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และสถานศึกษาในบริบทใกล้เคียงได้เป็นอย่างดี

ผู้จัดทำขอขอบพระคุณผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ทุกท่าน ขอบพระคุณเจ้าของผลงานทางวิชาการที่ผู้จัดทำได้ใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับการพัฒนาโปรแกรม คณาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ทุกท่านที่คอยถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ผู้จัดทำ ผู้เชี่ยวชาญในการให้ข้อชี้แนะในการพัฒนาโปรแกรม ผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้ข้อเสนอแนะ และประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของโปรแกรม ตลอดทั้งผู้มีพระคุณทุกท่านที่ไม่ได้เอ่ยนาม ซึ่งทุกท่านเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องให้การพัฒนาโปรแกรมนี้สำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดี

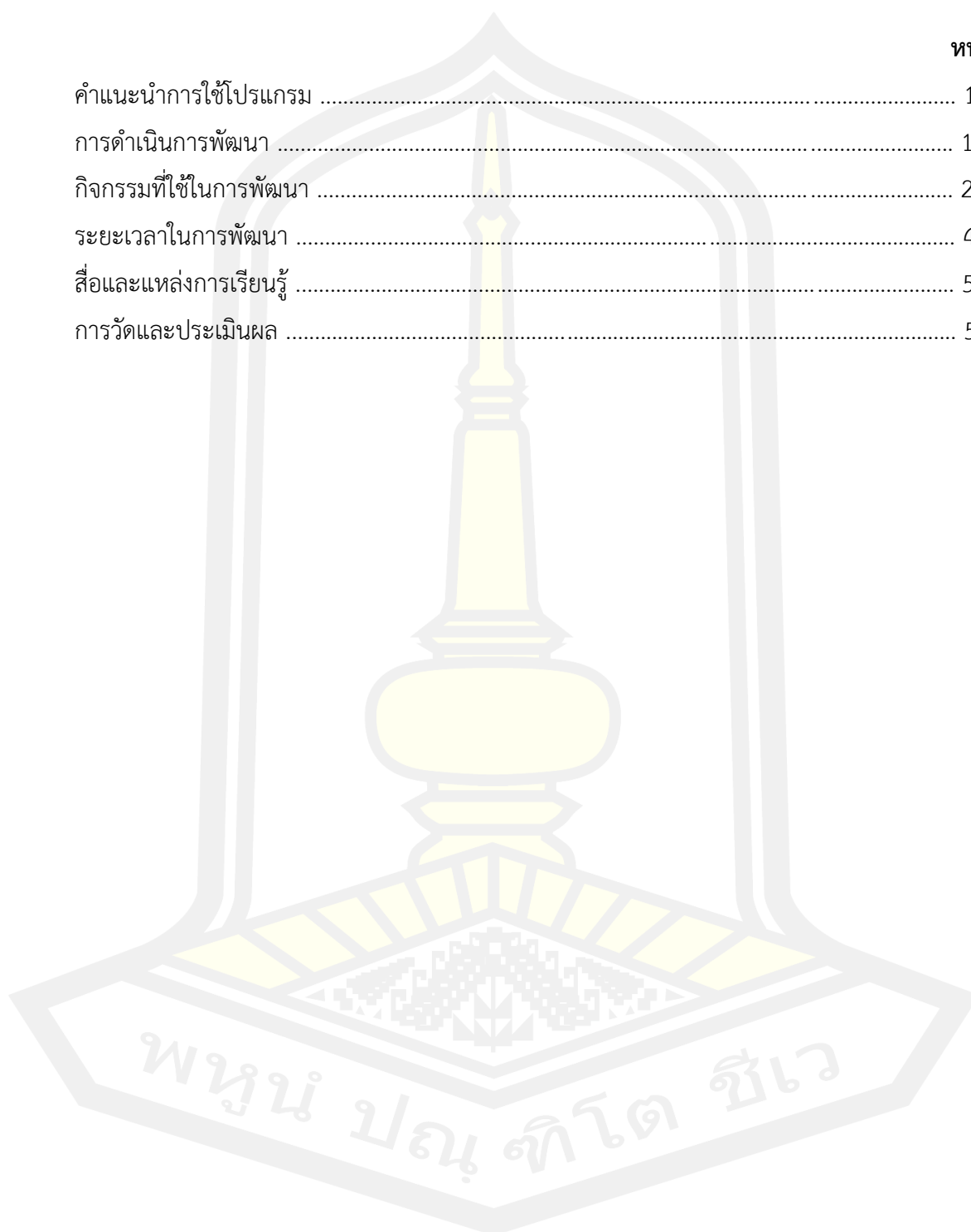
นางสาวธัญญารัตน์ เวียงสิมา

นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและพัฒนาศึกษา

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

สารบัญ

	หน้า
คำแนะนำการใช้โปรแกรม	1
การดำเนินการพัฒนา	1
กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนา	2
ระยะเวลาในการพัฒนา	4
สื่อและแหล่งการเรียนรู้	5
การวัดและประเมินผล	5

การดำเนินการตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

คำแนะนำการใช้โปรแกรม

การดำเนินการตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับโปรแกรมเสริมสร้างภาวะผู้นำเชิงนวัตกรรมของผู้บริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษากาฬสินธุ์ เขต 1 ได้แก่ การคิดสร้างสรรค์ วิสัยทัศน์ การทำงานเป็นทีมและการมีส่วนร่วม และการสร้างบรรยากาศแห่งองค์การนวัตกรรม

2. ศึกษาเอกสารประกอบการพัฒนาอย่างละเอียด

3. ประสานวิทยากร เพื่อร่วมวางแผนการพัฒนาและกำหนดวัน เวลา สถานที่สำหรับการพัฒนา

4. จัดเตรียมเอกสารประกอบการพัฒนาให้รอบคอบ

5. ดำเนินการตามขั้นตอน และวิธีการที่กำหนดไว้

6. ประเมินผลการพัฒนา และสรุปองค์ความรู้ที่ได้รับ

การดำเนินการพัฒนา

การดำเนินการพัฒนาตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีขั้นตอนการดำเนินการพัฒนา ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการก่อนการพัฒนา

เมื่อศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เรียบร้อยแล้วให้ดำเนินการ ดังนี้

1. เรียนเชิญผู้ครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมโครงการซึ่งควรเป็นผู้ที่สามารถเข้าร่วมโครงการได้จนจบโปรแกรม

2. ส่งหนังสือราชการถึงโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 เพื่อเรียนเชิญครูผู้สอนภาษาอังกฤษที่มีความประสงค์จะเข้าร่วมโครงการ

3. ประสานวิทยากร เพื่อร่วมวางแผนการพัฒนาและกำหนดวัน เวลา สถานที่ สำหรับการพัฒนา

4. จัดเตรียมเอกสารประกอบการพัฒนาให้เรียบร้อย

- การลงทะเบียน การชี้แจงทำความเข้าใจ การปฐมนิเทศ
- ทดสอบความรู้ก่อนการพัฒนา

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการพัฒนา

การดำเนินการพัฒนาเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขต พื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. ลงทะเบียน ประชุมชี้แจงทำความเข้าใจเกี่ยวกับโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หลักการและความสำคัญ วัตถุประสงค์ของการพัฒนา บทบาทหน้าที่ของวิทยากรและผู้เข้ารับการพัฒนา (30 นาที)
2. ประเมินผลก่อนการพัฒนา โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 30 ข้อ (30 นาที)
3. ดำเนินการพัฒนาตามโปรแกรมโดยใช้เนื้อหาจาก Module 1- 5 (77 ชั่วโมง)

ขั้นตอนที่ 3 การดำเนินการหลังการพัฒนา

การดำเนินการหลังการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. สรุบบทเรียน อภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็น และถาม-ตอบ ข้อสงสัยเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู (1 ชั่วโมง)
2. ประเมินผลหลังการพัฒนา โดยใช้แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 30 ข้อ (30 นาที)
3. ประเมินความพึงพอใจหลังจบกิจกรรมการพัฒนา พิธีปิด และมอบเกียรติบัตรแก่วิทยากรและผู้เข้ารับการพัฒนา (30 นาที)

กิจกรรมที่ใช้ในการพัฒนา

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 มีวิธีการเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยอาศัยแนวคิดการเรียนรู้แบบ 70: 20: 10 มีรายละเอียด ดังนี้

Module	วิธีการพัฒนา
Module 1 หลักสูตร	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมฝึกรบมบรรยายความรู้และอธิบายความเป็นมาของการพัฒนา (ฝึกรบม) 2. การศึกษากรณีตัวอย่าง การศึกษาโรงเรียนที่มีการบริหารจัดการเป็นเลิศ (Best practice) หรือโรงเรียนต้นแบบ (การศึกษาดูงานนอกสถานที่) 3. การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกรบมและการศึกษาดูงาน มาแลกเปลี่ยนความคิดและสร้างผลงาน ชิ้นงานขึ้นมาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง (การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน)
Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมฝึกรบมบรรยายความรู้และอธิบายความเป็นมาของการพัฒนา (ฝึกรบม) 2. การศึกษากรณีตัวอย่าง การศึกษาโรงเรียนที่มีการบริหารจัดการเป็นเลิศ (Best practice) หรือโรงเรียนต้นแบบ (การศึกษาดูงานนอกสถานที่) 3. การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกรบมและการศึกษาดูงาน มาแลกเปลี่ยนความคิดและสร้างผลงาน ชิ้นงานขึ้นมาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง (การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน)
Module 3 สื่อการเรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมฝึกรบมบรรยายความรู้และอธิบายความเป็นมาของการพัฒนา (ฝึกรบม) 2. กิจกรรมการระดมสมอง แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับการจัดทำและใช้สื่อการเรียนรู้ในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วร่วมกันหาแนวทางพัฒนาพร้อมทั้งข้อสรุปร่วมกับบุคคลอื่น (การสัมมนา) 3. การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกรบมและการสัมมนามาแลกเปลี่ยนความคิดและสร้างผลงาน ชิ้นงานขึ้นมาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง (การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน)
Module 4 การวัดและประเมินผลการเรียนรู้	<ol style="list-style-type: none"> 1. กิจกรรมฝึกรบมบรรยายความรู้และอธิบายความเป็นมาของการพัฒนา (ฝึกรบม)

Module	วิธีการพัฒนา
	<p>2. กิจกรรมการระดมสมอง แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการเรียนรู้สำหรับการสอน ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร แล้วร่วมกันหาแนวทางพัฒนาพร้อมทั้ง ข้อเสนอพร้อมกับบุคคลอื่น (การสัมมนา)</p> <p>3. การสอนงานหรือการรับคำแนะนำจากบุคลากรที่มีประสบการณ์ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ (การสอนงานระบบพีแอลซี)</p> <p>4. การนำความรู้ที่ได้จากการฝึกอบรม สัมมนาและการสอนงานระบบ พีแอลซี มาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างผลงาน ชิ้นงานขึ้นมา เพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง (การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน)</p>
Module 5 บทบาทของ ผู้สอน	<p>1. กิจกรรมส่งเสริมให้พัฒนาตนเอง และศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมตาม หลักสูตร บทความ เอกสารในประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนา (การพัฒนาตนเอง)</p> <p>2. กิจกรรมการระดมสมอง แสดงความคิดเห็น แลกเปลี่ยนเรียนรู้ เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของผู้สอนในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร แล้วร่วมกันหาแนวทางพัฒนาพร้อมทั้งข้อเสนอพร้อมกับ บุคคลอื่น (การสัมมนา)</p> <p>3. การสอนงานหรือการรับคำแนะนำจากบุคลากรที่มีประสบการณ์ และมีผลงานเป็นที่ประจักษ์ (การสอนงานระบบพีแอลซี)</p> <p>4. การนำความรู้ที่ได้จากการพัฒนาตนเอง สัมมนาและการสอนงาน ระบบพีแอลซี มาร่วมกันแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและสร้างผลงาน ชิ้นงาน ขึ้นมาเพื่อนำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสถานศึกษาของตนเอง (การเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน)</p>

ระยะเวลาที่ใช้ในการพัฒนา

โปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ใช้เวลาในการพัฒนา จำนวน 77 ชั่วโมง

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. เอกสารประกอบ Module 1, Module 2, Module 3, Module 4 และ Module 5
2. ใบกิจกรรม ใบงาน แบบทดสอบ และแบบประเมิน
3. เว็บไซต์ บทความ เอกสารที่เกี่ยวข้อง

การวัดและประเมินผล

การวัดและประเมินผลตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

1. การประเมินผู้เข้ารับการพัฒนา แบ่งออกเป็น 3 ระยะ ได้แก่

- 1.1 การประเมินก่อนการพัฒนา ได้แก่ การประเมินตนเอง
- 1.2 การประเมินระหว่างการพัฒนา ได้แก่ การสังเกตพฤติกรรม การทดสอบ

การประเมินใบงานและใบกิจกรรม

- 1.3 การประเมินหลังการพัฒนา ได้แก่ ประเมินการรายงานผลการเรียนรู้จากการปฏิบัติงาน และการประเมินจากการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

2. ประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครูสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้เข้าร่วมการพัฒนาตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ต้องผ่านเกณฑ์การวัดและประเมินผล คือ

- 2.1 มีเวลาเข้ารับการพัฒนาและร่วมทำกิจกรรม ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของระยะเวลาทั้งหมด

- 2.2 ผ่านการวัดและประเมินผลก่อน ระหว่าง และหลังการพัฒนา

2.3 มีคะแนนจากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70 คะแนน

จากการเข้าร่วมกิจกรรมพัฒนาตามโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร รวมทั้งสิ้น 100 คะแนน มีเกณฑ์การผ่านการประเมินร้อยละ 70 (70 คะแนน) แบ่งเป็น

1. ชิ้นงานเดี่ยว 40 คะแนน
2. ชิ้นงานกลุ่ม 40 คะแนน
3. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม 20 คะแนน

ตารางการพัฒนาโปรแกรมเสริมสร้างการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของครู
สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2

วันที่/ เวลา	08.00- 09.00	09.00- 10.00	10.00- 11.00	11.00- 12.00	12.00- 13.00	13.00- 14.00	14.00- 15.00	15.00- 16.00	16.00- 17.00	
วันที่ 1	ลงทะเบียน ประชุม ชี้แจงทำ ความเข้าใจ ประเมินผล ก่อนการ พัฒนา	การฝึกอบรม Module 1 หลักสูตร		การ ฝึกอบรม Module 3 สื่อการ เรียนรู้	พักกลางวัน	การฝึกอบรม Module 2 การจัดกิจกรรมการ เรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสาร		การฝึกอบรม Module 4 การวัดและ ประเมินผลการ เรียนรู้		
วันที่ 2	การศึกษาดูงานนอกสถานที่ Module 1 หลักสูตร					การศึกษาดูงานนอกสถานที่ Module 2 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร				
วันที่ 3	การพัฒนา ตนเอง Module 5 บทบาท ของ ครูผู้สอน	การสอนงานระบบพี เค Module 4 การวัดและ ประเมินผลการเรียนรู้	การสอน งานระบบพี เค Module 5 บทบาทของ ครูผู้สอน	การสัมมนา Module 3 สื่อการเรียนรู้		การ สัมมนา Module 4 การวัด และ ประเมินผล การเรียนรู้	การ สัมมนา Module 5 บทบาท ของ ครูผู้สอน			
วันที่ 4	สรุป บทเรียน อภิปราย แลกเปลี่ยน ความ คิดเห็น	ประเมิน หลังการ พัฒนา ประเมิน ความพึง พอใจ พิธีปิด								

*หมายเหตุ: การพัฒนาในแต่ละ Module ผู้เข้าร่วมพัฒนา จะต้องมีการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานให้
ครบตามเวลาที่กำหนดในโปรแกรมการพัฒนา

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ	นางสาวธัญญารัตน์ เวียงสีมา
วันเกิด	วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2538
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 82 หมู่ที่ 3 ตำบลนาเชือก อำเภอนาเชือก จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44170
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเมืองวาปีปทุม ตำบลหนองแสง อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม รหัสไปรษณีย์ 44120
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2549 ระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านห้วยหิน (ศิลาคามล้ำดวง) จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2556 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนนาเชือกพิทยาสรรค์ จังหวัดมหาสารคาม พ.ศ. 2561 ปริญญาศึกษาศาสตรบัณฑิต (ศษ.บ.) สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร พ.ศ. 2565 ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาการบริหารและพัฒนการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

พูน ปณ ติโต ชีเว